

நீல வண்ணன்

24 மணி நேரம்



1977 ஆகஸ்ட் மாதம் இலங்கையில் நடந்த
இனக்கலவரத்தின் முதல்நாள்
யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தது என்ன ?

நீலவண்ணன்

24
மணி
நேரம்

கமலம் வெளியீடு

| | |
|---------------------|---|
| முதற்பதிப்பு | : ஒக்டோபர் 1977 (வரதர் வெளியீடு) |
| மறுபதிப்பு | : நவம்பர் 1977 (வரதர் வெளியீடு) |
| மூன்றாம் பதிப்பு | : மார்ச் 2003 (கமலம் வெளியீடு) |
| பதிப்புரிமை | : கமலம் வெளியீடு |
| ஆக்கம் | : “நீலவண்ணன்” |
| மேலட்டை போட்டோக்கள் | : ஏ. வி. எம். |
| உட்பக்க போட்டோக்கள் | : இல. 3/ 15, பிர்பா ஏனையவை : ஏ. வி. எம். |
| அச்சுப் பதிப்பு | : யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிறைவேட்) லிமிடெட் 48 பீ, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு - 13. இலங்கை. தொலைபேசி: 330195, 478133 |
| விலை | : ரூபா 175/- |

IN 24 HOURS

| | |
|-------------|---|
| | A concise Novalized Report on state Terrorism in Jaffna on 16 th of August 1977 |
| Author | : Neelavannan |
| 3rd Edition | : March 2003 |
| Copyright | : Kamala Kunarasa |
| Publishd by | : Kamalam Pathippakam 75/10A, Brown Road, Jaffna. |
| Price | : Rs. 175.00 |

| | |
|-----------------|---|
| விற்பனையாளர்கள் | : ஆனந்தா புத்தகசாலை 226, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். |
|-----------------|---|

ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை
கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம்



GOVERNMENT OF INDIA

அத்தியாயம் ஒன்று

1977 - ஆம் ஆண்டு

ஆகஸ்ட் மாதம்

15-ஆம் திகதி

இரவு நேரம் 10.10

பத்து நிமிடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாண பஸ் நிலையத்தில் நிலவிய அன்றைய தினத்தின் இறுதி நேரப் பிரயாணப் பேரிரைச்சல் இருந்த இடம் தெரியாமல் ஓய்ந்துவிட்டது. யாழ்ப்பாண நகரத்தின் வர்த்தக நிலையங்கள் யாவும் மூடப்பட்டு, உரிமையாளர்களும் வர்த்தகச் சிப்பந்திகளும் கடைசி பஸ்களில் தத்தமது இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டனர். முதற் காட்சிச் சினிமாவிற்குச் சென்றிருந்த சினிமா ரசிகர்கள் சற்று முன் முண்டியடித்துக்கொண்டு கடைசி பஸ்களில் பாய்ந்து ஏறிக்கொண்டனர்.

யாழ்ப்பாண பஸ் நிலையத்தில் சற்று முன்னர் நிலவிய பரபரப்பும் இரைச்சலும் ஓய்ந்து பஸ் நிலையம் இப்போது வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. பஸ் நிலையத்திற்குக் கிழக்குப் பக்கமாக அமைந்திருந்த தொடர்ச்சியான தகரக் கடைகள் மூடப்பட்டுவிட்டன. இரண்டு கோப்பி பார்களில் ஓரிருவர் நின்று சிகரெட் புகைத்துக் கொண்டு நின்றிருந்தனர். பஸ் நிலையத்தின் தென்கிழக்கு மூலையில் அமைந்திருந்த பூபாலசிங்கம் புத்தகக் கடைக்கு முன் ஒருவன் சாக்குடன் நின்று கிழித்து வீசப்பட்டிருந்த பழைய காகிதத் தாள்களைப் பொறுக்கி எடுத்து சாக்கினுள் திணித்துக் கொண்டிருந்தான்.

பஸ் நிலையத்தின் அலுவலகத்தில் ஒருவர் அமர்ந்திருந்து ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருந்தார். வெளியூர்களில் இருந்து வரவேண்டிய பஸ்கள் இன்னமும் வர வில்லைப் போலும். பஸ் நிலையத்திற்குத் தெற்குப்புறமாக ஆஸ்பத்திரி வீதியில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ரக்சிகள் யாவும் ஒன்றின் பின் ஒன்றாகச் சென்றுவிட்டதனால் கலகலப்பான அந்த வீதியும் அமைதியாகக் காணப்பட்டது. அவ்வீதியில், பஸ் நிலையத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு, ஏகாங்கியாக யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூர்ப் புலவர், சிலையாக அமர்ந்திருந்தார். அவர் முன் உயர்ந்து நின்ற லைற் கம்பத்தின் உச்சியிலிருந்து பிரகாசமான மேர்க்கூரி லைற்றின் ஒளிக்கதிர்கள் சோமசுந்தரப் புலவரின் சிலை மீது பூரணமாகப் படிந்து கிடந்தன. முனீஸ்வரன் மணல் வீதியில் விரைந்து வந்து ஆஸ்பத்திரி வீதியில் ஏறிய ரக்சியொன்று மார்க்கட் பக்கமாக விரைந்து மறைந்தது. ரக்சி விரைந்த சத்தத்தைக் கேட்டு பழைய பேப்பர்த் துண்டுகளைப் பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தவன் ஒரு கணம் நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு, சோமசுந்தரப் புலவரின் சிலையை நோக்கி நடந்து வந்தான். சாக்கைப் புலவரின் சிலை மேடையின் கீழுடியில் வைத்துவிட்டு ஓய்வாகச் சாய்ந்து அமர்ந்து கொண்டான்.

யாழ்ப்பாண பஸ்நிலையமும் அதன் சுற்றாடலும் மேர்க்கூரி லைற் ஒளியில் குளித்துக் கொண்டிருந்தன.

பஸ் நிலையத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில், மின்சார நிலைய வீதியில் அமைந்திருந்த ராணித் தியேட்டரில் இரண்டாம் காட்சி சினிமா ஆரம்பமாகிவிட்டதற்கு அறிகுறியாகச் சினிமாப் பாடல் ஒன்று மங்கலாகக் கேட்டது. இரண்டு பஸ்கள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக பஸ் நிலையத்தினுள் அட்டகாசமாகப் புகுந்து தென் பக்கமாக ஆஸ்பத்திரி வீதியை அடுத்து நிற்பாட்டப்பட்டன. பஸ்களில் பிரயாணிகள் அவ்வளவாக இருக்கவில்லை.

“ஒரு பத்து நிமிஷம் முன்னுக்கு வந்திருந்தால் பத்துமணி கடைசி பஸ் கிடைத்திருக்கும். இனி என்னென்று காங்கேசன்துறைக்குப் போறது” என்று ஒரு பிரயாணி அங்கலாய்த்துக் கொண்டார்.

“பெரியகடையில் எங்கயாவது தங்கிட்டுக் காலமைதான் இனி பஸ் எடுக்கவேணும்” என்றார் இன்னொருவர்.

“முந்தின காலத்தில நாங்க மாட்டுவண்டி கட்டிக்கொண்டு ரவுனுக்கு வந்தால் ராவாப் போனால் பழைய மார்க்கட் மூலையில் இருக்கிற சத்திரத்தில்தான் தங்குவம். நல்ல வசதி. விடிய எழும்பி, குளித்து, மாடுகளுக்கும் தண்ணி காட்டி, அலுவல்களையும் முடித்துக் கொண்டு போவம். இப்ப சத்திரத்தில் தேங்காய்க் கடையும் தேத்தண்ணிக் கடையும் இருக்குது... எங்க தங்கிறது...?” என்றார் ஒரு வயோதிபர்.

“ஏன் ஹோட்டல்களில் தங்குங்கோவன்.....” என்றான் ஒரு இளைஞன்.

பிரயாணிகள் சிதறிச் சென்றனர். மீண்டும் பஸ் நிலையம் அமைதியில் ஆழ்ந்தது.

ஆஸ்பத்திரி வீதியும் முனீஸ்வரன் மணல் வீதியும் சந்திக்கும் சந்தியில் துப்பாக்கி போன்ற தடிகளையும் குழாய்களையும் வலது கையில் பற்றி நீட்டிக் கொண்டு தன்னை ஒரு காவலதிகாரியாகப் பாவனை செய்தபடி உலாவரும் அந்தப் பைத்தியகார மனிதரைக்கூட இப்போது காணோம். தான் காவல் காக்காவிடில் யாழ்ப்பாண நகரமே இயங்காது ஸ்தம்பித்துவிடும் என்பது போன்ற பார்வையுடன் வலம் வரும் அவர், எங்கோ உறங்கச் சென்றுவிட்டார்.

ஹற்றன் நாஷனல் வங்கியின் முன்னால் ‘செக்கியூறிற்றி காட்’ ஒருவர் நின்றிருந்தார். அவர் தனது கறுத்த ‘ரை’ யை ஒரு தடவை இழுத்துத் தளர்த்திக் கொண்டார், சங்கரப்பிள்ளை பெற்றோல் செற்றின் முன் ஒரு கார் வந்து நின்றது. அது பூட்டி இருப்பதை அவதானித்துவிட்டுச் சென்றது.

பஸ்நிலையத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த பஸ்களின் உட்புறங்களைக் கூட்டித் துப்புரவாக்கிக் கொண்டிருந்தான் ஒரு பையன். தூரஇடங்களில் இருந்துவந்த பஸ்கள். அவற்றினுள் முருகண்டியில் விற்கும் கச்சான் கோதுகள் நிறைந்து கிடந்தன.

‘வைரமாளிகை’ என்ற விளம்பரம் இணைக்கப்பட்ட தொங்கலான சேட்டினை அணிந்துகொண்டு, தனக்கேயுரிய கம்பீரத்துடன் பேசியபடி, பஸ்களில் ஏறியிறங்கி சுலீப் டிக்கட்விற்கும் அவர், வீடுசென்று வெகுநேரம் ஆகியிருக்கும். சோமசுந்தரப் புலவரின் காலடியில் அமர்ந்திருந்த, பழைய பேப்பர் பொறுக்கும் அந்த மனிதனும் எழுந்து எங்கோ சென்றுவிட்டான்.

வழமையில் இல்லாத ஒருவித அமைதி யாழ்ப்பாண பஸ் நிலையத்தில் நிலவியது.

நேரம் இரவு 10.15

ஆஸ்பத்திரி வீதி வழியாக இரவின் அமைதியைக் கலைத்துக்கொண்டு பஸ் ஒன்று விரைந்து வந்தது. சோமசுந்தரப் புலவர் சிலைக்கு ஹெட் லைற் ஒளியை வீசியபடி பஸ்நிலையத்தினுள் நுழைந்தது.

செல்லும் இடம் குறித்திருக்கும் பஸ்ஸின் முன் பக்க மேற்பக்கத்தில் “750” என்ற பஸ் ரூட் இலக்கமும், யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரும் மங்கலான லைற் வெளிச்சத்தில் தெரிந்தன. பஸ்ஸில் பிரயாணிகள் அதிகமாகவில்லை. பஸ் டிறைவர்தான் வழமையாக தன் பஸ்ஸை பிறேக் அடித்து நிற்பாட்டினார். பஸ்ஸின் பின்பக்கத்தில் நின்றிருந்தபஸ் கொண்டக்டர் ஒரு தடவை குலுங்கிக் கொண்டார்.

டிறைவர், சீற்றில் இருந்தபடியே பின்னால் திரும்பி கொண்டக்டரை அர்த்தத்தோடு பார்த்தார்.

“சோமசுந்தரப் புலவர் சிலைக்கு முன்னால் இடம் இருக்குது... அங்க பாக் பண்ணலாம்.....” என்றார் கொண்டக்டர். டிறைவர் பஸ்ஸைப் பின்புறமாகத் திருப்பிக் கொண்டக்டர் சொன்ன இடத்தில் வந்து நிற்பாட்டினார். பஸ்ஸின் பின்பக்கக் கண்ணாடியின் ஊடாக, சந்தியில் ஒளிவீசிக்கொண்டிருந்த மேர்க்கூரி லைற் வெளிச்சம் சன்னமாகப் பாய்ந்தது. கொண்டக்டர் பார்த்தபோது நவாலியூர்ப் புலவர் தவநிலையில் அமர்ந்திருந்தார் சிலையாக. இடது கால் தொடையில் இருந்த ஒரு கனமான புத்தகத்தில் ஒரு கையும், அடர்ந்து வளர்ந்த தாடியினூடே தெரிந்த புன்சிரிப்பும், வலக் கரத்தின் உயர்வும் ஒரு கணம் கொண்டக்டரின் கண்களில் பட்டன. திருநீற்றுக் குறிகளும், நெற்றிப் பொட்டும் மீண்டும் கண்களில் விழுந்தன. என்றும் பார்க்கின்ற சிலைதான்.

இன்றுதான் பார்ப்பதுபோல அதிசயமாகப் பார்த்தார் கொண்டக்டர்.

நாளை அதிகாலை சரியாக 5.10 மணிக்கு இந்த பஸ், யாழ்ப்பாண பஸ் நிலையத்தில் இருந்து பருத்தித்துறைக்குச் செல்ல வேண்டியது. டிறைவருக்கும் பஸ் கொண்டக்டருக்கும் இந்நேரத்தில் தங்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று திரும்பி வருவது உசிதமாகப்படவில்லை. சில நாட்களில் செய்வதுபோல பஸ்ஸினுள்ளேயே இரவைக் கழிக்க முடிவுசெய்து கொண்டார்கள்.

பின்பக்கமாக மூவர் அமரும் சீற்றில் தனது படுக்கையைத் தயாரித்துக் கொண்டார் கொண்டக்டர். லோங்ஸைக் கழற்றி தன் பையினுள் வைத்துவிட்டு சாறத்தை எடுத்து அணிந்து கொண்டார்.

“சிறி..... தேத்தண்ணி குடிப்பமா” என்று டிறைவர் கேட்டார்.

‘இப்ப எங்க குடிக்கிறது... நான் படுக்கப் போறன் ...’ என்றார் கொண்டகர். ஸ்ரீதரன் படுப்பதற்கு முன்னர் அவரின் கண்கள் பஸ்நிலையத்தின் கிழக்குப் பக்கமாகப் பார்த்தன. அந்தப் பக்கத் தகரக் கடைகள் யாவும் மூடப்பட்டிருந்தன. அக்கடைகளுக்கு முன்னால் சிலர் படுப்பதற்கு ஆயத்தங்கள் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்; பாய் ஒன்றை விரித்து ஒருவர் படுப்பதும் இருவர் சாக்குகளை விரித்து கொண்டிருப்பதும் தெரிந்தது. வழக்கமாகப் படுப்பவர்கள் தாம். பூபாலசிங்கம் புத்தகக் கடைக்கு முன்னால் கிடந்த பக்கிகப் பலகை மேசையில் ஒருவர் சுருண்டு கிடப்பதும் தெரிந்தது.

ஸ்ரீதரன் முப்பது வயது நிரம்பிய இளைஞர். பத்தாண்டுகள் வரையில் பருத்தித்துறை டிப்போவில் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

மெதுவாக சீற்றில் சாய்ந்து படுத்துக்கொண்டார். பிள்ளைப்பேற்றிற்காகத் தாய்விடு சென்றிருக்கும் அவர் மனைவியின் நினைவு வந்தது. மூத்த மகள் இப்போது என்ன செய்வாள்? நித்திரைக்குப் போயிருப்பாள். இளைய மகன் நித்திரையில் விழித்துத் தன்னைத் தேடுவானோ!

அவர் நித்திரையின் மடியில் பூரணமாக விழுந்து உறங்கும்போது -
நேரம் இரவு 10.45

2

நேரம் இரவு 10.45

யாழ்ப்பாண நகரின் நவீனத்துவத்தினை நாடெல்லாம் பறைசாற்றுவதைப் போல விளங்கும் நவீன சந்தையின் நாற்புறக் கதவுகளும் இறுக்கி அடைத்துப் பூட்டப்பட்டிருந்தன. தங்கள் நகரில் இப்படியொரு நவீன சந்தைக் கட்டிடம் இல்லையே என்று பார்த்தோரைப் பொறாமை கொள்ள வைக்கும் இக்கட்டிடம் பகற் பொழுதுகளின் கலகலப்பையும் எழிலையும் தன்னுள் அடக்கி, இரவின் மோகனத்துள் ஆழ்ந்து கிடந்தது. யாழ்நகரின் இருதயக் கட்டிடம் இது. யாழ்நகரின் எழில் கட்டிடம் இது. நவீன சந்தைக் கடைகளின் விளம்பரப் பலகைகளின்மீது எரிந்து கொண்டிருந்த மின்சார லைற்றுகள் சந்தையை ஒரு கார்ணிவலாக்க முயன்று கொண்டிருந்தன.

நவீன சந்தைக் கட்டிடங்கள் இரண்டிற்கும் ஊடாக ஆஸ்பத்திரி வீதியையும் இணைத்துக் கொண்டு செல்கின்ற புதிய வீதி, கஸ்தூரியார் வீதியுடன் இணைந்து நகரின் முதுகெலும்பாகச் செல்கின்றது.

அந்த வீதியில் ஒரு சில பாதசாரிகள் வடபுறமாகச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

யாழ்நகர், நவீனத்துவத்தினை மட்டுந்தான் கொண்டதல்ல. புதுமையோடு பழைமையையும் பேணும் ஒரு நகரம் என்பது போல நவீன சந்தைக்கும் காங்கேசத்துறை வீதிக்கும் இடையில் நூறாண்டு பழமை வாய்ந்த பழைய சந்தைக் கட்டிடங்கள் இரண்டும் அமைந்திருந்தன. பழைய சந்தைக்குள் புகுந்து பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டு நவீன சந்தைக்குள் நுழையும் எவரும் புதுமையான ஓர் உணர்வினை அடையாமல் இருக்கமுடியாது. பழைமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையில் ஒரு நூற்றாண்டுகாலம் பயணம் செய்த அனுபவம் ஏற்படும்.

பழைய சந்தைகளில் யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின் பெருமைகளைப் பறைசாற்றும் பல்வேறு பொருட்களை வாங்கலாம். பனை ஓலைப் பாய்கள் பெட்டிகள்... வண்ண வண்ணக் கடகங்கள்.... நார்க்கடகங்கள்... இவை ஒரு புறம். புற்பாய்கள் நீற்றுப் பெட்டிகள்.... களகுகள்.... கொட்டைப் பெட்டிகள்... இவை இன்னொரு புறம். வெற்றிலை... பாக்கு... நாறல் பாக்கு... நுங்குப் பாக்கு, சுண்ணாம்பு, புகையிலை... இவை ஒரு பக்கம். ஒடியல்... முழக்கொடியல்... பனாட்டு, பாணிப்பனாட்டு, பனங்கட்டிகள்.. பனங்கட்டிக் குட்டான்கள் இன்னொரு புறம். பழக்கடை ஒரு புறம். காய்கறிக் கடைகள் இன்னொரு பக்கம். பாணைசட்டிக் கடைகள் இன்னொரு பக்கம்...

யாழ்நகரின் நவீன சந்தை உலகத்தின் நாகரிகப் பொருட்களின் கிடங்கு, புடவைக் கடைகள் ஒருபக்கம். புத்தகக் கடைகள், நவீன பாணியில் அமைத்த கோப்பி பார்கள் ஒரு புறம் ... றேடியோ றான்சிஸ்டர்.. ரேப்றெக்கோடர் கடைகள் - பலசரக்குக் கடைகள்... நல்லெண்ணெயிலிருந்து லேற்றஸ் மொடல் றான்சிஸ்டர்வரை இங்கே வாங்கலாம்.

பழைய சந்தைக் கட்டிடங்கள் இரண்டும் சுண்ணாம்புக் கட்டிடங்கள், சொக்கட்டான் விளையாடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் சேலை வடிவின. மத்தியில் ஒரு சதுரம். சதுரத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் இருந்து பிரிந்து நீண்டு அமைந்த நீள் சதுரங்கள்.

நவீன சந்தைக்கு அருகில் அமைந்திருக்கும் பழைய சந்தைக் கட்டிடத்தின் வடக்குப்புற வாசலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தண்ணீர்க் குழாயில் தன் கால் முகத்தைக் கழுவிக்கொண்ட வயோதிபர் ஒருவர் வாயைக் கொப்பளித்துத் துப்பியபடி நிமிர்ந்து ஆஸ்பத்திரி வீதியைப் பார்த்தார். தமிழன்னை ஓளவையாரின் சிலையும் அதற்கப்பால் பிருந்தாவனம் கபேயும் தெரிந்தன. முகத்தை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டு பழைய சந்தைக் கட்டிடத்திற்குள் ஏறினார். இருபுறங்களிலும் கம்பிவலைகளினால் தடுத்து அடைக்கப்பட்ட பலசரக்குக் கடைகள். கம்பி வலைத் தடுப்புகளை அடுத்தது, அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த நல்லெண்ணெய் போத்தல்கள், நெல்லிரசப் போத்தல்கள், விநாகிரி இப்படிப் பலவகைப் போத்தல்கள் சந்தையின் மங்கிய லைற் வெளிச்சத்தில் தெரிந்தன. ஒன்பது மணியுடன் சந்தையின் பிரகாசமான லைற்றுக்கள் அணைக்கப்பட்டு விடும். ஆங்காங்கு மங்கலான லைறுகள்தாம் இருளை விரட்ட முயன்று கொண்டிருக்கும்.

வற்றிய உடல்வாகு. ஒட்டிய வயிறு. நடக்கும் போது விழுந்துவிடுவாரோ என்று எண்ணவைக்கும். தளர்ச்சி நடை. மெதுவாக இடதுபக்கக் கடைகளின் கம்பி வலைத் தடுப்பைப் பற்றியவாறு ஏறினார் அவர்.

13ஆம் இலக்கக் கடையின் வலதுபக்க முன் மூலையில் போர்த்தபடி படுத்திருந்த ஒரு உருவம் ஒரு தடவை புரண்டு படுத்தது.

“என்ன மணியத்தார்! நித்திரை வரவில்லையே?” என்று வயோதிபர் கேட்டார்.

“ஏனோ வருகுதில்லை. ஏன் செல்லப்பா படுக்காமல் திரியிறாய்?.....” என்று கேட்டார் மணியத்தார்.

“படுக்கத்தான் போறன். இண்டைக்குக் காத்தில்லை; புழுங்குது” - செல்லப்பர் என்ற அந்த வயோதிபர் தன்னுடைய பாயை எடுத்து 12ஆம் இலக்கக் கடையின் இடதுபக்க முன் மூலையில் விரித்துக் கொண்டார். விரித்த பாயில் அமர்ந்தார். ஆஸ்பத்திரிவீதியில் ராக்கியொன்று வேகமாக விரைகின்ற சத்தம் எழுந்தது. இரு வாலிபர்கள் சயிக்கில் ஒன்றில் சினிமாப் பாடல் ஒன்றினை உரக்கப் பாடியவாறு கொட்டடிப் பக்கமாக விரைந்தனர்.

இன்று நேற்றல்ல; பல ஆண்டுகளாக செல்லப்பர் அக்கடையின் முன் படுத்து உறங்கி வருகின்றார். பழைய சந்தையின் கூரை உச்சியில் குடி கொண்டிருக்கும் புறாக்கள் தூக்கம் கலைந்து ஒரு வினாடி சிறகுகளை அடித்துக்கொண்டன. மின்சார நிலைய வீதியில் லொறியொன்று பேரிரைச்சலுடன் விரைவது சந்தையின் வடக்குப்புற வாயிலூடாகத் தெரிகின்றது. வீமனின் கடைப் பலகை மேசைமீது கறுப்புப் பூனையொன்று தாவி ஓடி ஏறியது...

“முருகா.....” என்று ஒரு தடவை கடவுளை அழைத்துவிட்டு படுக்கையில் சாய்ந்தார்.

எத்தனை ஆண்டுகள்?....

ஒடுங்கிய வீதிகளையும் பதிவான சின்னஞ்சிறு கடைகளையும் கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் நினைவு வருகின்றது. முற்றவெளி மைதானம்.... காங்கேசன்துறை வீதி-மின்சாரநிலைய வீதி - பறங்கித் தெரு இவ்வளவிற்குள் அடங்கியிருந்த யாழ்ப்பாணநகரம், அவர் கண்முன்னேயே விரிந்து பெரிதாகிவிட்டது. இன்றைய ஸ்ரான்லி வீதியில் அன்று இரவில் தனியே செல்லமுடியாது; அவ்வளவு பற்றை வெளி. ஆள் நடமாட்டமில்லாத பகுதி. அன்றைய யாழ்ப்பாணத்தின் ஒடுங்கிய வீதிகளில் மாட்டு வண்டிகளின் சலங்கை ஒலி இடைவிடாது ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். தெருவினக்குகள் சந்திகளில் ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கும் மாலை ஆறு மணிக்குள் நகரத்தின் கலகலப்பும் பரபரப்பும் அடங்கிவிடும். தூரத்துக் கிராமங்களில் இருந்து பட்டினத்திற்கு வருகிற மாட்டுவண்டிப் பயணிகள் இரவு வேளைகளில் நகரத்துக்குள் வரநேர்ந்தால் சத்திரத்தில் தங்கிக் கொள்வார்கள்.

எவ்வளவு இனிமையான காலம்! இன்று நகரத்தில் ஒரே யந்திர வேகம்! அகன்ற வீதிகள் - மாடிக் கட்டிடங்கள் - இரவைப் பகலாக்கும் மின்சாரவிளக்குகள்.. மாட்டுவண்டிகளை முன்னர் போலக் காணமுடியாது.

வண்டி நிரம்பச் சரக்கு மூடைகளை ஏற்றிய பெரிய பார வண்டிகளை பெரிய வடக்கன் மாடுகள் கழுத்துச் சலங்கைகள் கலகலவெனச் சப்திக்க இழுத்துச் செல்கின்ற அன்றைய காட்சி... பெரிய இசை லொறிகளில் மூடைகளை அடுக்கி ஏற்றிக் கொண்டு புகையைக் கக்கி நகரத்தை அசுத்தமாக்கிக் கொண்டு விரைகின்ற யந்திர வண்டிகள் விரைகின்ற இன்றைய காட்சி. - எவ்வளவு மாற்றம்!

யாழ்ப்பாண நகரம் தன் தூய்மையைப் பேணிப் பாதுகாத்த காலம் அது.

குறைவான மக்கள், குறைவான பிரச்சினைகள், பிரச்சினைகள் என்றுதான் இல்லை? மூக்குள்ளவரை சளி இருக்கத்தான் செய்யும். அண்ணனும் தம்பியும் அடித்துக் கொண்டார்கள். மச்சானும் மச்சானும் வெட்டிக் கொண்டார்கள். மறுநாளே ஒன்று சேர்ந்து கொண்டார்கள். வேறொருவன் குறுக்கிடவில்லை. இனத்தின் ஒருமை அன்றிருந்தது.

இன்றோ...? பல இனமக்கள். பலவித முகங்கள். ஒருவருக்கு ஒருவர் அறிமுகமில்லை இன்றிருப்பவர் நாளையில்லை. உணர்ச்சிகளும் அப்படித்தான். ஆள்பவர்-ஆளப்படுபவர்.

கண்கள் மெதுவாகச் சோரத் தொடங்கின.

அவர் நித்திராதேவியின் கரங்களில் பூரணமாக விழும்போது

3

நேரம் இரவு 11.05 -

காங்கேசன்துறைவீதியை அடுத்து அமைந்திருந்த பழைய சந்தைக் கட்டிடம் மறுநாள் தனக்கு நிகழப் போகின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலையை உணராததுபோல நீண்ட உறக்கத்தில் ஆழ்ந்து கிடந்தது. காங்கேசன்துறை வீதிக்கும் சந்தையின் மேற்கு வாசலுக்கும் இடையில் சத்திரத்தின் அருகாக வளர்ந்திருந்த ஆலமரத்தின் அடியில் சந்தை வியாபாரிகளால் அமைக்கப்பட்ட சிறுகட்டிடத்தில் சத்திரத்து வயிரவர், கோயில் கொண்டிருந்தார். கோயிலினுள் ஏற்றிவைக்கப்பட்டிருந்த சரவிளக்கொன்று அணையும் தறுவாயில் அவிந்து கொண்டிருந்தது. நான்கு கட்டாக்காலிமாடுகள் வாழைப்பழ வியாபாரிகள் தூக்கி எறிந்த வாழைத் தார்களைக் காந்தித் தின்று பசிபாற முயன்று கொண்டிருந்தன. வயிரவர் கோயிலின் முன் அரைத் தூக்கத்தில் அசை போட்டபடி கோயில்மாதொன்று படுத்துக்கிடந்தது.

சொக்கட்டான் சேலைவடிவக் கட்டிடந்தான் இதுவும். மேற்குக் கிழக்கான கட்டிடத்தின் நீளப்பாகத்தில் புகையிலைக் கடைகள், வெற்றிலைக் கடைகள், பாக்குக் கடைகள் என்பனவும், வடபக்கக் கட்டிட நீளத்தில் பலசரக்குக் கடைகளும்,

தென்பக்கக் கட்டிட நீளத்தில் பாய்க் கடைகளும் அமைந்திருந்தன. இக் கட்டிடத்தின் மூன்று வாயில்களும் மூன்று வீதிகளை அடுத்தும், கிழக்கு வாயில் மற்றைய பழைய சந்தைக் கட்டிடத்தினை அடுத்தும் அமைந்திருந்தன.

பாய்க்கடைப்பக்கமான வாயிலின் முன் ஆஸ்பத்திரிவீதி, ஆஸ்பத்திரி வீதியும் காங்கேசன்துறை வீதியும் சந்திக்கின்ற சந்தியில் முற்றவெளிப்பக்கமாகப் பார்த்தபடி திருவள்ளுவர் சிலையாக அமர்ந்திருந்தார். சந்தியிலிருந்த மேர்க்கூரி விளக்கு ஒளியை உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

கட்டாக்காலி மாடு ஒன்று ஏனோ வெருண்டு பாய்க்கடைப் பக்கமாகப் பாய்ந்தோடியது. பாய்க் கடையின் 45 ஆம் இலக்கக் கடையின் முன் படுத்திருந்த நாதன் தலையை நிமிர்த்தி ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு போர்வையினுள் நுழைந்து கொண்டார். நித்திரை வர மறுத்தது. இடது பக்கம் திரும்பி ஒருக்களித்துப் படுத்துக் கொண்டார். 43 ஆம் இலக்கப் பாய்க் கடைக்கு முன் சோதிலிங்கம் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் கிடப்பது தெரிந்தது. அவரை அடுத்து இன்னும் மூன்று பேர் படுத்திருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் விடுகின்ற குறட்டை ஒலியும் எழுந்துகொண்டிருந்தது.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக நாதன் இங்குதான் படுத்து வருகின்றார். 27 வயது மதிக்கத்தக்க இந்த இளைஞருக்கும் இச் சந்தையில் கடையொன்றுண்டு.

மத்திய சந்தை லைற் ஒளியில் முதற் பாய்க்கடையான குமாரசாமியின் பூட்டப்பட்ட கடை தெரிந்தது. பலகைக் கதவுகளைச் செருகி ஆமப் பூட்டுகள் இரண்டினால் பூட்டப்பட்டிருந்தது. கதவுப் பலகைக்கு மேல் அடிக்கப்பட்டிருந்த இரும்பு வலைகளின் ஊடாக பனை ஓலைக் கடகங்கள் வெளியே தெரிந்தன.

இந்தப் பாய்க் கடகங்கள் தாம்....

நாளை, அவர் படுத்திருக்கின்ற பழைய சந்தைக் கட்டிடத்தினை தீக்கு இரையாக்குவதற்குக் காரணமாகப் போகின்றன!

இந்தப் பாய்க் கடகங்கள்தாம் இலங்கை எங்கணும் இனக் கலவரமும் வன்செயல்களும் கட்டவிழ்த்துத் தலைவிரித்தாடுவதற்குக் காரணமாகப் போகின்றன! இவைதாம் அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் பலரின் சொத்துக்களையும் உயிர்களையும் சிங்களக் காதையர்கள் கொள்ளை கொள்ள வைக்கப் போகின்றன!

நாடெங்கும் ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்களை எதுவுமற்ற அகதிகளாக்குவதற்கு முதல் வித்தாகப் போவது இந்தப் பனையோலைப் பாய் கடகங்கள்தாம் என்று அன்று இரவு எவருக்குமே தெரிந்திருக்கவில்லை.

நாளை இரவும் இதேயிடத்தில் வழமைபோல உறங்கலாம் என்றுதான் நாதன் எண்ணிக்கொண்டார்.

கண்கள் மெதுவாகச் சோரத் தொடங்கின.

அவர் நித்திராதேவியின் கரங்களில் பூரணமாக விழும்போது—

நேரம் நள்ளிரவு 11.40

நேரம் நள்ளிரவு 1.40 -

பாய்க்கடை ஒன்றன்முன் படுத்துக் கிடந்த நாதனுக்கு எப்படி விழிப்பு வந்தது என்று தெரியவில்லை. விழித்துப் பார்த்தபோது பாய்க்கடைப்பகுதியின் வாசலில் பத்துப் பன்னிரண்டு மனிதர்கள் நின்றிருந்தார்கள். அவர்களின் தோற்றம் நாதனுக்கு இனந்தெரியாத பயத்தைத் தோற்றுவித்தது. யமகுண்டர்கள் போன்றது அவர்களின் தோற்றம். சிலர் அரைக்காற் கழிசானும் வெள்ளை பெனியனும் அணிந்திருந்தனர். சிலர் சாறமும் சேர்ட்டும் அவர்களின் தலைகளில் நெற்றியை மறைக்கத் தக்கதாக லேஞ்சி போன்ற எதையோ கட்டியிருந்தார்கள். அவர்கள் யார்?

அவர்களின் கரங்களில் இருந்த நீண்ட பொருட்கள் நாதனுக்குப் பயத்தை மூட்டின, கம்பித்தடிகளா? அல்லது பொல்லுகளா? இரண்டுமேதாம், திடீரென ஏற்பட்ட நித்திரை விழிப்புக் கலக்கம், வாசலில் யமகிங்கரர்கள் போன்ற இனந்தெரியாத குண்டர்கள் மெதுவாகப் போர்வையை நீக்கி விலக்கிக் கொண்டு எழ முயல....

சோதிலிங்கமும் விழிப்புத்தான் என்பது அவனுடைய போர்வை அசைவில் இருந்து தெரிகின்றது. அவர்களில் இரு குண்டர்கள் முதல் கடையான குமாரசாமியின் பாய்க்கடைக்குச் சென்றனர். அவர்கள் ஒருவனின் கரத்தில் ஒரு போத்தல் இருந்தது. பூட்டப்பட்டிருக்கும் பலகைக் கதவுகளுக்கு மேல் அடித்திருந்தபலகைத் தட்டில் அடுக்கியிருந்த பனையோலைக் கடகங்களில் படத்தக்கதாகப் போத்தலில் இருந்த ஒரு பொருளை அவன் தெளித்தான். மண்ணெண்ணெய்யாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தெளித்துக் கொண்டிருக்க, அக்குண்டர்களில் ஒருவன் தங்களை நோக்கிக் கையில் பற்றிய பொல்லுடன் வருவதை நாதன் கண்டார். நாதனைக் கிலிபற்றிக் கொண்டது.

அவர்களின் நோக்கம் அவருக்குத் தெளிவாகப் புரிந்தது. பாய்க்கடைக்கு நெருப்பு வைப்பதன் மூலம் சந்தைக்கே தீயிடப்போகின்றார்கள். இதோ குமாரசாமியின் கடகங்களுக்கு ஒரு குண்டன் நெருப்பை வைக்கின்றான். பெற்சீற்றை உதறி எறிந்து விட்டுப் பாய்ந்து எழுந்தார் நாதன். அவரை நோக்கிக் குண்டன் ஓடி வந்தான். ஒரே ஓட்டம்;..... வடக்குப்பக்கமாக ஓடி செம்மா தெருவுக்குள் நுழைந்ததன் பின்னர் தான் நாதனுக்கு உயிர் வந்தது. சற்று நின்று திரும்பிப் பார்த்தார். தன் பின்னால் மூவர் ஓடி வருவது தெரிந்தது. குண்டர்களோ?

இல்லை சோதிலிங்கத்துடன் கூடப்படுத்திருந்தவர்கள்தான். அப்படியாயின் சோதிலிங்கம் எங்கே?

படுத்திருந்த சோதிலிங்கம் இவ்வளவு காட்சிகளையும் கண்களால் பார்த்தபடி முடங்கிக் கிடந்தார். மார்க்கட் முகப்புக்குப் பத்துப் பதினைந்து பேர் வந்ததும் சிங்களத்தில் ஏதோ பேசிக் கொண்டதும்.... அவர்களில் இருவர்

எரிபொருளைக் குமாரசாயியின் பனை ஓலைக்கடகங்களில் தெளித்ததும் சிகர்ட்லையிட்டர் மூலம் கடகங்களுக்கு நெருப்பு மூட்டியதும்... தான் எழுந்தால் அடிப்பார்களோ? அடிப்பார்கள் என்ற பயத்தில் சோதிலிங்கம் பேசாமல் படுத்திருக்க அவர்களில் இரு குண்டர்கள் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டார்.

பயத்தால் நெஞ்சு வெடித்து விடுவது போன்ற அவஸ்தை. வந்தகுண்டன் ஒருவன் சோதிலிங்கத்தின் பெட்சீற்றை முரட்டுத் தனமாகப் பற்றி இழுத்து நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருந்த பக்கமாக வீசினான். இன்னமும் படுத்திருப்பது புத்திசாலித்தனமல்ல... தன்னுடன் படுத்திருந்தவர்கள் எழுந்து ஓடிவிட்டது இப்போதுதான் அவருக்கு உறைத்தது. துடித்து எழும்ப, ஒரு குண்டன் ஓங்கி அவரை அடித்தான்... பொல்லடி முகத்தில் விழுந்தது. அதனையும் வாங்கிக் கொண்டு சோதிலிங்கம் சந்தைக் கட்டிடத்தின் வட புறமாகப் பாய்ந்து ஓடினார்.

அவர் ஓடியபோது பாய்க்கடை மெதுவாக மூளத் தொடங்கியது.

அவர்கள் பாய்க்கடைக்கு மூட்டிய தீ இலங்கை எங்கணும் பெரும் கலவரமாக மூளப்போகின்றது என்பதை உணரவில்லை. ஒரு வேளை உணர்ந்துதான் அக் குண்டர்கள் செய்தார்களோ?

அக் காதையர்கள் வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் பாய்க்கடை மார்க்கட்டைவிட்டு ஆஸ்பத்திரி வீதி வழியாகக் கிழக்குப் பக்கமாக விரைந்த போது -

நேரம் நள்ளிரவு 1.45

5

நள்ளிரவு 1.47

சடார் படார்... கிளாங் கிளாங்.... பஃர்..... இரும்புவலையால் தடுக்கப்பட்ட கடைச்சுவரை யாரோ இரும்புக் கம்பிகளால் தாக்கி உடைக்கும் சத்தமும் இரும்பு வலைகளுக்குள்ளே அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த நல்லெண்ணெய்ப் போத்தல்கள் உடைந்து நொருங்கி விழும் ஓசையும் 13 ஆம் இலக்கக் கடையின் முன்படுத்திருந்த செல்லப்பரின் தூக்கத்தைக் கலைத்தன.

அவர் துடித்துப் பதைத்து எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டார். சில கணங்கள் என்ன நடக்கிறதென்று அவரால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பழைய சந்தையின் மங்கலான இரவு லைற் ஒளியில் கைகளில் அலவாங்குகளையும் பொல்லுகளையும் பிடித்தபடி பத்துப் பன்னிரண்டு குண்டர்கள் சந்தைப் பேரியின் இரு பக்கப் பலசரக்குச் சில்லறைக் கடைகளைத் தாக்கி நொருக்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த நல்லெண்ணெய்ப் போத்தல்கள் உடைந்து நொருங்கிவிழுந்தன. எவ்வளவு அநியாயம் அவர் கண்களின் முன் நடக்கிறது! கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக அவர் இங்கு

படுத்து வருகின்றார், எப்போதும் இப்படி நடந்ததில்லை. யார் இவர்கள்? அரைக் கஞ்சானும் பெனியனும் அணிந்து முகத்தை மூடிக்கட்டிக் கொண்டு கைகளில் அலவாங்குக் கம்பிகளையும் பொல்லுகளையும் வைத்து... அப்பாவிச் சிறுவியாபாரிகளின் கடைகளை அடித்து நொருக்கித் தள்ளுகிறார்களே! இவர்களுக்கு அவர்கள் என்ன குற்றம் செய்தார்கள்?

‘பாவிகள்... பாவிகள்...’

‘நல்லா இருப்பான்களா?’

எழுந்து முடங்கிக் கொண்டு யமனைக் கண்ட உயிராக நடுங்கிக் கொண்டிருந்த செல்லப்பரை நோக்கி இரும்புக் கம்பியை அடிப்பதுபோல் தூக்கிக்கொண்டு ஒரு குண்டன் பாய்ந்து வந்தான். அவன் வந்த வேகத்தைக் கண்ட செல்லப்பர் அலறினார்;

“ஐயோ - என்னை அடியாதையுங்கோ நான் இங்க காவலுக்குப் படுக்கிறேன்... முதலாளி செத்த வீட்டிற்குப் போயிட்டார்....”

கம்பியை ஒங்கிவந்தவன் செல்லப்பரைக் காலால் எட்டி உதைத்தான். கிழவர் அலமலக்க அப்படியே சாய்ந்தார். கால்களாலும் கைகளாலும் மாறி மாறி அக்கிழவரை அசுரத்தனமாக அக்காடையன் அடித்தான். அவர் எழும்பத் திராணியற்றுக் கிடந்தார். கண்கள் சொருகுவதுபோல... தலை சுழன்று-

செல்லப்பருக்குச் சற்றுத்தூரத்தில் மணியத்தார் விழிப்புடன் தூங்குவது போலப் பாவனை செய்து கொண்டிருந்திருந்தார். செல்லப்பரைத் தாக்கிய குண்டன் மணியத்தார் பக்கம் திரும்பினான். வலது பக்கம் ஒருக்கனித்துப் படுத்திருந்தார் அவர். குண்டன் தன் கரத்திலிருந்த இரும்புக்கம்பியால் ஒங்கி அடித்தான். ஒரு அடி - இன்னொரு அடி - மற்றொன்று - அடிகள் வலது கரத்தில் முழங்கைக்கு மேலும் கீழுமாக விழுந்தன.

“ஐயோ - அம்மா--” என்று துடித்துப் பதறினார் மணியத்தார். வலது கரத்தைத் தூக்க முடியவில்லை... உடம்பை விட்டுக் கரம் கழன்று விட்டது போல - - முறிந்து நொறுங்கி விட்டதுபோல--

இரண்டு கிழவர்களையும் தொடர்ந்து ஏன் அடிப்பான் என்று எண்ணிவிட்டான் போலும் அந்தக் காதையன். அக் காதையர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து சற்று நேரம் அந்த இடத்தில் வெறி ஆட்டம் போட்டார்கள். அந்தப் பகுதியிலிருந்த அத்தனை பலசரக்குக் கடைகளையும் கம்பிகளால் அடித்து உடைத்தார்கள். உடைத்துவிட்டு கசுக்கொட்டைகளையும் முந்திரி வத்தல்களையும் காற்சட்டைப் பொக்கற்றுகளுள் அள்ளி அள்ளி செருகிக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பின்னர் வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் அவ்விடத்தை விட்டு ஆஸ்பத்திரி வீதியில் இறங்கி பஸ்நிலையப் பக்கமாக நடந்து சென்றார்கள். அப்போது நேரம் நள்ளிரவு 1.55.

நள்ளிரவு - நேரம் 1.55

750 ரூட் இலக்க பஸ்ஸினுள் பின்புறச் சீற்றொன்றில் படுத்து நித்திரை செய்து கொண்டிருந்த கொண்டக்டர் ஸ்ரீதரன் ஏதோ அடித்து உடைத்து நொறுக்கப்படும் சத்தம் கேட்டு விழிப்படைந்தார். தன்னுடன் படுத்திருந்த டிறைவர் எழுந்து ஆஸ்பத்திரி வீதியில் எதையோ பயத்துடன் பார்ப்பது தெரிந்தது. ஸ்ரீதரன் விழிப்புற்றதைக் கண்ட டிறைவர் சத்தம் செய்யவேண்டாமென உதட்டில் விரல்வைத்து எச்சரிப்பதும் தெரிந்தது. கொண்டக்டர் மெதுவாக எழுந்து பஸ்ஸின் பின்பக்கக் கண்ணாடி ஊடாக வீதியைப் பார்த்தார்.

பல குண்டர்கள் வீதியில் நின்றிருந்தார்கள். பதினைந்து இருபது பேர் வரையில் இருக்கலாம். ஒட்டோஸ்ஸின் கீழிருந்த பெற்றோல் செற்றிலிருந்து நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் சிலைவரை அவர்கள் நின்றிருந்தார்கள். கொண்டக்டர் தனது கையில் கட்டியிருந்த கடிக்காரத்தைப் பார்த்தார். நேரம் சரியாக 1 - 56.

வீதியில் நின்றிருந்த குண்டர்களில் பலர் அரைக்கருசானும் பெனியனும் அணிந்திருந்தார்கள். சிலர் சாறமும் சேட்டும். சில பரதேசிக் குண்டர்கள் வெறும் காலுடன் நின்றார்கள். சிலர் சப்பாத்து அணிந்திருந்தார்கள். ஒவ்வொருவருடைய கரங்களிலும் அலவாங்கு போன்ற கம்பிகள் அல்லது பொல்லுக் கொட்டன்கள். ஒரு கரத்தில் கற்கள். அவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் தலையில் லேஞ்சி கட்டியிருந்தார்கள். கண்களைக் கொள்ளைக் காரர்கள் போன்று கருநிற முகமூடிகளாலும் வெள்ளைநிற முகமூடிகளாலும் மறைத்திருந்தனர் பலர்.

கொண்டக்டர் பார்த்தபோது பெற்றோல் செற்றின் முன் நின்றிருந்த சில குண்டர்கள் பெற்றோல்பம் கண்ணாடிகளையும் பெற்றோல் செற்றின் கண்ணாடிகளையும் அலவாங்குக் கம்பிகளால் அடித்து நொறுக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் வீதிக்கு வலது பக்கத்தில் அமைந்திருந்த கடைகளின் விளம்பரக் கண்ணாடிகளை அடித்து நொறுக்கினர். ஒருவன் ஹற்றன் நஷனல் வங்கியின் விளம்பரக் கண்ணாடிக் கூண்டின் மீது கல்லொன்றினால் வேகமாக வீசினான். பளார் என்ற ஒலியுடன் கண்ணாடிகள் சிதறி விழுந்தன. பஸ் நிலையத்தின் கிழக்குப் பக்க தகரக் கடைகளின் முன்னர் படுத்துக் கிடந்த பலர் துடித்து எழுந்தார்கள். அவர்கள் எழு, வீதியில் நின்ற குண்டர்கள் சரமாரியாகக் கற்களால் வீசி அவர்களை அடித்தனர். அவர்கள் தெறிகெட்டு மின்சார நிலைய வீதிப்பக்கமாக ஓடினார்கள், இருவர் கழிவு நீர் கால்வாய்க்குள் விழுந்து எழும்பி ஓடினார்கள். குண்டர்கள் எறிந்த கற்கள் தகரக் கடைகளின் முன்பக்கங்களைத் தாக்கி இரவின் அமைதியைப் பயங்கரமாகக் குலைத்தன. கடைகளை, வெறிபிடித்தவர்கள் போல அவற்றின் கதவுகளில் அடித்தார்கள், விளம்பர லைற்றுக்களை எட்டி எட்டி உதைத்தார்கள்.

கொண்டக்டர் பயத்துடன் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு பார்த்தார்.

“ஹீ.. உவன்கள் சேகுவேராக்காரன்களோ?” என்று மெதுவாகப் பயத்துடன் டுறைவர் கேட்டார்.

கொண்டக்டர் பதில் சொல்லும் நிலையில் இல்லை. வீதியின் மேர்க்குடரி லைற் வெளிச்சத்தில் மண்கொள்ளைக்காரர்கள் போல நின்று அட்டகாசம் செய்யும் அக் குண்டர்கள் யார்?

அவர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படவில்லை. ஒரு குண்டன் சோமசுந்தரப் புலவரின் சிலையை உடைக்கும் ஆவேசத்துடன் சிலைமேடையீது பாய்ந்து ஏறினான். அக் குண்டன் ஒரு கடையன். அவனால் ஒரே பாய்ச்சலில் மேடையில் தாவ முடியவில்லை. சறுக்கி விழுந்து எழும்பி ஒருவிதமாகத்தாவி ஏறிக் கொண்டான். அவன் கரத்தில் அலவாங்குக் கம்பி. மேடையில் ஏறிக் கொண்ட குண்டன் புலவரின் தலையை நோக்கி அலவாங்கை உயர்த்தி உயர்த்தி அடித்தான். அக்கடையனுக்குப் புலவரின் தலை எட்டவில்லை. அவன் ஆத்திரம் எல்லை கடந்தது. அலவாங்குக் கம்பியினால் சோமசுந்தரப் புலவரின் உயர்த்திய கரத்தில் ஒங்கி அடித்தான். ஒரு அடி இரண்டாம் அடி...

தெறித்த கரம் 750 ஆம் இலக்க பருத்தித்துறை பஸ்ஸின் பின்பக்கத்தில் வந்து மோதி விழுந்தது.

தமிழுக்கு, ஒரு தமிழ்ப் புலவனுக்கு விழுந்த அந்த அடி கொண்டக்டரின் இதயத்தில் விழுந்தது போல ஒரு துடிப்பு. ‘பாவிகளே சரியான விதத்தில் பிறந்தவன் செய்யிற வேலையா?’

பரவி நின்ற குண்டர்கள் எல்லாரும் சந்தியில் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். பின்னர் முனீஸ்வரன் வீதியில் இறங்கி நடந்தார்கள். அப்போதும் அவர்கள் பலரின் கைகளில் கற்கள்....

ஹீதரன் தன் கடிகாரத்தைப் பார்த்தார். நேரம் சரியாக நள்ளிரவு 2-00மணி.

முனீஸ்வரன் வீதியில் கண்ணாடிகள் உடையும் சத்தங்கள் கேட்டன. கதவுகள் அடித்து நொருக்கப்படும் சத்தங்கள் கேட்டன. முனீஸ்வரன் வீதியில் இருந்த கராச்சுகளில் திருத்துவதற்காக நிறுத்தப்பட்டிருந்த பல கார்கள் இக் குண்டர்களினால் அடித்துச் சேதப்படுத்தப்பட்டன. கார்களின் முன் கண்ணாடிகள், பின் கண்ணாடிகள் லைற் கண்ணாடிகள் என்பன நொருக்கப்பட்டன. கராச்சுகளினுள் நுழையமுடியாத கட்டத்தில் வெளியில் நின்று கற்களினால் வீசி கார்களின் கண்ணாடிகளை இக்கோழைகள் நொருக்கினார்கள். றக்ரர்களை இக் குண்டர்கள் கம்பிகளால் அடித்து நெளித்தார்கள்.

அடுத்தநாள் தான் ஹீதரனுக்கு முனீஸ்வரன் வீதியில் கார்கள் சேதப்படுத்தப்பட்ட விடயம் தெரியவந்தது.

ஏன் இவை நடந்தன? எதற்காக இவற்றை இவர்கள் செய்கின்றார்கள்? ஒருவனிடம் கோபம் என்றால், அவனுடன் அடிபட்டு முடிவு காண்பதற்கு ஒன்றுமே அறியாத அப்பாவிகளின் கடைகளையும் கார்களையும் ஏன் இரவில்

கொள்ளையர்களாக வந்து அடித்து நொருக்குகிறான்கள்? எதிரிகள் தங்களைவிடப் பலசாலிகள் என்பதனாலா? உயிருக்குப் பயந்த கோழைகள் செய்கின்ற வேலைகள் அல்லவா இவை?

7

செம்மா தெரு ஒழுங்கையில் பயத்துடன் ஓடி வந்து நின்ற நாதனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் திடீரென ஒரு விஷயம் உறைத்தது. பாய்க் கடைக்கு நெருப்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயம். கடகங்களுக்கு வைத்த தீ இப்போது நன்கு முண்டிருக்குமோ? தீயின் நெடுங்கரங்கள் சந்தைக் கட்டிடத்தைச் சுவைக்கத் தொடங்கியிருக்குமோ?

தீ கட்டிடத்தில் பரவுவதற்கு முன் அதனை அணைக்கவேண்டும்.....
எல்லாரும் பாய்க்கடைக்கு ஓடிவந்தார்கள்.

பாய்க்கடைக்கு முன், அவர்களுக்கு முன்னரே வேறு சிலர் நின்றிருந்தார்கள். காற்றும் அனுகூலமாக வீசாதபடியினால் கடகங்களுக்கு இட்ட நெருப்பு நன்கு மூழவில்லை. அப்போதுதான் தீ பரவத் தொடங்கியிருந்தது. வானிகளில் தண்ணீர் அள்ளி ஊற்றி தீ பரவாமல் தடுக்க அவர்களால் முடிந்தது. வெற்றிலைக் கடைகளின் பலகை மேசைகளின் கீழ் நீர் நிரம்பிய வானிகள் இருந்தமை. தீயை அணைக்க வசதியாக இருந்தது.

அவர்கள் தீயை அணைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது பொலீஸ் றக்கில் ஏழு எட்டுப் பொலீசார் வந்திருந்தார்கள். அவர்களின் கைகளில் துப்பாக்கிகள்.

“என்ன செய்கிறது? ...” என்று ஒரு பொலீஸ்காரன் கேட்டான்.

‘கடைகளுக்கு நெருப்பு வைத்திட்டாங்கள்... அணைக்கிறம்’ என்றார் சோதிலிங்கம்.

“வைச்ச ஆக்களைத் தெரியுமா?....”

“தெரியாது” மனமார்ச் சொல்கிறாரா? வைத்தவர்கள் யார் என்பது பரகசியமான உண்மையா, சொல்வதற்கு?

“இப்ப உதாலதான் போகிறார்கள்.....” என்றார் அவர்களில் ஒருவர். பொலீஸ் றக் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் பஸ் நிலையப் பக்கமாக விரைந்தது. சத்திரத்துத் தேத்தண்ணீர்க் கடைப் பாலைப் பூனையொன்று தட்டி நக்கியது.

சத்திரத்துக் கடைக்காரருக்கு அறிவில்லை, பாலுக்குக் காவல் பூனையை வைப்பார்களோ?

ஆஸ்பத்திரி வீதியில் மேற்குப்பக்கமிருந்து பொலீஸ் றக் ஒன்று விரைந்துவருவதை ஸ்ரீதரன் கண்டார். பஸ்ஸைவிட்டுக் கீழிறங்கும் துணிச்சல் அவருக்கு இல்லை. இப்போதுதான் வீதியில் அடித்து உடைத்து அட்டகாசம் செய்த குண்டர்கள் முனீஸ்வரன் வீதியில் இறங்கிச் சென்றார்கள். உடனே சென்றால் அவர்களைக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடிக்கமுடியும்.

விரைந்து வந்த பொலிஸ் றக்கில் ஏழு அல்லது எட்டுப் பொலிசார் இருந்தார்கள். பொலிஸ் றக் சில கணங்கள் சோமசுந்தரப் புலவர் சிலை அருகில் தரித்து நின்றது. பின்னர் முனீஸ்வரன் வீதியில் திரும்பிச் செல்வதை ஸ்ரீதரன் கண்டார். அவர் தனது கடிக்காரத்தைப் பார்த்தபோது நேரம் நள்ளிரவு 2.10.

கொண்டக்டர் அப்படியே சீற்றில் அமர்ந்து கொண்டார். சற்று முன்னர் அவருக்கு நேர்ந்த அந்த அனுபவத்தை அவரால் தூக்கியெறிய முடியவில்லை. கல்லெறிக்குப் பயந்து ஓடிய ஒருவர் மின்சார நிலைய வீதியில் தலைகாட்டினார். ஏன் இவை நடந்தன? யார் இவற்றைச் செய்தார்கள்?

இங்கு அட்டகாசம் செய்த குண்டர்கள்தான் நேற்று அதிகாலை கொண்டக்டர் ஜேகதாசனையும் தாக்கி புல்லுக்குளத்திற்குள் தூக்கிப்போட்டு அமிழ்த்தினார்களோ?

மீண்டும் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் மேற்குப் பக்கமாகப் பொலிஸ் றக் வரும் சத்தம் கேட்டது. பதினைந்து நிமிடங்களுக்கு முன்னர்தான் அந்த றக் முனீஸ்வரன் வீதியால் திரும்பிச் சென்றது. விரைந்து வந்த பொலிஸ் றக் சந்தியில் நின்றது. ஏழு பொலிசார் கீழே இறங்கி நின்றனர். இருவரின் கரங்களில் துப்பாக்கி இருந்தன. பொலிஸ் றக் அவர்களை இறக்கி விட்டு கிழக்குப் பக்கமாகச் சென்று மறைந்தது.

நேரம் நள்ளிரவு 2.30 மணி

சரியாகச் சொல்வதனால் 1977 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் 16 ஆம் திகதி அதிகாலை 2.30.

ஆஸ்பத்திரிப் பக்கமிருந்து மோட்டார் வாகனம் ஒன்று வரும் சத்தம் கேட்டது. சந்தியில் நின்றிருந்த பொலிஸார் உடன் அணி வகுத்து வீதிக்குக் குறுக்கே துப்பாக்கிகளை நீட்டிக் கொண்டு நின்றார்கள். ஸ்ரீதரன் பார்த்தபோது ஆஸ்பத்திரி வீதியில் கிழக்குப் பக்கமிருந்து 'தட்டி வான், ஒன்று, வான்நிறைந்த சனத்துடன் வந்து நிற்பது தெரிந்தது. வானின்மேல் பெட்டி சாமான்கள் மடுவிற்குச் சென்றுவிட்டு வருகின்ற யாத்திரிகர் கூட்டம் என்பது பார்த்தவுடன் தெரிகின்றது.

வானில் இருந்த யாத்திரிகர் இறங்க, பொலிஸார் ஏதோ சொன்னார்கள். சிங்களத்தில் சொன்னதை ஒரு பொலிஸ்காரர் தமிழில் சொன்னார்; "உங்கள் எல்லாரையும் இறங்கவேண்டாமாம். இறங்கினால் கரைச்சல் வருமாம். உடனடியாக இங்கிருந்து போகட்டாம்."

வானிலிருந்து இறங்கிய பிரயாணிகள் மீண்டும் பயத்துடன் ஏறிக்கொண்டார்கள். தட்டிவான் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் விரைந்து திரும்பி மறைந்தது.

பின்னிரவு விரைவாக மறைந்தது. 'இருந்தபடியே ஸ்ரீதரன் சற்று கண்ணையர்ந்தார். அவர் விழித்த போது நேரம் அதிகாலை 4 மணி.

காலை 5.10க்கு அவருடைய பஸ் பருத்தித் துறைக்குச் செல்லவேண்டும்.

காலை மலர யாழ்ப்பாண பஸ்நிலையம் மீண்டும் புதியதொரு நாளுக்காக தொடங்குகிறது. தூர இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய பஸ்கள் ஒவ்வொன்றாகவர தொடங்கின. யாழ்நகரை பல்வேறு அலுவல்களுக்காக மக்களும் முற்றுகையிடத் தொடங்கினார்கள்.

இன்னும் சிலமணி நேரங்களில் யாழ் நகரில் கலகலப்பும் அமைதியும் எழிலும் எல்லாம் அழிந்து... கடுகாட்டுத் தோற்றமாக மாறப்போவதை எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை.

காலம் தன் ஏடுகளைப் புரட்ட....

நேரம் காலை 5 மணி.

அத்தியாயம் இரண்டு

1

யாழ் நகரில் செவ்வாய்க்கிழமை அதிகாலை நுழைந்த குண்டர்கள் செய்த அட்டூழியங்களுக்கு ஏதாவது பின்னணி இருக்கின்றதா? யார் இந்தக் குண்டர்கள்?

பழைய சந்தையிலுள்ள பாய்க்கடைக்குத் தீயிட்டவர்கள்.

பழைய சந்தைக் கட்டிடத்திலுள்ள சில்லறை விற்பனைக் கடைகளை அடித்து நொறுக்கியவர்கள்.

பஸ் நிலையத்திற்கு முன்பாகவுள்ள கடைகளின் வெளியே தெரிந்த கண்ணாடிகளை அடித்து உடைத்தவர்கள்.

தமிழ்ப் பெருங் கடல் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் கரத்தினை அடித்துச் சிதைத்தவர்கள்.

யார்?

அவர்கள் சிவில் உடையில்வந்த பொலிசார்தான் என தமிழ்மக்கள் தனிப்பெரும் தலைவரும் இலங்கையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் தேசிய அரசுப் பேரவையில் குற்றம் சாட்டியிருக்கின்றார்.

“மீண்டும் சிவில் உடை அணிந்த பொலிசார் யாழ் மாநகரத்தில் அராஜகம் விளைவிக்கத் தொடங்கினார்கள். பழைய சந்தைக் கட்டிடத்திற்குப் போன அவர்கள், ஏராளமான கடைகளைத் தீ மூட்டி எரித்தார்கள். ஒரு கடைக்கு

மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி நெருப்பு வைத்தார்கள். கலமாக நெருப்புப் பிடிக்கக் கூடிய பனையோலைப் பாய், கடகம் விற்கின்ற கடைக்குள் நுழைந்து மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி நெருப்புக் கொழுத்தினார்கள். அதிர்ஷ்டவசமாக அங்கு படுத்திருந்த சிலர் உடனடியாக எழுந்து நெருப்பை அணைத்தனர்.

“இவர்கள் தொடர்ந்து வழியில் தென்பட்ட ஏராளமான கடைகளை உடைத்தெறிந்ததுடன் பெயர்ப் பலகைகளையும் உடைத்தெறிந்தனர். யாழ் மருத்துவ மனையருகில் இவர்களை ஒரு பொலிஸ் டிறக் ஏற்று மட்டும் இந்த நிலைமை நீடித்தது.

“டி. ஐ. ஜி இப்பொழுது அது பொலிஸ் டிறக் அல்லவென்று கூறுகிறார். அது ஒரு இன்றாடான டிறக். 22 மார்ச் 1977 இலக்கமுடையது. அதுதான் எமக்குத் தரப்பட்ட தகவலாகும். இதுபற்றி நேரில் கண்டவர்கள் சாட்சியம் கூறவிருக்கின்றார்கள். இரண்டாவது படக்காட்சி பார்த்துவிட்டு வந்தவர்களும் தாக்கப்பட்டனர். அப்படி வந்தவர்களில் சிலர் அராஜகம் புரிந்த பொலிசார் குறித்த டிறக்கில் ஏறிப்போவதையும் பார்த்திருக்கிறார்கள்.....”

செவ்வாய்க்கிழமை அதிகாலை நடந்து முடிந்துவிட்ட குண்டர்களின் அட்டகாசங்களின் பின்னணியை நாம் புரிந்து கொள்வதற்கு மூன்று நாட்கள் முன்னோக்கிச் சென்று பார்க்க வேண்டும்.

2

12ஆம் திகதி; வெள்ளிக்கிழமை

இரவு

சென்ற பற்றிக்ஸ் கல்லூரி மைதானம் மின்சார வெளிச்சத்தில் குளித்துக் கொண்டிருந்தது. திரும்பிய இடமெல்லாம் மின்சார ஒளி. ஒலி பெருக்கி எதனையோ அறிவித்துக் கொண்டிருந்தது. சீரான லயமின்றி பான்ட் வாத்திய ஒலி சன்னமாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

களியாட்ட விழாவொன்றிற்குரிய கலகலப்பு அம்மைதானத்தில் நிறைந்திருந்தது. ஒரு புறத்தில் மாயா ஜால மகேந்திரஜால வித்தைகளைக் காணவருமாறு சிங்கள வித்தைக்காரர் ஒருவர் மழலைத் தமிழில் மக்களை அழைத்துக் கொண்டிருந்தார். சிறு பெண் ஒருத்தியைத் தலை வேறு கால் வேறாக வெட்டி, பின்னர் ஒட்டிவித்தை காட்டிக் கொண்டிருந்தார். “ஐயோ... பாப்பா பாப்பாவை.. வெட்டுறாங்களே... இதோ வெட்டப் போகிறான்கள், வந்துபாருங்கள்.. வெட்டியாச்சு.. வெட்டியாச்சு...” என்று அவர் ஒலமிட்டு வித்தை காண அழைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் குரல். நான் நினைக்கிறேன், கேட்பவர்களின் மனதிலிருந்து அழிய பல நாட்கள் செல்லுமென. அவர் அன்று காணிவலில்

வித்தைக்காக ஒலமிட்டதை ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் அப்பாவி மக்கள் பின்னர் நாடெங்கும் இட நேர்ந்தது. அவர் அன்று வித்தைக்காக வெட்டியதை நாடெங்கினுமுள்ள சிங்களக்காடையார்கள் உண்மையாகவே செய்து முடித்தார்கள்.

பெரியதொரு கூடாரத்தில் ஒரு பக்கம் சர்க்கஸ் வித்தைகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. அழகுப் பெண்கள் தம் உடலை வில்லாக வளைத்து, திருகி, சுருண்டு வித்தை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு புறத்தில், பழைய கிராமபோன் றெட்கோட்போல தமிழ் சினிமாப் பாட்டொன்றின் மெட்டை ஒருவன் கடுரமாக வாசிக்க, பாண்ட்வாத்தியம் தாளம் தப்பிமுழங்கியது. அம் முழக்கத்துடன் மெரிக்கோறுண்ட் ஐந்து வயதுச் சிறுமியிலிருந்து ஐம்பது வயதுப் பாட்டா வரை ஏற்றிக் கொண்டு முக்கி முனங்கிச் சுழன்றது. மெரிகோரவுண்டில் பல்வேறு வடிவப் பொம்மைகளில் மக்கள் அமர்ந்திருந்தனர். குதிரை... அன்னம், கிளி, மயில், மீன் இப்படிப் பல பல வடிவங்கள்.

“அங்கே பார், யானை ஒண்டு...” என்று ஒருவன் மெரிக்கோ றவுண்டைக் காட்டினான்.

“யானைப் பொம்மை இல்லை...” என்றான் மற்றச் சிறுவன்.

“அங்க பார், மீனுக்கு மேலே யானை இருக்குது”

சரீரம் பெருத்த ஒருவர் மீனில் அமர்ந்திருந்தார்.

பாதாளக் கிணற்றில் பயங்கரச் சயிக்கிள் ஓட்டம் ஒருபக்கமாக நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

இன்னொருபக்கமாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பல்வேறு விற்பனை ஸ்தாபனங்களின் விற்பனை நிலையங்கள், விவசாய உபகரணங்கள் சவர்க்காரங்கள், பனங்கட்டி, திருகுவலை எல்லாம் இருந்தன.

“இங்கு வந்ததிலும் பார்க்க எங்கட துரையப்பா கட்டிவிட்ட மோடேன் மாக்கற்றுக்குள் பின்னேரத்தில் ஒருக்காப் போய்வந்தால் அற்புதமான காணி வலுக்குப் போய்வந்ததுபோல இருக்கும்” என்றார் ஒருவர். உண்மைதான். யாழ்நகரின் நவீன மாக்கற் ஒரு காணிவல்தான். கடைகள் அமைந்திருக்கும் விதமும்.. அலங்காரமாகப் பொருட்களைப் பரப்பியிருக்கும் விதமும் அவற்றை வாங்க வரும் கன்னியர் கூட்டமும் காளையர் திரளும் காணிவல் காட்சிதான். இது பிடிக்காமல்தானோ, காடையர் நவீன மார்க்கற்றுக்கும் தீயிட்டனர்.

மைதானத்தின் அருகாகச் செல்லும் வீதியில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது களியாட்டு விழாவிற்கான நுழைவாயில், மின்சார அலங்கார வளைவின் கீழ், பல வர்ண மின் விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு நுழைவாயில் காணப்பட்டது. நுழைவாயிலின் ஊடாக ரிக்கற்றுக்களை நுழைவாயிலில் நிற்பவரிடம் கொடுத்துவிட்டு மக்கள் காணிவல் மைதானத்திற்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தார்கள். நுழைவவர்களை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு இளைஞர் கூட்டம் ஒன்று நின்றிருந்தது.

தேன் மலர்கள் இருக்குமிடத்தில் வண்டுகள் ரீங்காரமிடத்தான் செய்யும் அவ்வேளை இளைஞர் கூட்டம் ஒன்று நுழைவாயிலுள் நுழைந்து மைதானத்திற்குள் செல்ல முயன்றது. நுழைவாசலில் நின்றவர் அக் கூட்டத்தைத் தடுத்து ரிக்கற் கேட்டார். அவர்களிடம் ரிக்கற்றுகள் இருக்கவில்லை.

“ரிக்கற்றில்லாமல் உள்ளே செல்ல முடியாது... யாழ்ப்பாணம் றொட்டரிச் சங்கத்தினர் புற்றுநோய்ச் சிகிச்சை நிலையம் ஒன்றினை நிறுவுவதற்காக நடத்தி வருகின்ற களியாட்டு விழா இது. ரிக்கற்றில்லாமல் உள்ளே அனுமதிக்க மாட்டோம்...” என்கிறார் வாசலில் நின்றவர்.

அடாத்தாக உள் நுழைய முயன்ற இளைஞர் கூட்டம் தடுத்தவரை ஏறிட்டுப் பார்த்தது; அப்பார்வையில் கோபமும் ஏளனமும் தெரிந்தன.

அவர்கள் மீண்டும் எதனையோ சொன்னார்கள்.

“நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் ரிக்கற்றில்லாமல் உள்ளே விடுவதற்கு எனக்கு அதிகாரமில்லை. தயவுசெய்து ஒரு ரூபா ரிக்கற்றாவது வாங்கி வாருங்கள்...”

அவர்கள் அவரை ஆத்திரத்தோடு பார்க்க அவர்களில் ஒருவன் ரிக்கற் வாங்கி வருவதற்காகச் சென்றான். ரிக்கற்றுகளை வாசலில் நின்றவரிடம் கொடுத்துவிட்டு அக்கூட்டத்தினர் உள்ளே சென்றனர். உள்ளே செல்லும்போது நுழைவாசலில் நின்றவரைக் கேவலமாக ஏசியபடி சென்றனர்.

நள்ளிரவு நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. நுழைவாயிலின் ரிக்கற் பரிசோதகர் தமது கடமை முடிந்து மைதானத்தின் டின்னர்ஸ்ரோருக்குச் சென்றார். அங்கு அவரை உள்ளே சென்ற கோஷ்டியினர் சூழ்ந்துஒருவன் கரத்தினால் அவரை ஓங்கி அடித்தான்.

கேவலமான வார்த்தைகள் வெளிவந்தன. மக்கள் திரளாகக் குழுமினர்.

தாக்கப்பட்டவர் பொறுமை இழக்கவில்லை. நல்ல தொரு நோக்கத்திற்காக நடந்துவரும் காணிவல் விழா தன் ஒருவனால் குழம்பிப் போகக் கூடாது. களியாட்டவிழா முடிவடைய இன்னும் ஒரேயொரு நாள்தான் இருக்கின்றது. இவ்வளவு நாளும் எதுவித அசம்பாவிதமுமின்றி நடந்து நிறைவுற்று வரும் விழா இன்று தன் ஒருவனால் குழம்பக்கூடாது. கலவரம் ஏற்பட்டால் நடக்கும் அசம்பாவிதங்கள் பாரதூரமானவையாக இருக்கும். பொதுமக்களில் ஒரு சிலர் இவர்களை அடிக்க....அவர்கள் திரும்பி அடிக்க.... கலவரம் மூண்டு காணிவல் மைதானத்தில் இருக்கும் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் சிதறி ஓட அப்படி நடக்கக்கூடாது!

“எல்லாரும் போங்கோ. எல்லாரும் போங்கோ அ்தொண்டுமில்லை”

பிரச்சினை அந்தளவில் முற்றுப்பெற்றது. நுழைவாசல் மனிதரைத் தாக்கிய அக்கூட்டத்தினர் அங்கிருந்து வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் நடந்து சென்றனர்.

களியாட்டு விழா தொடர்ந்து நடந்தது.

யார் இவர்கள்?

“..... கடந்த வெள்ளிக்கிழமை (12.8.77) சாதாரண உடை அணிந்த பொலிஸார் சிலர் டிக்கட் பெற்றுக் கொள்ளாமல் காணிவல் மைதானத்துக்குள் நுழைய எத்தனித்திருக்கிறார்கள். நுழைவாசலில் இருந்த மனிதர் டிக்கட்டை வாங்கிவருமாறு பொலிஸாரிடம் கூறியிருக்கிறார். இதனால் டிக்கட்டை வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்த பொலிஸார்...” என்று தேசிய அரசுப் பேரவையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் எடுத்துரைத்திருக்கின்றார்.

3

1977, ஓகஸ்ட், 13.

சனிக்கிழமை இரவு.

அன்று இரவு சென்ற. பற்றிக்ஸ் காணிவல் மைதானத்தில் நிகழ்ந்த அசம்பாவிதங்களைத் தலைவர் அ. அமிர்தலிங்கம் பின்வருமாறு தேசிய அரசுப் பேரவையில் எடுத்துரைத்தார்.

“... அடுத்தநாள் சனிக்கிழமை - காணிவலின் இறுதி நாளன்று - காணிவல் பொறுப்பாளர்களில் ஒருவராகிய டாக்டர் பிலிப்ஸ் பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியுடன் தொடர்புகொண்டு, பொலிஸாரைப் பற்றிப் பொதுமக்களிடையே கொந்தளிப்பும் கசப்பும் நிலவுகின்ற காரணத்தினால் பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காகக் காணிவலுக்குப் பொலிஸார் எவரையும் அனுப்ப வேண்டாமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். நான் இங்கே குறிப்பிடுவது சீருடை அணிந்த பொலிஸாரையல்ல; சீருடையின்றிக் காணிவலுக்குச் சென்று முஸ்பாத்தி பண்ணுகிறவர்களைப் பற்றியே குறிப்பிடுகிறேன்.

“.... ஆனால் சனிக்கிழமை நடைபெற்றதென்னவென்றால். சாவகச் சேரியில் இருந்தும், ஆனைக்கோட்டையிலிருந்தும் பொலிஸார் சிலர் உடையில் காணிவலுக்குச் சென்று குடித்துவிட்டுக் குழப்பம் செய்திருக்கின்றனர். இதனால் சிலர் உடையில் இருந்த பொலிஸாருக்கும், அங்கிருந்த பொதுமக்களுக்கும் மோதல் ஏற்பட்டது. இதனால் சில பொலிஸ்காரர்கள் காயம் அடைந்தார்கள். ஒருவர் யாழ் மருத்துவமனையிலும், இன்னொருவர் சாவகச்சேரி மருத்துவமனையிலும் அனுமதிக்கப்பட்டனர்....”

சென்ற. பற்றிக்ஸ் காணிவல் நடைபெறுவதற்கு மூலகாரணமாக இருந்தவர் டாக்டர் ஜே. பி. சி. பிலிப்ஸ் மிகமுக்கியமானவராவார் யாழ் நகரில் பிரபல்மான டாக்டர்களில் ஒருவரான டாக்டர் பிலிப்ஸ் பொதுநல விடயங்களில் முன் நிற்பவர். கடமையே கண்ணாக இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் மனங்கோணாமல் சேவை புரிபவர். காணிவலில் நடந்த சம்பவங்கள் பற்றி அவரிடம் விசாரித்த போது அவர் சொன்னார்;

“...யாழ்ப்பாணம் றோட்டரிச் சங்கத்தினர் களியாட்ட விழா ஒன்றை நடத்துவதன் மூலம் நிதி சேகரித்து யாழ்ப்பாணம் மருத்துவ மனையில் புற்று நோய் சிகிச்சை நிலையம் ஒன்றை நிறுவதற்கு விரும்பினர்: நான் யாழ்ப்பாணம் றோட்டரிச் சங்கத்தில் ஓர் அங்கத்தவன் அல்லன். ஆனால், அவர்கள் விரும்பிய களியாட்டு விழாவை நாடாத்துவதற்கு சென்றேன். பற்றிக்ஸ் கல்லூரி மைதானம்தான் பல வழிகளிலும் சிறந்ததாகப் பட்டதால் அவர்கள் என்னிடம் உதவிகோரி வந்தனர். நான் சென்றேன். பற்றிக்ஸ் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் உபதலைவன்... யாழ்ப்பாணம் றோட்டரிச் சங்கத்தினரின் நோக்கம் நல்லதாக இருந்ததால் நான் அவர்களுக்கு உதவ முன் வந்தேன். சென்ற பற்றிக்ஸ் கல்லூரிப் பழைய மாணவ சங்கத்தினர் யாழ். றோட்டரிச் சங்கத்தினருடன் ஒத்துழைத்து காணிவலைச் சிறப்பாக நடத்தி முடிப்பதென உறுதியளித்தனர். களியாட்ட விழாவில் கிடைக்கின்ற இலாபத்தில் ஐம்பது வீதம் கல்லூரியின் நிதிக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று பழைய மாணவர் சங்கம் விடுத்த வேண்டுகோளை யாழ். றோட்டரிச் சங்கத்தினர் ஏற்றுக் கொண்டனர். அதன் பின்னர்தான் களியாட்ட விழாவை ஒழுங்கு செய்வதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்தோம்,

“.....களியாட்ட விழாவொன்றினை யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்துவதாயின் முதலில் பொலிசாரின் அனுமதியும் பின்னர் மாநகரசபையின் அனுமதியும் தேவை. அதன்படி முதலில் பொலிசாரின் அனுமதியைப் பெற்றோம். நாங்கள் முதலில் யாழ்ப்பாணம் பொலிஸ் அத்தியட்சகர் அவர்களைச் சந்தித்து அவரிடம் இரு விண்ணப்பக்கடிதங்களைச் சமர்ப்பித்தோம். ஒரு விண்ணப்பத்தில் யாழ்ப்பாணம் சென் பற்றிக்ஸ் கல்லூரி மைதானத்தில் யாழ் றோட்டரிச் சங்கத்தினர் நடத்துவதற்கு இருக்கும் களியாட்ட விழாவிற்கு அனுமதி தருமாறு கேட்டிருந்தோம். அதற்கு அவரால் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. மற்றைய விண்ணப்பத்தில் நாங்கள் நடாத்த இருக்கும் களியாட்ட விழா ஒழுங்காக நடாத்தி முடிவதற்கு பொலிசாரின் உதவி தேவையெனக் கேட்டிருந்தோம். அவர் அதற்குச் சிரித்துவிட்டு ‘பொலிஸார் காவலுக்குவராது விடுவது தான் நல்லது. அதுதான் காணிவல் சிறப்புற நடக்கத் தக்க உதவி’ என்றார். சொல்வதுமட்டுமல்ல, எந்த ஒரு பொலிஸாரும் காணிவலுக்கோ அல்லது அது நடக்கின்ற இடத்திற்கோ செல்லக்கூடாது என உத்தரவிட்டதாகவும் பின்னர்தான் அறிந்தேன்...

“...எங்கள் களியாட்டு விழா 12 ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை வரை ஒருவித அசம்பாவிதமும் இன்றிச் சிறப்பாக நடந்தது. வெள்ளிக்கிழமை இரவு சிவில் உடையில் வந்த ஒன்பது பொலிஸார் களியாட்ட விழா மைதானத்திற்குள் டிக்கட் இன்றி நுழைய முயன்றனர். அப்பொழுது நுழை வாயிலில் பொறுப்பாக நின்றிருந்த திரு. குலநாயகம் என்பவர் அவர்களை உள்ளே நுழைய விடவில்லை. குலநாயகத்திற்கு நன்கு சிங்களம் தெரியும்... ஆதலால் ‘பெரியாட்களுக்கு இரண்டு ரூபா ரிக்கத்... சிறியாட்களுக்கு ஒரு ரூபா ரிக்கத்.. தயவு செய்து நீங்கள் ஒரு ரூபா ரிக்கற்றாவது வாங்கி வாருங்கள்’ என்று கூறியிருக்கின்றார். சிறிது நேரத்துக்குப்

பின்னர் அவர்கள் ரிக்கற் வாங்கி வந்தார்கள். ரிக்கற்றுக்களைச் சேட் பொக்கற்றுக்களில் வைத்துக் கொண்டு 'ரிக்கற்றுக்களைத் தரவேண்டுமோ காட்டவேண்டுமோ' என்று குலநாயகத்துடன் வார்த்தையாடி இருக்கின்றனராம்.

“ஒரு விதமாக ரிக்கற்றுக்களைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் மைதானத்திற்குள் நுழைந்தார்கள். இரவு பதினொன்றரை மணியிருக்கலாம் என நினைக்கின்றேன். அதன் பின்னர் நாங்கள் ரிக்கற்றுக்கள் விற்பதில்லை. சர்க்கஸ் இறுதிக் காட்சியும் முடிகிற தருணம், நான் களியாட்டவிழா மைதானத்தில் அமைந்திருந்த ரியூலிப்ஸ் ஹோட்டலில் இரண்டு கொத்து ஹொட்டிகளுக்கு ஓடர் கொடுத்துவிட்டு எங்களது டின்னர் ஸ்ரோலில் அமர்ந்திருந்தேன். அன்று நுழைவாயிலுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த குலநாயகம், டின்னர் ஸ்ரோலுக்கு முன் நிற்பதைக் கண்டேன். அப்போது அங்கு வந்த ஒரு கூட்டத்தில் ஒருவர் குலநாயகத்தைத் தாக்குவதைக் கண்டேன். அவர்கள்தான் முன்னர் ரிக்கற் இல்லாமல் மைதானத்துக்குள் நுழைய முயன்றவர்கள் எனப் பின்னர் அறிந்து கொண்டேன். குலநாயகம் தாக்கப்பட்டதும் அங்கு சூழ்ந்து நின்றவர்கள் அவர்களைச் சுற்றிக் குழமுுவதைக் கண்டேன். அப்போது குலநாயகம் புத்திசாலித்தனமான ஒரு காரியத்தைச் செய்தார். “இது பொது விசயம். ஒருத்தரும் குழப்பவேண்டாம். தம்பிமாரே அடிக்காதீர்கள்” என்று அவர்களை அடிக்க வந்தவர்களைத் தடுத்து விட்டார். அதே வேளை நானும் எழுந்து வந்து “ஒருத்தரும் சண்டைக்குப் போக வேண்டாம். தொந்தரவுக்குப் போகவேண்டாம்” என்று சொல்லி ஒரு விதமாக நிலைமையைச் சமாளித்து விட்டோம். அன்றைய களியாட்ட விழாவும் முற்றுப் பெற்றது.....

“அடுத்த நாள் அதிகாலை நான் யாழ்ப்பாணப் பொலிஸ் தலைமையக இன்ஸ்பெக்டர் ஹோட்ப்ரே குணசேகராவுடன் ரெலிபோனில் பேசினேன். எஸ். பி. அப்போது பொலிஸ் நிலையத்தில் இருக்கவில்லை. கொழும்பிற்குச் சென்றுவிட்டதாக அறிந்தேன். தலைமையக இன்ஸ்பெக்டரிடம் முதல் நாளிரவு காணிவல் மைதானத்தில் நடந்த சம்பவங்களை எடுத்துக் கூறினேன். அத்துடன் இன்று களியாட்டவிழாவின் இறுதிநாள். சிலவேளை நேற்றைய கோபத்தில் சென்றவர்கள் இன்று திரும்பி வந்து கலாட்டா செய்யலாம். எதற்கும் காணிவலுக்குப் பொலிசார் எவரையும் அனுப்பவேண்டாம். எவரும் வராது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அவர் எதற்கும் கவலைப்படவேண்டாம் என்று எனக்கு உறுதியளித்தார்....

“...13 ஆம் திகதி சனிக்கிழமை, இரவுபதினொன்றரை மணியிருக்கும். அப்போது நான் களியாட்டவிழா அலுவலகத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். அலுவலகத்திலிருந்து களியாட்டு விழா மைதானத்தை நன்கு பார்க்க முடியும். இருந்தாற் போல மைதானத்தில் இருந்த மக்கள் சிதறி ஒடுவதைக் கண்டேன். ஒரு ஐந்து பத்து நிமிடங்களில் மைதானத்தில் இருந்த மக்களில் பெரும்பான்மையினர் மைதானத்திற்கு வெளியே ஓடி விட்டார்கள். அவர்கள் ஏன் சிதறி ஓடினார்கள்

என்பது உடன் புரியவில்லை. பின்னர்தான் தெரிந்தது. களியாட்ட மைதானத்தில் தென்பக்கத்தில் அமைந்திருந்த பிளவுஸ் ஹோட்டலில்தான் கலவரம் ஆரம்பித்தது. சிவில் உடையில் வந்திருந்த பொலிசார் சிலர் பிளவுஸ் ஹோட்டல் வாசலில் நின்றிருந்த இளைஞர்கள் சிலரை இடித்துக் கொண்டு நுழையமுயன்றனர். அதனால் குழப்பம் ஏற்பட்டது. ஒருவரையொருவர் தாக்கிக் கொண்டனர். நான் போய்ப் பார்த்தபோது கதிரைகள் நொறுங்கிக் கிடந்தன. குவித்திருந்த செங்கட்டிகள் எறியப்பட்டிருந்தன... சிலருக்குக் காயம் என்றும் அறிந்தேன். எவர் காயப்பட்டார்கள் என அன்றிரவு அறியமுடியவில்லை. இக்கலவரத்துடன் நாங்கள் உடனடியாகக் களியாட்ட விழாவை நிற்பாட்டினோம்.

“ஞாயிறு, திங்கள் நான் கொழும்பில் இருந்தேன். செவ்வாய்க்கிழமை யாழ் பொலிஸ் தலைமையக இன்ஸ்பெக்டர் குணசேகராவுடன் தொடர்பு கொண்டு விசாரித்தேன். சாவகச்சேரிப் பொலீசைச் சேர்ந்த இருவர் காயமடைந்து ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார். அத்துடன் களியாட்ட விழாவில் தாக்கப்பட்டுக் காயமுற்ற நிலையில் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு வந்த அவர்கள் வாகனம் ஒன்று தரும்படியும் கேட்டனாம், தன்னுடைய ஓடரை மீறிக் களியாட்டவிழாவுக்குச் சென்றபடியால் அதன் பலாபலன்களை நீங்களே அனுபவிக்க வேண்டும் எனத்தான் கூறிவிட்டதாகவும் குணசேகரா சொன்னார்.....

“நாங்கள் நல் நோக்கத்துடன் நடத்திய களியாட்டுவிழாதான் இலங்கையில் இன்று துரதிர்ஷ்டவசமாக நடந்துமுடிந்த இனக்கலவரத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்பதை நான், முற்றாக மறுக்கிறேன். அப்படியென்றால் நாங்கள் 1975 ஆம் ஆண்டு நடாத்திய களியாட்டுவிழாவில் கடற்படையைச் சேர்ந்தவர்களும் பொதுமக்களும் கடைசி நாளில் மோதிக் கொண்டார்கள். அந்த மோதல் இப்போது நடந்ததிலும் பார்க்கப் பாரதூரமானது. அப்படியென்றால் அப்போது ஏன் இனக்கலவரம் ஏற்படவில்லை? களியாட்டவிழா அசம்பாவிதத்தைக் காரணம் கூறவது சரியாகாது... “என டாக்டர் பிலிப்ஸ் வற்புறுத்திக் கூறினார்.

4

தமிழர் தலைவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம், சென்ற. பற்றிக்ஸ் களியாட்டுவிழாவில் நிகழ்ந்த சிறு கலவரத்தைத் தொடர்ந்து, ஆத்திரமுற்ற சில பொலிஸார் அடுத்த சிலநாட்களில் எவ்வாறு தங்கள் கோபத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டார்கள் என்று, தேசிய அரசப்பேரவையில் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்துள்ளார்;

“..... அதன் பின் ஞாயிறு காலையிலிருந்து யாழ் மாநகரத்திலும் வேறு இடங்களிலும் பொதுமக்கள் மீது பொலிஸார் தாக்குதல் நடத்தத் தொடங்கினார்கள். ஞாயிறு காலை, ஏராளமான லொறிகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, அதில் பயணம்

செய்தோர் - லொறி ஓட்டிகள் உட்பட-தாக்கப்பட்டனர். அது புதன் கிழமைவரை நீடித்தது. பொலிஸாரிடமிருந்து எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பத்து மைல் தூரத்திலுள்ள புத்தூரில் ஞாயிறு நள்ளிரவு 12 மணிக்கு ஜீப்பில் சென்ற பொலிஸார் சைக்கிளில் சென்ற மூவரை மறித்திருக்கின்றனர். அவர்களைச் சோதனை செய்ய விரும்பியிருக்கின்றனர்....”

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் நாளிதழான ‘சுழநாடு’ இச் சம்பவத்தினைப் பின்வருமாறு விபரித்துச் செல்கின்றது: “புத்தூரில் நள்ளிரவுச் சம்பவம் “துப்பாக்கிச் சூட்டில் கான்ஸ்டபிள் காயம்” என்று முன்பக்கத் தலைப்பிட்டு செய்தியைத் தந்திருக்கின்றது. அதன்படி...

புத்தூரில் ரோந்து சுற்றிச் சென்ற பொலிஸ் கோஷ்டியினர் மீது மூன்று இளைஞர்கள் நடத்திய துப்பாக்கித் தாக்குதலில் யாழ்பொலிஸ் நிலையத்தைச் சேர்ந்த பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள் ஒருவர் காயமடைந்தார்.

புத்தூர், அச்சவேலி, கோப்பாய், பகுதிகளில் மூன்று இளைஞர்களையும் தேடிப் பொலிஸார் நேற்று முழுவுதும் சோதனை நடத்தினர். வாகனங்களையும் வீடுகளையும் சோதனையிட்டனர்.

யாழ்ப்பாணம், ஆனைக்கோட்டை, கோப்பாய் பொலிஸார் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஜீப்பில் நேற்று இரவு ரோந்து சுற்றிச் சென்றபோது, புத்தூரில் மூன்று சைக்கிள்களில் மூன்று இளைஞர்கள் சந்தேகத்திற்கிடமான முறையில் சென்று கொண்டிருந்தனரெனவும், பொலிஸார் அவர்களை மறித்துச் சோதனையிட்ட போது, இளைஞர்கள் பொலிஸாரை நோக்கிச் சுட்டதாகவும் இச்சம்பவம் பற்றிக் கூறப்படுகிறது.

மூன்று இளைஞர்களும் மூன்று கைத்துப்பாக்கி வைத்திருந்ததாகவும், மூவரும் பொலிஸாரை நோக்கிச் சுட்டபோது, யாழ்ப்பாணம் பொலிஸைச் சேர்ந்த பண்டார என்ற கான்ஸ்டபிளின் தொடையைச் சன்னம் துளைத்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது:

பொலிஸார் அவர்களை நோக்கிச் சென்று அவர்களைக் கைது செய்ய முற்பட்டபோது, இளைஞர்கள் சைக்கிள்களைப் போட்டுவிட்டு, பொலிஸாரை நோக்கிச் சுட்டபடி ஓட்டம் பிடித்தனர் என்று கூறப்படுகிறது.

பத்து அல்லது பன்னிரண்டு தடவை இளைஞர்கள் பொலிஸாரை நோக்கிச் சுட்டதாகவும் இச் சம்பவம் பற்றிக் கூறப்படுகிறது.

பொலிஸார் சைக்கிள்களைக் கைப்பற்றியதுடன் உடனடியாகக் காயமடைந்த கான்ஸ்டபிளை யாழ்பொரியாஸ்பத்திரியில் அனுமதித்துள்ளனர். இதுவரை சந்தேக நபர் எவரும் கைது செய்யப்படவில்லை. சைக்கிளை வைத்துத் துப்புத் துலக்கலாம் எனப் பொலிஸ் வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன.

“.....அவர்கள் யார் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அவர்கள் வழிப்பறிக்காரர்களாகவோ-திருடர்களாகவோ இருக்கக்கூடும்.....” என எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தேசிய அரசுப் பேரவையில் கூறியுள்ளார்.

1977, ஓகஸ்ட் 15,

அதிகாலை, 4.10,

கரையூரிலிருந்து ஒரு சைக்கிளில் இருவர் மாநகரசபைக்கு முன் செல்லும் பிரதான வீதி வழியாக பஸ் நிலையத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒருவர் பஸ் கொண்டக்டர் ஜேகதாசன். மற்றவர் அவரின் மருமகன் ரவீந்திரன். மாமனைச் சயிக்கிளில் முன் இருத்தி மருமகன் சயிக்கிளை ஒட்டி வந்தார். முனியப்பர் கோயிலைக் கடந்து சைக்கிள் முனீஸ்வரன் வீதியில் இறங்க முயன்றது.

“சந்தியில் என்னை விடு ரவி... சைக்கிளுக்கு முன் சில்லுக்குக் காத்துப் போதாது.... முனீஸ்வரர் வீதியில் டபின் போகேலாது’..... என்னை இறக்கிவிட்டுட்டு கவனமாப்போ... கெட்ட காலம். வழியில் ஆர் மறித்தாலும் பதில் சொல்லாதே.... நேரே வீட்டுக்குப்போயிடு... கவனம்....”

ஜேகதாசன் முனீஸ்வரன் வீதி சந்தியில் இறங்கிக் கொண்டு மருமகனைத் திருப்பி அனுப்பி வைத்தார். ரவீந்திரன் சைக்கிளில் சென்று முடக்கில் திரும்பி மறையும்பட்டும் பார்த்துக் கொண்டே நின்றார்.

அவர் கோண்டாவில் பஸ் டிப்போவில் பஸ்கொண்டக்டராக 13 ஆண்டுகளாகக் கடமையாற்றி வருகின்றார். அன்று அதிகாலை 6 மணியிலிருந்து அவருக்கு டியூட்டி, வழக்கமாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மண்டைதீவுக்குச் செல்கின்ற பஸ்தான் அவர்கடமையாற்றும் வாகனம், அதோ ரவீந்திரன் மெயின் வீதியில் திரும்பி விட்டான். அவர் திருப்தியுடன் முனீஸ்வரன் வீதியில் இறங்கிக் கால்களைப் பெயர்த்தவேளை, முனியப்பர் கோயிலிலிருந்து நீகல் தியேட்டருக்கு முற்றவெளிப் புறப்பரப்பினூடே வருகின்ற ஒற்றையடிப் பாதையில் ஐந்து பேர் வருவது தெரிந்தது. வந்த அவர்கள் தார்வீதியில் ஏறினர்.

ஐந்துபேர், எல்லாரும் கட்டைக் களிசானும் வெள்ளைச்சேட்டும் அணிந்திருந்தனர். அவர்களில் நான்கு பேர் பொலிஸார் வைத்திருக்கும் பற்றன் பொல்லுகளையும், அவர்களில் உயரமானவன் நீண்ட ஒரு தடியையும் கரங்களில் தாங்கியிருந்தனர்.

“பொலிசாராக்கும்..... அதிகாலையில் தேத்தண்ணி குடிக்கப் போகினமாக்கும்...” என்று எண்ணியபடி ஜேகதாசன் முனீஸ்வரன் வீதியில் இறங்கி பஸ் நிலையத்தை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார், அவர் வலது கரத்தில் ஒரு ஒலைப் பை, அதனுள் தடித்த தகர அட்டைக்குள் செருகப்பட்ட பஸ்ரிக்கற் புத்தகம்.

இருபது யார், தூரம் நடந்து முனீஸ்வரன் வீதியில் வெளியே பீறிட்டுத் தெரியும், குளத்திற்குத் தண்ணீர் பாயும் ‘போக்’கில் அவர் கால்பதித்திருப்பார். ‘பளார்’ என்று ஒரு பலமான அடி அவரின் இடது தோள் மூட்டில் விழுந்தது. துடித்துப்போய் ஜேகதாசன் திரும்பிப் பார்த்தார். யமகிங்கரர்கள் போல அவர் சற்று

முன் வீதியில் கண்ட ஐந்து குண்டர்களும் நின்றிருந்தார்கள். எல்லாரது கரங்களும் அவரைத் தாக்கத் தயாராக பற்றன் பொல்லுகளை உயர்த்திப் பிடித்திருந்தன. எது நடந்தது ஏன் நடந்தது என்று சில கணங்கள் ஜேகதாசனுக்கு எதுவும் புரியவில்லை. பட்டபவென அவரை நோக்கி அடிகள் இறங்கின, அடிகள் முகத்தில் விழாதிருக்கத் தன் கரத்திலிருந்த பையினால் தடுக்க முயன்றான். ரிக்கற் புத்தகத்தின் தகரமட்டை ஓரளவு அடிகளைத் தாங்கியது.

“அடியாதையுங்கோ ஐ ஆம் ஏ பஸ் கொண்டக்டர் - ஐ ஆம் கோயிங் போ டியுற்றி, டோன்ற் அசோல்ற்மீ, அடியாதையுங்கோ.... நான் ஒரு பஸ் கொண்டக்டர்..... நான் டியுற்றிக்குப் போறன்...” என்று ஜேகதாசன் அலறினார். அவர்களுக்கு ஆங்கிலமும் புரியவில்லை. தமிழும் புரியவில்லை அவர்கள் வாயைத் திறக்காமல் அவரைத்தாக்கினார்கள். குரல் தெரியத் தேவையில்லை; அவருக்கு அவர்களில் சில முகங்கள் பரிச்சியமானவை போலத் தெரிந்தன.

நிற்பது ஆபத்து, ஓடத்தான் வேண்டும்.

அவர் ஓடுவதற்காகத் திரும்பினார். அதற்குள் அவரின் சிலிப்பர் ஒரு குண்டனின் கால்களில் சிக்கிவிட அப்படியே முகம் குப்புற மண்ணில் விழுந்தார்.

என்ன நாடு இது! ஜனநாயக நாடு? ஒரு மனிதனுக்குச் சுதந்திரமாக நடக்க உயிருக்குப் பாதுகாப்பற்ற நாடு!

அவரின் பிடரியில் ஒரு அடி பலமாக இறங்கியது. அவ்வளவுதான்; மயக்கம் அவரைத் தழுவியது.

அவர் முகத்தில் கள்ளென்று தண்ணீர்பட்டது. முகம் குப்புற நீரில் கிடப்பதை அவர் கண்டார். தான் கிடப்பது முனீஸ்வரன் வீதிக்கு அருகிலுள்ள புல்லுக்குளம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வெகு நேரம் செல்லவில்லை. உடல்... கால்கள், கைகள் எல்லாம் சேற்றுள் அமிழ்ந்து கிடக்க, முகம் நீரில் படிய... அப்படியாயின் அவரைத் தாக்கிவிட்டு அக்குண்டர்கள் அவரைக் குளத்தில் தூக்கி வீசி இருக்கவேண்டும்.

மெதுவாகத் தலையைத் தூக்கினார் அவரைச் சுற்றி அவர்கள் அப்போதும் நிற்பது தெரிந்தது. அவர் தலையை உயர்த்துவதைக் கண்ட அவர்களில் ஒருவன் அவரின் பிடரியில் கரம் பதித்து தலையை நீரில் அழுக்க முயன்றான். அவன் காலொன்று அவரின் முதுகில் அழுத்தியது.

‘கொலை செய்யப் போகிறார்கள். காரணமில்லாத கொலை. அவர் அவர்களுக்குக் கனவில்கூடத் தீங்கு நினைத்ததில்லையே!

அந்தவேளையில் அவருக்கு அவரின் இரு குழந்தைகளின் முகங்கள் நினைவில் வந்தன. அவர் அன்பு மனைவியின் நினைவு வந்தது. ‘எல்லோரையும் விட்டு விட்டு அவர் இப்புல்லுக்குளத்திற்குள் அழுத்திச் சாகடிக்கப்படப் போகின்றான்...’

“ஐயோ...” என்று அலறியபடி திமிறி எழுந்தார். அவர்கள் அவரை அப்போதுதான் விட்டுவிட்டு விலகிச் செல்வது தெரிந்தது. அவர் மெதுவாகத் தவழ்ந்து தவழ்ந்து வந்து குளத்தின் வரம்பில் சாய்ந்து கிடந்தார். சற்று நேரம்

சென்றிருக்கும். முனிஸ்வரன் வீதி வழியாகச் சென்ற அக் குண்டர்களில் இருவர் திரும்பி வருவதைக் கண்டார். 'என்னிடம்தான் வருகிறார்களோ?' பயம் அவரைப் பிடித்துக் கொண்டது. மெதுவாக எழுந்து மறைந்து நடந்து திறந்த வெளியரங்கிற்கு அருகில் சென்று களைப்பால் மதிலோடு சாய்ந்து கொண்டார். அப்போது இருவர் வந்தனர். ஒருவர் ஆண், ஒருத்தி பெண்.

“உதாலை போகாதையங்கோ அடிக்கிறாங்கள்...” என்று அவர் கூற, அவர்கள் வெருண்டு மணிக்கூட்டுப் பக்கமாக விரைவாக ஓடினார்கள்.

ஜேகதாசன் தொடர்ந்து சொன்னார்:

“... எனக்கு நான் ஏன் தாக்கப்பட்டேன் என்பது புரியவேயில்லை. களைப்பு... வலி எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டன. அப்போது தபாற் கந்தோர்ப் பக்கமிருந்து ஒருவர் சயிக்கிலில் வருவதைக் கண்டேன். அவர் நீகல் தியேட்டர் கழிந்துவர, முனிஸ்வரன் வீதியில் இருந்து வந்த அந்த இரு குண்டர்களும் அவரை மறித்துத் தாக்குவதைக் கண்டேன். அதே வேளை எங்கோ மறைந்திருந்த மற்றைய குண்டர்களும் வந்து சைக்கிலில் வந்தவரைக் கண்மண் தெரியாமல் தாக்குவதைக் கண்டேன். தாக்கப்பட்டவர் அலறிய அலறல் இன்றும் என் காதுகளில் கேட்கிறது. அவர் சரிந்து விழு மட்டும் தாக்கினார்கள். இந்த நாட்டில் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லை. அப்போது மணிக்கூட்டுப் பக்கமிருந்து இன்னொருவர் சைக்கிலில் வருவதைக் கண்டேன். அவர் என்னருகில் வந்ததும் அவரை மறித்தேன். நடந்தவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறி அந்தப்பக்கம் போக வேண்டாமெனவும் கூறினேன். அவரை எனக்கு நன்கு தெரியும். அவர் ஒரு தபாற்காரர். எனக்குப் பரிச்சயமானவர். அத் தபால் ஊழியர் 'உமக்கு என்ன உதவி செய்ய' என்று என்னைக் கேட்டார். என்னை ஆஸ்பத்திரியில் அல்லது பொலிஸ் நிலையத்தில் சேர்த்து விடுமாறு கேட்டுக் கொண்டேன். அவர் என்னைத் தன் சைக்கிலில் ஏற்றிக் கொண்டு நூல் நிலைய வீதியால் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அப்போது வழியில் இரு பொலிஸார் வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் தமிழர்கள். அவர்களிடம் நடந்ததைச் சொன்னோம். பொலிஸ் நிலையத்திற்குச் சென்று முறையிடுமாறு அவர்கள் கூறிக் சென்றனர்.....

“பொலிஸ் நிலையத்தில் இன்ஸ்பெக்டர் தாமோதரம்பிள்ளை என்னிடம் கதைத்தது நினைவு இருக்கிறது. ஒரு அறையில் என்னை வளர்த்தியிருந்தார்கள். ஒரு பொலிஸார் வந்து மின் விசிறியைப் போட்டதும் நினைவு வருகிறது... வேறொன்றும் நினைவில்லை. நினைவு வந்தபோது ஒரு கட்டிலில் படுத்திருப்பதை உணர்ந்தேன். ஒரு லேடி டாக்டர் என்னைப் பரிசோதிப்பதையும் கண்டேன். பொலிஸ் நிலையத்தில் எனக்கு வலிப்பு வந்ததாகவும், உடனே என்னை அத்தபால் ஊழியரும் பொலிஸாரும் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்ததாகவும் பின்னர் அறிந்தேன்.

“...நான் யமன் வாயிலிருந்து மீண்டிருக்கிறேன். என்னைத் தாக்கியவர்கள் படுகோழைகள், ஈவிரக்கமற்ற படுபாதகர்கள். என் கரம் ஒன்று இவர்களுடன் இழுபறிப்பட்டதில் மூட்டுக் கழன்றுவிட்டது. ஆஸ்பத்திரியில் 17 ஆம் வார்ட்டில்

நான் சேர்க்கப்பட்டிருந்தேன். என்னை வந்து பலர் பார்த்து ஆறுதல் சொன்னார்கள். இ. போ. ச. நிலையப் பொறுப்பதிகாரியும், என் பஸ் டிரைவரும் வந்து பார்த்தார்கள். காலை எட்டுமணியளவில் எங்கள் எம். பி. யோகேஸ்வரன் வந்து என்னிடம் நடந்தவற்றை விசாரித்து ஆறுதல் கூறிச் சென்றார். இ. போ. ச. டிப்போ கப்பிரிண்டன் தியாகராசா அவர்களும் ஏரியா கொன்றோலர் நாகரத்தினம் அவர்களும் வந்து பார்த்துத் தேறுதல் சொன்னார்கள். காலை 9.30 மணியளவில் இன்ஸ்பெக்டர் சேனாதிராசா அவர்கள் வந்து எனது வாக்கு மூலத்தைப் பதிவு செய்து சென்றார். என்னைத் தாக்கியவர்களை என்னால் அடையாளம் காண்பிக்க முடியும் என்று இவரிடம் சொல்லியுள்ளேன்....

“என்னை யாரோ அடித்துக் குளத்திற்குள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று எனது வீட்டில் செய்தி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டார் அலறி ஓலமிட்டபடி ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தார்கள். எவ்வளவு கலக்கம்.....? எவ்வளவு துயரம்.....? என் வார்ட்டில்தான் புத்தூரில் சூடு வாங்கிய பொலிஸ்காரரும் அனுமதிக்கப்பட்டுச் சிகிச்சை பெற்று வந்தார். அவரைப் பார்க்கப் பல பொலிசார் வந்தனர்... 16 ஆம் திகதி அடிக்கடி பொலிஸார் என் வார்ட்டுக்கு வந்தனர். எனக்கு ஏனோ ஆஸ்பத்திரி பாதுகாப்பானதாகத் தெரியவில்லை. 16 ஆம் திகதியே வீட்டிற்கு வந்து விட்டேன்...”

கரையூரில் அரி என்று ஜேகதாசனை அழைப்பார். தனக்கு வயது 42 என அவர் கூறினார். நம்ப முடிய வில்லை 34 தான் மதிக்கலாம். தான் காரணமின்றித் தாக்கப்பட்ட கவலை அவர் வார்த்தைகளில் தொனித்தது.

15 ஆம் திகதி அதிகாலை ஜேகதாசன் மட்டும் தான் தாக்கப்பட்டார் என்றில்லை. வேறு இருவர்கள் இக்குண்டர்களால் தாக்கப்பட்டு பெரியாஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். முனியப்பர் கோயிலுக்கு முன்னால் லொறியொன்று இக்குண்டர்களால் தாக்கப்பட்டு பலத்த சேதத்துக்குள்ளானது. அவர்கள் பொல்லுகளினால் லொறிச் சாரதியையும் அதில் இருந்தவர்களையும் தாக்கியிருக்கிறார்கள்.

யாழ் நகரில் அதிகாலையில் நிகழ்ந்த இத்தாக்குதல்கள் குறித்து விசாரித்தறிந்த தேசிய அரசுப் பேரவையின் யாழ்ப்பாணத் தொகுதி உறுப்பினர் திரு வெ. யோகேஸ்வரன் இத்தாக்குதல்கள் பற்றி உடனடியாக விசாரணை நடத்துமாறு பாதுகாப்புப் பிரதி அமைச்சர் திரு வேரப்பிட்டியாவிற்கு அனுப்பிய அவசரத் தந்தியில் கோரினார். பொலிஸ் மா அதிபருக்கு அனுப்பிய தந்தியில், இ. போ. ச. ஊழியர் ஒருவர் படுமோசமாகத் தாக்கப்பட்டுள்ளதால் இ. போ. ச. ஊழியர் மத்தியில் பதற்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் விசாரணை நடாத்திக் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் கோரியிருந்தார். உடனடியாக விசாரணை நடத்தாத பட்சத்தில் இ. போ. ச. ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் குதிக்கக்கூடும் என்று தான் அஞ்சுவதாகவும் திரு. வெ. யோகேஸ்வரன் தனது தந்தியில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

15 ஆம் திகதி அதிகாலை நிகழ்ந்த இத்தாக்குதல்களை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் தேசிய அரசுப் பேரவையில் பின்வருமாறு எடுத்தியம்பினார்;

“.....அடுத்த நாள் சம்பவம் நடைபெற்ற புத்தூரிலிருந்து பத்து மைல் தூரத்திலிருக்கும் யாழ்ப்பாண மாநகரில் தெருவில் சென்ற ஒன்றுமறியாத பொது மக்கள்மீது பொலிஸார் கண்ட கண்டபடி தாக்கத் தொடங்கினர். இ. போ. ச. ஊழியரான ஜேகதாசன் என்பவர் வேலைக்குச் செல்லும் போது வழியிலே தாக்கப்பட்டு அருகிலிருந்த குளத்திற்குள் தூக்கி வீசப்பட்டார். இவரைவிட இன்னுமிருவர் தாக்குதலுக்குள்ளாக்கப்பட்டு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டனர், இதையடுத்து யாழ், பா. உ. திரு. யோகேஸ்வரனிடம் புகார் செய்யப்பட்டது.

“..... திரு. யோகேஸ்வரன் உடனடியாக 15-08-77 திங்கள் காலை கொழும்பிலுள்ள பொலிஸ்மா அதிபருக்கும் பதில் பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கும் தந்தி அனுப்பினார். அந்தத் தந்தியில் இடம் பெற்றிருந்த வாசகம் இதுதான்.

“.....யாழ் பொதுமக்கள் மீது பொலிஸார் நடத்தும் தாக்குதல் அடாவடித்தனமாகவும் காரணமின்றியும் நடைபெறுகிறது. மூவர்மிக மோசமான காயங்களுடன் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். உடனடியாக விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்தும்படி பொலிஸ் கப்பிரிண்டனுக்கு உத்தரவிடுங்கள்...

“....யோகேஸ்வரனின் தந்தியினால் எதுவித பிரயோசனமும் ஏற்படவில்லை. சாவகச்சேரியிலும் மற்றும் தூர இடங்களிலும் பொலிஸார் காரணமின்றிப் பொதுமக்களைத் தாக்குவதாக திங்கட்கிழமை (15.8.77) மாலை புகார்கள் கிடைத்தன. எனவே அன்று மாலை யாழ். பொலிஸ் அதிபருக்கு நான் பல தடவை போன் செய்தேன். அவருடைய நேரடித் தொலைபேசி இலக்கத்திருந்து ஒருவித பதிலும் வரவில்லை. யாழ் பொலிஸ் நிலையத்திலுள்ள மேலதிகத் தொலைபேசித் தொடர்புகள் மூலம் அவருடன் தொடர்பு கொள்ள நான் முயற்சித்த போது, அவையாவும் பழுதடைந்து விட்டதாக எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. யாழ். பொலிஸ் அதிபர் கோட்டைக்குள்ளே வசிப்பதாலும் கோட்டைக்குள் நுழைவதற்கு வாசலில் நிற்கும் பொலிஸார் யாரையும் அனுமதிக்காததாலும், பொலிஸ் அதிபரை யாரும் காண முடியவில்லை....

இறுதியாக ஒரு உதவிப் பொலிஸ் அதிபருடன் நாங்கள் தொடர்பு கொள்ள முடிந்தது. நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை கூறி இவற்றுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்குமாறு அவரிடம் கேட்டுக் கொண்டோம்.....”

“ஆனால் மீண்டும் சிவில் உடையணிந்த பொலிஸார் யாழ்மாநகரத்தில் அராஜகம் விளைவிக்கத் தொடங்கினார்கள். பழைய சந்தைக் கட்டிடத்திற்குப் போன அவர்கள் ஏராளமான கடைகளைத் தீமூட்டி எரித்தார்கள்....”

1977, ஓகஸ்ட் 12, வெள்ளிக்கிழமை, சென். பற்றிக்ஸ் களியாட்ட விழாத் திடலில் ஆரம்பமான அசம்பாவிதம் படிப்படியாக விருத்தியடைந்து கொண்டிருந்தது.

காலம் தன் ஏடுகளைப் புரட்ட...

1977 ஓகஸ்ட் 16, செவ்வாய்க்கிழமை,

நேரம் காலை 5 மணி

யாழ்ப்பாண நகரம் புதியதொரு நாளுக்காகக் களைகட்டத் தொடங்கியது. யாழ்நகரைப் பல்வேறு அலுவல்களுக்காக மக்களும் முற்றுகையிடத் தொடங்கினார்கள்.

அத்தியாயம் மூன்று

1

1977, ஓகஸ்ட், 16. அதிகாலை 4.45.

யாழ்ப்பாணத் தொகுதியின் தேசிய அரசுப் பேரவை உறுப்பினரான வெற்றிவேலு யோகேஸ்வரன் அவர்கள் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்தார். ஒரு ஐந்து மணி நேரம்தான் நித்திரை செய்திருப்பார், தமிழினத்தின் நிலைக்காக இரங்கிக் கவலைப்பட்டு, தன் உழைப்பின் மெய்ச்சேவையைத் தமிழ் மக்களின் உயர்விற்காக அர்ப்பணிக்கத் திடசித்தம் பூண்டு, யாழ்ப்பாணத் தொகுதியின் தேசியப்பேரவை உறுப்பினராக மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அந்த நாளிலிருந்து யோகேஸ்வரனின் நித்திரை அரைப்பங்காகக் குறைந்துவிட்டது. அவரிடம் தங்கள் கவலைகளையும் பிரச்சினைகளையும் கூறிவிட்டு அவை தீர்க்கப்படும் என்ற முழு நம்பிக்கையுடன் பலர் நிம்மதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்த வேளையில் அவர்களின் கவலைகளைச் சுமைதாங்கியாகத் தாங்கிக் கொண்ட அவருக்கு நிம்மதியாக உறக்கம் வராததில் வியப்பில்லை.

அவர் எழுந்து வீட்டின் வெளி விறாந்தைக்கு வந்தார். பருத்தித்துறை வீதியில் யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரியை அடுத்து அமைந்திருந்த தாதிகள் பயிற்சி நிலையத்திற்கு முன் அவர் இல்லம் அமைந்திருந்தது. பருத்தித்துறைவீதியில் நகரத்தின் பஸ் நிலையத்தை நோக்கி தூர இடத்திற்குச் செல்லும் பஸ் ஒன்று விரைந்தது. அதனைப்பார்த்ததும் முதல் நாள் அதிகாலை முனீஸ்வரன் வீதியில் குண்டர்களால் அநியாயமாகத்தாக்கப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கும் பஸ் கொண்டக்டர் ஜேகதாசனின் நினைவு எழுந்தது. யாழ்நகரில்

அதிகாலையில் நிகழ்ந்த இத்தாக்குதல்கள் பற்றி உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி பாது காப்புப் பிரதி அமைச்சர் திரு வேரப்பிட்டியாவிற்கும் பொலிஸ்மா அதிபருக்கும் அனுப்பிய தந்திகளுக்கு இன்னமும் சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்ற எண்ணமும் எழுந்தது. இன்று மீண்டும் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்க வேண்டும் என அவர் எண்ணிக் கொண்டு உள்ளே செல்லத் திரும்ப -

தன் வீட்டின் முன் பலர் சைக்கிளில் இருந்து வேகமாக இறங்கி, விரைந்து ஓடி வருவதைக் கண்டார். வந்தவர்களின் முகங்களில் தெரிந்த பதற்றம், ஆத்திரம் என்பவற்றிலிருந்து புதியதொரு பிரச்சினை யாழ்நகரில் உருவாகிவிட்டது என அவருக்கு உள்ளூணர்வு சொன்னது. யோகேஸ்வரன் எதற்கும் சளைகாத துடிப்புள்ள இளைஞர். இலேசில் உணர்ச்சிவசப் படக்கூடியவருமல்லர். ஆனால் கடந்த சில நாட்களாக யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்து வருகின்ற அட்டூழியங்கள் அவரின் பொறுமையைச் சோதிப்பனவாக இருந்தன. உள்ளே செல்லத் திரும்பிய கால்கள் தரித்து நின்றன.

“ஐயோ! எங்கட பாய்க்கடைக்கு நெருப்பு வைச்சிட்டான்கள்!”

“மார்க்கட்டுக்கு நெருப்பு மூட்டிட்டான்கள்...”

“நல்லெண்ணெய்ப் போத்தல் எல்லாம் உடைச்ச ..கடையெல்லாம் அடிச்ச உடைச்சப் போட்டான்கள். படுத்திருந்த ஆக்களுக்கும் அடிச்சப் போட்டான்கள்....”

“சிலையும் உடைச்சிட்டான்கள்...”

வந்தவர்கள் எல்லோரும் ஆவேசமாகக் கத்தினார்கள். அவர்களைப் பேசவிட்டு யோகேஸ்வரன் பார்த்திருந்தார். ஆத்திரவெள்ளம் வார்த்தை வடிகால்களாக ஓடத்தான் வேண்டும்.

நடந்தவற்றைத் தெரிந்து கொண்டார். அவர்;

உடனடியாக யாழ்ப்பாணப் பொலிஸ் நிலையத்திற்குத் தொலைபேசியில் பொலிஸ் அதிபரை அழைத்து விபரம் தெரிவிக்க விரும்பினார். பொலிஸ் அதிபருடன் தொலைபேசி இணைப்புக்கிடைக்கவில்லை. பொலிஸ் நிலைய தொலைபேசி அலறுகின்ற சத்தம் கேட்டது. ஆனால் எவரும் எடுத்து அவருடன் பேசவில்லை.

அரைமைல் தூரத்திலுள்ள பொலிசாருடன் தொலைபேசியில் உடனடியாகத் தொடர்புகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் பல மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் பிரதிப்பொலிஸ்மா அதிபருடன் தொலைபேசியில் அவரால் தொடர்பு கொள்ள முடிந்தது. பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபர் இல்லத்தில் இருக்கவில்லை. அவரின் மனைவிதான் போனில் பேசினார். பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபருடன் கூறுமாறு யாழ்நகரில் நடந்த அட்டூழியங்களை அவர் எடுத்துரைத்தார். அதன்பின்னர் உடனடியாக அரசாங்க அதிபருடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார், யோகேஸ்வரன்.

அரசாங்க அதிபருக்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகள் விளக்கப்பட்டன.

“நான் சேக்கிறிற் முழங்காவிலுக்கு இன்று அதிகாலை செல்ல இருக்கிறேன். ஆதலால் நான் நீங்கள் கூறியவற்றை உரியவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தெரிவிக்கிறேன். அதன் பின் உங்களுடன் தொடர்பு கொள்கிறேன்...”

என்று அரசாங்க அதிபர் தெரிவித்தார். அவர் பதில் யோகேஸ்வரனுக்கு அவ்வளவு திருப்தி தரவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்துமுடிந்துவிட்ட இந்தச் சம்பவத்தை இலேசாக எடுத்துக் கொண்டதுபோல அப்பதில் இருந்தது. நேற்று அதிகாலை எதுவுமறியாத பஸ்கொண்டக்டர் உட்பட பலர் குண்டர்களால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்று அதிகாலை பழைய மார்க்கற்றின் பார்க்கடைக்கு நெருப்பு வைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் பலர் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவும் நடந்திருக்க அரசாங்க அதிபர் முழங்காவிலுக்குச் செல்ல இருப்பது பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளாது, தட்டிக்கழித்து விடுவதுபோல அவருக்குப்பட்டது. “இதோ இப்போதே சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு வருகிறேன்” என அரசாங்க அதிபர் கூறுவார் என அவர் எதிர் பார்த்தார், எனவே அவரின் கடமையை நினைவு படுத்துவதுபோல யோகேஸ்வரன் தொடர்ந்து சொன்னார்; “நான் இப்போது சம்பவம் நடந்த இடத்திற்குப் போகிறேன்....”

“நான் எஸ். பி. யுடன் தொடர்பு கொண்டு பின்னர் அறியத் தருகிறேன்....” என்றார் அரசாங்க அதிபர்.

யோகேஸ்வரன் போனை வைத்துவிட்டு, வந்தவர்களுடன் புறப்பட்டார். அவர் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டபோது நேரம் 5.35. மனதில் ஒரு உறுத்தல், உடன் தொலைபேசியில் தமிழினத்தின் தலைவர் அ. அமிர்தலிங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு நடந்தவற்றை விபரித்தார். செய்தி கேட்ட தலைவர் உடனடியாக அங்கு வருவதாக அறிவித்தார். கடமையை நிறைவேற்றும் ஆர்வம் தலைவரின் பதிலில் இருந்தது. துயர் துடைக்கும் துடிப்பு தலைவரின் குரலில் இருந்தது.

எந்தப் பிரச்சினைகளையும் சரியானவிதத்தில் அணுகவேண்டும் என்பது யோகேஸ்வரனுக்குத் தெரியாததல்ல. தேசிய அரசுப்பேரவையில் உறுப்பினராக அவர் கால் பதித்து இரண்டு மாதங்கள்தாம் ஆகியிருக்கின்றன. அவர் நீண்டகாலம் தொண்டனாக இருந்தவர். இப்பிரச்சினையை அணுகியதில் யாழ்ப்பாணத் தொகுதி உறுப்பினன் அனுபவக் குறைவாக நடந்துவிட்டான் என்று பிறர் சொல்லக்கூடாது என எண்ணியதால் உடனடியாகத் தனது காரை கோப்பாய் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. கதிரவேற்பிள்ளையை உடனடியாக அழைத்து வரும்படி அனுப்பிவிட்டு, வேறொரு காரில் எரிந்த பார்க்கடையைப் பார்த்துவரப் புறப்பட்டார்.

அவர் புறப்பட்டுச் சென்ற சற்று நேரத்தில் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் தொலைபேசியில் யோகேஸ்வரனை அழைத்தார். திருமதி யோகேஸ்வரன் போனை எடுத்தார்.

“நான் எஸ். பி. யுடன் தொடர்பு கொண்டேன். எஸ். பி. இங்கு இல்லை. ஏ. எஸ். பியுடன் பேசி விசயத்தைச் சொன்னேன், என்று தெரிவியுங்கள்” என்றார் அரசாங்க அதிபர். அதன் பின் யாழ்ப்பாணத்தின் அரசாங்க அதிபர் திரு. லால் விஜயபால முழங்காவிலுக்கு விரைவாகச் சென்றுவிட்டார்.

ரோம் நகர் பற்றி எரிய யாரோ ஒரு சக்கரவர்த்தி பிடிவால் வாசித்தானாம்!

யாழ்ப்பாணத் தொகுதியின் தேசிய அரசப்பேரவை உறுப்பினர் வெற்றிவேலு யோகேஸ்வரன் மிகுந்த கவலையுடன் சாம்பல் படர்ந்த நெருப்பாக நிகழ்ந்ததை விபரித்தார்.

“நான் யாழ்நகருக்க விரைந்து சென்றேன். பழைய மாக்கற் பாய்க்கடைக்கு நெருப்பு மூட்ட, கடகங்களுக்கு நெருப்பு மூட்டியிருந்ததைக் கண்டேன். மூட்டப்பட்ட நெருப்பு அணைக்கப்பட்டு கடகங்கள் கருகியிருப்பதைக் கண்டேன். துயரத்துடனும் ஆத்திரத்துடன் நின்ற மக்கள் கூட்டத்தையும் கண்டேன். மற்றப் பழைய மாக்கற்றுக்கும் சென்றேன். அங்கு கடைகள் உடைக்கப்பட்டுச் சிதறிக் கிடந்த பொருட்கள்... நொருங்கிக்கிடந்த போத்தல்கள் எல்லாவற்றையும் கண்டேன். அந்த மாக்கற்றில் குண்டர்களால் தாக்கப்பட்ட இருவயோதிபர்களையும் கண்டேன். என் தந்தைபோன்ற ஒரு வயோதிபரை ஈவிரக்கமின்றி கால்களால் தாக்கியிருந்தார்கள். இன்னொரு வயோதிபரை அடித்து அவரின் கையை உடைத்திருந்தார்கள். தாக்கப்பட்ட வயோதிபரைத் தூக்கிவந்து காண்பித்தார்கள். தள்ளாடும் அக்கிழவரைத் தாக்க எக் கல்நெஞ்சக்காரனுக்கும் மனம் வராது. ஆஸ்பத்திரி வீதியில் கடைகளின் வெளிப்புறக் கண்ணாடிகள் அடித்து நொருக்கப்பட்டிருந்தன. தமிழ்க்கடலாம் சோமசுந்தரப்புவரின் வலதுகரம் உடைக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வளவையும் பார்த்தேன். வேதனையால் என் இதயம் துவண்டது. நான் உணர்ச்சி வசப்படக்கூடாது. பட்டால் என் பின்னால் நிற்கின்ற இம்மக்கள் கூட்டம் கொதிப்படைந்துவிடும்... நான் மிக்கபொறுமையுடன் பார்த்தேன், இதயம் குமுற... நெஞ்சம் பதைக்கப்பார்த்தேன். குண்டர்கள் செய்துவிட்ட கொடுமைகளைப் பார்த்தேன். முனீஸ்வரன் வீதியில் அடித்து நொருக்கப்பட்ட கார்களையும் பார்த்தேன். பொலிஸாரின் அட்டூழித்தினைக்காண என்னிதயம் வேதனையால் துடித்தது. ‘இன்று பெரியகடையிலுள்ள கடைகளையெல்லாம் அடைத்துக் ஹர்த்தால் செய்யவேண்டும். பொலிஸாரின் அட்டூழியங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க ஊர்வலமாக பொலிஸ் நிலையத்துக்குச் செல்ல வேண்டும்...” என்றெல்லாம் அங்கு குழுமி நின்றவர்கள் கூறினார்கள். மக்களின் உணர்ச்சியை நான் கண்டேன். உணர்ச்சியை வெறியாக்கி விடக்கூடாது.. ஆதலால் நான் சொன்னேன், தயவுசெய்து எல்லாரும் கலைந்து போங்கள். நான் தக்கநடவடிக்கை எடுப்பேன். நீங்கள் எல்லாரும் போங்கள்! என்று பல தடவை கூறினேன்.” எல்லோரையுங் கலைந்து செல்லுமாறு கூறிவிட்டு நான் பஸ் ஸ்ரான்ட் சந்தியிலிருந்து ஆஸ்பத்திரிப் பக்கமாக நடக்கத் தொடங்கினேன். உடனடியாக பிரதமருடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்... என்று எண்ணியபடி வீட்டிற்கு வந்தேன்...

“நான் ரவுணில் நிற்பதால் மக்களின் உணர்ச்சி கிளறப்படலாம், ஆதலால் மக்களை அமைதியாகக் கலைந்து செல்லுமாறு கூறிவிட்டு நான் வீட்டிற்கு வந்தேன். சிவில் உடையில் வந்த பொலிஸார் செய்த அட்டூழியங்கள் எனக்கு வெறுப்பையும் துயரையும் தந்தன. நான் வீட்டிற்கு வந்தபோது 7.30 மணியிருக்கும் என நினைக்கிறேன்...”

என்றார் திரு. யோகேஸ்வரன் அவர்கள்.

3

நேரம் காலை 7.30

“பாய்க்கடையை எரிச்சிட்டான்களாம்...” என்ற செய்திகள் யாழ்நகர் எங்கும் மின்வேகத்தில் பரவியது. மக்கள் பலரும் இதனைப் பேசிக்கொண்டார்கள். ஆஸ்பத்திரி வீதியில் ஆத்திரம் கொண்ட இளைஞர் கூட்டமொன்று நின்றிருந்தது. அவர்களில் சிலர் கோஷ்டி கோஷ்டியாகச் சென்று கடைகளைப் பூட்டி குண்டர்களின் அட்டகாசத்திற்கு ஆட்சேபம் தெரிவிக்குமாறு வர்த்தகர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அப்போதுதான் தங்கள் கடைகளைத் திறந்து வியாபாரத்தை ஆரம்பிக்க வந்த வர்த்தகர்கள் ஒற்றைக் கதவுகளுடன் நிறுத்திக்கொண்டார்கள்.

ஆஸ்பத்திரி வீதியில் மக்கள் கூட்டம் நிறைந்திருந்தது. அப்போது வெளியிடங்களில் இருந்து வந்த பஸ்களில் இருந்து இறங்கிய மக்கள் பஸ் நிலையத்தில் குழுமி நின்றிருந்தார்கள். பொதுவாக அதிகாலையில் நிகழ்ந்த அட்டூழியங்களினால் பலர் கொதிப்படைந்திருந்தார்கள்.

அன்றைய ‘ஈழநாடு’ தன் தலைப்புச் செய்தியாக முதல்நாள் கொண்டக்டர் ஜேகதாசன் தாக்கப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்ட செய்தியை வெளியிட்டிருந்தது. “யாழ்நகரில் அதிகாலை நடந்த தாக்குதல்கள்! வேலைக்குச் சென்ற கண்டக்டர் மற்றும் இருவர் ஆஸ்பத்திரியில். பொலிஸ் அட்டகாசமேன எம். பி. தந்தி” என்ற கொட்டையெழுத்துக்களில் தலைப்பிட்டுச் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. அச்செய்தியை அன்று நடந்த, சம்பவமாக எண்ணிப் பலர் வாசித்தனர்.

“கொண்டக்டரை அடிச்சான்களாம். குளத்தில்தள்ளி அழுக்கினாங்களாம். பிறகு பாய்க்கடைக்கு நெருப்பு வைச்சான்களாம். கடைகளை உடைச்சான்களாம். சிலையை அடித்தான்களாம்” என்று பல்வேறு விதமாக மக்கள் பேசிக்கொண்டார்கள்.

அந்தவேளைதான் அச்சம்பவம் நடந்தது. முனீஸ்வரன் வீதியில் இரு பொலிஸார் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். யாழ்நகர் வங்கியொன்றுக்குக் காவலிற்காக அந்த இரு றிசேவ் பொலிஸாரும் வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் இருவரின் கைகளிலும் இரு துப்பாக்கிகள் இருந்தன. அன்று அதிகாலை யாழ்நகரில் நிகழ்ந்து போன சம்பவங்களை அறியாதவர்கள் போல அவர்கள் காணப்பட்டனர். வலது கரங்களில் துப்பாக்கிகளை அலட்சியமாகப் பற்றியபடி அப்பொலிஸார் இருவரும் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் ஏறினர்.

இவ்விரு பொலிஸாரும் தமிழர்கள்; எனவே பிரச்சினையின் ஆரம்பம் 'தமிழர் - சிங்களவர்' என்ற இனவாதமாக இருக்கவில்லை, யாழ்நகரில் அதிகாலை வேளைகளில் நடந்த அட்டுழியங்களுக்குச் சில பொலிஸாரே காரணமென நம்பிய இளைஞர்கள் சிலர், பொலிஸார் மீது ஆத்திரம் அடைந்தனர். அந்த ஆத்திரத்தின் கொதிப்பு இரு பொலிஸாரைக் கண்டதும் திடீரென வெறியாக மாறியது.

குழுமி நின்ற இளைஞர்களில் சிலர் அந்த இருறிசேவ் பொலிஸாரை நோக்கிக் கோபத்துடன் பாய்ந்தனர். யாழ்நகரில் மக்கள் குழுமி நிற்பது அசாதாரணம் அல்ல. ஆதலால் தங்களை வெறியுடன் தாக்கிய சிலரை அவ்விரு பொலிஸாரும் எதிர்பார்க்கவமில்லை, வியப்பினால் சில கணங்கள் திகைத்து நின்றனர். அவர்களிடம் இருந்த துப்பாக்கிகள் தாக்கியவர்களால் பறிக்கப்பட்டன.

அவ்வேளைதான் தங்களின் இக்கட்டினை அப்பொலிஸார் உணர்ந்து கொண்டனர். தாங்கள் அங்கு நின்று எதிர்த்துத் தாக்குவது புத்திசாலித்தனமல்ல என்பதை உணர்ந்தவர்களபோல முனீஸ்வரன் வீதியில் இறங்கி பொலிஸ் நிலையத்தை நோக்கி ஓடினார்கள்.

நடந்து முடிந்துவிட்ட இந்த அசம்பாவிதச் சம்பவத்தின் எதிரொலி நிச்சயம் திருப்தியாக இருக்காது என்பதை அங்குள்ள மக்களில் பலர் உணர்ந்தனர். அதனால் இருந்தாற்போல யாழ்ப்பாண நகரத்தில் என்னுமில்லாத பரபரப்பு ஏற்பட்டது. பொது மக்களில் பலர் தாங்கள் செல்ல வேண்டிய இடங்களுக்குரிய பஸ்களில் பாய்ந்து ஏறிக்கொண்டார்கள். சிலர் தாங்கள் நின்றிருந்த இடத்தைவிட்டு விரைந்து சென்றார்கள்.

குழுமி நின்ற மக்கள் புற்றீசல்கள் போல நாலாதிக்குகளிலும் கலைந்து செல்ல முற்பட்டது தெரிந்தது. அப்போது நேரம் காலை 7.55 இருக்கலாம்.

தேசிய அரசுப் பேரவையில் இச் சம்பவத்தினைச் சிறுதும் மறைக்காது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அ. அமிர்தலிங்கம் எடுத்துரைத்தார்; “.... காலையிலும் சில சம்பவங்கள் இடம்பெற்றன. பொலிஸார் எனக்குக் கூறியதிலிருந்து யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்துக்குத் தொழிலுக்கு வந்த பொதுமக்கள் தமது கடைகள் உடைந்து கிடப்பதைக் கண்டு ஆத்திரமடைந்தனர். அவர்களில் சிலர் கடமையாற்றச் சென்ற ஒரு பொலிஸ்காரரைத் தாக்கி அவரது துப்பாக்கியையும் முறித்தனர்....”

காலை நேரம் 8.05.

இரு பொலிஸாரைத் தாக்கியதில் வெற்றி கண்ட அந்த ஒரு சிலர் வெற்றிப் பெருமிதம் கொண்டனர். காரணகாரியங்கள், பலாபலன்கள் என்ற சிந்தனைகள் அவர்களிடம் இப்போது இடமிருக்கவில்லைப் போலிருந்தது. உணர்ச்சி, வெறியாக மாறிவிட்ட நிலை. ரிசேவ் பொலிஸாரிடம் பறித்த துப்பாக்கி ஒன்றை கவருடன் மோதி ஒருவன் உடைத்தெறிந்தான். மற்றவன் மற்றத் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு சுபாஸ் கபே பக்கமாக நடந்துசென்று சுபாஸ் கபே முன்னால் சயிக்கிகள் நிற்பாட்டும் ஸ்ராண்டில் துப்பாக்கியைச் சார்த்தி வைத்தான்.

மக்கள் பரபரப்பாக அவ்விடங்களைவிட்டு அகன்று கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஆஸ்பத்திரிப் பக்கமிருந்து ஆஸ்பத்திரி வீதியில் 31 டீ 230 இலக்க ஜீப் வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த ஜீப்வண்டியைத் தன்னந்தனியனாக யாழ்ப்பாண உதவிப் பொலிஸ் அதிகர் ஜனாப் மொகமட்ஜகூர்ஊன் நூர்ஊன் செலுத்திக் கொண்டு வந்தார். பொலிஸ் ஜீப்பைக் கண்டதும் அங்கு குழுமி நின்ற மக்களில் சிலர் கூச்சலிட்டார்கள். உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் நூர்ஊன் தனது ஜீப்பை ஒரு இடத்திலும் தரிக்காது செலுத்திக்கொண்டு நேராக பஸ் நிலையத்தைக் கடந்து சென்றார். அவ்வேளை -

சுபாஸ்கபேக்கு முன், சயிக்கில் ஸ்ராண்டில் துப்பாக்கியைச் சார்த்தி வைத்துவிட்டு நின்ற அந்த இளைஞன் மின்னல் வேகத்தில் செயற்பட்டான். துப்பாக்கியைக் கையில் எடுத்து முழுப் பலத்தையும் பிரயோகித்து ஜீப்பின் முன்பக்க வின்ஸ்கிறினை துப்பாக்கிப் பிடியால் தாக்கினான். அவன் துப்பாக்கியை எடுத்ததை உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் நூர்ஊன் கண்டார். அவர் ஜீப்பை இடது புறமாக வெட்டித் திருப்பி வீதியில் நேராக்க, ஜீப்பின் வின்ஸ்கிறின் கண்ணாடியில் துப்பாக்கி அடி இறங்கியது. ஜீப் பாம்பு வளைவாக நெளிந்து நேராக சி. எஸ். கே. சந்தியை நோக்கி ஓடியது. அவ்வேளை ஒருசில கற்கள் ஜீப்பை நோக்கி வீசப்பட்டன. ஜீப் காங்கேசன்துறை வீதியில் வேகமாகத் திரும்பி பொலிஸ் நிலையத்தை நோக்கி வேகமாக விரைந்தது.

இச் சம்பவத்தை யாழ்ப்பாணக் கலவரத்தில் பலியான மூவரின் மரண விசாரணை யாழ்ப்பாண நீதி மன்றத்தில் நீதிபதி கே. வி. நவரத்தினம் அவர்களின் முன்னிலையில் நடைபெற்றபோது சாட்சியமளித்த யாழ்ப்பாணம் உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் ஜனாப் நூர்ஊன் பின்வருமாறு கூறினார்.

“....யாழ்ப்பாணம் உதவிப் பொலிஸ் அதிபர்களில் ஒருவரான நான், சாவகச்சேரி ஆணைக்கோட்டை, பளை, நெடுந்தீவு, சங்காணை ஆகிய பொலிஸ் நிலையங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறேன். யாழ்ப்பாண நகருக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் திரு. சில்வா சம்பவம் நடந்த தினம் வேறு இடத்திற்குச் சென்றிருந்ததினால் அன்று நான் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்தேன்....”

“..... என் வீடு யாழ் பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து ஒன்றரைமைல் தூரத்தில் றக்காவீதியில் இருக்கிறது. 16ஆம் திகதி அதிகாலையில் 8.15 மணிக்கு நான் ஆஸ்பத்திரி வீதி வழியாக ஜீப் வண்டியில் பொலிஸ் நிலையம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தேன். நான் ஆஸ்பத்திரி வீதிக்கு வந்ததும் அங்கு பெருங்கூட்டம் நின்றதைக் கண்டேன். நான் தனியாகவே ஜீப்பில் சென்று கொண்டிருந்தேன். சி. எஸ். கே. சந்தியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தேன். சந்திக்கருகில் என் ஜீப்பை நோக்கிக் கூட்டத்தினர் கற்களை வீசினர். ஒருவர் துப்பாக்கி நுனியால் என் ஜீப் வண்டியின் முன்பக்கத்தை அடிப்பதை அவதானித்தேன். ஜீப்பின் வின்ஸ்கீரின் சேதமடைந்தது.....”

“..... சுமார் 2000 பேர் றோட்டில் கூடி நிற்பதை அவதானித்தேன். அங்கு பொலிஸார் எவரும் நிற்பதை நான் காணவில்லை. கடைகள் யாவும் மூடப்பட்டிருந்தன. பஸ் நிலையத்தில் பஸ்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. டாக்சி நிலையத்தில் டாக்சிகள் எதுவும் காணப்படவில்லை. நான் விரைவாக காங்கேசந்துறை வீதி வழியாகச் சென்று பொலிஸ் நிலையத்தை அடைந்தேன்.....”

யாழ்ப்பாணம் உதவிப் பொலிஸ் அதிபரின் ஜீப் தாக்கப்பட்டதைக் கண்ட மக்கள் தாம் நின்ற இடங்களிலிருந்து வேகமாகக் கலைந்து சென்றார்கள். எங்கும் பரபரப்பு. யாழ்ப்பாண பஸ் நிலையத்தில் நின்றிருந்த பஸ்கள் சில இடத்தைவிட்டு வேகமாக விரைந்தன. பொது மக்களிடையே ஒருவகை அவசரம். பதற்றம். ஐந்து நிமிடங்களுள் ஏராளமான மக்கள் பஸ் நிலையத்தைவிட்டுச் சிதறிச் சென்றுவிட்டார்கள்.

ஏதோ அசம்பாவிதம் நடக்கப்போகின்றது என்ற எண்ணம். பெண்கள் பலர் விரைந்து ஆஸ்பத்திரியினுள் நுழைந்து கொண்டார்கள். கஸ்தூரியார் வீதி, ஸ்ரான்லி வீதி, மணிக்கூட்டு வீதி எங்ஙனும் விரைந்து செல்கின்ற மக்களைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. பலர் நவீன மாக்கற்றின் மேல் மாடியில் ஏறிக் கொண்டார்கள். ஒற்றைக் கதவுகளைத் திறந்து வியாபாரம் செய்த வர்த்தக நிலையங்கள் யாவும் பபபவென மூடப்பட்டன. சைக்கிள்களில் ஏறிப் பலர் அவ்விடத்தைவிட்டு வேகமாக விரைந்தார்கள்.

“பொலிசுக்கு அடிச்சிட்டான்கள் ... வரப்போறான்கள்...” என்று கூறிக்கொண்டு பலர் விரைந்தனர்.

எங்கும் அவசரம்! பதற்றம்! பயம்!

அதே வேளை..

யாழ்ப்பாணம் உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் ஜனாப் நூர்ஹன் சொல்கிறார்:

“..... நான் வீரசிங்கம் மண்டபத்தைச் சமீபித்ததும், இரண்டு நிசேவ் பொலிசார் ஓடி வந்தார்கள். கூட்டத்தினர் தங்களைத் தாக்கிவிட்டதாகக் கூறினார்கள். துப்பாக்கி ஒன்றையும் பறித்துவிட்டதாகவும் கூறினார்கள். நிசேவ் பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள் சிவபாலனின் துப்பாக்கியே பறிக்கப்பட்டது, அவர்களை என் ஜீப்பில் ஏற்றிக் கொண்டு பொலிஸ் நிலையத்திற்குச் சென்றேன்.

“.... தலைமைக் காரியாலய இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஆயுதப் பொலிசாரைத் தயாராக்குமாறு தெரிவித்தேன். நகரத்தில் பெருங் கூட்டத்தினர் நிற்பதாகவும் கூறினேன். ஆயுதப் பொலிசார் புறப்பட்டனர். நானும் அவர்களின் பின் ஜீப்பில் சென்றேன்....”

5

1977. ஓகஸ்ட் 16, காலை 8.30 மணி.

யாழ்ப்பாணம் உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் ஜனாப் மொகமெட் ஜகூர்ஈன் நூர்ஈன், 31 ஸ்ரீ 230 இலக்கமுடைய ஜீப்பில் வந்து வெகுவேகமாக யாழ்ப்பாணம் பொலிஸ் நிலைய முன்றலில் இறங்கினார். அந்த ஜீப்பின் றைவிங் பக்க வின்ஸ்கிறின் உடைந்து கிடந்தது. ஜீப்பின் பின் சீற்றிலிருந்து றிசேவ் பொலிஸார் இருவர் இறங்கினர். ஒருவரின் காதோரத்தில் ரத்தம் கசிந்திருந்தது.

உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் அலுவலகத்தினுள் வேகமாகச் சென்றார். தலைமைக் காரியாலய இன்ஸ்பெக்டர் ஹோட்ப்றே குணசேகராவுடன் சில விநாடிகள் பேசினார். மறுகணம் பொலிஸ் நிலையத்தில் அவசர அழைப்பு அலாம்மணி அலறியது. ஒய்வாக இருந்த பொலிஸார் எல்லாரும் நிலையத்திற்கு விரைந்து வந்தனர். ஆயுதப் படையைத் தயாராகுமாறு உத்தரவு பிறந்தது.

சப் இன்ஸ்பெக்டர் மொகமெட் அப்துல் அபூப்கான் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த கலவரத்தில் மரண மடைந்தவர்கள் சம்பந்தமான விசாரணையில் யாழ். மாவட்ட நீதிபதி திரு கே. வி. நவரத்தினத்தின்முன் வாக்குமூலமளிக்கும்போது பின்வருமாறு கூறினார்:

“...சம்பவ தினம் நான் நிலையத்தில் இருந்தேன். காலை 8.30 மணிபோல தலைமையக இன்ஸ்பெக்டர் அழைத்து, பெரியகடையிலுள்ள கடைகள் தீயிடப்படும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு முள்ளதாக செய்தி ஒன்று கிடைத்துள்ளது. உடனடியாக ஸ்தலத்திற்குச் செல்லுமாறு உத்தரவிட்டார்”

மரண விசாரணையில் சாட்சியமளித்த பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள் தசவர்த்னா வீரதுங்க பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்; “..... 16ஆம் திகதி காலை நான் பொலிஸ் நிலையத்திற்குப் பின்னாலுள்ள வீட்டில் இருந்தேன். அழைப்பு ஒலி கேட்டதும் நான் பொலிஸ் நிலையம் சென்றேன். றிசேவ் பொலிஸ் அங்கிருந்தார். அவரின் பெயர் எனக்குத் தெரியாது. யாழ்ப்பாண நகரத்தில் கலவரம் மூண்டிருப்பதாகவும் இன்ஸ்பெக்டர் கானுடன் செல்லுமாறும் கூறினார்....”

யாழ் உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் நூர்ஈனின் உத்தரவின்படி, தலைமையக இன்ஸ்பெக்டர் ஆயுதப்படையைத் தயாராக்கினார். இவ்வளவும் மின்னல் வேகத்தில் நடந்தன. யாழ்ப்பாண நகரத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பது சரிவரத் தெரியாமலே பொலிசார் நகரத்திற்கு விரைந்து செல்லத் தயாராகினர்.

சப் இன்ஸ்பெக்டர் எம். ஏ. ஏ. கான், 23 ஸ்ரீ 3977 இலக்க பொலிஸ் ட்ரக்கில் பாய்ந்து ஏறினர். அவருடன் பத்து பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள்கள் விரைந்து ஏறிக்கொண்டனர். அவர்களில் 8501, 11030, 15242, 597, 13210, 8734, 2646, 10692 ஆகிய இலக்கப் பொலிஸ்கான்ஸ்டபிள்களும் அடங்குவர். சப் இன்ஸ்பெக்டர் கான் உட்படப் பத்துப் பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள்களிடமும் துப்பாக்கிகள் இருந்தன. சப் இன்ஸ்பெக்டர் கானிடம் ஒரு மெசின்கண்ணும், இருபத்தைந்து தடவைகள் சுடக்கூடிய ரவைகள் அடங்கிய பெட்டியும் இருந்தன. ஏனைய பொலிஸாரிடம் பத்துத் தடவைகள் தொடர்ச்சியாகச் சுடக்கூடிய ரைபிள்கள் இருந்தன. பொலிஸ் ட்ரக் யாழ்ப்பாண நகரத்தை நோக்கி விரைவாக கிளம்பியபோது, சப் இன்ஸ்பெக்டர் கான், இன்னொரு பொலிஸ் வாகனத்தில் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்க பற்றன் பொல்லுக்கள் தாங்கிய பொலிசாருடன் செல்வதைக் கண்டார். இரண்டு பொலிஸ் வாகனங்களும் யாழ்நகரத்தை நோக்கி விரைந்து சென்றன.

அதேவேளை சப்இன்ஸ்பெக்டர் அகம்பொடி நந்தா சிசிறா மெண்டிஸ், ஒரு சார்ஜன், ஆறு பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள் அடங்கிய ஆயுதப்படையுடன் தன் பொலிஸ் ஜீப்பில் ஏறினார். 33 ஸ்ரீ 8913 இலக்கமுடைய அந்த வாகனத்தை பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள் சிவஞானம் (12512) செலுத்தினார். பொலிஸ் சார்ஜன் டொன் அலோசியஸ் (5483) மற்றும் பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள்கள் 14677, 10791, 8678, 3260, 10154, 14068 ஆகியோர் ரைபிள்கள் வைத்திருந்தனர். வாகனம் நகரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டது. சப் இன்ஸ்பெக்டர் கானின் ட்ரக்கும் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்காவின் ட்ரக்கும் பெரியகடைப் பக்கமாக விரைந்ததால், சப் இன்ஸ்பெக்டர் மெண்டிஸ் தன் வாகனத்தை நாகவிகாரைப் பக்கமாகச் செலுத்துமாறு கட்டளையிட்டார். மணிக்கூட்டு வீதியில் பிரவேசித்த பொலிஸ் ட்ரக் பலாலி வீதி வழியாக ஸ்ரான்லி வீதியை நோக்கி விரைந்து சென்றது.

சப் இன்ஸ்பெக்டர் கானின் ஆயுதப்படைப் பொலிசார் காங்கேசன் துறை வீதி வழியாக சி. எஸ். கே. சந்தியை நோக்கிவர, சப் இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்காவின் பற்றன் சார்ஜ் பொலிஸ் படை மணிகூட்டு வீதி வழியாக வந்து ஆஸ்பத்திரி வீதியில் ஏறியது. சப் இன்ஸ்பெக்டர் மெண்டிஸின் ஆயுதப்படை ஸ்ரான்லி வீதியில் வந்து மிதந்தது. நகரத்தில் நின்ற மக்கள் எப்பக்கம் ஓடினாலும்...? இதனைத்தான் யாழ் மாவட்ட நீதிபதி, திரு. கே.வி. நவரத்தினம் கலவரத்தின் மரணம் அடைந்தவர்களின் மரண விசாரணைத் தீர்ப்பில் பின்வருமாறு கூறினார்:

“உதவிப் பொலிஸ் அதிகாரிகள், தலைமையக இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற சிரேஷ்ட அதிகாரிகள் இருக்கத்தக்கதாக சப் இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற கனிஷ்ட அதிகாரிகள் இப்படியாக நிலைமையைச் சமாளிக்க ஏன் பொறுப்பாக அனுப்பப்பட்டார்கள் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. ஒரு பொலிஸ் கோஷ்டி பழைய மார்க்கட் பக்கமிருந்தது. ஆயுதபாணிகளாக இன்னொரு பொலிஸ் கோஷ்டி காத்திருந்த இடத்திற்கு மக்களை விரட்டியடித்தது. இடையில் அகப்பட்ட மக்கட் கூட்டம் இருதலைக்கொள்ளி ஏறும்பாகத் தத்தளித்தது.”

சப் இன்ஸ்பெக்டர் கானின் பொலிஸ் கோஷ்டி காங்கேசன் துறை வீதி வழியாக வந்து சீ. எஸ்.கே. சந்தியில் மிதந்தபோது...

சப் இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்கவின் பொலிஸ் படை மணிகட்டி வீதி வழியாக வந்து ஆஸ்பத்திரி வீதியில் ஏறி பஸ் நிலையப்பக்கமாக விரைந்தபோது...

சப் இன்ஸ்பெக்டர் மென்டிசின் தலைமையில் சென்ற பொலிஸ் படை ஸ்ரான்லி வீதியில், பலாலி வீதிவழியாக வந்து ஏறியபோது...

நேரம் ஏறக்குறைய காலை 8.35 இருக்கும்.

மூன்று சப் இன்ஸ்பெக்டர்களின் தலைமையில் வந்த மொத்தம் இருபத்தைந்து பொலிசார் யாழ்நகரின் வீதிகளில் ஆயுதபாணிகளாகக் குதித்தார்கள். இந்த இருபத்தைந்து பேரே யாழ்நகரை சில மணி நேரங்கள் அல்லோலகல்லோலப்படுத்தினர்!

6

ஆஸ்பத்திரி வீதியில் நவீன மார்க்கற்றுக்கும் சத்திரத்துச் சந்திக்கும் இடையில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் சிதறி நின்றிருந்தார்கள். அவ்வேளை 27 ஸ்ரீ 3997 பொலிஸ் ட்ரக் சத்திரத்துச் சந்தியில் வந்து நின்றது. ட்ரக்கில் இருந்து பட்டபென பொலிசார் ஹெபிள்களுடன் வீதியில் குதித்தார்கள். உடன் வீதிக்கு குறுக்கே அணிவகுத்து நின்றனர். சிறிது தூரம் நடந்து வந்து பின்னர் வேகமாக ஓடிவந்தார்கள். அப்போதுதான் மக்களுக்கு நிலமை புரிந்தது. சிதறி ஓடத் தொடங்கினார்கள்; ஆஸ்பத்திரி வீதியிலிருந்து. பழைய மார்க்கற், காய்கறிச் சந்தை என்பன வற்றுக்குள் நுழைந்து ஓடினார்கள். சிறுவர்கள் சிலர் பயத்தால் கத்திப்படி ஓடினார்கள். கழிவுநீர் ஓடுகின்ற வாய்க்காலுக்குள் விழுந்து எழுந்து ஒருவர் ஓடினார்.

இச்சம்பவத்தை நேரில் கண்ட கொட்டடியைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் சண்முகநாதன் இவ்வாறு விபரிக்கின்றார்; "... பொலிசார் ஹோட்டிற்கு குறுக்கே அணிவகுத்து நின்றனர். கொஞ்ச தூரம் நடந்து வந்து பின் ஓடி வந்தனர். ஈ.கே. ரி. தங்கராசா கடையருகில் வெடிசத்தம் கேட்டது. வரும் போது பொலிசார் சுட்டுக்கொண்டு ஓடி வந்தார்கள். ஓடி ஓடி சுட்டார்கள்..."

ஓடும் போது தவறி விழுந்த பலர் பொலிசாரினால் அடிக்கப்பட்டனர். ஒருவரின் தலை ஹெப்பிள் பிடி தாக்கியது. அடிப்பட்டவர்கள் ஹெபிள் சோங்கினால் பலமாக இடிக்கப்பட்டனர். பொலிசார் சிங்களத்தில் ஏசியப்படி மக்களைத் தூரத்தி அடித்தார்கள். சி.எஸ்.கே. சந்தியில் இறங்கிய சப்இன்ஸ்பெக்டர் அய்யங்கானின் பொலிஸ் படை மக்களைத் தூரத்தி விரட்டியபடி ஆஸ்பத்திரி வீதியில் கஸ்தூரியார் வீதி சந்திக்கின்ற சந்தியை நோக்கி வந்தது.

ஆஸ்பத்திரி வீதியில் நின்ற மக்கள் சிதறி ஓடி மின்சார நிலைய வீதியில் ஏறினர். சிலர் நவீன மார்க்கற்றின் படுகளில் பயந்து ஏறி மேல் மாடிக்கு ஓடினர். அதேவேளை

மணிகூட்டு வீதி வழியாக வந்து ஆஸ்பத்திரி வீதியில் மிதந்த சப்இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்கவின் ட்ரக்கை கண்ட மக்கள் சிதறி ஓடினார்கள். சிலர் ஆஸ்பத்திரியினுள் ஓடி புகுந்து தஞ்சம் புகுந்தனர். ஆஸ்பத்திரியில் இருந்துவெளியே வந்த பெண்களும் பிள்ளைகளும் மக்கள் பயந்து ஓடுவதைக் கண்டு மீண்டும் ஆஸ்பத்திரிக்குள் விரைந்து ஓடினார்கள். விரைந்து வந்த ட்ரக்கில் இருந்து பற்றன் பொல்லுகளைத் தாங்கிய பொலிசார் வீதியில் குதித்தார்கள். அவ்வளவுதான் மக்கள் அலறியபடி ஆஸ்பத்திரி வீதியில் பஸ் நிலையம் பக்கமாகத் தெறிகெட்டு ஓடினார்கள். சிலர் குச்சு ஒழுங்கைக்குள் பாய்ந்து திக்குத் திசை தெரியாமல் விழுந்து அடித்து ஓடினார்கள். சிலர் ஒற்றைக் கதவுகள் திறந்திருந்த கடைகளுக்குள் அலமலக்காக நுழைய முயன்றனர். பலர் பஸ் நிலையத்தினுள் நுழைந்து மின்சார நிலைய வீதியில் எறி கண்களில் பட்ட ஒழுங்கைக்குள்ளும் வீடுகளுக்குள்ளும் புகுந்துக் கொண்டனர்.

ஆஸ்பத்திரி வீதியில் கிழக்குப் பக்கம் இருந்து சப்இன்ஸ்பெக்டர் கானின் பொலிசார் மக்களைத் துரத்தி அடித்து வந்தனர். மேற்குப் பக்கம் இருந்து சப் இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்கவின் பொலிஸ்படை மக்களைத் துரத்தி அடித்து வந்தது. இருபக்கங்களிலும் துரத்தப்பட்ட மக்கள் செல்வது தெரியாது சிதறினர். ஆஸ்பத்திரி வீதியிலிருந்து தெற்குப் பக்கமாக ஓடுவதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை.

ஆனால், ஸ்ரான்லி வீதியில் சப்இன்ஸ்பெக்டர் மென்டிசின் பொலிஸ்படை நிற்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. ஓடினார்கள்.... ஓடினார்கள் சிதறி, திக்குத்திசை தெரியாமல் ஓடினார்கள். பயத்தில் சைக்கிள்களில் ஏறி ஓட முயன்றவர்கள் ஒரு சைக்கிள் இன்னொரு சைக்கிளில் சிக்க தலைகுப்புற விழுந்தார்கள். அவர்கள் விழுந்ததால் பின்னால் ஓடி வந்தவர்கள் அவர்களில் மோதி விழுந்தார்கள். விழுந்தவர்கள் எழுவதற்குள் தாக்கப்பட்டனர். கஸ்தூரியார் வீதியில் இரண்டு பெண்கள் பயத்தால் கத்தியபடி விழுந்து எழும்பி ஓடினார்கள்.

இடையிடையே துப்பாக்கி வேட்டுச் சத்தங்கள் எழுந்தன!

துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் சிதறிப் பரவின!

7

ஆஸ்பத்திரி வீதி - கஸ்தூரியார் வீதிச் சந்தி,

சப் இன்ஸ்பெக்டர் கான் சந்திக்கு வந்த போது, கிழக்குப் பக்கம் இருந்து சப் இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்க விரைந்து வந்தார். அவ்வேளை ஆஸ்பத்திரி வீதி வெறுமையாக காட்சியளித்தது. ஆஸ்பத்திரி வீதியின் மாடிக்கட்டிடங்களில் இருந்தவர்கள் தங்களை மறைத்துக்கொண்டு வீதியில் நடப்பவற்றை எட்டிப் பார்த்தார்கள்.

சப்இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்க, சப்இன்ஸ்பெக்டர் கானிடம் தனக்கு ஆயுதம் தாங்கிய மூன்று பொலிசார் வேண்டுமென்று கேட்டார். சப் இன்ஸ்பெக்டர் கான், 8501, 11030, 15242 இலக்கப் பொலிசார் மூவரை சப்இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்காவுடன் அனுப்பி வைத்து விட்டு கஸ்தூரியாயர் வீதியில் திரும்பினார். இவ்வளவும் ஒரு சில நிமிடங்களில் நடந்தன.

அதேவேளை, ஸ்ரான்லி வீதியில் அற்புதமான ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. நாக விகாரை பக்கமிருந்து விரைந்து வந்த ஜீப் ஒன்றில் இருந்தவர்கள் ஜீப்பின் வக்கிற்குள் நிரப்பியிருந்த கற்களை ஸ்ரான்லி வீதியில் திறந்திருந்த கடைகளை நோக்கி முழுவேகத்துடன் வீசியபடி மேற்குப்பக்கமாகச் சென்றார்கள். கற்களின் தாக்கத்தால் கடைகளின் முன்பக்கக் கண்ணாடிகள் நொருங்கிச் சிதறின. ஸ்ரான்லி வீதியில் இருந்த கராச்சினுள் காணப்பட்ட கார்களும் இக் கல்வீச்சுக்குத் தப்பவில்லை. வின்ஸ்கிறீன்கள் உடைந்தன. வர்த்தகர்கள் அவசரம் அவசரமாகத் தங்கள் கடைகளை பூட்டினார்கள். மேற்குப் பக்கமாகச் சென்ற ஜீப் மீண்டும் திரும்பி நாக விகாரைப் பக்கமாக விரைந்தது. இக்கல்வீச்சில் தெய்வாதீனமாகக் கல்லெறிக்குத் தப்பிய திறந்திருந்த கடைகளில் ஒன்று எம்.டி. குணசேனாவின் புத்தகக்கடைதான்!

சப்இன்ஸ்பெக்டர் கானின் பொலிசார் எழுவரும் கஸ்தூரியாயர் வீதியில் திரும்பினார்கள். யாழ்ப்பாண மாவட்ட நீதிபதி திரு.கே.வி. நவரத்தினத்தின் முன்னிலையில் நிகழ்ந்த மரணவிசாரணையில் திரு. ஆறுமுகம் சண்முகநாதன் தொடர்ந்து சாட்சியமளித்த போது பின்வருமாறு விபரித்துள்ளார்:

“..... நாங்கள் பழைய மாக்கற் மரக்கறிக் கடைப்பக்கமாக ஓடி வந்து சுப்பையா மதுபானக்கடை அமைந்துள்ள சந்தியில் ஏறினோம். அச்சந்தியில் மக்கள் நின்றனர். பொலிசார் பழைய மாக்கற் நவீன மாக்கற் பக்கத்தால் சுட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள். மக்கள் நாலாபக்கங்களிலும் சிதறி ஓடினார்கள். ஒரு பெடியன் சுப்பையா மதுபானக்கடைக்கு எதிரிலுள்ள மூலையில் சுடப்பட்டு விழுந்து விட்டான். நானும் இன்னொரு பெடியனும் அவனை இழுத்துக்கொண்டு ஓடினோம். ஓட முடியாமல் போய் விட்டது. அவரை விட்டு விட்டு ஓடினோம். நானும் பாக்கியராசாவும் கடைசியாக ஓடினோம்.

“.. கஸ்தூரியாயர் வீதியில் உள்ள ராஜா கிறீம் ஹவுஸ் கடைக்கு அருகில் பாக்கியராசா சுடப்பட்டு விழுந்து விட்டார். நான் கொஞ்சத் தூரம் அவரை இழுத்துப் பார்த்தேன். பொலிசார் தொடர்ந்து சுட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். மீண்டும் அவர் விழுந்து விட்டார். பின்பக்கமாக கைகொடுத்து அவரை இழுத்துச் சென்றேன். பொலிசார் தொடர்ந்து வந்தனர். வெடிச்சத்தம் குறைந்தது மூன்றாம் முறை ஓடிவந்து அவரைத் தூக்கினேன். லேக்வியூ ஹோட்டலடியில் நின்றவர்களும் வந்து உதவினார்கள். செம்மாதெருவேனில் அருமை கடைக்குக் கொண்டுபோனோம். கதவைச் சாத்திவிட்டோம். பொலிஸார் வந்து கதவை இடித்தார்கள். கார் பிடித்துக் கொண்டு போகப் பார்த்தோம். முடியவில்லை. பின்பக்கத்தால் கவருக்கு மேலாக ஏற்றி இறக்கி மானிப்பாய் வீதி வழியாக கோணாந்தோட்டத்திற்குக் கொண்டு

போனோம். கார் கிடைக்கவில்லை. இறந்தவரின் கடி காரத்தைக் கடையில் கொடுத்தோம். பெரிய தகரத் தட்டொன்றில் வைத்து தூக்கிச் சென்றோம். ஐந்து சந்தியடிக்குக் கொண்டுபோய் வண்ணார்பண்ணை தபால் கந்தோருக்கு அருகில் கீழே கிடத்தினோம். இரண்டு பேர் காருக்குப் போனோம். வேறு கார் ஒன்றில் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு சென்று விட்டார்கள்...”

யாழ்ப்பாணம் சிவன்பண்ணை வீதியைச் சேர்ந்த ஐயப்ப தனுஷ்கோடி என்பவரும் மரணவிசாரணையில் சாட்சியமளித்திருக்கிறார். அவர், தான் சுப்பையா மதுபானக் கடை இருக்கும் சந்திக்கு வந்தபோது பொலிஸார் கட்டுக் கொண்டு ஓடிவந்தனர் என்றும், தான் ஓடிவிட்டதாகவும் சொன்னார். சண்முகநாதன் ஒருவரைத் தூக்கிவருவதைத் தான் கண்டதாகவும் சொன்னார். தான் தூக்குவதற்கு உதவி செய்ததாகவும் செம்மா தெருவிலுள்ள சாப்பாட்டுக் கடையொன்றுக்குள் குடுபட்டவரைத் தூக்கிச் சென்றதாகவும், வீதிக்கு வரமுடியாததால் குறுக்கிட்டு இரண்டு மதில்களைத் தாண்டிமுட்டாஸ் கடைச் சந்திக்கு வந்ததாகவும், அங்கிருந்து காயப்பட்டவரைக் கார் ஒன்றில் ஏற்றி அனுப்பியதாகவும் கூறியிருக்கிறார்.

சுப்பையா மதுபானக் கடையருகில் காலில் குடுபட்டு விழுந்தவர் நாவாந்துறையைச் சேர்ந்த எதிர்வீரசிங்கம் என்பவராவார். அவர் இப்போதும் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சைபெற்று வருகின்றார். ராஜா கிறீம் ஹவுஸ் கடையருகில் குடுபட்டு விழுந்து மரணமானவர் நல்லூர் வடக்கைச் சேர்ந்தவர். காங்கேசன்துறை வீதியிலுள்ள விமலா ஸ்ரோர்ஸ் உரிமையாளர் திரு. பொ. பாலசிங்கம் அவர்களின் மகனாவார். ஆறு சகோதர சகோதரிகளுடன் பிறந்த பாக்கியராசாவை ரவி என்று குடும்பத்தினர் செல்லமாக அழைப்பார்கள். பாக்கியராசா கடப்பட்டது உடனடியாக அவரின் குடும்பத்தாருக்குத் தெரியவரவில்லை. ரவி வருவான்... வருவான் என்று அவரைத் தேடித் திரிந்தவர்கள் இரண்டாம் நாள்தான் ரவியை ஆஸ்பத்திரி சுவச்சாலையில் கண்டு கதறித் துடித்தனர்.

மரண விசாரணையில் சாட்சியம் அளித்த சப் இன்ஸ்பெக்டர் கான். பாக்கியராசாவும் எதிர்வீரசிங்கமும் கடப்பட்டது மின்சார நிலையவீதியில் ராஜகோபால்ஸ் கடைக்குமுன் என்று கூறியுள்ளார். அவர் கூறியவை: “...இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்காவுடன் மூன்று பொலிசாரை அனுப்பிவிட்டு ஏழுபொலிஸ் கான்ஸ்டபிள்களுடன் நின்றபோது அந்த இடத்தில் 200க்கு மேற்பட்ட மக்கள் நின்று சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லிச் சத்தம் போட்டார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. மின்சார நிலைய வீதியாலும் கஸ்தூரியார் வீதியாலும் போன போது பலர் கூடிநின்று கடைகளை உடைப்பதையும் அவற்றுக்குத் தீ வைப்பதையும் அங்கிருந்த பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதையும் கண்டேன். அவர்களில் 500 பேர் வரையில் இருந்தார்கள். ராஜகோபால்ஸ் கடைக்குமுன் நின்ற அவர்கள் கற்களாலும் பொல்லுகளாலும் எங்களை நோக்கி

எறிந்தார்கள். அதனால் எங்களில் எவருக்கும் எதுவித காயங்களும் ஏற்படவில்லை. நான் தமிழில் அவர்களை மூன்றுமுறை எச்சரித்தேன்...” ஆட்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும்: கலகம் செய்யாதீர்கள். உங்களை இந்த இடத்தை விட்டுப் போகச் சொல்லுகின்றேன். இந்த இடத்தை விட்டுப் போகாவிடில் நான் உங்களைச் சுடநேரிடும்...”

.....அவர்கள் அசையவில்லை, அப்போது அவர்கள் பக்கமிருந்து பெரியதொரு வெடிச்சத்தம் எழுந்தது. நான் உடனே என்னுடன் நின்ற கான்ஸ்டபிள்கள் ஐவரைத் துப்பாக்கிகளில் குண்டுகளைப் போடுமாறும் ஒருமுறை சுடுமாறும் கட்டளையிட்டேன். ஐந்து கான்ஸ்டபிள்களும் கூட்டார்கள். கூட்டத்தினர் கட்டபின்பும் அவ்விடத்தை விட்டு நகரவில்லை. அதனால் இரண்டாவது தடவையும் சுடும்படி கட்டளையிட்டேன். சூடு தீர்ந்ததும் இருவர் நிலத்தில் விழுவதைக் கண்டேன். மற்றவர்கள் ஓடி விட்டார்கள். விழுந்தவர்களில் ஒருவரை இருவர் இழுத்துச் செல்வதைக் கண்டேன். மற்றவர் வீதியில் கிடந்தார். நானும் சாம்சனும் காயப்பட்டவரை அணுகி அவரைப் பார்த்தபோது அவரது உடம்பெல்லாம் இரத்தமாக இருந்தது. நான் அவரிடம் உமது பெயரென்ன என்று கேட்டேன். அவர் பதில் சொல்லவில்லை. பின்னர் நானும் சாம்சனும் அவரை ஜீப்பில் ஏற்றிச் சென்று அரசினர் பெரியாஸ்பத்திரியில் சேர்த்தோம்....”

சப் இன்ஸ்பெக்டர் கானின் படி அவர்கள் மின்சார நிலைய வீதிக்கு வந்தபோது ராஜகோபால்ஸ் புடவைக் கடைக்குமுன் அமைந்திருக்கும் தையல் கடைகளுக்கு எல்லாம் தீ வைத்துக் கொள்ளையடித்தபடி மக்கள் நின்றார்கள் என்பதாகும். அதனால் மூன்று முறை எச்சரிக்கை செய்துவிட்டுச் சுட்டார் என்பதாகும். அந்த வேளையில் பழைய மார்க்கற்றுக்கு அருகில் மின்சார நிலைய வீதியில் ராஜகோபால்ஸ் கடைக்கு முன் அமைந்திருந்த கடைகள் எரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. அன்று காலை 10 மணிக்குப் பின்னர் தான் பழைய மார்க்கற் தீயிடப்பட்டது. அதே வேளைதான் தையல்கடைகளும் தீயிடப்பட்டன.

தங்கள் சாட்சியத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காகத்தான், அப்பாவிகளின் கடைகள் தீயிடப்பட்டனவோ? காக்கி உடுப்பைக் கண்டதும் வெருண்டு ஓடுகின்ற மக்கள், முதல் தடவை ஐந்து வேட்டுக்கள் தீர்ந்த பின்னரும் ஓடாது அசையாது நின்று கொள்ளையடித்தனராம்!

ஆறுமுகம் சண்முகநாதன் தனது சாட்சியத்தில் தெளிவாகக் கூறினார். “பொலிஸார் பல இடங்களில் இருந்து ஓடிவந்த பின், கஸ்தூரியார் வீதிச் சந்தியில் ஒரே இடத்தில் நின்று சுட்டனர். இங்கே நிற்கவேண்டாம் போங்கள்’ என்று பொலிஸார் எந்நிலையிலும் எச்சரிக்கவில்லை. ஒருவர் சுப்பையா மதுபானக் கடைச் சந்தியில் சுடப்பட்டு விழுந்தார். மற்றவர் ராஜா கிறீம் ஹவுசின் முன் குடுபட்டு விழுந்தார். அவரைத்தான் நாங்கள் தூக்கிச் சென்றோம்...”

நாவாந்துறையைச் சேர்ந்த குமாரகுலசிங்கத்தின் மகன் எதிர்வீரசிங்கம் என்பவர்தான் கஸ்தூரியார் வீதியில் சுப்பையா மதுபானக் கடைக்கு முன் முகப்பில் சப் இன்ஸ்பெக்டர் கானின் பொலிஸ்படையால் சுடப்பட்டவராவார். ஒடும்போது சுட்டகுடு எதிர்வீரசிங்கத்தின் வலது பக்க மேல் தொடையைத் துளைத்துக் கொண்டு வெளியேறி இடதுபக்க மேல் தொடையைத் துளைத்துக்கொண்டு வெளியேறியிருக்கிறது. அதனால் அவரின் வலது தொடை எலும்பு முறிந்துவிட்டது. அவர் சொல்கிறார்: ‘...எப்படி குடு என் தொடைகளில் ஏறியது என்பதை நான் உணரமுன்பே கீழே விழுந்துவிட்டேன். என்னைச் சிலர் தூக்கிச் சென்றனர். பொலிஸார் சுட்டபடி தூரத்தி வந்ததால் என்னை நடு வீதியில் போட்டுவிட்டு அவர்கள் ஓடிவிட்டார்கள். என்னருகில் வந்த பொலிஸார் எதுவும் பேசாமல் ஒருவர் என் கால்களைப் பற்றித் தூக்க மற்றவர் என் கரங்களைப் பற்றித் தூக்கி அப்படியே ஜீப் வக்குக்குள் தூக்கி வீசி விட்டார்கள். என் கால்கள் புறம்பாகக் கழன்றுவிட்டன என்றே அப்போது நான் நினைத்தேன். பின்னர் பொலிஸார்தான் என்னை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்ததாக அறிந்தேன்....”

எதிர்வீரசிங்கம் குடுபட்ட இடத்தில் இன்னொரு வரும் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்கானார். அவர் அல்லைப்பிட்டியைச் சேர்ந்த செல்லத்துரை கோபால கிருஷ்ணன் என்பவராவார். இருபத்திரண்டு வயது இளைஞரான இவரின் கரத்தைத் துப்பாக்கிச் குண்டு துளைத்திருக்கிறது. இவருக்கும் சுப்பையா மதுபானக் கடையருகில்தான் குடு தைத்தது. குடுபட்டதும் இவரது கரம் தசைதசையாகப் பிய்ந்து போனது. கஸ்தூரியார் வீதியில் இவர் கூடியவரை ஓடினார். பொலிஸார் சுட்டபடி தூரத்தியதால் ஓடமுடியாமல் விழு, கூட ஓடியவர்கள் இவரைத் தூக்கிச் சென்றார்கள். இவருக்கு அறிவு வந்தபோதுதான் தான் ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதைக் கண்டார்.

இச் சாட்சியங்களை ஆராய்ந்த யாழ் மாவட்ட நீதிபதி பாக்கியராசாவின் மரணத்திற்குத் தீர்ப்பளிக்கும்போது பின்வருமாறு கூறினார்; “..... சப் இன்ஸ்பெக்டர் கானின் சாட்சியத்திலிருந்து கூடியிருந்த மக்கள் பொலிசாரை நோக்கி எறிந்த கற்களோ பொல்லுகளோ தாக்கி ஒருவராவது காயம் அடையவில்லை என்று தெரிகிறது. அத்துடன் 500 பேர் கூடிநின்ற இடத்தில் சப் இன்ஸ்பெக்டரின் கட்டளைப்படி முதல் தடவை சுட்டபோது கூட்டத்தினரில் எவரும் காயப்படவில்லை. எனது கருத்தின்படி ஒன்றில் பொலிசாருக்குச் சரியான முறையில் இலக்கு வைக்கத் தெரியவில்லை; அன்றில் பொலிசார் விபரித்தபடி அப்படியொரு சூட்டுச் சம்பவம் நடைபெறவில்லை; அல்லது பொதுமக்களின் சாட்சியங்களிலிருந்து தெரிவதுபோல பொலிசார் மனம் போனபடி சுட்டிருக்க வேண்டும்.....

“..... சப் இன்ஸ்பெக்டர் கானின் கட்டளைப்படி இரண்டாம் தடவை சுட்டபோதுதான் இருவர் காயம் பட்டு விழுந்தனர். அவர்களில் ஒருவரை அங்கிருந்தவர்களில் சிலர் தூக்கியும் சென்றனர். இது பொது மக்களின் சாட்சியங்களில் இருந்து முரண்படுகின்றது. அவர்களின் சாட்சிப்படி, காயப்பட்டு

விழுந்தவர்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் விழுந்திருக்கிறார்கள்; பொலிசார் விபரித்தது போல சூட்டின் ஒரே இலக்கில்லை. சப் இன்ஸ்பெக்டர் கான், காயம் பட்டு விழுந்த ஒருவரைத் தானும் சாம்சனும் தூக்கிச் சென்று ஆஸ்பத்திரியில் சேர்ந்ததாகவும் கூறுகின்றனர். அவரின் இந்தக் கூற்றினை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, சாட்சிகள் சண்முகநாதனும் தனுஷ்கோடியும் அந்த இடத்தில் இருந்தார்கள் என்பது உண்மையாகின்றது. கானின் சாட்சியத்தின்படி சூடுபட்ட இன்னொருவரைக் கூட்டத்தினர் தூக்கிச் சென்றார்கள் என்பதாகும். இதிலிருந்து சண்முகநாதனும் தனுஷ்கோடியும் அக்கூட்டத்தினரில் இருந்தனர் என்பது தெளிவு. சாட்சி சண்முகநாதன், துப்பாக்கிச் சூட்டினால் காயம் பட்டவர் நாவாந்துறையைச் சேர்ந்த குமார் என்பவரின் மகன் என்றும், அவர் இப்போதும் ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதாகவும் தெரிவித்துள்ளார். சப் இன்ஸ்பெக்டர் கான் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தது இவராகத்தான் இருக்கவேண்டும்.....”

8

இருவர் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் விழுந்ததும் ஓடிக் கொண்டிருந்த மக்கள் பயத்தின் வசப்பட்டனர். கிலி பிடித்தவர்களாக ஓடினார்கள். சிதறிய சன்னங்கள் பலரின் தேகங்களில் தைத்தன. றைபிள்களின் சோங்குப்பிடிகளால் இடிக்கப்பட்டு மண்டை உடைந்தவர்கள்.... ஓடும்போது அலமலக்காக விழுந்து உடம்பெல்லாம் சிராய்த்துக் கொண்டவர்கள் எல்லோரும் கிலி பிடித்துப் பாய்ந்தார்கள். சிலகணங்களில் வீதிகள் வெறிச்சோடிப் போயின. மின்சார நிலைய வீதியில் எவரையும் காணோம். கஸ்தூரியார் வீதியில் ஒரு ஈ காக்கை கூட இல்லை. மின்சார நிலைய வீதியும் கஸ்தூரியார் வீதியும் சந்திக்கும் சந்தியில் நின்றுகொண்டிருந்த சப் இன்ஸ்பெக்டர் கானின் பொலிஸ்படையினரில் மூவர் நவீன சந்தைக்குள் பாய்ந்து ஓடினார்கள். பயந்து முதல் ஓடிய மக்கள் பலர் அடைக்கலம் தேடி நவீன மார்க்கற்றினுள் புகுந்தனர். கஸ்தூரியார் வீதியிலுள்ள நவீன மார்க்கற்ற வாசலூடாக மூவர் நுழைந்த அதேவேளை, ஆஸ்பத்திரி வீதியிலுள்ள நவீன மார்க்கற்றின் வழியாக-மேல்மாடிக்குரிய படிவாசல்-சப் இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாயக்காவின் பொலிசார் இருவர் பாய்ந்து ஏறி மேல்மாடியில் பிரவேசித்தனர். கனத்த பூட்ஸ்கள் சீமேந்துத் தரையில் பயங்கர ஒலியை எழுப்பின.

நவீன சந்தையின் மேல் மாடியில் ‘தரன் ஸ்ரூடியோ’ உரிமையாளரும் ஒவியருமான ‘தரன்’ என்ற திரு. தாமோதரம்பிள்ளை இச்சம்பவத்தைப் பின்வருமாறு விபரிக்கிறார்; “நான் அன்று ஸ்ரூடியோவைத் திறப்பதற்காக வந்தேன். யாழ்நகர் பதற்ற நிலையில் இருந்ததால் திறக்கவில்லை. கடையின் முன்னிற்றேன் அப்போது மக்கள் சிதறி ஓடுவது தெரிந்தது. பலர் ஆஸ்பத்திரி வீதியிலிருந்து ஓடிவந்து எங்கள் மார்க்கற்றின் மேல் மாடிப்படிகளில் ஏறி

ஒடிவந்தார்கள். துப்பாக்கி வெடிச் சத்தங்கள் கேட்டன. மேல் மாடியில் இருந்து பார்த்தால் கீழ்சந்தையில் நடப்பது தெரியும். கீழ்ச் சந்தையில் நுழைந்து பலர் பயந்து நின்றனர். அவ்வேளையில் அங்கு நுழைந்த இரு பொலிசார் அவர்களைத் தாக்கினர், பலர் சிதறி ஒடினார்கள். ஒருவரைப் பொலிசார் துப்பாக்கிப் பிடியினால் இடித்து விழுத்தி அடித்தார்கள். அதேவேளை மேல்மாடியில் கனத்த பூட்ஸ் சத்தம் கேட்டது. நான் பயந்து திரும்பிப் பார்த்தேன். ஒரு பொலிஸ்காரர் துவக்கினை நீட்டிக் கொண்டு மாடிப்படிகளில் பாய்ந்து ஏறிவந்தார். நான் பயந்து ஒடி ஒரு கடைக்குள் புகுந்து கொண்டேன். என்னைப் போலவே அங்கிருந்து பலர் மறைந்து கொண்டார்கள். சிலர் இப்பக்கமிருந்து ஒடி மின்சார நிலைய வீதிக்கு இறங்குகின்ற மாடிப்படிகள் வழியாக ஒடினார்கள். முதலில் எவரும் தாக்கப்படவில்லை. மேல் மாடியில் துவக்கை நீட்டிக் கொண்டு பாய்ந்து வந்த பொலிஸ்காரர் டக்கென்று கீழே இறங்கிச் சென்று விட்டார்கள். பூட்ஸ் சத்தம் குறைந்ததும் நாங்கள் வெளியே வந்தோம். மேல்மாடியில் கடை வைத்திருப்பவர்கள் ஏழு எட்டுப் பேர் இருக்கும். எங்களுக்கு எங்கே போவதென்று தெரியவில்லை, கீழ்ச்சந்தையில் இரும்புக் கதவுகளை காவலாளிகள் இழுத்துப் பூட்டினார்கள். அதே வேளை எங்கள் மாடிப்படிகளில் பல பூட்ஸ்களின் சத்தம் கேட்டது. நாங்கள் ஏழு எட்டுப் பேரும் பாய்ந்து ஒடி மூலையில் ஒதுக்கமாக இருந்த ஒரு கடையினுள் புகுந்து கதவைச் சாத்திக் கொண்டோம். மேல்மாடி விறாந்தையில் வெகுநேரம் பூட்ஸ்களின் சத்தம் நடமாடும் சத்தம் கேட்டது. நாங்கள் பயத்தினால் வெளிவரவில்லை, அரைமணிக்குப் பிறகு வெளியே வந்தோம்.....

"..... மேல்மாடியின் இரும்புக் கதவுகள் இழுத்துப் பூட்டப்பட்டிருந்தன. கீழ்ச் சந்தையின் இரும்புக் கதவுகளும் பூட்டப்பட்டிருந்தன. கீழ்ச் சந்தையின் இரும்புக் கதவுகளும் பூட்டப்பட்டிருந்தன. வெளியே எப்படிச் செல்வது? வீதிகளில் பொலிசார் கட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். எங்களில் ஒருவர் பெரியதொரு தடியை எடுத்து நடுமுற்ற பல்கனிக்கும் தண்ணீர் ராக்கிக்கும் ஒரு பாலம் அமைத்தார். இரண்டிற்கும் இடையில் இடைவெளி ஒரு ஐந்து அடி இருக்கலாம். அவர் எண்ணம் புரிந்தது. தண்ணீர் ராங்கியிலிருந்து கீழே இறங்குவதற்கு ஏணிப்படிகள் இருந்தன. சிலர் விறுவிறுவின அந்த ஒற்றைத் தடியில் சாக்கல் செய்து நடந்தபடி தண்ணீர் ராங்கியில் தாவினார்கள். ஒருவர் தடியில் நடக்கும்போது தவறிக் கீழே பொத்தென விழுந்தார். விழுந்தவர் கத்தக்கூடப் பயந்து அப்படியே சுருண்டு கிடந்தார். நான் நடக்கப் பயந்து நின்றேன். கடைசியில் மேலிருந்து சாவதிலும் தப்ப முயல்வது நல்லது என எண்ணி ஒருவிதமாக தடியில் நடந்தேன். ராங்கியின் ஏணிப்படி வழியாகக் கீழேவந்தோம். கீழ்ச் சந்தைக்கு வந்ததும் வெளியே போவது எப்படி என்ற பிரச்சினை எழுந்தது

"உயிர்ப்பயம் பிடரியைப் பிடித்துத் தள்ளியது. உண்மையில் நாங்கள் உயிர் தப்புவதற்காக நினைக்கவே வெட்கம் தருகின்ற ஒரு செயலைச் செய்தோம். கக்கூஸ் கழிவு தண்ணீர் ஒடிச் சேர்கின்ற சாக்கடை ஒன்று நவீனமாக்கற்றின்

கீழாகச் சென்று சங்கரப்பிள்ளை கடையைத் தாண்டி சாந்தித் தியேட்டர் அருகில் மிதக்கிறது. வேறு வழியில்லை. கக்கஸ் குழியின் கொங்கிறீர் சீற்றைத் தூக்கி வைத்து விட்டு இறங்கினோம். சாக்கடைக்குள் முழங்காலளவிற்கு சேறும் சகதியும். கொஞ்சத் தூரம் நடந்து சென்றோம். பின்னர் நடக்கத் துணிவின்றி ஒவ்வொருவராக மேலே ஏறினோம். துப்பாக்கி வேட்டுச் சத்தம் கேட்கும். உடனே ஒவ்வொருவராக சாக்கடைக்குள் குதித்து நடப்போம். ஒருவிதமாக நடந்து வெளியே வந்தோம். வீடு வந்து சேர்ந்தபோதுதான் உயிர் வந்தது. இன்றும் காலில் கடி ஓயவில்லை”

தரன் அவர்களும் அவர்களுடன் நின்றவர்களும் சாக்கடைக்குள் இறங்கி உயிர் தப்ப ஓடிக்கொண்டிருந்த இதேவேளையில், யாழ்ப்பாணம் அரசினர் ஆஸ்பத்திரிக்குள் நுழைந்த பொலிசாரைக் கண்ட நோயாளிகள் வெருண்டு ஓடினார்கள். வீதியில் இருந்து துரத்தப்பட்ட பல மக்கள் ஆஸ்பத்திரியினுள் நுழைய, அவர்களைத் துரத்திக் கொண்டு பொலிசார் சிலர் ஆஸ்பத்திரிக்குள் பாய்ந்தார்கள். மக்கள் வெருட்சியுற்று ஆஸ்பத்திரிக்குள் ஓடினார்கள். சப் இன்ஸ்பெக்டர் கான் மரண விசாரணையில் சொல்லியுள்ளார். “..... பெருந்திரளாக மக்கள் ஆஸ்பத்திரியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். நான் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று அவர்களை எச்சரித்தேன்.....”

9

நாகவிகாரைப் பக்கமாக சப் இன்ஸ்பெக்டர் மென்டிசின் பொலிஸ் ட்ரக் 33யூஃ 8913 ஐ செல்லவிட்டு, நாங்கள் யாழ் நகரில் வெகுநேரம் மினைக்கெட்டு விட்டோம். வாசகர்களே, இனி அங்கு செல்வோமா? 33 யூஃ 8913 இலக்க ட்ரக்கினை சிவஞானம் செலுத்திச் சென்றார். அதில் சப் இன்ஸ்பெக்டர் மென்டிஸ், சார்ஜன் டொன் அலோசியஸ், ஆறு பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள்கள் ஆகியோர் இருந்தனர். எல்லாரிடமும் றைபிள்கள்.

ஸ்ரான்லி வீதிக்கு நாக விகாரைக் சந்தியிலிருந்து சப்இன்ஸ்பெக்டர் மென்டிஸின் பொலிஸ் ட்ரக் திரும்பி விரைந்த வந்தது. மணிக்கூட்டு வீதி, ஸ்ரான்லி வீதி என்வனவற்றில் பரவலாக மக்கள் நின்றிருந்தார்கள். வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்தியில் சற்று அதிகமாக மக்கள் குழுமி நின்றார்கள். மாக்கற் பக்கமும் பஸ் நிலையப் பக்கமும் துரத்தியடிக்கப்பட்ட மக்கள் ஓடிவந்து லிடோ தியேட்டர் சந்தியிலும் முட்டாஸ் கடைச் சந்தியிலும் ஏறிக் கொண்டார்கள். அவ்வேளை நாகவிகாரைப் பக்கமிருந்து பொலிஸ் ட்ரக் வந்தது.

இந்தப் பொலிஸ் ட்ரக்கில் வந்த பொலிசார் கட்டதால்தான் வண்ணார்பண்ணை கில்னர் லேனைச் சேர்ந்த ஆனந்தவேல் என்பவர் கொல்லப்பட்டார். பலர் காயம் அடைந்தனர். ஆனந்தவேலின் மரண விசாரணை

யாழ். மாவட்ட நீதிபதி திரு. கே. வி. நவரத்தினத்தின் முன்னிலையில் நடந்தது. அங்கு சாட்சியமளித்த, யாழ். சன்மார்க்க வித்தியாலய மாணவன் பொன்னுத்துரை கிருபானந்தன் சம்பவத்தைப் பின்வருமாறு விபரித்தார்:

“.... அன்று பாடசாலைக்கு மாணவர்கள் குறைவாக வந்திருந்ததால் மாணவர்கள் எல்லாரும் வீட்டிற்குப் போனார்கள். ஏன் மாணவர்கள் குறைவாக வந்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் பெரிய கடைக்கு என் அண்ணனிடம் சென்றேன். வெலிங்கடன் தியேட்டர் சந்தியில் கொஞ்சநேரம் நின்றேன். என் பாடசாலையிலிருந்து வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்திவரை 150 பேர்வரை நின்றிருந்தார்கள். அது எனக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கவில்லை. ஏனெனில் அவ்விடத்தில் சிறு சந்தை ஒன்றிருப்பதனால் வழக்கமாக அப்படி ஆட்கள் நிற்பது சகசம். வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்தியில் ஒரு நான்கு ஐந்து நிமிடங்கள் நின்றிருப்பேன்.....

“.... வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்திக்கு வரும்வரை நான் எதுவித சம்பவங்களையும் காணவில்லை. றோட்டில் எதுவித ரயரும் எரிக்கப் பட்டிருக்கவில்லை. எந்தவொரு கடைகளும் உடைக்கப்படவுமில்லை. எரிக்கப்படவுமில்லை. கடைகள் யாவும் மூடப்பட்டிருந்தன எதுவித சம்பவமும் நடக்கவில்லை. அப்போது விகாரைப் பக்கமிருந்து பொலிஸ் ட்ரக் ஒன்று வந்தது. பொதுமக்கள் பயந்து ஓடினார்கள். பொதுமக்கள் பயந்து ஓடியதால் நானும் ஓடினேன். நான் வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்திக்கு அருகிலுள்ள வளவொன்றிற்குள் சென்று ஒளித்தேன். தகரவேலிக்குப் பின்புறம் ஒளித்தேன். என்னுடன் தகரவேலிக்குப் பின்னால் ஐந்துபேர் ஒளித்தார்கள். நாங்கள் ஒளித்திருந்த வளவு வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்திப்பக்கமாக இருந்தது. ட்ரக்கிலிருந்து பொலீசார் இறங்கி பெருமான் கோயில் பக்கம் ஐந்தாறு தடவை சுட்டார்கள். அவர்கள் சுடுவதற்கு முன் எதுவித எச்சரிக்கையும் செய்யவில்லை. நான் ஒளித்திருந்த தகரத்திலும் ஒரு குடு விழுந்தது. துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்டதும் நாங்கள் வீட்டுப் பக்கம் எழுந்து ஓடினோம். எனக்கு முன்னால் குடுபட்ட ஒருவர் தலை சுத்தித் தள்ளாடி விழுந்தார். இரத்தம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. அதன் பின் பொலிஸ் ட்ரக் சென்றுவிட்டது. நான் வெளியில் சென்று பெரியவர்களைக் கூப்பிட்டு அவருக்கு முதலுதவி செய்து பார்த்தோம். அவரால் கதைக்க முடியவில்லை. அவரை அந்த இடத்தில் இருந்து ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பினோம். அங்கே நின்ற நான்கு பேர் அவரைத் தூக்கிச் சென்றார்கள். நான் அதன் பின் வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டேன். இறந்தவர் ஆனந்தவேல் என்று எனக்கு இப்போது தெரியும்.....”

யாழ்ப்பாணம் நாவலர் வீதியைச் சேர்ந்த குப்புசாமி நிர்மலராஜன், மரணவிகாரணையில் பின்வருமாறு சாட்சியமளித்தார்.

“.... நான் சம்பவம் நடந்த தினம் காலை 8.30 மணிக்கு நியூவிக்ரேசுக்கு முன்னால் நின்றேன். மக்கள் பஸ் நிலையத்திலிருந்து ஓடி வந்தார்கள். பொலீசார் அடித்துக் கலைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் வெலிங்கடன் சந்திப்

பக்கம் ஒடினேன். பஸ் நிலையத்திலிருந்து ஓடிவந்த ஆனந்தவேலும் என்னுடன் ஓடி வந்தார். சந்தியில் போய் நின்றேன், விகாரைப் பக்கத்திலிருந்து பொலிஸ் ட்ரக் வந்தது. சந்தியிலுள்ள கடைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள வளவிற்குச் சென்றோம். பொலிசார் சந்தியில் நின்று கூட்டார்கள். ஏழு அல்லது எட்டுத் தடவைகள் கூட்டார்கள். என்னுடன் ஐந்தாறு பேர் நின்றார்கள். ஆனந்தவேலும் நின்றார். தகரத்தின் ஊடாக ஒரு குடு விழந்தது. ஆனந்தவேல் “கூட்டுப் போட்டான்கள்” என்று சொல்லியவாறு தள்ளாடி வந்து கீழே விழுந்தார். நாங்கள் ஓடிவிட்டோம். அதன் பிறகு என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது...

“..... சந்தியில் நெருப்பை நான் காணவில்லை, கடைகள் எரியவுமில்லை. கொள்ளையடிக்கப்படவுமில்லை. ட்ரக்கில் வந்து கொண்டிருக்கும் போதே பொலிசார் கூட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள். பின் டிரக்கை விட்டுக் கீழே இறங்கிச் கூட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள்.....”

சப் இன்ஸ்பெக்டர் அகம்பொடி நந்தசிறி மென்டில் சாட்சியமளித்தபோது பின்வருமாறு விபரித்தார். அவரது சாட்சியம் பொதுமக்களின் சாட்சியங்களிலிருந்து முற்றும் முரண்பாடானது.

“..... பாலாலி வீதியால் நாகவிகாரைச் சந்திக்கு வந்து ஸ்ரான்லி வீதியில் ஏறினேன். வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்தியில் புகைமண்டலத்தைக் கண்டேன். சந்திப் பக்கம் சத்தமும் கேட்டது. புகையிரதக் கடவையடிக்கு வந்ததும் சந்தியில் ஒரு கடையை உடைப்பதைக் கண்டேன். கூட்டத்தினர் கடையிலிருந்து சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். வீதியில் நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருந்தது. அக்கடையிலிருந்து சாமான்களை எடுத்து அக்கூட்டத்தினர் தீயில் போடுவதைக் கண்டேன். அக்கூட்டத்தில் 500 பேர்வரையில் இருந்தார்கள். அவர்கள் கையில் பொல்லைப் போன்ற ஆயுதங்கள் இருப்பதைக் கண்டேன்.....

“..... நான் பத்து யார் முன்னால் வந்தேன். கூட்டத்தினர் 80 யார் தூரத்தில் நின்றனர். எங்களை நோக்கிக் கற்களையும் போத்தல்களையும் எறிந்தனர். நான் அவ்விடத்தில் நின்றேன். கற்களையும் போத்தல்களையும் தொடர்ந்து எறிந்தனர். நான் எச்சரிக்கை செய்தேன்.....”

எச்சரிக்கையை சார்ஜன் ஆராச்சிகே டொன் அலோசியஸ் தமிழில் விடுத்தாராம், “நீங்கள் இந்த வேலை செய்ய வேண்டாம். இதை நிற்பாட்டுங்கோ. இந்த வேலை செய்தால் கரைச்சல் வரும். நீங்கள் போங்கோ. போகாவிடில் சுடுவோம்” என்று அலோசியஸ் எச்சரிக்கை செய்தாராம். எச்சரிக்கையை மதிக்காது மக்கள் சந்தியிலிருந்த கீதா டீசல் எஞ்சினியர்ஸ் கடையை உடைத்து அங்கிருந்த சாமான்களை றோட்டில் எரிந்து கொண்டிருந்த நெருப்பில் இட்டார்களாம். கற்களையும் போத்தல்களையும் பொலிசாரை நோக்கித் தொடர்ந்து எறிந்தார்களாம். சப் இன்ஸ்பெக்டரின் உத்தரவின்படி சார்ஜன் அலோசியஸ் ஒரு தடவை கூட்டத்தினரை நோக்கிச் கூட்டனராம். கூட்டம் அசையவில்லையாம். தொடர்ந்து கற்களையும் போத்தல்களையும் வீசினராம்.

மென்டிஸ் கூறுகிறார்: “..... எங்கள் முன்னால் இரண்டு மூன்று சத்தங்கள் கேட்டன. அதன் புகையிலிருந்து அது கைக்குண்டாக இருக்கலாம் என நினைத்தேன். கான்ஸ்டபிள்களைத் துப்பாக்கிகளை ஆயத்தம் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டேன்....”

அந்த உத்தரவின்படி சார்ஜன் அலோசியஸ் உட்பட வேறு மூன்று பொலிசார் கூட்டத்தை நோக்கிச் சுட்டனராம். கூட்டம் சிதறி ஓடியதாம். ஒருவர் குடுபட்டு விழுவதைக் கண்டார்களாம். அவரை அங்கிருந்து சிலர் தூக்கிச் சென்றனராம். உடைக்கப்பட்ட கடைக்கு முன்னால் ஒரு துப்பாக்கியையும் கண்டெடுத்தாராம், சப் இன்ஸ்பெக்டர் மென்டிஸ்.

யாழ் மாவட்ட நீதிபதி திரு. கே. வி. நவரத்தினம், தமது தீர்ப்பில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்கள்:

“..... சப் இன்ஸ்பெக்டர் மென்டிஸ் தான் நாகவிகாரைப் பக்கமிருந்து வந்தபோது வெலிங்டன் தியேட்டர் அருகில் புகை தெரிந்ததாகவும், நெருங்கிப் பார்த்தபோது சந்தியிலிருந்து கீதா டீசல் எஞ்சினியேஸ் உடைக்கப்பட்டுக் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததாகவும் சில பொருட்கள் வீதியில் எரிந்ததைத் தான் கண்டதாகவும் கூறுகிறார். அப்போது 500 பேர் வரையில் நின்றதாகவும் கூறுகிறார். இவர் நெருங்கிப் போனபோது மக்கள் கற்களாலும் போத்தல்களாலும் எறிந்தார்கள். பொலிசாரால் எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டது, அதன் பின் மென்டிஸ் பெரியதொருவெடிச் சத்தத்தைக் கேட்டாராம். இது ஒரு அதிசயமான ஒற்றுமை. ஏனெனில் கிறான்பசாரில் சப் இன்ஸ்பெக்டர் அயூப்கானும் தான் சுடுவதற்குக் கட்டளை இடுவதற்கு முன் இப்படி ஒரு வெடிச்சத்தத்தைக் கேட்டாராம்

யாழ் நீதிபதி அவர்கள் தமது தீர்ப்பில் பலவற்றை எடுத்துக்காட்டினார். ஆனந்தவேலின் மரணம் குறித்து சாட்சியளித்த கிருபாகரனின் சாட்சியமும் நிர்மல ராஜனின் சாட்சியமும் ஒத்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார், அவர்களின் சாட்சிப்படி ஆனந்தவேல் பொலிசார் விபரிப்பதுபோல் வீதியில் சுடப்படவில்லை: அவர் மறைந்திருந்த தகரத்தைத் துழைத்துக்கொண்டு தான் குடு தைத்திருக்கிறது என்பதாக நீதிபதி குறிப்பிட்டார். பொலிசார் பெருமாள் கோயில் பக்கமாகத்தான் சுட்டார்கள் என்பதும் இவர்களின் சாட்சியங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது எனவும், பொலிசார் எதுவிதமான எச்சரிக்கையும் செய்யாமலே சுட்டார்கள் என்பதும் இவர்களின் சாட்சியங்களிலிருந்து புலனாவதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

யாழ்ப்பாணம் அத்திகுடி வீதியைச் சேர்ந்த சின்னராசா வரதராசன் என்ற பத்தொன்பது வயது இளைஞர் மணிக்கூட்டு வீதியிலுள்ள புட்டுச்சந்தியில் துப்பாக்கிக்குட்டுக்கு இலக்கானார். வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்தியில் நின்றபோது நாக விகாரைப் பக்கமிருந்து வந்த பொலிஸ் ட்ரக்கைக் கண்டு விட்டு, பெருமாள் கோயில் பக்கமாக வரதராசன் ஓடிச் சென்றார். அப்போது வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்தியிலிருந்து பொலிசார் சுட்டபோது, இவரது முழங்காலில் குண்டுபாய்ந்தது. இவரது முழங்காற் சில்லுச் சிதறியது. வலது முழங்காலைத் துளைத்துக் கொண்டு பாய்ந்த சன்னம், இவரருகில் ஓடிக்கொண்டிருந்த புன்னாலைக் கட்டுவனைச் சேர்ந்த உதயகுமார் என்பவரின் காலில் தைத்தது. இவர்கள் குட்டை வாங்கிக் கொண்டு விழுந்தனர். பின்னர் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டனர். வரதராசனின் வலது கால் வெள்ளிக்கிழமை முழுங்காலுடன் கழற்றப்பட்டுவிட்டது.

வரதராசனுக்குச்சில அடிகள் முன்னே, பயந்து ஓடிக் கொண்டிருந்த, யாழ்ப்பாணம் யாழ் வீதியைச் சேர்ந்த தியாகராசா சூரியகுமாரின் வலது முழங்கையில் துப்பாக்கிச் சன்னம் பாய்ந்தது. பாய்ந்த சன்னம் கையைத் துளைத்துக் கொண்டு வெளியேறி, அருகில் ஓடியவரின் பிருஷ்டபாகத்தில் தைத்துத் தாக்கியது. யாழ்வீதியைச் சேர்ந்த விஜயன் என்பவரின் பிருஷ்டத்தில்தான் சூரியகுமாரின் கரத்தைத் துளைத்த குண்டு ஏறியது.

ஆனந்தவேல் மட்டுந்தான் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்கானார் என்பதில்லை. வேறு சிலரும் சூட்டினால் கடும் காயமடைந்தனர்.

காலை 8 - 35 மணி அளவில் நகரத்தில் பொலிசார் தடியடி துப்பாக்கிச் சூட்டு தாக்குதல்களில் ஈடுபட்டார்கள். அவ்வேளை சிதறி, பயந்து வெருட்சியுடன் ஓடிய மக்களில் அந்தோனிப்பிள்ளை என்ற வயோதிபரும் ஒருவர். அவர் வீதியில் விழுந்து அந்த அதிர்ச்சியில் ஏற்பட்ட இருதய தாக்கத்தால் மரணமானார்.

யாழ்ப்பாணம் பஸ் நிலையத்தில் நின்றிருந்த பஸ்கள் எல்லாம் பொலிசாரின் தாக்குதல் ஆரம்பமானதும் நிலையத்திலிருந்து வேகமாகப் புறப்பட்டன. சிதறிவெருண்டோடிய மக்கள் கண்களில் தென்பட்ட பஸ்களில் தாவி எறிக் கொண்டார்கள். வெளியிடத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த பஸ்கள் சந்திக்குச் சந்தி கலவரம் பற்றிக்கேள்விப்பட்டதும் வேறுபாதைகளில் பாய்ந்தோடின. ஒரு காலத்திலும் செல்லாத ஒழுங்கைகளில் கூட அன்று பஸ்கள் ஓடின.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து விரைவாகப் புறப்பட்ட பஸ்களில் மக்கள் தொத்திக் கொண்டார்கள். ஜன்னல்கள், புட்போட் எல்லாம் பற்றியபடி தொங்கினார்கள். எப்படியாவது நகரத்தைவிட்டு வெளியேறிவிடவேண்டும் என்ற பயப்பிராந்தி. ஒரு வயோதிபர் பஸ் ஒன்றில் தாவி ஏற முயன்று முகங்குப்புற விழுந்தார். மூக்குடைந்து இரத்தம் பாய்ந்தது. இன்னொரு பஸ்ஸின் புட்போட்டில் தொத்திக் கொண்டிருந்த ஒருவரைப் பற்றியபடி ஏறமுயன்ற ஒருவர் இரண்டு மூன்றுபேரை இழுத்துக் கொண்டு வீதியில் புரண்டார். பஸ்கள் நகரத்தை விட்டு சில நிமிடங்களில் விலகி ஓடித்தப்பின.

16 ஆம் திகதி அதிகாலை நிகழ்ந்த கலவரத்தில் பாக்கியராசா என்பவரும், ஆனந்தவேல் என்பவரும் பொலிசாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பலியானார்கள். பயந்து ஓடிய வயோதிபர் ஒருவர் விழுந்து செத்தார். 21 பேர் துப்பாக்கிச்சூட்டுக் காயங்களுடனும் வேறு காயங்களுடனும் யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டனர், ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்ற இளைஞர்களில் சிலர் துப்பாக்கிப் பிடியினால் மோசமாகத் தாக்கப்பட்டிருந்தார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு இலக்கான பலர் தனியார் ஆஸ்பத்திரியிலும் சிகிச்சை பெற்றார்களாம்.

யாழ்நகரின் ஓகஸ்ட் 16 ஆம் திகதி காலைப் பொழுது இப்படித்தான் ஆரம்பித்தது.

மக்களின் வெருட்சி ஓட்டமும் - பொலிசாரின் தூரத்தலும் ... துப்பாக்கிச் சூடுகளும் ... செத்து விழுந்தவர்களும் ... சூடுபட்டுச் சாய்ந்தவர்களும் ... துப்பாக்கிப் பிடியினால் தாக்கப்பட்டவர்களும் - அடிக்கப்பட்டவர்களும் - எல்லாம் சில கணங்களில் ஓய்ந்தன.

யாழ்நகர் வெறிச்சிட்டது.

அப்போது நேரம் காலை 9.30 ஆக இருக்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் நான்கு

1

யாழ்ப்பாணத் தொகுதியின் தேசிய அரசுப் பேரவை உறுப்பினர், தொலைபேசியில் தமிழ் மக்களின் தனிப்பெருந் தலைவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பொலிசார் கட்டவிழ்த்து விட்டிருக்கும் அட்டூழியங்களை எடுத்துரைத்தார். விபரம் அறிந்த தலைவர் நெஞ்சம் பதைத்து, யாழ்நகர் நோக்கி விரைந்து வந்தார். அதன்பின் நடந்தவற்றை எதிர்கட்சித் தலைவர் அ. அமிர்தலிங்கம் தேசிய அரசுப் பேரவையில் எடுத்துரைத்தார்:

“.....16.8.77 செவ்வாய் காலை யாழ்ப்பாணத்தில் பதட்ட நிலைமை மோசமாகியது. பொலிசாரின் தாக்குதலினாலும் அத்து மீறிய நடவடிக்கைகளினாலும் பாதிப்புற்ற மக்கள் யாழ் பா. உ. யோகேஸ்வரனுடன் தொடர்பு கொண்டு புகார் செய்தனர். மீண்டும் யாழ் பொலிஸ் அதிபருடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு முயற்சித்தோம். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பொலிஸ் அதிபருடன் தொடர்புகொள்வதை விட அதிகாலை 7 மணிக்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பிலிருக்கும் பிரதமருடன் தொடர்பு கொள்வது எமக்குச் சுலபமாக இருந்தது. நான் பிரதமருடன் பேசிய பின்னர் கோப்பாய் பா. உ. கதிரவேற்பிள்ளையும் பிரதமருடன் பேசினார். தாம் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலிடம் இது சம்பந்தமாக உடன் நடவடிக்கையெடுக்கும்படி உத்தரவிடுவதாக எம்மிடம் பிரதமர் தெரிவித்தார்.....”

“இதன் பின்னர் யாழ் பொலிஸ் அதிபருடன் ஒரு மாதிரியாகத் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. உண்மையில் அவருடன் நேரடியாகப் பேசுவதற்கு, அவருடைய நேரடியான தொலைபேசி இலக்கத்தை எடுத்தேன். பதில் இல்லை. பொலிஸ் நிலையத்துக்கு எடுத்து அவருடைய தொலைபேசிக்கு போடும்படி கேட்டேன்; அதற்கு ‘லைன் அவுட் ஓப் ஓடர்’ என்று கூறிவிட்டார்கள் – பின்னர் நான் கூறினேன் – ஒரு மோசமான சூழ்நிலை உருவாகி வருகிறது. உங்கள் எஸ். பி. என்ன செய்கிறார்? நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுகிறேன். இது மிகவும் பாரதூரமான விஷயமாதலால் – ஐந்து நிமிடங்களுள் எஸ். பியை என்னுடன் பேசுமாறு கூறுங்கள் என்று கூறினேன்.....”

“ஐந்து நிமிடங்கள் கழித்து பொலிஸ் அதிபர் என்னுடன் பேசினார். தமது தொலைபேசியில் எதுவித பிழையும் இருக்கவில்லை என்று அவர் கூறினார். ‘அது நீங்கள் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்: ஏனெனில் நேற்று இரவிலிருந்து உங்கள் ஆட்கள்தான் தொலை பேசி பழுதடைந்து இருப்பதாக கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்’ என்றேன். ஒருவேளை பொலிஸ் அதிபர் தமக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டாமென்று அவர்களுக்குக் கூறிவிட்டுத் தூங்கப் போய்

விட்டாரோ என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் இவ்வளவு தூரம் நிலைமை மோசமடைந்ததற்குக் காரணம் யாழ்ப்பாணப் பொலிஸ் உயர் அதிகாரிகள் தமது கடமைகளிலிருந்து முழுமையாகத் தவறி விட்டது தான் என்பதை கூறவேண்டியது எனது கடமையாகும்.

“நான் கூறியபின்னர்தான், யாழ் பொலிஸ் அதிபருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் முதல்நாள் இரவும் மறுநாள் இவ்வளவும் நடந்ததென்பது முதன் முதலாகத் தெரிய வந்திருக்கிறது. நான் வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து பேசினேன்; ஆனால் அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்ற இடத்திலிருந்து கால் மைல் தூரத்திலிருக்கும் மனிதருக்கு அதுபற்றி எதுவும் தெரியாமலிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் பொலீசுக்கு பொறுப்பாக அங்கே கருதப்படுகிறார்.

“..... நிலைமை மோசமடைந்து வருவதாக யாழ். அரசாங்க அதிபர் ஏ. எஸ். பி. யிடம் கூறியும் அவர் எதுவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை! அரசாங்க அதிபருடன் காலை 5.30 மணிக்கு நாம் தொடர்பு கொண்டு நிலைமை மோசமடைவதாகவும், பொலிஸ் அதிபருடன் தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கையெடுக்குமாறும், பொலிஸ் அதிபருடன் எம்மால் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லையென்றும் கூறினோம்.....”

‘அரசாங்க அதிபர், பொலிஸ் அதிபருடன் உடனடியாகத் தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கையெடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்ட போதிலும் அவர் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. காலை எட்டு மணிக்கு அவர் யாழ். பெரியகடைக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு அங்கிருந்து பொலிஸ் நிலையம் சென்றார். அங்கு சென்றதும் எதுவித கட்டுப்பாடுமின்ற யாழ்மாநகரத்தில் பொலிசாரை அவிழ்த்து விட்டார்.....;

“பொலிசார் ஜீப்புகளில் ஏறிக்கொண்டு தெருவில். கடைகளில், கடைத்தெருவில், சந்தையில் காணப்பட்ட அனைவரையும் மிலேச்சத்தனமாகத் தாக்கத் தொடங்கினர். பாடசாலைக்குச் சென்று கொண்டிருந்த மாணவர்களும் தாக்குதலுக்குள்ளாக்கப்பட்டனர்; அவர்கள் சென்ற பைசிக்கின்கள் அடித்து நொருக்கப்பட்டன; பொலிசாரின் வாகனங்களின் நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் பொதுமக்களை பொலிசார் தாக்குவதை தடுப்பதற்கும், பொதுமக்கள் தெரு வீதிகளை தடைசெய்ததையும், தெருவீதிகளில் டயர்கள் கொழுத்திப் போட்டதையும் நான் கண்ணால் கண்டேன்.....”

‘நான் உடனடியாகப் பொலிஸ் அதிபரிடம் சென்று அவர் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார் என்று கேட்டேன். அவர் சொன்னார்:- ‘எமது ஆட்கள் போயிருக்கிறார்கள் - அவர்கள் நிலைமையைச் சமாளிப்பார்கள்.”

‘பொலிஸ் அதிபரும், உதவிப் பொலிஸ் அதிபரும் கல்லுப்போல உட்கார்ந்திருக்க, வெளியே பொலிஸ்காரர்கள் யாழ்ப்பாண வீதியில் வெறியாட்டம் நடத்தினார்கள்....”

“நான் பொலிஸ் அதிபரின் அலுவலகத்தில் இருந்த நேரத்தில் - பொலிஸ் அதிபருக்கு ஒரு தகவல் வந்தது - இரண்டுபேர் கடப்பட்டு இறந்துவிட்டார்கள் என்பதே அது. அப்போது நான் சென்று நிலைமைகளை நேரில் பார்க்க விரும்புவதாகத் தெரிவித்தேன். அப்போது பொலிஸ் அதிபர் என்னிடம் கூறினார்:- “நீங்கள் போனால் பொதுமக்களுக்கு இன்னும் உற்சாகம் ஏற்பட்டுவிடும் - ஆகவே போகாமலிருப்பது நல்லது” என்று ஆலோசனை கூறினார். ஒரு வகையில் அது சரியாகவும் எனக்கு அப்போது தோன்றியது.....”

“அதன் பின்னர் பிரதமருடன் பேசுமுயன்றேன், முடியவில்லை. அதன் பின் உதவி பாதுகாப்பு அமைச்சருடன் பேசி, யாழ்ப்பாண நிலைமையை எடுத்துக் கூறினேன்: அவர் பொலிஸ்மா அதிபரும், இராணுவத் தளபதியும், பாதுகாப்பு அமைச்சு செயலாளரும் யாழ்ப்பாணம் வந்து கொண்டிருப்பதாகவும், அவர்களுக்கு விஷயத்தை விளங்கப்படுத்துமாறும் கேட்டுக் கொண்டார்.....”

“அவர்கள் வருவதையறிந்ததும், நானும், யாழ் பா. உ.. யோகேஸ்வரனும், மானிப்பாய் பா. உ.. தர்மலிங்கமும், யாழ் முன்னாள் மேயருமாக யாழ்ப்பாணம் சந்தைக் கட்டிடம் எரிவதாக எம்க்குக் கிடைத்த தகவலைத் தொடர்ந்து குழப்பம் மூண்ட இடங்களைப் பார்வையிடச் சென்றோம்.....”

“பெரும்பாலான கடைகளின் கதவுகள் எரிந்து கிடந்தன. கடைகள் உடைத்துக் கிடந்தன. இவை யெல்லாவற்றையும் நாம் அறிந்த போது, அவற்றை பார்வையிடச் சென்றோம்.....”

2

யாழ்நகர் சிலபொழுது வெறிச்சிட்டுக் கிடந்தது. துப்பாக்கி வேட்டுகளின் சத்தமும் சற்று நேரம் ஓய்ந்திருந்தது. கட்டிடங்களினுள்ளும் குச்சு ஒழுங்கைகளினுள்ளும் ஒளிந்திருந்த மக்கள் வெளியேறித் தங்கள் இடங்களுக்கு விரைந்து ஓடத்தலைப்பட்டனர். அவர்களில் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து சில அசம்பாவிதக் காரியங்களில் ஈடுபட்டனர். துப்பாக்கிச் சூடு... இரத்தக்காயங்கள் என்பன அவர்களுக்கு ஆத்திரமூட்டியிருக்கவேண்டும். யாழ்நகரில் அட்டகாசம் புரிந்த பொலிசார் அவ்விடத்தைவிட்டு விலகிச் சென்றிருந்த அரை மணிநேரம் அவர்களுக்குப் போதுமானதாயிருந்தது!

துப்பாக்கியால் சுட்டும் அடித்தும் மக்களை நகரத்திலிருந்து கலைப்பதில் வெற்றி கண்ட பொலிசார் தங்கள் ட்ரக்குகளில் ஏறி அவ்விடங்களைவிட்டு நீங்கினார். மீண்டும் யாழ் நகரில் மக்களின் நடமாட்டம் ஆரம்பமானது. துணிச்சலுள்ள இளைஞர்கள் சிலர் சந்திக்குச் சந்தி கூடினர். பொலிசார் மீண்டும் நகரத்திற்குள் பிரவேசிப்பதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணினர் போலும். அதனால் கைகளில் கிட்டிய பொருட்களைச் சந்திகளில் குவித்து நெருப்பு

மூட்டிவிடத் தொடங்கினார். பழைய ரயர்கள் தாராளமாக நகரில் கிடைத்தன. அவற்றை சந்திகளில் அடுக்கினார். தார்த்தகரங்களைத் தூக்கி வந்து அவற்றுடன் இட்டனர். கிட்டிய தூரத்தில் அகப்பட்ட தடிகள், குப்பைகள், பலகைகள் என்பன சந்திக்குச் சந்தி குவிக்கப்பட்டன. நெருப்பு மூட்டப்பட்டது.

காங்கேசன்துறை வீதியும் ஆஸ்பத்திரி வீதியும் சந்திக்கின்ற சி. எஸ்கே. சந்தியில் தான் முதலில் தீயிடப்பட்டது. பின்னர் சந்திக்குச் சந்தி தீயிட்டுப் பொலிசாரை மறிக்கின்ற வேலை ஏனைய சந்திகளுக்கும் பரவியது. ஆஸ்பத்திரி வீதியில் கஸ்தூரியார் வீதி சந்திக்கின்ற சந்தி, வெலிங்டன் தியேட்டர் அமைந்துள்ள சந்தி, கஸ்தூரியார் வீதியும் ஸ்ரான்லி வீதியும் சந்திக்கின்ற சந்தி, முட்டாஸ்கடைச் சந்தி என்பவற்றில் ரயர்கள் இடப்பட்டு தீ கொழுத்தப்பட்டது. மின்சார நிலைய வீதியும், காங்கேசன் துறை வீதியும் சந்திக்கின்ற சந்தியிலும் தீ கொழுந்து விட்டெரியத் தொடங்கியது.

யாழ் நகரின் சந்திகளில் தீ விளாசி எரிந்து கொண்டிருக்கின்ற வேளையில் மீண்டும் பொலிசார் நகரத்துக்குள் பொலிஸ் ட்ரக்குகளில் உறுமிக் கொண்டு பிரவேசித்தனர். சந்திகளில் எரிந்து கொண்டிருந்த தீ அவர்கள் பிரவேசத்தைத் தடுக்க வைத்தது.

தீக்கு இப்புறமாக நின்றிருந்த இளைஞர்களில் சிலர் அவர்களை நோக்கி கற்களை வீசினார்கள். சிலர் சோடாப் போத்தல்களை வீசினார்கள். சோடாப் போதல்கள் பட் படார் என்ற ஒலியுடன் வெடித்துச் சிதறின. துப்பாக்கி வேட்டுகள் மீண்டும் ஒலித்தன. இளைஞர்கள் மீண்டும் சிதறி ஓடத்தலைப்பட்டார்கள் பொலிசார் சந்திகளில் எரிந்து கொண்டிருந்த தீயை விலக்கி தாங்கள் நகரத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்கான ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டனர். அதே வேளை ஆஸ்பத்திரி விதியில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அ. அமிர்தலிங்கம் திரு. வெ. யோகேஸ்வரன், உடுவில் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. தருமலிங்கம், முன்னாள் மேயர் திரு. நாகராசா ஆகியோர் யாழ் நகரின் அலங்கோலங்களைக் காண கார் ஒன்றில் வந்துக் கொண்டிருந்தனர்.

3

தேசிய அரசுப் பேரவையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதன் பின்னர் நடந்தவற்றை, தேசிய அரசுப் பேரவையில் எடுத்துரைத்தனர்:

“நாங்கள் சந்தையை அடைவதற்கு முன்னரே - உதவிப் பொலிஸ் அதிபரும், பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியும் அங்கே நின்றார்கள் - அங்கு நின்ற பெர்லிஸ்காரர்கள் எங்கள் நெஞ்சுக்கு நேரே குறிபார்த்துக் கொண்டு துப்பாக்கியும் கையுமாக எங்களைச் சுடுவதற்கு ஒடி வந்தனர்.

“பொலிஸ்காரர்கள் எங்களை சுடுவதற்காக துப்பாக்கியும் கையுமாக வந்த நேரத்தில் நாம், காரை நிறுத்தி அதைச் சற்றுப் பின்னுக்கு எடுக்க நேரிட்டது. அப்போது எங்களைக் கண்ட நிலையப் பொறுப்பதிகாரி, நாங்கள் யார் என்பதை அந்தப் பொலிஸ்காரர்களுக்கு கூறி, அவர்கள் எங்களைச் சுடுவதிலிருந்தும் தடுத்து நிறுத்தினார். இல்லாவிடின் நாங்களும் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு அகப்பட்டிருப்போம். அதிர்ஷ்டவசமாக நாங்கள் உயிர் தப்பினோம். எப்படியோ நாம் அங்கு போய்ச் சேர்ந்தோம்”. நான் அந்த இடத்தைச் சுற்றிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கூறினேன். உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் என்னுடன் வந்தார்.

இப்போது ஓர் உண்மையைப் பிரதமரின் கவனத்துக்கு கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் - பொலிஸ்காரர்கள் அங்கு சீருடையில் காணப்பட்டாலும் அவர்களிடம் அவர்களுக்குரிய பொலிஸ் இலக்கங்கள் காணப்படவில்லை. அங்கு உதவிப் பொலிஸ் அதிபரும், நிலையப் பொறுப்பதிகாரியும் நின்ற போதிலும் - அவர்கள் தமது ஆட்களை இலக்கங்கள் பொறிக்கப்படாத சீருடையுடன் அங்கு கடமை செய்ய அனுமதித்திருக்கிறார்கள்.

“நாங்கள் அந்த இடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்க முயற்சித்தபோது - பொலிஸ்காரர்கள் எம்மிடம் வந்து குண்டுகள் அங்கும் இங்கும் வீசப்படுவதாக கூறினார்கள். பொலிஸ்காரரை நோக்கிக் குண்டுகள் வீசப்படுவதாக பொலிஸ் உதவி அதிபரும் என்னிடம் கூறினார். “நீங்கள் குண்டு வீசப்படுவதைக் கண்டீர்களா? அல்லது குண்டு வெடித்த ஒரு இடத்தையாவது காட்டுவீர்களா” என்று உதவி பொலிஸ் அதிபரிடம் கேட்டேன், அதற்கு அவர் தாம் எதையும் காணவில்லையென்றும், நிலையப் பொறுப்பதிகாரியே இதைத் தம்மிடம் கூறியதாக தெரிவித்தார். அதற்குப் பிறகு நிலையப் பொறுப்பதிகாரியை நான் அழைத்து ‘எங்காவது குண்டு வீசப்பட்டதை நீங்கள் கண்டீர்களா? என்று கேட்டேன். குண்டு வீசப்படாத தாம் காணவில்லையென்று அவரும் பதிலளித்தார். ‘அப்படியானால் குண்டுகள் விசப்பட்டதாக உதவி பொலிஸ் அதிபரிடம் ஏன் கூறினீர்கள்’ என்று கேட்டேன். தாம் அப்படி உதவி பொலிஸ் அதிபரிடம் கூறவில்லை என்று அவர் மறுத்தார். நான் உடனடியாக உதவி பொலிஸ் அதிபரின் பக்கம் திரும்பி - ‘இத்தகைய பொய்யின் அடிப்படையில் தான் நீங்கள் இரண்டு பேரைச் சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறீர்கள்! இந்த அராஜகத்தை உங்கள் ஆட்கள் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்றும் விரும்புகிறீர்கள்! உம்மைப் போன்றவர்கள் சந்திக்கு கொண்டு வரப்பட வேண்டும். நான் பாராளுமன்றத்தில் இதைக் கூறுவேன்’ என்று கூறினேன்.

“நான் இதைச் சொல்லி வாய் மூடுவதற்கு முன் எனக்கு பின்னாலிருந்த சில பொலிஸ்காரர்கள் என்னைத் தாக்கத் தொடங்கினார்கள். ஒரு பொலிஸ்காரன் துவக்குப் பிடியால் எனக்கு அடித்தான் - இன் னொருவன் கைகளால் அடித்தான். அங்கு நின்ற உதவிப் பொலிஸ் அதிபரும், நிலையப் பொறுப்பதிகாரியும் தமது ஆட்கள் என்னைத் தாக்காமலிருப்பதற்கு முயற்சி செய்தார்கள்.

“பொலிஸ் படை ஒரு கட்டுப்பாடான படை என்று கருதப்படுகிறது. ஆனால் இது கிராமச் சண்டையையே எனக்கு நினைவூட்டியது. ஒருவன் அடிக்கப் போக மற்றவன் அவனைப் பிடிப்பது போன்ற தன்மையே அங்கு பொலிசார் மத்தியில் காணப்பட்டது.

“இச் சமயத்தில் அங்கு நடந்த மேற்படி நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பொது மக்கள் கொதிப்படைந்தனர் - பொறுமையிழந்தனர்; அவர்கள் சத்தமிடத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் முன்னேறி எங்களை நோக்கி வருவதைத் தடுக்கும் நோக்குடன் திரு. யோகேஸ்வரன் அவர்களை நோக்கி நடந்தார்.

“அச் சமயத்தில் யாரும் கட்டளையிடாமலே யாழ். பா. உ. யோகேஸ்வரன் சென்ற திசை நோக்கிப் பொலிஸார் சுடத் தொடங்கினர். சுடும்படி யாரும் உத்தரவிடாமலே பொலிஸார் நான்குமுறை சுட்டனர். அங்கு என்னுடையிருந்த இரண்டு பொலிஸ் உயர்தர அதிகாரிகள் என்னை விட்டு விட்டு, பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள்களிடம் ஒடோடிச் சென்று ‘சுடாதீர்கள்; சுடாதீர்கள்’ என்று கெஞ்சிய வண்ணம் அவர்களைச் சுற்றிச் சுற்றியோட வேண்டியிருந்தது!

“யாழ்ப்பாணத்தில் இந்த முறையில்தான் பொலிசார் நடந்து கொள்கின்றனர். இப்படியானவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பொலிஸ் படையை நடத்த முடியுமா?

“நாங்கள் நேற்றும் தாக்கப்பட்டோம். இன்றும் தாக்கப்படுகிறோம். நாளையும் தாக்கப்படுவோம். நாங்கள் எங்கள் விடுதலையை மீட்கும் மட்டும் இதே நிலையே நீடிக்கப்போகிறது!

4

1977, ஓகஸ்ட் 16

நேரம் காலை 11 மணி

பழைய சந்தைக் கட்டிடம் கொழுந்துவிட்டு எரியத் தொடங்கியது! காங்கேசன்துறை வீதியை நோக்கியிருந்த சந்தைப்பக்கமாக முதலில் நெருப்புப் பிடித்தது. அப்பக்க முதல் கடை புகையிலைக்கடையாகும். அக்கடையில்தான் முதலில் நெருப்புப் பற்றியது. அது மெதுவாக தன் தீ நாக்குகளை உயரப் பரப்பிக் கூரையில் பற்றிக் கொண்டது. பழைய சுண்ணாம்புக் கட்டிடம். நூறாண்டுகளாகக் காய்ந்து கல கலத்த மரம் தடிகள், கேட்கவா வேண்டும்? கிசுகிசு வெனக் கூரையில் நெருப்புப் பற்றிக் கொண்டது. வீசிய காற்றும் அக்கினிக்குத் துணை நின்றதால் மார்க்கற் முழுவதும் தீ பரவுவது இலகுவாயிற்று.

அதே வேளை, மின்சார நிலைய வீதியில் ராஜகோபால்ஸ் புடவைக் கடைக்கு முன்னுள்ள தையல்கடையின் கதவுகளில் முதலில் தீ பிடித்துக் கொண்டது. அது படிப்படியாக மேற்புறத்துக்குத் தாவி வரத் தொடங்கியது.

பழைய மாக்கற்றும் தையல் கடைகளும் தீப்பிடித்து எரிவதைக் கண்ட மக்கள் அவற்றை அணைப்பதற்காக ஓடிவந்தார்கள். மார்க்கற்றுக்குள் கடை வைத்திருந்தவர்களும், தையல் கடைகளை நடாத்தி வந்தவர்களும் விரைந்து ஓடிவந்தார்கள். ஆனால் அருகில் நெருங்க முடியவில்லை. துப்பாக்கிகளை நீட்டிக் கொண்டிருந்த பொலிஸார் கட்டிடங்களை நெருங்க அவர்களை விடவில்லை. தீயை அணைப்பதற்கும் விடவில்லை. பழைய மார்க்கற்றைச் சுற்றியுள்ள வீதிகளில் பொலிஸார் ஹைபிள்களுடன் நின்றிருந்தார்கள். தீ பரவியது. வர்த்தகர்களின் இதயங்கள் எரிந்தன. அவர்களின் சொத்துக்கள், அவர்களின் அன்றாடச் சீவிய நிலையங்கள், பொருட்கள், தையல் மிசின்கள், பாக்கு மூடைகள், புகையிலைச் சிப்பங்கள், துணிகள், எல்லாம் எரிந்து கருகிக்கொண்டிருந்தன!

அருகிலும் தூரத்திலும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களின் இதயங்களும் அனல்பற்றி எரிந்தன. பொலிஸார் இப்பொழுது அவர்களைத் தூரத்தி் அடிக்கவில்லை, தீ தனது நாக்குகளை உயரப் பரப்ப, படபடவென இரைச்சலுடன் கொழுந்துவிட்டெரிக்கின்ற கட்டிடங்களைப் பார்த்துக் கண்ணீர்விட வைத்துவிட்டுக் காவல் நின்றார்கள்.

அதேவேளை நவீன சந்தையின் கீழ்க்கடையொன்றின் மரக்கதவிலும் தீ பற்றிக்கொண்டது. வீதிச் சந்தியில் எரிந்து கொண்டிருந்த ரயர் ஒன்று எரிகின்ற நிலையில் அக்கடையின் மரக்கதவுடன் சார்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. தீ நவீன சந்தையின் கீழ்க்கடையினுள் வேகமாகப் பிரவேசித்தது. கோழித்தீன் வகைகள் விற்கும் கடை அது. தீயில் எல்லாம் வெந்து அவிந்தன. நவீன சந்தை முழுவதையும் தீ பற்றிப் படர்ந்து விடும் போல வேகத்துடன் பரவியது.

யாழ் நகர் பற்றி எரிந்தது! வான் எங்கும் ஒரே புகைமண்டலம். இரண்டு மைல் சுற்றாடலிற்கு அத்தீயின் புகை மண்டலம் தெரிந்திருக்கும்.

தையல் கடைகள் யாவற்றிலும் தீ நன்கு பற்றிப் படர்ந்து எரியத் தொடங்கியது. தையல்கடை வர்த்தகர்களால் தங்கள் கண்களின் முன் தங்கள் கடைகள் எரிவதைக் கண்டிக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. வேகமாக தங்கள் கடைகளை நாடி வந்தனர். பொலிசார் மறித்தும் பயனில்லை. காலையில் யாழ் நகரில் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு இருபத்தைந்து பேர்வரை காயப்பட்டதையும், இருவர் கொல்லப்பட்டதையும் மறந்து, அவர்கள் தங்கள் எரிகின்ற கடைகளிலிருந்து எரியாத பொருட்களையாவது காப்பாற்றிவிட வேண்டும் என்ற ஆவேசத்துடன் பாய்ந்தனர். அதே வேளை பழைய மார்க்கற்றின் பெருங்கூரை பொல பொல வெனச் சரிந்துநிலத்தில் விழுந்தது. கூரை மட்டுமா சரிந்தது?

யாழ் நகரின் பழமை சரிந்தது! யாழ்நகரின் பெருமை சரிந்து விழுந்தது! சுண்ணாம்புத்தூண் பொல பொலவெனச் சரிந்தது. போத்தல்கள் வெடித்துப் பறந்தன. பாய்கள் பெட்டிகள் நகர்ந்து விழுந்தகூரையினுள் அகப்பட்டு பற்றி

எரிந்தன. பழைய மார்க்கற்றை எவராலும் நெருங்க முடியவில்லை. தையல் கடைகளையாவது காப்பாற்றி விட வேண்டும் என்ற ஆவேசத்துடன் மக்கள் குழுமி நெருங்கி வந்ததும் பொலிசார், மின்சார நிலைய வீதியிலிருந்து ஆஸ்பத்திரி வீதிக்கு இடம்மாறினர்.

தையல் கடைகளுள் எரிந்தும் எரியாத பொருட்களை அதன் உடமையாளர்கள் தூக்கி வெளியே கொண்டு வந்தனர். தையல் மெசின்கள் வெளியில் தீ நாக்குகளிடையே கொண்டு வரப்பட்டன. புடவைகள், சேட்டுகள், துணிகள், நெசவு நூல்கள் காப்பாற்றக் கூடியளவு தூக்கி வெளியே வீதியில் வீசினார்கள். அவ்வேளை சில வர்த்தகர்கள் அங்கிருக்கவில்லை. அவர்களின் கடைகளிலிருந்து பொதுமக்கள் எரியாமல் காப்பாற்றுவதற்காக வெளியில் தூக்கி வீசப்பட்ட பொருட்களை, இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கும் சமுதாய விரோதிகள் காவிச் சென்றனர். எரியும் தையல்கடைப் பேரியில் இருநூறு மக்களுக்கு மேல் நின்றிருந்தனர். பலர் தீ தொடர்ந்து மிகுதிக் கடைகளுக்கும் பரவாமல் தடுப்பதில் ஈடுபட்டனர். பழைய மார்க்கற்றின் அருகில் அமைந்திருந்த வாழைப்பழக் கடையில் அப்போது தான் தீ பரவத் தொடங்கியது. அதை அணைப்பதில் அப்பகுதி வர்த்தகர்கள் ஈடுபட்டனர். அவர்களுடன் தீ அணைப்பதில் ஈடுபட்ட மக்களில் சிலர் அக்கடைகளில் பழுத்து தொங்கிய வாழைப்பழங்களை உரித்து உரித்து வாய்க்குள் திணித்துக் கொண்டபடி தண்ணீரை எரியும் நெருப்பில் ஏற்றினார்கள். சிலர் வெட்டிவைத்திருந்த வாழைப்பழச் சீப்புகளை எடுத்துக் கொண்டு சென்றார்கள்.

ஆஸ்பத்திரி வீதியில் பொலிசார்காவல் நின்றிருந்ததால் நவீன மார்க்கற்றில் எரிந்து கொண்டிருந்த கடையில் பற்றிய தீயை அணைப்பதற்கு எவரும் முன்வரவில்லை. பழைய மார்க்கற்றில் பற்றிய தீயை அணைப்பதில் அர்த்தமில்லை. ஏனெனில் கூரை தகர்ந்து விழுந்து தரை மட்டமாகி பழைய மார்க்கற் எரிந்து கொண்டிருந்தது.

நூற்றுக்கணக்கான மக்களின் கண்களின் முன்னால் யாழ்ப்பாணம் பற்றி எரிந்தது.

அணைப்பவர் யார்!

தணிப்பவர் யார்!

தீ வைத்தவர் யார்?

தலைவர் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் தேசிய அரசுப் பேரவையில் பின்வருமாறு முழங்கினார்:

“யாழ்ப்பாணம் பழைய சந்தை முற்றாக எரிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்குள் இருந்த கடைகள் அனைத்தும் சாம்பராகிவிட்டன. புதிய சந்தையின் ஒரு பகுதி கூட எரிக்கப்பட்டுவிட்டது. பழைய சந்தையை அடுத்திருந்த தையற்கடைகளும், துணிக்கடைகளும் தூள் தூளாக்கப்பட்டுள்ளன. தீ எப்படிப் பிடித்தது? நாம் அது பற்றியும் ஆராய்ந்துள்ளோம்.

“தெருவில் பொதுமக்கள் கொழுத்திப் போட்டிருந்த டயர்களைத் தூக்கி பொலிஸ்காரர்களில் சிலர் பழைய சந்தைக்குள்ளிருந்த கடைகளுக்குள் வீசிவிட்டார்கள் இப்படித்தான் தீ பிடிக்க ஆரம்பித்தது, எரிந்து கொண்டிருந்த டயர்களைத் தூக்கிக் கடைக்குள் பொலிசார் வீசியதை நேராகப் பார்த்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதை நேரம் வரும்போது சாட்சி பூர்வமாக நிரூபிப்பதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் பொலிசார் இப்போது வேறு விதமாக கதையளக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதாவது பொதுமக்களே தங்கள் சொந்தக் கடைகளுக்கும், தங்கள் சொந்த சந்தைக்கும் தீ மூட்டியதாக பொலிசார் புரளியளக்கிறார்கள்”.

யாழ்ப்பாணக் கலவரத்தில் பலியானவர்கள் மரண விசாரணையில், சாட்சியமளித்தவர்களில் கந்தர்மடத்தைச் சேர்ந்த நாகலிங்கம் ஏகாம்பரம் என்பவரும் ஒருவராவார். யாழ். மாவட்ட நீதிபதி திரு. கே. வி. நவரத்தினத்தின் முன்னிலையில் அவர் சாட்சியமளித்தார். பழைய மார்க்கற்றில் வெற்றிலைக் கடை ஒன்றின் உரிமையாளர் ஏகாம்பரம். அவர் திடமாகச் சொன்னார்:

“என்ர கண்ணால பார்த்தன். பொலிசார்தான் நெருப்புவைத்தனர். சந்தியில் எரிந்து கொண்டிருந்த ரயரைத் தூக்கிப் பழைய மார்க்கற்றின் முன் கடையான புகையிலைக் கடைக்குள் இட்டார்கள். நீண்ட தடியின் உதவியுடன் தான் பொலிசார் எரிந்துகொண்டிருந்த ரயரை எடுத்து வந்து பழைய மார்க்கற்றுக்குத் தீயிட்டார்கள். ராஜகோபால்ஸ் கடைக்கு முன்னுள்ள கடைப்பேரிக்கும் நெருப்பு வைத்தவர்கள் பொலிசார்தான். அவர்கள் எரிந்து கொண்டிருந்த ரயர்களைத் தூக்கி வந்து ராஜ கோபால்ஸ் கடைக்கு முன்னுள்ள கடையின் மரக்கதவிற்கு நெருப்பு வைத்தார்கள்.”

மரணவிசாரணைத் தீர்ப்பில் நீதிபதி திரு. கே.வி. நவரத்தினம் அவர்கள் பின்வருமாறு ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டார்:

“சப் இன்ஸ்பெக்டர்கான், எந்த ஒரு வர்த்தகரும் கடை உடைக்கப்பட்டதாகவோ, கொள்ளையடிக்கப்பட்டதாகவோ தங்களிடம் முறையிடவில்லை என்கிறார். கடைகளுக்கு நெருப்புவைத்த எவரையும் தாங்கள் கைது செய்யவில்லை எனவும் தெரிவிக்கிறார். கடைகள் எரிகின்ற வேளையில் உரிமையாளர்கள் அங்கிருந்தால், கடைகளை உடைத்து, அதனுள் இருக்கும் பொருட்களை அவை எரிந்து சாம்பாராவதற்கு முன் எடுத்துச் செல்ல விரும்புவது இயற்கையான மனோபாவமாகும். கடைதிறக்க வந்த வர்த்தகர்கள், நெருப்பு மூண்டதைக் கண்டதும், ஏன் அங்கிருந்த பொலிசாரிடம் முறையிடவில்லை? அப்படியாயின் சாட்சி ஏகாம்பரம் கூறியவாறு கடைகளுக்குப் பொலிசார்தான் தீயிட்டிருப்பார்களோ?”

யாழ்ப்பாணம் கச்சேரி செயலற்றுப் போனது. அதிகாலையிலேயே அரசாங்க அதிபர் லால் விஜயபாலா பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளாது முழங்காவிலுக்குச் சென்றுவிட்டார். அவர் எண்ணப்படி யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த அசம்பாவிதங்களிலும் பார்க்க அவரின் ‘சேர்க்கிற’ முக்கியமானதாய் இருந்திருக்க வேண்டும். யாழ் நகரின் பதற்ற நிலையும், பொலிசாரின் துப்பாக்கிப் பிரயோகமும்,

அதனால் நிகழ்ந்த மரணங்களும் யாழ்ப்பாணச் செயலகத்தில் பரவி பரபரப்பைத் தோற்றுவித்திருந்தது. கந்தோர்களில் எவரும் வேலை செய்யவில்லை. கூடிக்கூடிப் பேசிக் கொண்டார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தின் மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. ஏ. ஏ. ஜோசெப், அவசரம் அவசரமாகச்சில நடவடிக்கைகள் எடுத்தார். அரசாங்க அதிபரை உடனடியாக அழைத்து வரும்படி, ஒருவரை ஜீப் ஒன்றில் முழங்காவலுக்கு அனுப்பி வைத்தார். யாழ்ப்பாணம் பொலிஸ் அதிபருடன் உதவிப் பொலிஸ் அதிபருடனும் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ள மேலதிக அரசாங்க அதிபர் முயன்றார். தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. பின்னர் பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் திரு. டபிள்யூ. ரி. ஐயசிங்காவுடன் தொடர்பு கொண்டு நிலைமையை விபரித்தாராம்.

யாழ்ப்பாணம் செயலகத்தில் எந்த ஒரு அலுவலகமும் இயங்கவில்லை. வேலைக்கு வந்தவர்களின் மனதில் விபரிக்க முடியாத கவலை கோபம் என்பன கலந்து தெறித்தன. காலை பத்து மணியளவில் யாழ்ப்பாணச் செயலக ஊழியர்கள் அனைவரும் தத்தமது அலுவல்களிலிருந்து வெளியேறி விட்டனர். இவ்வெளியேற்றம் யாழ்நகரில் நிகழ்ந்த அட்டூழியங்களுக்கு ஆட்சேபமும் கண்டனமும் தெரிவிப்பதாக அமைந்தது.

யாழ்நகரின் உதவி அரசாங்க அதிபர் அலுவலகமும் இயங்கவில்லை. ஊழியர்கள் வெளியேறி தங்கள் கண்டனத்தைத் தெரிவித்தனர். பொதுவாக யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கும் எந்த ஒரு அலுவலகமும் அன்று செயற்பட முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணம் தபாற்கந்தோர், யாழ்மாநகரசபை, தனியார் நிறுவனங்கள் எல்லாம் காலை 10 மணிக்கு மேல் செயலற்று நின்றன. யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரியிலும் வேலை நிறுத்த அறிகுறிகள் காணப்பட்டன. பொலிசார் ஆஸ்பத்திரிக்குள் புகுந்து அங்கிருந்தோரை கலக்கியமைக்காக ஊழியர்கள் மத்தியில் பதற்ற நிலை காணப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண நகரத்திலுள்ள கல்லூரிகள் யாவும் 10.00 மணியுடன் முடிவுற்றன. பெற்றார், சைக்கிள்களிலும் கார்களிலும் யாழ் நகரத்தினுள் நேர் வழியில் பிரவேசியாது சுற்றுப்பாதைகளில் வந்து தங்கள் பிள்ளைகளை வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். தூரத்திலிருந்து பஸ்களில் கல்லூரிகளுக்கு வரும் பிள்ளைகள் கல்லூரிகளிலேயே மாலை வரை தங்கியிருந்தார்கள். துணிச்சலான சில மாணவர்கள் குறுக்குப் பாதைகளில் வீடுகளுக்கு விரைந்துச் சென்றார்கள்.

யாழ்நகரில் துப்பாக்கிச் சூட்டின் எதிரொலி யாழ் மாவட்டம் முழுவதும் கேட்டது. யாழ் நகரிலிருந்து விரைந்து சென்ற பஸ்கள், வான்கள், கார்கள் யாழ் நகரில் நிகழ்ந்து முடிந்த அசம்பாவிதங்களை யாழ்ப்பாணக் குடா எங்கும் பரப்பின.

திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, மன்னார், துணுக்காய் ஆகிய இடங்களில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கி வந்த தூர வழி பஸ்கள் எல்லாம் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரிக்கு முன் பிராயாணிகளை இறக்கி விட்டு திரும்பிச் சென்றன.

பிரயாணிகள் எல்லோரும் கால் நடையாகத் தங்கள் இடங்களுக்குச் சென்றார்கள். கச்சேரியில் இருந்து மானிப்பாய், சண்டிலிப்பாய், காங்கேசன்துறை ஆகிய இடங்களுக்கு கால்நடையாகப் பிரயாணிகள் நடந்து சென்றதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

5

யாழ்ப்பாணப் பழைய மார்க்கற் பற்றி எரிந்ததையும் புகைமண்டலம் வானளாவி உயர்ந்து கருமை பூர்த்ததையும் யாழ்ப்பாண நகரத்தின் சுற்றாடலில் இருந்த எல்லாராலும் காணமுடிந்தது. “யாழ்ப்பாண நகரத்தை கொழுத்தி விட்டார்கள்” என்ற பேச்சு எங்கும் பயங்கரமாக எதிரொலித்தது.

யாழ்ப்பாணம் எரிகிறதா?

காங்கேசன் துறை வீதியால் நகரத்திலிருந்து ஓடி வந்த இளைஞர் கூட்டம் ஒன்று சிவன் கோயிலின் முன்னர் நின்றிருந்தது. யாழ்ப்பாண மார்க்கற் பக்கமிருந்து புகைமண்டலம் வானளாவி எழுவதையும் யாழ்ப்பாணம் எரிகிறது என்ற செய்தியையும் கேட்ட அந்த இளைஞர்கள் உணர்ச்சி வசப்படலாயினர்.

எதையாவது செய்தாக வேண்டும்! அடக்கமுடியாத ஆத்திரத்துக்கு அவர்கள் வடிகால் தேடினர்.

அதன் பலன்? வைத்தீஸ்வர வீதியில் இருக்கும் கராச் ஒன்றினுள் திருத்தத்திற்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த பொலிஸ் ட்றக் ஒன்றினை அவர்கள் சென்று தள்ளி வீதிக்கு கொண்டு வந்தனர். ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற வெறி கொழுந்து விட்டு எரிந்திருக்க வேண்டும். பெரும் கூட்டத்தினரால் தள்ளிக் கொண்டு வரப்பட்ட பொலிஸ் ட்றக் வைத்தீஸ்வரா வீதி, காங்கேசன் துறை வீதி சந்தியில் நிறுத்தப்பட்டு தீயிடப்பட்டது. பொலிஸ் ட்றக்கில் நெருப்பு வேகமாகப் பற்றிக் கொண்டது. பக்கத்தில் இருந்த சிவன் கோயில் தேரின் உச்சிக்கு உயர்ந்து தீ நாகுகளை வீசி எரிந்தது. பொலிஸ் ட்றக்கின் பெயின்ட் உருகி சில்லுகளின் டயர்கள் கருகி எரிந்தன.

அனுமானின் வால் தீயிட்ட இடம் இதுதான்.

பொலிஸ் ட்றக் எரிவதைக் கண்ட இளைஞர் கூட்டம் ஆரவாரித்தது. ஆரவாரித்தப்படி நகரத்தை நோக்கி கன்னாதிட்டி வீதி வழியாக சென்றனர். இவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அப்பாவி மக்கள் அவ்விடத்தை விட்டு விரைந்து விலகிச் சென்றனர்.

உணர்ச்சிவசப்பட்ட இந்த இளைஞர் கூட்டத்தினருடன் இப்படிப்பட்ட வன்செயல்களை தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தும் காதையர்கள் சிலரும் சேர்ந்துக் கொண்டார்கள். உணர்ச்சியை வெறியாக்கிக் கொண்டார்கள்.

ஸ்டான்லி வீதியில் லிடோ தியேட்டருக்கு முன்பாக ஒரு ஜீப் எரிக்கப்பட்டது. அதில் வந்தவர்களை இறக்கிவிட்டு விட்டு அந்த ஜீப்பிற்கு ஆத்திரம் கொண்ட இளைஞர் நெருப்பு வைத்தார்கள். பழைய மார்க்கற் கொழுந்து விட்டு எரிவது தெரிந்தது. ஸ்டான்லி வீதியில் ஜீப்பொன்று கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது.

அதேவேளை நூறு யார் தூரத்தில் கஸ்தூரியார் வீதியில் அமைந்திருந்த சிங்களவர் ஒருவருக்குச் சொந்தமான கிரவுண் பேக்கரி வெறி கொண்ட இளைஞர்களின் கண்களில்பட்டது. காதையர்கள் சிலர் கிரவுண் பேக்கரியை நோக்கி சென்றனர். பேக்கரிக்கு முன் போட்டிருந்த பெரிய பெரிய விறகு குற்றிகளை புரட்டி வீதிக்கு குறுக்கே போட்டு மறிப்புச் செய்தனர். கிரவுண் பேக்கரிக்கு முன்னர் நின்றிருந்த பாண் வண்டியில் ஒன்றை ஒருவன் தள்ளிக் கொண்டு வந்து எரிந்துகொண்டிருந்த ஜீப்டன் மோதவிட்டான். பாண் வண்டியில் தீ பற்றிக் கொண்டது. ஏனைய இரு வண்டிகளையும் கிரவுண் பேக்கரியின் முன் அவர்கள் கொழுத்தி விட்டனர். காதையன் ஒருவன் பூட்டிக்கிடந்த கதவினை அடித்து உடைத்தான். உள்ளே இருந்த ஒருவன் பின்புறமாக ஓடினான். வெறிபிடித்த காதையர்கள் கிரவுண் பேக்கரிக்குள் நுழைந்து கண்ணாடி அலுமாரிகளை அடித்து நொறுக்கி கதிரைகளை அடித்து சிதைத்து கடையின் முன் எரிந்துக் கொண்டிருந்த தீயில் பொருட்களை எடுத்து எறிந்தனர். சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்த சமுதாய விரோத கும்பல் இப்போது செயல்பட தொடங்கியது. கடையினுள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த மா மூடைகளை ஒவ்வொன்றாக தோள்களில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டு சிலர் விரைந்தனர். ஒருவன் இரும்புப் பெட்டியை அடித்து உடைத்தான்.

இளைஞர்கள் கட்டுக்கடங்காமல் கிரவுண் பேக்கரியை உடைத்து குறையாடினார்கள்.

இங்கு இப்படி நடக்க இன்னொரு கூட்டத்தினர் காங்கேசன் துறை வீதியிலிருக்கும் 'லக்சலா' அரசாங்க நிறுவனத்தை நோக்கி விரைந்தனர். பொலிசார் அப்பக்கம் வரவில்லை. அது கூட்டத்தினருக்கு சாதகமாக இருந்தது. லக்சலா ஏற்கனவே உடைக்கப்பட்டிருந்தது. உள்ளே இருந்த பொருட்கள் வெளியில் வன்செயலில் ஈடுபட்டோரால் தூக்கி எறியப்பட்டன. கண்ணாடி அலுமாரிகள், கதிரைகள், மேசைகள் என்பன எல்லாம் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன. தூக்கி வீசப்பட்ட பொருட்களை வெளியில் கூடி நின்ற மக்களில் சிலர் எடுத்துச் சென்றனர். கைப்பணிப் பொருட்கள், தொப்பிகள், கடகங்கள், பெட்டிகள், சீலைகள், யானைப் பொம்மைகள், துணிகள், சட்டைகள் எல்லாம் வெளியில் தூக்கி வரப்பட்டன. தூக்கி வந்தவர்கள் கமக்கக் கூடிய அளவு பொருட்களுடன் குசாலாக நடந்து சென்றனர். துவாய்கள், சாரங்கள், வேட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டு சொந்தப் பொருட்களுடன் செல்வது போல அவர்கள் சென்றனர். ஒருவர்

தன்னிலும் பார்க்க உயரமான பெரிய குத்துவிளக்கு ஒன்றினை தூக்கித் தோளில் வைத்துக்கொண்டு அதன் பாரத்தை தாங்க முடியாமல் கூனிக்குறுகிக் கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றார்.

அவ்வேளை மின்சார நிலைய வீதியும், காங்கேசன்துறை வீதியும் சந்திக்கின்ற சந்தியில் நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருந்தது. டயர்கள் எரிந்து கொண்டிருந்தன.

லக்சலாவில் இருந்த பொருட்களை கொள்ளையடித்துக் கொண்டு வடபுறமாக விரைந்துக் கொண்டிருந்த ஒரு கூட்டத்தை காணக்கூடியதாக இருந்தது.

வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்தியில் இருந்த கீதா டீசல் எஞ்சினியர்ஸ் கடையும் இக்கூட்டத்தினரின் தாக்குதலுக்கு உள்ளானது. அக்கடையை உடைத்து பொருட்களை தெருவில் தூக்கிப்போட்ட கூட்டம் அதற்கு நெருப்பு வைத்தது. கடைக்குள் புகுந்த சிலர் அங்கிருந்த மோட்டர்கள் சிலவற்றை தோள்களில் தூக்கிச் சென்றனர்.

அடுத்து அதன் அருகில் மணிக்கூட்டு வீதியில் இருந்த கட்டிடப் பொருட்கள் கூட்டுத்தாபனம் வன்செயல் கூட்டத்தின் தாக்குதலுக்கு உள்ளானது. சோகேஸ் கண்ணாடிகள் உடைக்கப்பட்டு அதற்குள் இருந்த பொருட்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. கட்டிடப் பொருட்கள் கூட்டுதாபனம் தாக்குதலுக்கு உள்ளான போது அதிகளவில் கூட்டம் வீதியில் சேர்ந்து விட்டது. மின்சார உபகரணங்கள் வயர் ரோல்கள் என்பன பலராலும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. வயர் ரோல்களை கைகளில் கோர்த்துக் கொண்டு சிலர் வீதியில் நடந்து சென்றனர். பெயின்ட் டீன்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. வாஸ் பேசின் கோப்பைகள் காவிச் செல்லப்பட்டன. வாள்கள், கத்திகள், ஸ்குறாரைவர்கள், ஆணிகள், பிணைச்சல்கள் எல்லாம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. எடுத்துச் செல்ல முடியாதவற்றை அடித்து உடைத்தார்கள்.

ஸ்ரான்லி வீதியில் இருக்கும் குணசேனா புத்தகக் கடையையும் வன்செயல் கூட்டம் தாக்கியது. கதவு, அலுமாரிகளை அடித்து நொறுக்கியது. மேசைகளை உடைத்து அங்கிருந்த புத்தகங்களை வீதியில் இட்டுக் கொழுத்தியது. கொழுத்தியது போக எஞ்சியதை பலர் கட்டுக்கட்டாக காவிச் சென்றனர். பெரிய பெரிய கொப்பிகளை தூக்க முடியாமல் சிலர் தூக்கிச் சென்றனர். சிலமணி நேரங்கள் நகரத்தில் இருந்து வடக்கே செல்கின்ற வீதிகள் எல்லாவற்றிலும் திக்குத்திக்காக பொருட்களையும் புத்தகங்களையும் காவிச் செல்கின்ற கூட்டத்தினரை காணமுடிந்தது. இவ்வளவும் பிற்பகல் 2.00 மணிக்குள் நடந்து விட்டன.

யாழ் நகரில் காலை நடந்து முடிந்த சம்பவங்களின் எதிரொலியை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளாகத்திலும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. பொலிசாரின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் சிலர் சுடப்பட்டு காயமடைந்தார்கள் என்ற செய்தியும் யாழ் நகரின் பழைய மார்க்கற் எரிந்து விட்டது என்ற செய்தியும் நவீன மார்க்கற் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றது என்ற செய்தியும் பரபரப்பை தோற்றுவித்தன. அதன் எதிரொலியாக பல்கலைக்கழக வளாக வீதியில் வன்செயலில் நாட்டம் உள்ள வெறியர்கள் திரளத் தொடங்கினார்கள்.

அதேவேளை யாழ் வளாகத்துள் 200 யார்களுக்கு அப்பால் பிரவுண் வீதியில் இருந்த பேக்கரி ஒன்று தாக்கப்பட்டது. பஸ் ஒன்றில் வந்து இறங்கி ஆறேழு பேர்கள் அடங்கிய காடையர்கள் கோஷ்டி ஒன்று கதவை உடைத்துத் திறந்து கடைக்குள் இருந்த பொருட்களை அடித்து உடைத்து சேதம் விளைவித்தது. பின்னர் அக்கோஷ்டி பஸ்சில் ஏறிச் சென்று விட்டது.

யாழ் வளாகத்திற்கு முன்னர் வன் செயலில் நாட்டம் உள்ள மக்கள் கூடுவதை யாழ் வளாகத் தலைவர் கண்டார். யாழ் வளாகத்தில் கல்வி கற்கின்ற சிங்கள மாணவர்களுக்கு இக் கோஷ்டியினரால் ஏதாவது பாதிப்பு வரலாம் எனக் கருதி வளாகத்தின் வெளிக் கதவுகளைப் பூட்டுமாறு உத்தரவிட்டார். காலை 9.30 மணிக்கே வளாகக் கதவுகள் பூட்டப்பட்டன. அப்போது வளாகத்தினுள் கணிசமானளவு சிங்கள மாணவர்களுக்கும் விரிவுரையாளர்களும் இருந்தனர். தமிழ் மாணவர்கள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்தனர். நேரம் செல்லச் செல்ல தனியார் வீடுகளில் வாடகைக்குத் தங்கியிருந்து வளாகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த சிங்கள மாணவர்களும் வளாகத்துள் வந்து சேர்ந்து கொண்டனர். சிங்கள மாணவிகள் பலரை தனியார் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் அழைத்து வந்து வளாகத்தில் ஒப்படைத்தனர். வளாகத்தினுள் ஏறத்தாழ 200 சிங்கள மாணவர்களும், விரிவுரையாளர்களும், ஏனைய ஊழியர்களும் இருந்தனர்.

வளாகத்திற்கு வெளியே கூடிய கூட்டத்தினரால் வளாகத்தின் காவலாளிகள் தாக்கப்பட்டனர். வளாகத்திலுள் நுழைவதற்கு வளாகத்தின் தமிழ் மாணவர்கள் வன்செயலாளர்களை அனுமதிக்கவில்லை.

யாழ். வளாக ஆசிரிய சங்கச் செயலாளர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் அன்றைய நிகழ்ச்சிப் பற்றி வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

“கலவரங்கள் நடைபெற்ற முதல் நாளன்று வளாகப் பதில் தலைவர் (திரு. கா. இந்திரபால), மனிதப்பண்பியற் பீடத்தலைவரையும், மாணவ ஆலோசகரையும் அழைத்து யாழ். அரசாங்க அதிபரைச் சந்தித்து வளாகத்தைப் பாதுகாக்க உதவி வேண்டும் படி அனுப்பிவைத்தார். அவர்கள் அரசாங்க அதிபர்,

பொலிஸ்மா அதிபர், இராணுவத் தளபதி, பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியோருடன் கலந்தாலோசித்ததன் பேரில் 16ஆம் திகதி தொடக்கம் அடுத்தநாள் சிங்கள மாணவர்கள் வளாகத்தை விட்டுச் சென்றதுவரை திருநெல்வேலி வளாகப் பகுதிகளில் இராணுவப் பிரிவொன்று நிலை நிறுத்தப்பட்டது. வட்டுக்கோட்டை வளாகப் பிரிவில் இராணுவப்படை ரோந்து செய்தது. வட்டுக்கோட்டை வளாகப்பகுதி மாணவர்களுக்கு யாழ்ப்பாண நகரத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் பற்றித் தெரியாது. அங்கு மாணவர்களை வீடுகளுக்குக் கொண்டு செல்ல பஸ்வண்டிகள் போகும் வரையும் வழக்கம் போல் விரிவுரைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

“திருநெல்வேலி வளாகப் பகுதியினுள்ளோ, வட்டுக்கோட்டைவளாகப் பகுதியினுள்ளோ நடந்த சம்பவத்தின் போது எந்த ஒரு சிங்கள மாணவரும் தாக்குதலுக்கோ, உடற்காயத்துக்கோ உட்படவில்லை..”

இராணுவப் பிரிவொன்று திருநெல்வேலி யாழ் வளாகப் பகுதியில் நிலைபெற்றதும் குழுமி நின்ற மக்கள் விலகிச் சென்றனர். அதன் பின்னர் அவ்வழியில் சென்ற பலர் இராணுவத்தினரின் தாக்குதலுக்குள்ளாகினர். இராணுவப் பிரிவு வரும்வரை உடனடியாக வளாகத்தின் பாதுகாப்பிற்காக பொலிஸ்படையொன்றும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. பொலிஸ்படையும் இராணுவப் படையும் யாழ் வளாக வீதியில் நிலைபெற்றதும், உண்மையில் பாதுகாப்பு அவ்வழியே சென்ற அப்பாவி மக்களுக்குத்தான் தேவைப்பட்டது. அதுமட்டுமல்ல; மானிப்பாய்த் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. தர்மலிங்கம், உடுப்பிட்டித் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. இராசலிங்கம், பருத்தித்துறைத் தொகுதி உறுப்பினர் ஆகியோருக்கும் இந்த வீதியில் பாதுகாப்பு தேவைப்பட்டதாம்.

அதனை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பின்வருமாறு விபரிக்கிறார்.

“..சிங்கள மாணவர்களும் கணிசமான அளவு பயிலும் யாழ்ப்பாண வளாகத்திலும் சிறிது பதட்ட நிலை நிலவுவதாகவும் வெளியார் உள்ளேவர முயல்வதாகவும் அங்கு அமைதியை நிலைநாட்ட எங்களில் யாரையாவது அங்கு வரும்படியும் வளாகப் பதிவாளர் தொலைபேசி மூலம் கேட்டுக்கொண்டார். எங்களது ஆலோசனைப்படியே வெளியார் யாரும் வளாகத்துக்குள் நுழையமுடியாதபடி இராணுவக் காவல் போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அங்கு பயிலும் தமிழ் மாணவர்களோ, “எங்கள் சிங்கள நண்பர்களை பாதுகாக்க நாம் இருக்கிறோம், எதற்காக இங்கு இராணுவம் வரவேண்டும்?” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றியே அங்கு பிரச்சினையொன்று எழுந்திருந்தது. இதைத் தீர்ப்பதற்காக மானிப்பாய் பா. உ. தர்மலிங்கம், உடுப்பிட்டி இராசலிங்கம், பருத்தித்துறை துரைரத்தினம் அங்கு அமைதியை நிலைநாட்ட உடன் விரைந்தனர். ஆனால் என்ன நடந்தது?

“வளாகத்துக்கு அண்மையில் இவர்கள் சென்ற போது பொலிசார் இந்த எம். பிக்கள் சென்ற காரை நிறுத்தி காரில் கட்டப்பட்டிருந்த உதய சூரியன் கொடியைப் பிடுங்கியெறிந்து அதற்குள்ளிருந்த பெற்றோல் தகரத்தை எடுத்து தெருவில் வீசியிட்டுத் திரும்பிப் போகும் படி மிரட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களால் வாய்திறக்கவே முடியவில்லை. அவர்களுக்கு வாய்ப்பே தரப்படவில்லை – இதனால் அவர்கள் இடைநடுவிலே திரும்ப வேண்டியிருந்தது.

“இதையடுத்து உதவி பொலிஸ்மா அதிபருக்கு நான் தொலைபேசியில் பேசி, நடந்ததைச் சொல்லியபோது, தான் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தன்னால் முடிந்ததைச் செய்வதாக உதவிப் பொலிஸ்மா அதிபர் கூறினார். ஆனால் நாங்கள் உதவி பொலிஸ்மா அதிபருக்குப் புகார் செய்ததன் பயன் தெருவில் காணப்பட்ட ஒவ்வொரு காரும் பொலிசாரினால் மறிக்கப்பட்டு அதன் Wind Screen உடைத்து நொருக்கப்பட்டன. இதற்கு எங்களுக்கு ஆதார பூர்வமான சாட்சியம் இருக்கிறது...”

7

16 ஆம் திகதி அதிகாலை இலங்கைப் பிரதமர் கௌரவ ஜே.ஆர் ஜெயவர்தனா அவர்களுடன், எதிர்கட்சித் தலைவரும் கூட்டணித் தலைவருமான திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் தொடர்பு கொண்டதன் பயன் நண்பகலுக்குச் சற்றுப்பின்னர் தெரிந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்துக்கொண்டிருக்கும் அசம்பாவிதங்களை நேரில் கண்டும் விசாரித்தும் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காக ஒரு விசேஷ விமானத்தில் சில அதிகாரிகள் யாழ்ப்பாணம் வந்தனர். அவ்வதிகாரிகளை இலங்கைப் பிரதமர் விரைந்து அனுப்பி வைத்திருந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பழைய மார்க்கத் எரிந்து பிணமேடாகக் காட்சி தந்த வேளையில், நவீன மார்க்கத்தின் கீழ் கடையொன்று விளாசி எரிந்து புதிய கட்டிடத்தின் கவர்களில் வெடிப்புகள் தோன்ற ஆரம்பித்த வேளையில், தையல் கடைகள் எல்லாம் எரிந்து விழுந்து புகைந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில், சந்திக்கு சந்தி தீ எரிந்துகொண்டிருந்த வேளையில், விசேஷ விமானம் ஒன்று யாழ் நகரின் மேல் தாழ்வாகப் பறந்து பார்வையிட்டபடி பலாலி விமான நிலையத்தில் இறங்கியது. அதில் பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் திரு. டபிள்யூ. ரி. ஜயசிங்கா, பொலிஸ் மா அதிபர் திரு. ஸ்டான்லி சேனநாயக்கா இராணுவத் தளபதி மேஜர் ஜெனரல் திரு. எஸ். ஆட்டிகல், பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபர் அனா. செனிவிரத்தினா, அனுராதபுரம் பொலிஸ் அதிபர் திரு. வியனகே ஆகியோர் வந்திருந்தனர்.

பலாலி இராணுவ முகாமில் அதிகாரிகளின் விசேஷ சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. கொழும்பிலிருந்து வந்திருந்த குழுவினர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முக்கிய அதிகாரிகளைச் சந்தித்தனர். யாழ்ப்பாண பொலிஸ் அதிபர் உதவிப் பொலிஸ்

அதிபர் ஆகியோரும், யாழ்ப்பாண இராணுவக் கொமாண்டர், கடற்படைத் தளபதி ஆகியோரைக் கொழும்பில் இருந்துவந்த அதிகாரிகள் சந்தித்துப் பேசினர். யாழ் மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. ஏ. ஏ. ஜோசேப் அவர்களும் இக்குழுவின் சந்திப்பில் கலந்து கொண்டார்.

யாழ், பொலிஸ் அதிபர் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களைக் குழுவினரிடம் எடுத்துரைத்தார். மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. ஜோசேப் கடந்த இரு தினங்களாக யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த சம்பவங்களை எடுத்துக் கூறினார். இப்போது நவீன சந்தைக் கட்டிடத்தில் தீ பரவிக் கொண்டிருப்பதாகவும் அதனை உடனடியாக அணைத்து நவீன சந்தையை அழிவிலிருந்து மீட்கும்படியும் கேட்டுக் கொண்டார். தீயை அணைப்பதற்கான உடனடி நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி அவர் வற்புறுத்தியதால், இராணுவத்தினரும் கடற்படையினரும் உடனடியாக ஸ்தலத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இராணுவத்தினரும் கடற்படையினரும் தங்களிடமிருந்த தண்ணீர் தாங்கி வண்டிகளுடன் சென்று தீயை அணைப்பதில் ஈடுபட்டனர்.

யாழ். நவீன கட்டிடங்களில் பிடித்திருந்த தீயை அணைப்பதில் வடபகுதி இராணுவக் கொமாண்டர் காப்டன் லியனகே தலைமையிலான ஆட்டிலரிப் பிரிவினரும், கடற்படைக் கொமாண்டர் அன்ட்ரூ தலைமையிலான கடற்படையைச் சேர்ந்தவர்களும் ஈடுபட்டனர். நவீன மார்க்கற்றின் கோழித்தீன் கடையில் பற்றி எரிந்த தீ அணைக்கப்பட்டது. கடைக்குள் இருந்த கோழித் தீன்கள் பிரிட்ஸ் என்பன கருகிக் கிடந்தன. கட்டிடச் சுவர் நெருப்பு வெக்கையால் பாளம் பாளமாக வெடித்துக் கிடந்தது.

கொழும்பிலிருந்து வந்திருந்த குழுவினர் யாழ்ப்பாண நகரத்துக்கு விஜயம் செய்து பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைப் பார்வையிட்டனர். யாழ். அரசாங்க அதிபரும் ஓடோடி வந்து இக் குழுவினருடன் கலந்து கொண்டார். இருநூறு மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து வந்த குழுவினர் யாழ் நகரின் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைப் பார்வையிட்டபோதுதான், ஒன்றரை மைல் தூரத்திலிருந்த யாழ்ப்பாணச் செயலகத்திலிருந்த அரசாங்க அதிபர் திரு. லால் விஜயபால வந்து பார்வையிட முடிந்தது.

பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் திரு. டபிள்யூ. ரி. ஜயசிங்க யாழ் நகரின் அலங்கோல நிலையைக் கண்டு மனம் நொந்தார். பொலிஸ்மா அதிபர் திரு. ஸ்ரான்லி சேனநாயக்கா எரிந்து முடிந்து புகைந்து கொண்டிருந்த பழைய மாக்கற்றையும் நவீன மாக்கற்றையும் கவலையுடன் பார்வையிட்டார். இராணுவத் தளபதி மேஜர் ஜெனரல் டி. எஸ். ஆட்டிகல அதிகாலையில் யாழ்நகரில் நிகழ்ந்துவிட்ட சம்பவங்களின் பிரதிபலிப்புக்களாகப் புகைந்து கொண்டிருக்கும் கட்டிடங்களைப் பார்வையிட்டார்.

யாழ். நகரின் சந்திகளில் போடப்பட்டிருக்கும் தடைகளை நீக்கி விடுமாறும். ஓரிடமும் தீயில்லாமல் அணைக்குமாறும் உத்தரவிட்ட குழுவினர் யாழ். செயலகத்திற்கு திரும்பினர்.

இராணுவ ட்ரக்குகள் யாழ் நகர வீதிகளில் பவனி வரத் தொடங்கின. அதேவேளை ஸ்ரான்லி வீதியிலுள்ள கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனத்தின் (சி. டபிள்யூ. ஈ.) முன் அந்த அரசாங்க ஸ்தாபனத்தை உடைத்துக் கொள்ளையிடும் நோக்கத்துடன் காதையர் சிலர் குழுமினர். அவர்களுடன் அகப்பட்டது ஆதாயம் என்று கருதிய அப்பாவி மக்கள் சிலரும் குழுமினர்.

அத்தியாயம் ஐந்து

1

1977, ஓகஸ்ட், 16.

நேரம் மாலை 4.30 மணி.

ஸ்ரான்லி வீதியில் முட்டாஸ்கடைச் சந்திக்கு அருகில் அமைந்திருக்கும் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையம் (சி. டபிள்யூ. ஈ.) கொள்ளையிடும் நோக்குடைய காதையர்கள் சிலரால் உடைக்கப்பட்டது. வீதியில் சுமார் அறுபது எழுபது மக்கள் அளவில் குழுமி நின்றிருந்தார்கள். கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையத்தின் கதவுகள் உடைத்துத் திறக்கப்பட்டதும் வீதியில் நின்றிருந்தவர்கள் கடைக்குள் பாய்ந்தார்கள். கண்ணாடி அலுமாரிகள், சோகேசுகள் என்பன அடித்து நொருக்கப்பட்டன. கலீர், கலீர் சத்தங்களுடன் கண்ணாடிகள் நொருக்கிச் சிதறின. உள்ளே இருந்த பொருட்கள் வெளியே தூக்கி வீசப்பட்டன. மேசைகள், கதிரைகள் என்பனவும் வெளியில் வீசப்பட்டன. அவற்றை வீதியிலிட்டு நெருப்பிட்டார்கள்.

உள்ளே கைப்பற்றிய பொருட்களுடன் பலர் வீதியில் இறங்கி நடந்து சென்றார்கள். ஜீப்பொன்றின் சத்தம் கேட்டதும் எல்லாரும் சிதறி ஓடினார்கள். மறைவிடங்களில் பதுங்கினார்கள். பின்னர் மீண்டும் வீதிக்கு வந்து கடை முன்னர் குழுமினார்கள். கூ. மொ. வி. நிலையத்தின் கீழ்க் கடையிலிருந்த ரயர்கள் எல்லாம் வீதியில் உருட்டிச் செல்லப்பட்டன. லொறி ரயர் ஒன்றினையும் ஒருவன் மிகுந்த கஷ்டத்துடன் உருட்டிச் சென்றான்.

உள்ளே நுழைந்த வன்செயலில் ஈடுபட்டவர்களில் சிலர் கடையின் மேல்மாடிக்கு ஏறினார்கள். மேல் மாடியில் இருந்த துணிவகைகள் ரோல் ரோலாக மாடிக் கதவினுடாக வீதியில் வீசப்பட்டன. வீதியில் நின்றவர்கள் தாவி எடுக்க முயன்றபோது பலர் தடுத்தார்கள். தடுத்துவிட்டு ஒருசிலர் மட்டுமே சேர்த்துத் தூக்கிக் கொண்டார்கள். தோளில் தூக்கி பேல்கணக்கில் துணிகளைக் காவிச் சென்றனர். குறிப்பிட்ட ஒரு சிலர் மட்டுமே சேர்ந்து துணிவகைகளைக் காவிச்சென்றனர். அதனைக் கண்டு பொறுக்க முடியாத ஒரு சில இளைஞர்கள் அவர்களிடம் இருந்து பறித்து அத்துணிவகைகளைக் கிழித்துக் கிழித்துப் போட்டனர்.

மாலை 5 மணி, கூ. மொ. வி. நிலையம் வெறுமையாகக் காட்சி தந்தது.

மாலை 6.30 மணியளவில் இருந்தாற் போல கூ. மொ. வி. நிலையத்தில் தீ பற்றிக் கொண்டது. தீ எப்படிப் பரவியது என்பது தெரியவில்லை. மேன்மாதியில் பற்றிப் பட்ட நெருப்பு கொளுந்துவிட்டெரிவதைப் பலர் கண்டனர். அயலிலுள்ள கட்டிடங்களில் தீ பரவி விடாமல் தடுப்பதற்காகப் பொதுமக்கள் பலர் குழுமி ஒரு மணி நேரம் போராடித் தீயை அணைத்தனர். ஆனால் கட்டிடத்தின் மேற்குப் பகுதி தீக்கு இரையாகி விட்டது.

2

அன்று நிகழ்ந்த வன்செயல்களால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களும், காயமடைந்த மக்களும் யாழ்ப்பாணத் தொகுதிப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. வெ. யோகேஸ்வரன் வீட்டில் குழுமத் தொடங்கினர். தாங்கள் பாதிக்கப்பட்ட விதத்தைத் தங்கள் உறுப்பினரிடம் கூறி அவர் பதிலைக்கேட்க அவர்கள் வந்திருந்தனர். முந்நூறுபேர் வரை அவர் வீட்டு வாசலில் நின்றிருந்தனர்.

அவ்வேளை அவ்வீதியில் விரைந்து வந்த ஜீப் ஒன்று திரு. யோகேஸ்வரனின் வீட்டு வாசலில் திடீரெனப் பிரேக்கிட்டு நின்றது. அதிலிருந்து குதித்த பொலிசார் அவரின் வீட்டுக்குள் வேகமாக நுழைந்தனர். நுழையும் போது அவரை எழுத முடியாத தூசண வார்த்தைகளால் அர்ச்சனை செய்தபடி அவர் வீட்டு விறாந்தையில் ஏறினர். அப்போது அவர் வீட்டில் அவருடன் திரு. கதிர்வேற்பிள்ளையும் இருந்தார். எவருடனோ தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ள முயன்று கொண்டிருந்த இருவரும் தூசண வார்த்தைகளுடன் வீட்டுப் படியேறிய பொலிசாரைக் கண்டு வெளியில் வந்தனர். சுற்றிவர மக்கள் குழுமி நின்றனர்.

வீட்டிற்குள் வந்த பொலிசாரை உடனடியாக வெளியே செல்லும்படி திரு. யோகேஸ்வரன் பணித்தார். அவர்கள் அவரையும் நின்ற மக்களையும் ஏறிட்டுப் பார்த்து விட்டு ஜீப்பில் ஏறிச் சென்றுவிட்டனர்.

எதிர்கட்சித் தலைவர் இதனைப்பேரவையில் விபரித்தார்:

“யாழ்ப்பாண தேசிய பேரவை உறுப்பினர் திரு. யோகேஸ்வரன் அவர்களின் வீட்டுக்குள் பொலிசார் மூன்று முறையாவது பலவந்தமாகப் புகுந்து வாயில் வந்தப்படி தூஷண வார்த்தைகளால் அவரை ஏசி இருக்கின்றனர். அந்த வார்த்தைகளை இந்தப் பேரவையில் கூற நான் விரும்பவில்லை.”

யாழ்ப்பாணத் தொகுதி உறுப்பினர் சொன்னார்; “மாலை 4.30 மணியளவில் மீண்டும் பொலிசார் என் வீட்டிற்குள் வந்தனர். நான் அப்போது வீட்டிலில்லை. என்னிடம் வந்திருந்த மக்கள் நின்றிருந்தனர். அங்கு நின்றிருந்த ஒரு பையனின் மண்டையில் அடித்துக் காயப்படுத்தி விட்டுச் சென்று விட்டனர். பின்னர் 5.30

மணி போல வந்தனர். அப்போது என் வீட்டிற்கு முன்னால் சில பஸ்கள் நின்றிருந்தன. ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள மக்களைப் பாதுகாப்பாக அவர்களது வீடுகளுக்கு அனுப்பி வைப்பதற்காக நான் இ.போ.ச.பொறுப்பானவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு இப்பஸ்களை வரவழைத்திருந்தேன். அப்போது இன்ரநாஷனல் ஜீப்பில் வந்த பொலிசார் ஆறேழு சைக்கிள்களை என்வீட்டிற்கு முன் வீதியில் மக்களிடமிருந்து பறித்துப் போட்டு ஒரு பஸ்ஸை அவற்றின் மேல் ஏற்றுமாறு றைவரைப் பயமுறுத்தி, பஸ்ஸை சைக்கிள்கள் மேல் ஏற்றியும் விட்டார்கள். இதனால் சைக்கிள்கள் நொருங்கிப் போயின....”

3

மாலை ஏறத்தாள் 6.45 மணி.

யாழ் அரசாங்க செயலகத்தில் அவசர மாநாடு ஒன்று கூடியது. அம் மாநாட்டில் அன்று நண்பகல் விஷேச விமானத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை தந்து கலவர இடங்களைப் பார்வையிட்ட அதிகாரிகள் கலந்து கொண்டனர். பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் திரு. டபிள்யூ ரி. ஜெயசிங்க, பொலிஸ் மா அதிபர் திரு. ஸ்ரான்லி சேனானாயக்கா, இரானுவத் தளபதி மேஜர் ஜெனரல் சேபால் ஆட்டிகல, பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபர் திரு அனா சேனவிரத்தின ஆகியோருடன் யாழ் அரசாங்க அதிபர் திரு லால் விஜயலாலா, அனுராதபுரம் பொலிஸ் அதிபர் திரு. வியனகே ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். இம் மகாநாட்டில் எதிர்கட்சித் தலைவரும், தமிழர் கூட்டணிச் செயலதிபர்களில் ஒருவருமான திரு. அமிர்தலிங்கம், சாவகச்சேரி உறுப்பினர் திரு. வி.என். நவரத்தினம், கோப்பாய் உறுப்பினர் திரு. எஸ். கதிரைவேற்பிள்ளை, யாழ்ப்பாண உறுப்பினர் திரு. வெ. யோகேஸ்வரன் ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர்.

இம் மகா நாட்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்து முடிந்த விரும்பத்தகாத சம்பவங்கள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. விரும்பத்தகாத சம்பவங்கள் தொடங்கியதும் பொலிஸ் அதிகாரிகளும் யாழ்ப்பாண நிர்வாக அதிகாரிகளும் உடன் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்திருந்தால் நிலைமை உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கமும் ஏனையோரும் எடுத்துக் காட்டினர்.

அவர் தொடர்ந்து கூறும்போது, “முன்னர் நடந்த இது போன்ற சம்பவங்களுக்குப் பூரணவிசாரணை செய்யப்படாதுதான் இது போன்ற செயல்கள் தொடர்ந்து நிகழக் காரணம்” என்று எடுத்துரைத்தார்., “1974 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த உலகத் தமிழ் மகாநாட்டில் பொலிசார் மேற்கொண்ட ஏதேச்சாதிகாரத் தாக்குதலினால் ஒன்பதுபேர் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். அது பற்றி விசாரணை நடத்த ஒரு ஆணைக்குழுவை நியமிக்கும்படி கேட்ட

நேரத்தில், முந்திய அரசு அதற்கு மறுத்துவிட்டதுமன்றி அதற்குக் காரணமாக இருந்த பொலிஸ் அதிகாரிக்குப் பதவி உயர்வும் வழங்கியது. அன்றே விசாரணை நடத்திக் குற்றம் செய்வார்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருந்தால் சட்டமும் ஒழுங்கும் நிலை நாட்டப்பட்டிருக்கும். 1976ஆம் ஆண்டு நல்லூர் செம்மணியில் வங்கி ஊழியர் பரராசா என்பவர் பொலிசாரின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் மரணமானார். மரண விசாரணையில் நீதிபதி இது படுகொலையெனத் தீர்ப்பளித்ததுடன் சம்பந்தப்பட்ட சந்தேக நபர்களான பொலிசாரை விளக்கமறியலில் வைக்கும்படி உத்தரவிட்டார். ஆனால் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். முந்தைய அரசால் நீதி கேலிக்குள்ளானது. இத்தகைய சம்பவங்கள் தாம் பொலிசார் மத்தியில் ஒழுக்கக் குறைவு ஏற்படவும், அதனால் பொதுமக்கள் தாக்கப்படவும் உயிரிழக்கவும் காரணமாய் அமைந்தன. பொலிசாரின் பொறுப்பற்ற கொடூரப் போக்கும் அதைக் கண்டும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்காமல் பார்த்திருந்த முந்திய அரசின் போக்கும் தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தியில் விரக்தியையும் வெறுப்பையும் ஏற்படுத்தி விட்டன. இதை இன்றைய அரசு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றைய அரசின் அந்தரங்கச் சுத்தியையும் நீதியை நிலைநாட்டுவதில் அதற்குரிய நாட்டத்தையும் எடைபோடுவதற்கு இப்போது நல்ல சந்தர்ப்பம் ஒன்று தமிழ் மக்களுக்கு வாய்த்துள்ளது”.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் திரு. டபிள்யூ. ரி. ஜெயசிங்காவிடம் வேறும் சில கோரிக்கைகளை விடுத்தார், யாழ்நகரின் வீதியிலிருந்து பொலிசார் முற்றாக நீக்கப்பட வேண்டுமென்றும், பொலிசாரின் இந்த அட்டூழியங்கள் பற்றி பகிரங்க விசாரணை நடத்திக் குற்றம் புரிந்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பொலிசார் அனைவரும் உடனடியாக இடமாற்றம் செய்யப்பட வேண்டுமெனவும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உறுப்பினர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

யாழ். நகரில் உருவாகியிருக்கும் இன்றைய நிலைமையை சமாளித்துச் சீர்செய்வதற்காக அதன் பொறுப்பைத் தற்காலிகமாக அனுராதபுரம் பொலிஸ் அதிபர் திரு. வியனகேயிடம் கையளிப்பதென மகாநாட்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அத்துடன் யாழ்நகர் வீதிகளிலிருந்து பொலிசார் திருப்பி அழைக்கப்பட்டு இராணுவத்தினரிடமும் கடற்படையினரிடமும் பாதுகாப்புப் பொறுப்பை அளிப்பதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மாலையிலிருந்து இராணுவத்தினரும் கடற்படையினரும் யாழ்நகர் வீதிகளில் ரோந்து நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர்.

அப்போது நேரம் இரவு 7.15.

யாழ்ப்பாணம் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து மெயில் புகைவண்டி கொழும்பு நோக்கிப் புறப்பட்டது. அதேபோல கொழும்புக் கோட்டையிலிருந்து காங்கேசன்துறை நோக்கி மெயில் புகையிரதம் புறப்பட்டது. கொழும்புக்கோட்டைப் புகையிரத நிலையத் தமிழ் அறிவிப்பு பின்வருமாறு ஒலித்தது; “மொதலாம் மேடையில் நிற்கும்பிரேதம் காங்கேசன்தொறைக்குப் புரப்படம். அது.....”

4

இரவு, 7.15.

யாழ்ப்பாணம் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து இரவு மெயில்றெயின் புறப்பட்டது. வழக்கத்திலும் பார்க்க மெயில்றெயினில் பிரயாணிகள் குறைவாகவே இருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் அன்று காலை நடந்து முடிந்துபோன தூரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவங்களால் வழக்கமாகப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியவர்களும் அன்று தங்கள் பிரயாணத்தைத் தொடரவில்லை. மிகக் குறைவாகவே பிரயாணிகள் காணப்பட்டனர்.

வழக்கத்திலும் பார்க்க அதிகமான சிங்களப் பிரயாணிகள் மெயில் றெயினில் அன்றிரவு பயணப்பட்டதைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் பேக்கரி நடத்திவருகின்றவர்கள் சிலரும் அவர்களிடையே காணப்பட்டனர். அவர்களின் முகங்கள் காய்ந்துகறுத்துக் கிடந்தன. ஒரு கொம்பாட்மெண்டில் பத்துப்பன்னிரண்டு இளைஞர்கள் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் சிங்களத்தில் உரையாடிக் கொண்டனர். அவர்கள் யார்?

கொண்டக்டர் ஜேகதாசனை அடித்துப் புல்லுக் குளத்திற்குள் அழுக்கியவர்கள் - அதிகாலையில் பழைய மார்க்கற்றின் பாய்க்கடைக்கு நெருப்பு வைத்தவர்கள். - தமிழ்ப் புலவர் சோமசுந்தரரின் சிலையை சிதிலப்படுத்தியவர்கள்? -- புரியவில்லை. அவர்கள் யார்?

மெயில்றெயின் பெருமூச்சுடன் யாழ்ப்பாணநிலையத்தை விட்டுப் புறப்பட்டது.

இன்று இடித்து, பாய்ந்து, முட்டி மோதி மூலைச் சீர் எடுக்கவேண்டியிருக்கவில்லை. பிரயாணிகள் எல்லாரும் திருப்தியாக - ஒரு சிலரைத் தவிர - அமர்ந்திருந்தனர். மெயில் றெயின் புங்கங்குளத்தை நெருங்கியது. மெதுவாக நிலையத்தில் தரித்து நின்றது. அவ்வேளை -

மெயில் றெயினின் சிற்றுண்டிச்சாலைக்குள் சிலர் நுழைந்திருந்தார்கள். அவர்கள் சிற்றுண்டிச் சாலையின் போத்தல்கள், கண்ணாடிகள் என்பவற்றை அடித்து உடைத்துச் சேதப்படுத்தினார்கள். சிற்றுண்டிச் சாலைக்குள் இருந்த

வேலையாட்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். இருந்தாற்போல மெயில் றெயினில் பரபரப்பு ஏற்பட்டது. சிற்றுண்டிச்சாலையைச் சுற்றி மக்கள் குழுமிவிட்டனர். தாக்குதல் நடத்தியவர்கள் ஆட்களுள் மறைந்து விட்டார்கள். அவர்கள் யார்?

நடந்து விட்ட அசம்பாவிதம், பிரயாணிகள் சிலரைத் தொடர்ந்து பிரயாணம் செய்ய அனுமதிக்கவில்லை. பிரயாணிகளில் சிலர் தங்கள் பெட்டிகளுடன் புங்கன்குளத்தில் இறங்கி விட்டார்கள். செக்கியுற்றிக் காட்ஸ் ஓடிவந்தார்கள். காட்மார் ஓடி வந்தார்கள். என்ன செய்வது? இனந்தெரியாத நபர்கள் சிற்றுண்டிச் சாலையில் தாக்குதல் நடத்தி விட்டார்கள் !

மெயில் றெயின் புங்கன் குளத்திலிருந்து ஒரு மணி தாமதித்தே புறப்பட்டது. அப்போது நேரம் இரவு - 8.30.

5

கொழும்பில் இருந்து காங்கேசன்துறை நோக்கிப் புறப்பட்ட மெயில் றெயினில் ஏராளமான பிரயாணிகள் நிறைந்திருந்தார்கள். அவர்களுள் பிரபல எழுத்தாளர் திரு. க. நவசோதி தன் குடும்பத்தாருடன் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். பிரபல நகைச்சுவை இதழான 'சிரித்திரன்' பத்திரிகையின் ஆசிரியரான திரு. சிவஞானசுந்தரம் என்ற 'சுந்தர்' அதில் தனித்துப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர்களுடன் அமரர் தந்தை செல்வநாயத்தின் மகன் திரு. சந்திரகாசன் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார். இன்னும் நூற்றுக் கணக்கானோர் மெயில் றெயினில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் யாவரும் தங்களுக்கு நள்ளிரவு வேளையில் அனுராதபுரத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை விபரித்தனர்.

நள்ளிரவு ஒரு மணி. கொழும்பிலிருந்து வந்த மெயில் அனுராதபுரம் புகையிரத நிலையத்தில் பிரவேசித்து நின்றது. பல பிரயாணிகள் இறங்கிச் சென்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்துவரும் மெயில் றெயின் இன்னமும் வரவில்லை. அதனால் கொழும்பிலிருந்து வந்த மெயில் றெயின் புறப்படத் தாமதித்து நின்றது.

பத்து பதினைந்து நிமிடங்கள். தங்களுக்கு நடக்கப்போவதை மறந்து பிரயாணிகள் சிலர் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்த மெயில் றெயின் அனுராதபுர புகையிரத நிலையத்துள் பிரவேசித்தது. பிரவேசிக்கும்போதே கூச்சல்சத்தம் அதனுள்ளிருந்து எழுந்தது. சோடாப்போத்தல்கள் எறியப்பட்டு ஷெட்பதால் ஏற்படும் பலத்த ஓசையும் எழுந்தது. மெயில் றெயின் சரிவர நிற்பதற்கு முன்னரே பலர் கீழே குதித்தார்கள். அவர்கள் கைகளில் போத்தல்கள், தடிகள், பொல்லுகள்!

திகைப்பும் வியப்பும் மாறுவதற்கு முன்னரே இருளைக் கிழித்தபடி கூச்சல் எழுந்தது.

“தெமளு அப்பிட்ட கவா -”

(“தமிழன் எங்களை அடித்துப் போட்டான்!”)

“யாபானே, தெமளு அப்பிட காவ.....”

(யாழ்ப்பாணத் தமிழன் எங்களை அடித்துப் போட்டான்.....”

“தெமளு அப்பிட்டகாவா யாப்பானே தெமளு அப்பிட்டகாவ”

என்று கத்தியவாறு பலர் குதித்தார்கள். அனுராதபுர நிலையம் சற்றே திகைத்து நின்றது. போட்டர்கள் சத்தமிட்டவர்களை நோக்கி ஓடினார்கள். நிலையத்தில் நின்றிருந்த றெயில்வேத் தொழிலாளர், வேலைவெட்டியற்றவர்கள் எல்லாரும் அவர்களை நோக்கி ஓடினார்கள், புகையிரத நிலையத்தினைச் சூழ்ந்திருந்த றெயில்வே லைன்களில் வசித்தவர்களும் ஓடிவந்தார்கள்.

“யாபானே பறத் தெமளு அப்பிட்டகாவா.....” வதந்திகள் பரவின.

“பிக்குவைக் கொன்று விட்டார்கள், பல்கலைக்கழக மாணவிகள் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள். பொலிசார் நால்வர் சுடப்பட்டார்கள். சிங்களவர்களின் பிணம் பார்சல்களில் வருகின்றது யாப்பானே தெமளு அப்பிடகாவா”

வன்செயலில் நாட்டமுள்ள காதையர்கள் ஏற்படுத்திவிட்ட வதந்திக்கு கால்கள், சிறகுகள் முளைத்தன. காதையர்கள் கூட்டம் வெறிக் கூச்சல் போட்டது. ஒருவன் கத்தினான்:

“சிங்களயட்ட ஜயவேவா”

(“சிங்களவருக்கு வெற்றி.....”

“சிங்கள ரட்டட்ட ஜயவேவா.....”

சிங்கள நாட்டிற்கு வெற்றி”)

“சிங்களரட்ட ஜயவேவா சிங்கள ரட்டட்ட ஜயவேவா” என்று கூச்சல் கிளப்பியபடி அக்கூட்டம் தமிழர்கள் அமர்ந்து திகைத்துக் கொண்டிருந்த மெயில் றெயினை நோக்கித் திரும்பியது. கொழும்பிலிருந்துலந்த மெயில் றெயினை நோக்கி முதலில் அக்காடையர் திரும்பினர். போத்தல்கள் றெயினை நோக்கிப் பறந்தன. கற்கள் பறந்தன!

“பறைத் தெமளு” கத்திகள், பொல்லுகள், உடைந்த சோடாப் போத்தல்கள் சகிதம் றெயின் கொம்பாட்மென்டுகளுக்குள் காதையர்கள் வெறியுடன் பாய்ந்து ஏறினார்கள்.

கண்மூடித் தனமாகக் கண்களில் பட்ட தமிழர்களைத் தாக்கினார்கள். ஆயுதம் தாங்கிய சுமார் நாற்பது காதையர்கள் 400 க்குமேல் பிரயாணம் செய்த தமிழர்களைத் தாக்கினார்கள். நாற்பதும் அடம்பன் கொடி, நானூறும் சிதறிய நெல்லிக்காய்கள்.

ஆண்களே அதிகமாகத் தாக்கப்பட்டார்கள். திரும்பி அடித்த ஒருசில துணிச்சலக்காரர்கள் போத்தல் கூர்களால் குத்தப்பட்டார்கள். பொல்லுகளால் மண்டை உடைந்தோர், கைகள் முறிந்தோர், கால்களால் உதை வாங்கி முடங்கியோர் அடி... உதை... குத்து... இரத்தம்.... ஒரே ஓலம்!

பெண்களும் சிறுவர்களும் “ஐயோ அம்மா” என்று கதறி ஒலமிட்டார்கள். முதலில் தாக்குதல். பின்னர் ஆரம்பமானது கொள்ளை!

புகையிரதத்தை விட்டுப் பிரயாணிகள் கீழே குதித்து ஓடினார்கள். கைகளில் பெட்டிகளுடன் சிதறிச் சிலர் மேடையில் ஓடினர். சிலர் இருளினுள் பயந்து திசை தெரியாது ஓடினர். ஓடியவர்களும் தாக்கப்பட்டார்கள். சிலர் இருள் மறைவிடங்களுள் புதுங்கிக் கொண்டார்கள். தாக்குதலைத் தடுப்பார் எவருமில்லை எங்கும் சிங்களக் காதையர் வெறியாட்டத் தாக்குதல்களை நடாத்தினர்.

“ஐயவேவா...” சத்தம் ஒரு புறம்,

“ஐயோ...” என்ற மரண ஓலம் ஒரு புறம்.

பெண்கள் பயத்தில் கத்தினார்கள். பிள்ளைகள் பயத்தில் ஒலமிட்டனர்!

கொம்பாட் மெண்டுகளுள் நின்றிருந்த சிங்களக் காதையர்கள் உள்ளுக்குள் இருந்த குட்கேசுகளையும் பெட்டிகளையும் கூடைகளையும், யன்னல்களால் வெளியில் தூக்கி வீசியெறிந்தார்கள். இதற்கெனவே வெளியில் காத்திருந்த பரதேசிக்கூட்டம் அவற்றைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டு ஓடியது.

ஆண்களுக்கு விழுந்த அடி அகோரத்தில் அவர்கள் பேச்சு மூச்சற்று அடங்கிக் கிடக்க..... சிங்களக் காதையர்களின் நாட்டம் தமிழ் பெண்களின் நகைகளில் திரும்பியது. கொள்ளை மண்கொள்ளை.....! சும்மா சொல்லக்கூடாது. எங்கள் தமிழ்ப் பெண்கள் ஒவ்வொருவரும் பெறுமதியாளர்கள் தாம்; நகைக் கடைகள்!

கத்திமுனையில் தாலிக்கொடிகள் பறிக்கப்பட்டன. கைகளில் இருந்த காப்புகள் திருகிக் கழற்றி எடுக்கப்பட்டன. தோடுகளைக் கழற்றுவதில் கணக்கம் தெரிந்தால் காதுகளை அரிந்தே எடுத்து விடுவது போல காதையன் நெருங்கினான். பயத்தால் பெண்கள் தங்கள் நகைகளைக் கழற்றிக் கொடுத்தார்கள். தங்கள் கணவன்மார் பார்த்திருக்கத்தக்கதாகவே தங்கள் தாலிக்கொடிகளைக் கழற்றிக் கொடுத்தார்கள்.

எங்கும் ஓலம் எங்கும் பயப் பிராந்தி எங்கும் இரத்தக்காயம் அனுராதபுரப் புகையிரத நிலையத்தில் சிங்கள வெறியர்கள் பேயாட்டமாடினார்கள். கொள்ளையிட்டார்கள்.

“ஐயோ ... என்ர சொத்தெல்லாம் போச்சதே”

“என்ர தாலிக்கொடி.....”

“நான் வாங்கிவந்த றான்ஸ்சிஸ்டர்..... பொருட்கள் எல்லாம் போச்சது”

“என்ர காகு....”

அடிபட்டோர் கீழிறங்கி ஓடி மிதிபட்டோர்..... எங்கும் காயங்கள்!

45 நிமிட நேரமாக சிங்களக் காதையர்கள் தமிழர்களைத் தாக்கி கொள்ளையிட்டார்கள்.

அதேவேளை கொழும்பிலிருந்து தலைமன்னாருக்குச் செல்லும் மெயில் றெயினும் பிளாட்பாரத்தில் பிரவேசித்தது. இரண்டு மெயில்வண்டிகளுக்கும் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அந்த றெயிலுக்கும் நடந்தேறியது. மிருகத்தனமான தாக்குதல்கள். கத்திகளைக் காட்டிக் கொள்ளையடிப்பு, பிளாட்பாரத்தில் தூக்கு வீசப்பட்ட பிரயாணிகளின் பொருட்களை எச்சில் இலைக்கு விரைந்து தாவும் விலங்குகளாகத் தாவிப் பாய்ந்து ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் பறித்து எடுத்துக் கொண்டு செல்கின்ற காட்சி.

காடையர் கூட்டம் மெயில் றெயின்களின் முதலாம் வகுப்புக்குச் சென்று உள்ளே நுழைய முயன்றது. அக்கொம்பாட்மெண்டுகளின் கதவுகள் நன்கு பூட்டப்பட்டிருந்தமையால் அங்கிருந்த பிரயாணிகள் தப்பிப் பிழைத்தனர்.

மன்னார் றெயினில் அடிவாங்கியவர்கள் ஓடிவந்து கொழும்பு மெயிலில் பாய்ந்து ஏறிக்கொண்டனர். சிலர் தவறிக் கீழே விழுந்தனர்.

“தெமளத? சிங்களத?.....”

“அப்பி முஸ்லீம்.....”

..... அடிவாங்காமல் தப்பியவர்கள் அவர்கள்.

ஆண்களிடமிருந்து கைக்கடிகாரங்கள், மோதிரங்கள் யாவும் பறிக்கப்பட்டன,

ஒருமணி நேரத்திற்குப் பின்னர்தான் புகையிரத நிலையத்திற்குப் பொலிசார் வந்து சேர்ந்தனர். அடிபட்ட பலரும் பிளாட்போம் மேடையில் வந்து பயத்துடன் கும்பலாக இருந்தனர். குழந்தைகள் அழுகை, பெண்களின் விம்மல் ஆண்களின் தலைக்குனிவு..... பொலிசார் அவர்களுக்குக் காவல் இருந்தனர், அதிஷ்டவசமாக அப்பொலிசாரில் ஆறு தமிழ்ப் பொலிசார் இருந்தனர். பொலிசாரைக் கண்டும்கூடக் காடையர்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு நகரவில்லை. கொம்பாட்மெண்டுகளுக்குள் ஏறி ஏதாவது மிச்ச சொச்சமாகப் பொருட்கள் இருக்கின்றனவா என்று தேடினர். அவர்களைப் பொலிசார் துரத்துவதும் அவர்கள் ஓடிச் சென்று திரும்பி வருவதுமாக ஓடிப்பிடித்து விளையாடல் சற்றுநேரம் நிகழ்ந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஏதோ சிங்களவர்களுக்குப் பெரிதாக நடந்துவிட்டதென்ற வதந்தியால் மெயில் வண்டியின் டிறைவர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு றெயினை ஓட்டிச் செல்ல மறுத்துவிட்டார் எனப் பலர் பேசிக் கொண்டனர்.

அதிகாலை 4 மணிக்குத்தான் மெயில்வண்டி யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டது. அது புறப்பட்ட அதே வேளை.....

இனக்கலவரமும் இலங்கை எங்கணும் பரவத் தொடங்கியது!

1977 ஓகஸ்ட், 16 நள்ளிரவுத் தாக்குதல் நிகழ்ந்த அநுராதபுரப் புகையிரத நிலையத்தில் இருந்து இனக்கலவரம் வெடித்தது. 17 ஆம் திகதி காலை 10.30 மணிக்குத்தான் தாக்குதலுக்கும் மண்கொள்ளைக்கும் உட்பட்ட தமிழ் மக்களைச் சுமந்துகொண்டு மெயில் றெயின் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தது. யாழ்ப்பாணப் புகையிரத நிலையத்தில் ஏராளமான மக்கள் குழுமி நின்றிருந்தார்கள். மெயில் வருவதற்கு முன்பே வதந்திகள் பறந்துவிட்டன.

“மெயிலில் பிரேதங்கள் வருகின்றனவாம்”

“30 பேர் ராத்திரி ‘சரி’ யாம்...”

“சீலைகூட இல்லாமல் பெண்டுகள் வருகின்றனவாம்”

மக்களிடையே உலாவிய வதந்திகள் புகையிரத நிலையத்தில் நிலவிய பதற்ற நிலையையும், மெயிலில் தங்கள் உறவினர்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் மக்களின் உணர்ச்சியையும் கண்ட யாழ்ப்பாணத் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. வெ. யோகேசுவரன் பாதிக்கப்பட்டவர்களை யாழ்ப்பாணத்தில் இறக்குவது கலவரத்தை ஏற்படுத்தும் என எண்ணி, காயப்பட்டவர்களை நாவற்குழியில் இறக்கி ஆஸ்பத்திரியில் சேர்ப்பிப்பதற்காக எவருக்கும் தெரியாமல் பஸ்வண்டிகளுடன் நாவற்குழி புகையிரத நிலையத்திற்குச் சென்று விட்டார்.

விடயம்புரிந்த மக்கள் நாவற்குழிப் புகையிரத நிலையத்திற்குப் படையெடுத்தார்கள்! யாழ்நகரிலும் சிறிது பதற்றம் நிலவியது எரிந்து தரைமட்டமாக்கக் கிடக்கும் சந்தையையும் கடைகளையும் ஏராளமான மக்கள் வந்து பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டார்கள். மக்கள் நகரத்தில் திரளத்தொடங்கினர். இருந்தாற்போல 10 மணியளவில் யாழ் நகரத்திற்கு வந்த இராணுவத்தினரும் கடற் படையினரும் நகரத்தில் நின்றிருந்த மக்களைக் கலைந்து செல்லுமாறு எச்சரிக்காமலேயே அடித்துத் துரத்தினர். முதல்நாள் அனுபவம் மக்களை உடனடியாகச் சிதறி ஓடச் செய்தது. சிதறி ஓடிய மக்கள் பலர் யாழ்ப்பாணப் புகையிரத நிலையத்திற்கும் வந்து சேர்ந்தனர்.

நாவற்குழிப் புகையிரத நிலையத்தில் மெயில் வந்து நின்றது. மெயில் றெயின் பளை புகையிரத நிலையத்தில் நிற்கும்போது ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பிற்குச் சென்று கொண்டிருந்த யாழ்நேவி அல்வேளையில் பளையில் வந்து தரித்தது. மெயில் றெயினில் இரத்தக் காயங்களுடன் நகைநட்டுகளை இழந்து வந்து கொண்டிருந்த தமிழ் மக்களைக் கண்ட இளைஞர்கள் சிலர் ஆத்திரம் கொண்டனர். அதனால் யாழ்நேவி சிற்றுண்டிச்சாலை தாக்கப்பட்டது. சிற்றுண்டிச்சாலையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த வேலையாட்களும் தாக்கப்பட்டனர். யாழ்நேவியில் சிற்றுண்டிச்சாலையில் இருந்த உணவுப் பொருட்கள் எடுத்து இலவசமாக விநியோகிப்ப்பட்டன.

யாழ்ப்பேதியில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் பலர் மெயில் றெயினின் ஏறிக்கொண்டனர்,

நாவற்குழிப் புகையிரத நிலையத்தில் காயப்பட்டோர் இறக்கப்பட்டனர். அடியினால் வீங்கிய உடம்பினராய் கண்டிய உடம்பினராய்... இரத்தம் வடிந்து காய்ந்த உடம்பினராய்..... வீங்கிய முகத்துடன் காயப்பட்டோர் இறங்கினர். சிலர் இறக்கப்பட்டனர்.

மெயில் றெயின் பெருமூச்சுடன் யாழ்ப்பாணம் நோக்கிப் புறப்பட்டது. பலர் யாழ்ப்பாணத்தில் இறங்கினர். உறவினர்கள் ஏக்கத்துடன் எதிர் கொண்டனர். கவலை கண்ணீர் இழப்பு அவமானம்..... பயம்..... ஏக்கம் இவ்வளவும் கலந்த சந்திப்புகள்.... சங்கமங்கள்.

இறங்கிய மக்கள் வீடுகளுக்கு விரைந்து சென்றனர். பருத்தித்துறை வீதியில் ஏராளமான மக்கள் சென்றனர், சயிக்கிலில் சென்றவர்கள் இராணுவத்தினரால் நாகவிகாரைச் சந்தியில் வைத்துத் தாக்கப்பட்டனர். அநுராதபுர நிலையத்தில் பிரயாணிகளைக் காதையர்கள் தாக்கி அனுப்பி வைத்தனர். தாயகத்து வீதியில் நடக்கவிடாது படையினர் தாக்கி விரட்டினர். பருத்தித்துறை வீதியில் நடக்கமுடியாமல் மக்கள் சிதறி ஓடினர். பலர் மீண்டும் சென்று மெயிலில் ஏறிக்கொண்டனர்.

நாகவிகாரைச் சந்தியில் சயிக்கிலில் சென்றவர்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார்கள். சயிக்கில்கள் அடிக்கப்பட்டு அருகிலிருந்த குளத்திலும் வாய்க்காலிலும் வீசப்பட்டன. துப்பாக்கிப்பிடியால் தாக்கப்பட்ட இளைஞர்கள் சிலர் இரத்தம் ஒழுக ஒழுக ஓடிச்சென்றனர். பூட்ஸ் கால்களால் உதைக்கப்பட்ட பலர் சுருண்டு எழுந்து ஓடினர். அவ்வீதியில் வந்த கார்கள் பல தாக்கப்பட்டன. வின்ஸ் ஸ்கிரீன்கள் பல அடித்து நொருக்கப்பட்டன. கார்களில் சென்றவர்களும் தாக்கப்பட்டனர்.

காரணமில்லாமல் அப்பாவி மக்கள் தாக்கப்பட்டார்கள்.

நாகவிகாரையில் சிங்களமக்கள் பலர் அடைக்கலம் புகுந்திருந்தார்கள். பொதுமக்களால் தாக்கப்பட்டதால் அல்ல; ஒரு சிங்களவர் கூட யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு சிறு அடிகூடப்படவில்லை. நாகவிகாரையில் தஞ்சம் புகுந்தவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக நிறுத்தப்பட்டிருந்த இராணுவத்தினர் அவ்வீதியால் சென்ற மக்களைத் தாக்கிக் துரத்தினார்கள்.

கேள்வி நியாயம் இருக்கவில்லை!

மீண்டும் இத்தாக்குதல்களினால் யாழ்ப்பாணத்தில் முதல்நாள் போலப் பதற்ற நிலை தொடங்கியது. அப்பதற்ற நிலை அன்று பிற்பகல் உச்ச நிலையை அடைந்தது!

17 ஆம் திகதி பிற்பகல் 5 மணியளவில் கன்னாதிட்டியில் கஸ்தூரியார் வீதியில் ஒரு நகைக்கடை பலாத்தாரமாக உடைக்கப்பட்டு கொள்ளையடிக்கப்பட்டது. அத்துடன் அந் நகைக்கடைக்குத் தீயும் வைக்கப்பட்டது. தீயை அணைக்க முயன்ற ஒருவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இறந்தவர் யார் என்பது இன்னமும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இச்சம்பவம் குறித்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தேசிய அரசுப் பேரவையில் எடுத்து விபரித்தார்.

“.... பொலிசாரை கண்காணிப்பு வேலையிலிருந்து வாபஸ் பெற்று இராணுவத்தினரை அதிலே ஈடுபடுத்துமாறு பாதுகாப்புத் துணை அமைச்சரிடமும் இராணுவத் தளபதியிடமும் கேட்டுக் கொண்டோம். அதன்படி 16.8.77 இராணுவம் ரோந்து நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டது. அதனால் அன்று இரவு ஒரு தொல்லையும் இருக்கவில்லை”. மீண்டும் நேற்று (17.8.77) பொலிசார் வந்தனர். குழப்பங்கள் ஆரம்பமாகின.

“மூன்று பா. உ. க்கள் சென்ற காரையும் பொலீசார் எந்த இடத்தில் மறித்து திரும்பி அனுப்பினார்களோ அதே இடத்தில் இ.போ. ச. பேருந்து வண்டியொன்றை பொலீசார் பொறுப்பெடுத்து ... அதை நகைக்கடைகள் இருக்கின்ற பகுதிக்கு ஒட்டிச் சென்று ... ஒரு நகைக்கடைக்குள் நுழைந்து அக்கடைக்குள்ளிருந்த நகைகளை அள்ளிக்கட்டி தாம் ஒட்டிவந்த பேருந்து வண்டிக்குள் ஏற்றியிருக்கிறார்கள், இது நடைபெறும்போது அந்தவழியே வந்த வட்டுக்கோட்டை பா. உ. திருநாவுக்கரசும் கிளிநொச்சி பா. உ. ஆனந்தசங்கரியும் இதைத்தமது கண்களால் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறார்கள்”. இதுபற்றிய உண்மையைக் கூற யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இ. போ. ச. டிப்போ கப்ரீன்டென்னையும் குறித்த இ. போ. ச. பஸ் சாரதியையும் நேற்று இரவு கலாசார அமைச்சர் முன்னிலையில் அழைத்திருந்தோம். சீருடை அணிந்த பொலிசாரே நடத்தி முடித்திருக்கிறார்கள்...

“.... அவர்களுக்கு இலக்கங்கள் காணப்படவில்லை! இதை நான் உதவி பொலிஸ் மா அதிபரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்த போது...” அவர் இது நடக்க முடியாத விஷயம்” என்று கூறி அதை அப்படியே நிராகரித்து விட்டார். இதை உங்களால் கற்பனை பண்ணிப் பார்க்க முடிகிறதா? எல்லா பொலிஸ் அதிகாரிகளும் சீருடைய அணிந்த தேவதைகள் என்றும், இப்படியான செயல்களில் அவர்கள் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்றும் உதவிப் பொலிஸ்மா அதிபர் கருதுவதாக தெரிகிறது! ஆனால் இச்சபையின் பொறுப்பு வாய்ந்த இரண்டு உறுப்பினர்கள் பொலிசாரின் மேற்குறிப்பிட்ட சம்பவங்களைத் தமது கண்களால் நேரடியாக பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களது கார் திருப்பிவிடப்பட்ட காரணம்.... நகைக்கடை நிகழ்ச்சியை இந்த

மூன்று பா. உ. க்களும் கண்டு விட்டார்கள் என்பதுதான். அந்த இடத்தில் ஒருவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். அவரை சுட்டது யார் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும்... அங்கு கொள்ளையடித்த பொலிசாரே குறித்த நபரையும் சுட்டுக் கொன்றிருக்கின்றனர்.

பொலிஸ் உயர் அதிகாரிகள் இப்போது தமது ஆட்கள் செய்த பாவங்களை .. கொடுமைகளை எல்லாம் மூடிமறைக்க முயற்சிக்கின்றார்கள். இதனால் தான் நான் பாதுகாப்பு அமைச்சு செயலாளரிடம், இன்று காலை பிரதமரைச் சந்தித்த போது தமது கடமையில் இருந்து தவறிய யாழ் பொலிஸ் அதிபர் திரு. செனிவிரத்தினாவை உடனடியாக அங்கிருந்து மாற்றவேண்டுமென்றும் - உதவிப் பொலிஸ் அதிபருக்கு, பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரிக்கும், அங்கு மேலும் ஒரு நிமிடம் கூட கடமையாற்ற தகுதி இல்லையென்றும் எடுத்துக் காட்டினேன். இதை நீங்கள் செய்யாவிடின்.... யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள மக்களின் நம்பிக்கையை நீங்கள் பெறவே முடியாது. அங்கு மக்கள் பீதியின் நடுவில் வாழ்கிறார்கள்! பிரதமர் நீட்டுகின்ற நேசக்கரத்தை பிடித்துக்கொள்ளுமாறு அரசாங்க உறுப்பினர்கள் பலர் இங்கு பேசினார்கள்; ஆனால் பிரதமரது இந்த நட்புக்கரம் யாழ்ப்பாணத்துக்கு எட்டக் கூடிய வரையும் நீட்டப்படவில்லை. அங்கு நீட்டப்படும் கரங்கள் பொலிஸ்காரர்களின் முஷ்டிக் கரங்களும் எங்களை கடுவதற்காக இயந்திர துப்பாக்கிகளை ஏந்திய கரங்களுமாகவே இருக்கின்றன.

“தம்மீது நம்பிக்கை வைக்கும்படி பிரதமரும், அமைச்சரவையும் தமிழ் மக்களுக்கு விடுக்கும் வேண்டுகோள் அந்தரங்ககத்தி நிறைந்ததாக இருக்குமானால்.... அதை நிரூபித்துக் காட்டுவதற்கு இது நல்லதோர் சந்தர்ப்பம். கடமை தவறிய இந்தப் பொலிஸ் அதிகாரிகளை அங்கிருந்து உடனடியாக இடமாற்றம் செய்து, நடைபெற்ற சம்வங்களை விசாரிப்பதற்கு ஓர் பாரபட்சமற்ற - உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர் ஒருவரைக் கொண்ட ஆணைக்குழுவை நியமிக்க வேண்டும்.

“நான் ஆரம்பத்தில் கூறியதுபோல்... பொலிசார் தமது தவறுகளை மூடிய மறைத்திட இது எங்களது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினது போராட்டத்தில் ஒர்பகுதி என்று கூறத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள்; நான் இச்சபைக்கும் முழுநாட்டுக்கும் - கூறிவைக்க விரும்புவது இதுதான் - நாங்கள் எங்கள் போராட்டத்தை ஆரம்பிக்கும்போது அதுபற்றிப் போதிய முன்னறிவித்தல் தந்துவிட்டே எமது போராட்டத்தை ஆரம்பிப்போம்; எங்கள் சொந்தச் சந்தைக் கட்டடத்துக்கும், எங்கள் சொத்துக்களுக்கும் தீயிடுவதும் ... எங்கள் சொந்த மக்களைக் கொன்று குவிப்பதும் எங்கள் போராட்டமாக இருக்காது....”

அத்தியாயம் ஆறு

1

யாழ் நகரில் நடந்து முடிந்துபோன அசம்பாவிதங்கள் இனக்கலவரத்திற்கு ஒரு சாட்டாக அமைந்தன. தென்னிலங்கையில் சிங்களக் காதையர்கள் இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். தமிழ் மக்களின் உயிருக்கும் சொத்துக்களுக்கும் சேதங்கள் விளைவிக்கப்பட்டன. அனுராதபுரத்தில் நள்ளிரவு மெயில்றெயின் தாக்குதலுடன் ஆரம்பமான இனவெறியாட்டம் அனுராதபுரத்திலும் குருநாகலிலும் அன்றே தலைவிரித்தாட தொடங்கியது. சிங்கள காதையர்கள் தங்களின் வெறியாட்டத்திற்கு துணையாக பொய் வதந்திகளை பரப்பி இனக் கலவரத்திற்கு எதிராக விளங்குகின்ற சிங்கள மக்களையும் ஊமையாக்கி விட்டனர்.

அதனால் தான் வதந்திகளை நம்ப வேண்டாம் என வானொலியில் பல தடவைகள் அறிவித்ததுடன், வதந்திகளை பரப்புவோர் மீது கடும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் எனவும் எச்சரிக்கை செய்தது. நாட்டில் உலாவிய வதந்திகள்எவை எனக் கூறிய அரசு அதனை மறுத்து அறிக்கையும் விட்டது.

“..... யாழ்ப்பாணத்திலோ அல்லது நாகதீபத்திலோ எந்த பௌத்த ஆலயமும் சேதப்படுத்தப்படவில்லை. இப்பகுதிகளில் சிங்களவர்கள் குறிப்பாக சிங்கள மாணவர்கள் எவரும் தாக்கப்படவில்லை. இந்த உண்மைக்குப் புறம்பாகத் தீயசக்திகள் பரப்பும் எந்த வதந்திகளையும் நட்பவேண்டாம். சிங்கள மக்களுக்கோ குறிப்பாக மாணவர்களுக்கு எந்த விதமான தீங்கோ இம்சையோ இப்பகுதிகளில் அளிக்கப்படவில்லை. யாழ் மாவட்டத்தில் எந்த ஒரு பௌத்த ஆலயத்திற்கும் எந்த ஒரு சேதமும் ஏற்படவில்லை...” எனப் பாதுகாப்பு அமைச்சு விடுத்த விசேஷ அறிக்கையில் இருந்து தென்னிலங்கையில் சிங்கள இனவெறியர்கள் எத்தகைய வதந்திகளைப் பரப்பியிருந்தார்கள் என்பதை அறியலாம். அனுராதபுரத்திலும் குருநாகலிலும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக வன்செயல்கள் 17ம் திகதி கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. தமிழ் வர்த்தகர்களின் கடைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுத் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. தமிழ் மக்களின் வீடுகளுக்கும் அதே நிலை நடந்தது. கண்ணிற்பட தமிழ் மக்கள் யாவரும் காதையர்களால் தாக்கப்பட்டனர். சிலர் உயிரிழந்தனர். உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக காடுகளில் ஒளிந்தோர் அநேகர். பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டனர். ஆண்கள் கடப்பட்டுனர். வெட்டப்பட்டனர். இத்தகைய வன்செயல்கள் உச்சமடைந்ததால் அன்று இரவு 8.00 மணியிலிருந்து மறுநாள் காலை 5 மணிவரை அனுராதபுர மாவட்டத்திலும் குருநாகல் மாவட்டத்திலும் ஊரடங்குச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

எனினும் தமிழருக்கு எதிரான வன்செயல்கள் இலங்கை எங்கணும் உண்மையாகவே இலங்கை எங்கணும் தமிழர்கள் வாழ்கின்ற வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் உட்படத்தான் - தலைதூக்கி பேயாட்டமிட்டன. வதந்திகளை நம்பாதீர்கள் என்ற அரசு, உண்மை நிலையை படம்பிடித்து காட்டுவதற்கு முன் வந்தது. இலங்கையின் பிரதம மந்திரி ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனா 18ஆம் திகதி தேசிய அரசுப் பேரவையில் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் நிலவும் அசம்பாவிதங்கள் குறித்து விளக்கம் தந்தார். நீண்ட அந்த விளக்கம் வருமாறு:

“யாழ்ப்பாணச் சம்பவங்கள் தொடர்பாகவும் நாட்டின் பல பகுதிகளில் பரவலாக ஏற்பட்டு வரும் அசம்பாவிதங்கள் குறித்தும் அரசாங்கம் கவலை கொண்டுள்ளது. நாட்டின் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டவும் நிலமையை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைக்கவும் சகல நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துள்ளது.

தீ வைப்பு சம்பவங்களும், வன்முறைச் சம்பவங்களும் நாட்டில் நிகழ்ந்திருக்கின்றன, நடந்தவற்றின் காரணத்தை அறிவது மட்டுமன்றி, இவ்வசம்பாவிதங்கள் பெருமளவிற்கு பரப்புவதை உடனடியாகவும், பயன் தருவகையிலும் எவ்வாறு நாம் தடுக்கப் போகிறோம் என்பதுவே நாம் கவனத்திற்கு கொள்ளத்தக்கதாகும். எடுத்திருக்க கூடியதான முதலாவது நடவடிக்கையை நாம் எடுத்துள்ளோம். இன்று பிற்பகல் 4.00 மணியிலிருந்து அதிகாலை 6.00 மணிவரை வடமத்திய மாகாணம் முழுவதிலும் ஊரடங்குச் சட்டத்தை நாம் பிறப்பித்துள்ளோம். குருநாகல் மாவட்டத்திலும் மாத்தளை மாவட்டத்திலும் பாணந்துறையிலும் குறித்த சில சம்பவங்கள் நடைபெற்றமையால் இதே போன்ற ஊரடங்குச் சட்டம் அப்பகுதிகளிலும் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இராணுவத்தினரை நாம் சேவைக்கு அழைத்ததுடன் சட்டத்தை மீறும், களவாடப்பட்ட பொருட்களை உடைமை கொண்டிருக்கும் எவரையும் கைது செய்யுமாறு இராணுவத்தினரையும், பொலிசாரையும் கேட்டுள்ளோம். இது தவிர நாம் நியாயாதிக்க சட்ட வரம்புக்குட்படக் கூடிய நடவடிக்கைகள் யாவும் உடனடியாகவும் பயன்தருவகையிலும் மேற்கொள்ளப்படும். இம்மோதலுக்கான காரணம் யாதென அறியேன் ஆனால் அதனை அறிந்து கொள்வதற்கு ஓர் ஆணைக்குழுவை உடனடியாக நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளது. இதற்காக நியமிக்கப்படுபவர் அவர் உடன் படுவாராயின் இச்சபையின் எல்லாரது நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமான பாரபட்சமற்ற ஒருவர் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

எவ்வாறு இது ஆரம்பித்தது? ஏன் இது பரவியது? இந்த அசம்பாவிதங்கள் பெருமளவில் பரவுவதற்கு தீய சக்திகள் பின்னணியில் இருந்ததா? இச்சக்திகள் அரசாங்கத்திற்கு நேசபூர்வமானதாகவன்றி, பகையானதாகவே இருந்திருக்க முடியும். எமது வேலைத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தடையாக இருந்ததற் பொருட்டு கஷ்டங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றனவா? அங்குள்ள பொலிசார்

உடனடியாக இடமாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் அல்லவா? என்னும் இவை யாவும் எமது கவனத்தைப் பெற்றுவிடுகின்றன. மேலும் எமது பிரதி அமைச்சரின் அறிக்கையில் இருந்தும், பொலிஸ் அதிகாரிகளிடமிருந்தும் அனூராதபுரத்திற்கும், யாழ்ப்பாணத்திற்கும் இன்று காலை சென்று திரும்பிய கலாசார அமைச்சரிடமிருந்தும் விபரங்களையும் இன்னும் விரிவாக அறிந்துக்கொண்ட பின்னர் விசாரணை ஆணைக்குழுவின் நடவடிக்கைகள் அதன் அறிக்கைகள் என்பன முடிவு செய்வதற்கு இடையில் அவசியம் எனக் கருதப்படும் அத்தகைய நடவடிக்கைகள் கட்டாயமாக மேற்கொள்ளப்படும். இப்பிரச்சினையை இன்று சபையில் கௌரவ எதிர்கட்சித் தலைவர் எழுப்பியது நல்லதெனக் கருதுகிறேன். ஏனெனில் பொது அக்கறைக்குரிய ஒவ்வொரு விடயம் பற்றியும் இலங்கை பாராளுமன்றமானது அறிவிக்கப்பட்டு வரவேண்டும் என நான் எப்போதும் கருதுகின்றேன். மேலும் சம்பவங்கள் பற்றி முழு விபரங்களும் எனக்கு அவை சமர்ப்பிக்கப்பட்டவாறு தருவதற்கு உத்தேசித்துள்ளேன். கௌரவ எதிர் கட்சித் தலைவர் தான் அறிந்தவற்றை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார். நான் பெற்றுக் கொண்ட அறிக்கைகள் பற்றி இச்சபைக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் நான் எடுத்துக் கூறுவேன்.

இலங்கை மக்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவனாக நான் நடந்து கொள்ள வேண்டுமெனக் கருதுகிறேன். எனது மக்களின் மிகப் பெரும் பான்மையினோர் நடந்துள்ளவற்றை அங்கீகரிக்கவில்லை. பொல்லாங்கு விளைவிக்கக்கூடிய எந்தவொரு சூழ்நிலையையும் கொள்ளையடித்தற்கும் கொலை புரிதற்கும் எனத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் தீயோர் ஒரு சிலர் உளர். இத்தகைய ஒரு போக்கானது இந்த நாட்டில் கடந்த அண்மைக் காலங்களில் வளர்ந்து கொண்டு வந்திருப்பது போலத் தோன்றுகின்றது. இதனை நாம் உறுதியாகத் தடுத்து நிறுத்தாவிடில் எவ்வகையிலும் முன்னேற்றம் காண்பது எமக்குக் கஷ்டமாக இருக்குமென நான் கருதுகின்றேன். இத்தகைய செயல் புரியப்படுகையில் அவற்றை யார் இழைக்கிறார்கள் என்பதில்லை முக்கியம். இத்தகைய செயலானது சிங்களவர் ஒருவரால் அல்லது தமிழர் ஒருவரால் அல்லது ஐக்கியதேசியக் கட்சியின் உறுப்பினர் ஒருவரால் அல்லது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் உறுப்பினர் ஒருவரால் இழைக்கப்படுகின்றது என்பது சம்பந்தமற்றது. நாட்டின் சட்டங்களை முறியடிக்கும் எவருக்கும் எதிராக அவர் எவராயினும் சரி, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

எல்லா இனங்களையும் எல்லா மதங்களையும் சேர்ந்த இந்நாட்டு மக்களின் மிகப் பெரும்பான்மையோர் அமைதியான வாழ்க்கையை நாடாத்திச் செல்ல விரும்பும் அப்பாவி மக்கள் ஆவரென நான் கருதுகின்றேன். இச்சம்பவங்களைக் கேள்வியுற்ற உடனேயே உயர்பதவிகள் வகிக்கும் அதிகாரிகளையும் எனது நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான பிரதிப் பாதுகாப்பு அமைச்சரையும் பின்னர் அமைச்சர் ஒருவரையும் சம்பவம் நிகழ்ந்த இடத்திலான விசாரணையை மேற்கொண்டு எனக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்தற் பொருட்டு நான் அனுப்பினேன். நிலைமையானது

அமைதியடைந்தவுடனேயே இது விரையில் நிகழுமென நான் நம்புகிறேன். என்னால் குறிப்பிடப்பட்ட உத்தேச நடவடிக்கைகளை நான் மேற்கொள்வேன் எனக் கருதுகின்றேன்.

நடந்து கொண்டிருப்பன பற்றிய விபரங்களை உங்களுக்குத் தரவேண்டியது எனது கடமையாகுமென நான் நினைக்கின்றேன். நான் கூறியவாறு பாணந்துறையில் ஊரடங்குச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஊரடங்குச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்காது விடுதல் புத்திசாலித்தனம் ஆகுமெனக் கௌரவ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியமையால் அங்கு ஊரடங்குச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்படவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் தற்போது அமைதி நிலவுகிறதென நான் கருதுகின்றேன். யாழ் அரசாங்க வைத்தியசாலை வேலைநிறுத்தமானது தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இ. போ. ச. பஸ்கள் இன்னமும் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்படவில்லை. கடைகளைத் திறக்கச் செய்வதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. சக்ஸேரியில் வேலை நிறுத்தம் தொடர்கின்றது. பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து நான் குறிப்பிட்ட ஏனைய இடங்களை விட யாழ்ப்பாணத்தில் அமைதி நிலவுகின்றது.

மாத்தளையில் தமிழர் ஒருவரின் மதுபானக்கடையொன்றும் தமிழ்க்கடையொன்றும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தம்புளையில் நிலைமை இன்னும் திருப்திகரமாகவில்லை. அனுராதபுரத்தில் பட்டினப் பகுதியில் ஏறத்தாழ 100 தமிழ் வீடுகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏறத்தாழ தமிழர் மூவர் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். கெக்கிராவையில் 3 கடைகளும், நொக்கியாகமவில் 10 கடைகளும், எரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கச்சேரியில் புகலிடமளிக்கப்பட்ட ஏறத்தாழ 400 தமிழ் ஊழியர்களும், அவர்களது குடும்பத்தினரும் 12 பஸ்வண்டிகளின் மூலம் வவுனியாவிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். குருநாகலில் தமிழ் விடுதி அகம் ஒன்று தாக்கப்பட்டது. கல்கழுவவில் ஏறத்தாழ 11 தமிழ்க் கடைகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று நான்கு மணி வரை கிடைத்த இறுதியான தகவல்கள் இது. ஆனால் ஊரடங்குச் சட்டத்திற்குப் பின்னர் எதுவும் நிகழும் என நான் கருதவில்லை. இற்றை வரை நடந்தவற்றின் விபரங்களை நான் தரவுள்ளேன்.

இதுவரை அதாவது 17ம் திகதி வரை 14 ஆட்கள் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களுள் 9 பேர் தமிழர்கள். 6 பேர் சிங்களவர்கள். 16ம் திகதி அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் பொலிசாரின் துப்பாக்கி பிரயோகத்தினால் அடைந்த காயங்களினால் மூன்று தமிழர்கள் உயிர் துறந்தனர். ஒரு தமிழர் தலைக்காயங்களினால் அனுராதபுர அரசினர் வைத்தியசாலையில் 17ம் திகதியன்று இறந்தார். 4 தமிழர்கள் புளியங்குளத்தில் இறந்து கிடக்க காணப்பட்டனர். ஒரு சிங்களவர் அனுராதபுரத்தில் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். குருநாகல் மாவட்டத்தினுள் கல்கழுவிற்குக் கிட்ட உள்ள மீகன்னாவவில் தமிழ்ப் பொறியியலாளர் ஒருவர் தற்பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாகச் சனக்கும்பல் ஒன்றின் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம்

செய்தபோது துப்பாக்கிச் சூட்டினால் மூன்று சிங்களவர் கொல்லப்பட்டனர். தமிழ்க்கடைக்காரர்கள் தற்பாதுகாப்பிற்காகத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தபோது துப்பாக்கிச் சூட்டினால், இரண்டு சிங்களவர்கள் மாத்தளை மாவட்டத்தில் கொல்லப்பட்டனர்.

“யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நிலைமைகளை நான் குறிப்பிட்டேன். திருகோணமலையில் பௌத்த யாத்திரிகர் தரிப்பிடத்தின்மீது கடந்த இரவு குண்டொன்று வீசப்பட்டதைத் தவிர, வவுனியா, திருகோணமலை மாவட்டங்களில் சம்பவங்கள் எதுவும் நிகழவில்லை.

“நான் கூறியவற்றைவிட அநுராதபுரத்தில் 12 கடைகள் மேலதிகமாக எரிக்கப்பட்டிருப்பதோடு, 40 கடைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டும் இருந்தன. 2 நெல் குற்றும் ஆலைகளும் ஒரு படமாளிகையும் எரிக்கப்பட்டிருப்பதோடு, 2 காரர்களும் எரிக்கப்பட்டிருந்தன. கச்சேரியில் இருந்த 500 தமிழ் ஊழியர்கள் இப்போது வவுனியாவிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். புகைவண்டி நிலையம் தாக்கப்பட்டிருப்பதோடு ‘வாட்’டுகளுக்குப் பொறுப்பாகவிருந்த வைத்திய அலுவலரின் குடிமகனை கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருந்தது.

“காகட்டகஸ்கெலியாவில் ஆலை ஒன்று தாக்கப்பட்டிருந்தது. 2 கருட்டுக் கடைகள் எரிக்கப்பட்டிருந்தன. றம்பவாவில் ஒரு லொறி தாக்கப்பட்டதுடன் லொறிச் சாரதி பாரதூரமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். 2 ஜீப்வண்டிகள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருந்தன. தம்புத்தேமவில் இராஜாங்கணையிலுள்ள நிர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தினரின் கூடாரம் தாக்கப்பட்டிருந்தது. பொலிசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தனர். காயமடைந்தோர் பற்றிய விபரம் அறிவிக்கப்படவில்லை.

“மாத்தளை மாவட்டத்தில் ஐந்து தமிழ் கடைகள் கலவெவவில் எரிக்கப்பட்டிருந்தன. நிலைமை கட்டுப்பாட்டின்மீது இருக்கின்றது. 3 தமிழ்க் கடைகள் தம்புள்ளியில் எரிக்கப்பட்டதோடு, நிறைவேற்றுப் பொறியிலாளரினதும் வேலைப் பொறியிலாளரினதும் வீடுகள் தாக்கப்பட்டிருந்தன. இதற்குப் பொறுப்பானோர் ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்திச் சபையின் தம்புள்ளை ஓயாவில் உள்ள வேலையாட்கள் ஆவர். நிலைமை அவதானிக்கப்பட்டு வருவதுடன் கண்டி பொலிஸார் கண்காணிப்பாளர் பக்கபலமாக மேலும் பொலிசாரைத் தம்புள்ளைக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார்.

“குருநாகல் மாவட்டத்தில் நான் கூறியவற்றுடன் ஐந்து தமிழ் கடைகளும் ஒரு முஸ்லிம் கடையும் 17ம் திகதி அன்று கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. நாரம்பறாவில் பொலிசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்த போது இரண்டு கொள்ளைக்காரர்கள் காயப்பட்டதோடு இரண்டு கொள்ளைக்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். குளியாப்பிட்டியில் 5 தமிழ்க்கடைகள் கொள்ளையடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கிரியுல்லாவில் ஒரு தமிழ் கடை கொள்ளையடிக்கப்பட்டுள்ளது. மாகோவில் 18தமிழ் கடைகளும் 5 முஸ்லிம் கடைகளும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பொலிசார் துப்பாக்கியால் சுட்டனர். கல்கழுவவில் தமிழ்த் திரைப்பட மாளிகை ஒன்று

தீயிடப்பட்டுள்ளது. கெக்கிராவயில் இரண்டு கார்கள் வழிமறிக்கப்பட்டு கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொல்காவலையில் மூன்று தமிழ்க் கடைகளும் ஒரு தோட்ட லையினிலுள்ள அறை ஒன்றும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. தெஹிவளையில் ஒரு தமிழ்க் கடை 6 ஆட்களினால் தாக்கப்பட்டிருந்தது. ஒருவர் கைதாகி உள்ளார். பேலியகொடையில் ஒரு தமிழ்க் கடைக்குத் தீ வைக்கப்பட்டுள்ளது. மீரிகமவில் 7 தமிழ்க் கடைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. பாணந்துறையில் 17 தமிழ்க் கடைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன.

“எனவே நாம் வெளியிடும் இவ்விபரங்கள் எவ்வகையிலும் மகிழ்ச்சித் தருபவனவல்ல. அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்பட்டு வருகின்றனர். அவர்களின் சொத்துக்கள் கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றன என்பதும் எம் எல்லோருக்கும் துன்பம் தரல் வேண்டும். இவ்விபரங்களில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே கொள்ளையடிக்கப்பட்டனவெல்லாம் தமிழ் மக்களது கடைகள் என்பதையும், காயமடைந்தவர்கள் எல்லாம் தமிழ் மக்கள் என்பதையும் நீங்கள் காண்கிறீர்கள் இவர்களில் ஒருவர் முஸ்லிம் ஆவர் என நான் நினைக்கிறேன். ஆயினும் மற்றைய எல்லாரும் தமிழ் மக்களாகவே இருந்திருக்கின்றனர். இதனைச் செய்து வருபவர் யாவர் என நான் அறிவேன்.

“கைது செய்யப்பட்ட தனி நபர்கள் இருக்கலாம் என்பதோடு அவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படும். ஆனால் இதன் பின்னணியில் ஏதாவது திட்டம் உண்டோ? என்று எனக்கு தெரியாது. என்னால் சொல்லவும் முடியாது. விசாரணை ஆணைக்குழு எங்களுக்கு உதவக் கூடியதாக இருக்கும். இருந்தாலும் இத்தகைய ஒரு நிலையை தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளும் குற்றம் புரியும் எண்ணம் கொண்டோர் எனக் கூறக் கூடிய ஆட்கள் இருக்கின்றனர் என்பது மட்டும் வெளிப்படை.

“தமிழ்க் கடைகளை தாங்கள் தாக்கினால் சுற்றாடலில் உள்ள மக்களால் தாங்கள் தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாக மாட்டார்கள் என உணர்ந்து பெரியனவும் சிறியனவுமான தமிழ்க் கடைகளை கொள்ளையடிப்பதற்கு அச்சுழ்நிலையே தங்களுக்குச் சாதகமாக அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர்.

“விசாரணை ஆணைக்குழு ஒன்றை நியமிக்குமாறு எதிர்கட்சித் தலைவர் கூறியயோசனை நல்லதொன்றாகும். ஏனெனில் அவர் எமக்கு எடுத்துக் கூறியவை சாதாரண அரசாங்க சேவைகளின் வரம்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விசாரணைக்குரியன. ஆதலால் நாம் அதனைச் செய்ய உத்தேசித்துள்ளோம்.

“நமது நாடு இன்னமும் ஒரே நாடு என்பதனையும் இவ்வரசாங்கமானது நாடு முழுவதையும் ஆள்வதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனையும் கூற விரும்புகிறேன். தனி நாடு ஒன்றிற்கான அவர்களின் கோரிக்கை அல்லது முனைப்பான இலட்சியம் பற்றி நான் இப்போது கூறவில்லை. எதிர்கட்சித் தலைவரின் மனதில் பதிய வைக்கும் பொருட்டுக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ்

ஈழத்தின் பகுதி என நீங்கள் கருதும் பாகத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஆனால் நான் அவ்வாறு கருதவில்லை. ஏனெனின் என் உள்ளத்தின் படி இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் யாவரும், அவர்கள் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் சரி, எம்மதத்தைப் பின்பற்றுவார்களாயினும் சரி, அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு இவ் அரசாங்கம் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. எனது பொறுப்பை நாம் தட்டிக்கழிப்பதை நீங்கள் விரும்பாது இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கொண்டிருக்கக் கூடிய அரசியல் கருத்துக்கள் எவை மீதும் கருத்துரை தெரிவிக்காது இதனை ஆற்றக் கருதுகிறேன். எனினும் நான் அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறக் கூடுமானால் சிங்களப் பகுதிகளில் வார்த்தைகளை உபயோகிக்குமிடத்து உங்கள் வார்த்தைகளைப் பற்றி கவனமாக இருக்குமாறு அவரையும் அவரது சகாக்களையும் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசுத் துரோகம் இழைப்பனவும், உணர்ச்சிகளை கிளறி விடுவனவெனவும் சாதாரண சட்டத்தின் கீழ்க் கணிக்கக்கூடியனவான சொற்பொழிவுகள் கொழும்பில் நிகழ்த்தப்பட்டனவென நான் அறிகின்றேன். பேரவை உறுப்பினர்களைப் போன்று, குறிப்பாக முன் வரிசையினரைப் போன்று இந்நாட்டு மக்களின் பெருந் தொகையினர் தன்னடக்கத்துடனும், ஆரஅமரவும் செவிசாய்க்கப் பரிட்சயப்பட்டவர்கள் அல்லர்.... இவற்றால் அவர்கள் பரபரப்படைகின்றனர்.

“அத்துடன் நீங்கள் வன்முறையில் செல்பவர்கள் அல்லர். ஆனால் வரப்போகின்ற காலத்தில் வன்முறை பயன்படுத்தப்படலாம் என நீங்கள் கூறும்போது, இலங்கையிலுள்ள ஏனையமக்கள் என்ன செய்வார்கள் என நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்? அவர்கள் அதை எவ்வாறு மனத்தில் எடுத்துக் கொள்வார்கள்? நீங்கள் சண்டையிட விரும்பினால் சண்டை ஒன்றாக இருக்கட்டும். சமாதானம் என்றால் அங்கு சமாதானம் நிலவட்டும். இவ்வாறே அவர்கள் கூறுவர். நான் கூறுவது இதுவல்ல. இலங்கை மக்கள் இதைக் கூறுவர்.

“யாழ்ப்பாணத்தில் இவை நடந்தபோது நீங்கள் இவற்றிற்குக் காரணமாக இருந்தீர்கள் என்று நான் கூறவில்லை. சிங்களவர்களின் கடைகள் தாக்கப்பட்ட வேளையிலும் அரசாங்கச் சொத்துக்கள் சேதப்படுத்தப்பட்டபோதும் நீங்கள் ஒன்றுமே அறியாது இருந்திருக்கலாம். மக்களை அங்கிருந்து தெற்குக்குக் கொண்டுவரும் ஒவ்வொரு புகைவண்டியும் கதைகளைப் பரப்பிற்று. இவையாவும் மிக அப்பாவி மக்களான தமிழ் முஸ்லீம் மக்களின் மரணத்திற்குக் காரணமாயின! இது ஒரு போதும் நிகழ்ந்திருக்கக்கூடாது. இவ்வாறு நிகழ்ந்ததையிட்டு நான் மிகவும் மனம் வருந்துகிறேன். தமிழ் ஈழத்திற்கான உங்கள் கோரிக்கையை கைவிடுமாறு நான் உங்களை கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. அப்பிரச்சினையை உரிய காலத்தில் நாம் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் நீங்கள் உபயோகிக்கும் வார்த்தைகளையிட்டு கவனமாக இருக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.....

“.... நீங்கள் பொறுப்புமிக்கவர்கள் அத்தகைய வார்த்தைகள் ஏனைய இனமக்களின் உணர்ச்சியைத் தூண்டி விடக்கூடும். அத்துடன் பொறுப்புமிக்க தலைவர்களினால் அவ்வார்த்தைகள் உபயோகிக்கப்படும்போது எது நிகழ்ந்துள்ளதோ அது மேலும் கூடியளவு நிகழக்கூடும். எதற்கும் நாம் உபயோகிக்கும் வார்த்தைகளையிட்டுக் கவனமாக இருப்போமாக.

“இரண்டாவதாக அரசாங்கம் விசாரணை ஆணைக்குழுவொன்றை உடனடியாக நியமிக்கும். நாமதை செய்ய விரும்புகிறோம். நிகழ்ந்துள்ள எல்லாச் சம்பவங்களைப் பற்றியும் அவை எவ்வாறு தோன்றின என்பது பற்றியும் அத்தகைய விடத்து அதிகாரிகள் அந்நிலைமையை எவ்வாறு கையாண்டார்கள் என்பது பற்றியும் விசாரணை செய்து, எதிர் காலத்தில் அத்தகை சம்பவங்கள் மீளவும் நிகழ்வதைத் தடுக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது சம்பந்தமாக அதன் விதப்புரைகளையும் ஆணைக்குழுவானது வழங்கும்.

“மூன்றாவதாக அமைதியைக் குலைக்கும் இச்செயல்களை நிறுத்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ளக்கூடிய எல்லாவித நடவடிக்கைகளையும் அவசியமாயின் மேலும் சட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதன் மேற்கொள்ளும்.

“நான்காவதாக சகல கட்சிகளையும் சேர்ந்த பேரவை உறுப்பினர்கள் யாவரையும் நான் கேட்டுக்கொள்வது யாதெனில் நீங்கள் தொகுதிகளுக்குச் செல்லும் போது தயை கூர்ந்து அமைதியை நிலைநாட்டி தமிழ் மக்களைப் பார்த்து கொள்ளுங்கள் என்பதுவே. கொழும்பு மேற்கு கிழக்கில் உள்ள எனது கிளையினர் யாவரையும் சகல இடங்களுக்கும் சென்று தமிழ் மக்கள் பாதுகாப்புடன் இருப்பதைப் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு நான் ஏற்கனவே கேட்டிருக்கின்றேன்.”

“கொழும்பில் பெருந்தொகையான தமிழர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதனை மறக்க வேண்டாம். அவர்கள் மீளவும் அங்கு செல்லவேண்டும் என நீங்கள் விரும்புகின்ற போதிலும் மீளச் செல்லும் உத்தேசம் எதுவும் அவர்களுக்கில்லை. என்னாலான சகலவற்றையும் செய்யப்போகிறேன். ஏனெனில் அவர்கள் எமது நண்பர்களாகவும் அவர்களில் சிலர் உறவினர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இங்கு இருப்பதை விரும்புகிறேன். அவர்கள் யாவரும் எனக்கே வாக்களித் திருக்கின்றனர் என எண்ணுகிறேன். தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களும் அங்கே இருக்கின்றனர். அவர்களும் எனது நண்பர்களாவர்.”

“கிழக்கு மாகாணத்தில் பெரும்பான்மையை கொண்டிருப்பவர்கள் நாமே தவிர நீங்கள் அல்லீர். எனவே உங்களுடன் ஒத்துக்கொள்ளாதவர் அங்கே இருக்கின்றனர் என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது. எமது கருத்துக்களுடன் இணங்காதவர்கள் உளர். ஆனால் எமது முனைப்பான இயக்கத்தை அஹிம்சை அடிப்படையில் தூண்டாதவகையில் வைத்துக் கொள்வோம்.”

இலங்கையில் பிரதம மந்திரி திரு. ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனா அவர்கள் ஆற்றிய உரை மூன்று மொழிகளிலும் ஒளிபரப்பான அதே வேளை நாடெங்கும் வன்செயல்கள் சிங்கள காதையர்களால் தமிழ் மக்கள் மேல் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. சிங்கள நகரங்கள், கிராமங்கள் எங்கும் தமிழ் மக்கள் பாரதூரமாகத் தாக்குதலுக்கு உள்ளானார்கள். சாதாரண தமிழ் வர்த்தகர்களிலிருந்து உயர் உத்தியோகம் வகிக்கும் தமிழ் உத்தியோகத்தார்கள் வரை பலரும் தாக்கப்பட்டனர். பொறியியலாளர்கள், டாக்டர்கள், நில அளவையாளர்கள், அக்கவுண்டன்மார் எல்லாரும் தமிழன் என்பதற்காக பாகுபாடின்றி காதையர்களால் தாக்கப்பட்டனர். பெண்கள் குழந்தைகள் எல்லாரும் ஈவிரக்கமின்றி தாக்கப்பட்டனர். கடைகள் வீடுகள் என்பன கொள்ளையிடப்பட்டன. தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. உயிரிழந்தோர் அங்கங்கள் இழந்தோர், கற்பிழந்தோர் ஏராளம். பதினைந்து நாட்கள் சிங்கள வெறியர்கள் தமிழ் மக்களை வதைத்துச் சீரழித்தனர்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் எதுவித பாதிப்பும் இன்றி வாழ்ந்து வந்த சிங்கள மக்களையும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களையும் 11 பஸ் வண்டிகளில் பாதுகாப்புடன் அநுராதபுரத்திற்கு யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் அனுப்பி வைத்தார். 18ம் திகதியே இது நிகழ்ந்தது. முதன் முதல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சிங்கள மக்கள் தென்னிலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்ட செயல் தென்னிலங்கையில் வதந்திகள் பரவ இடமளித்ததுடன் தமிழருக்கெதிரான வன்செயல்கள் அதிகரிக்கவும் வாய்ப்பளித்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்து வந்த சிங்கள மக்கள் பலர் தென்னிலங்கைக்குச் செல்வதற்கு விரும்பாதபோதும் கூட, வீடு வீடாகப் பொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் விலாசமும் கையுமாகச் சென்று அவர்களை வற்புறுத்தி ஏற்றி அனுப்பி வைத்தார்கள். பதினொரு பஸ்களில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சிங்களவர்கள் தென்னிலங்கைக்குத் துரத்தப்பட்டு வருகிறார்கள் என்ற செய்தி, பூதாகாரமாக வடிவெடுத்திருக்கும். ஏதோ தமிழர்கள் அவர்களை அடித்துக் காயப்படுத்திக் குற்றயிரும் குலை உயிருமாக அவர்களை அனுப்பி வைப்பதாகச் சிங்கள மக்களை எண்ண வைத்திருக்கும். பிரதமர் சொன்னது போல வடக்கிலிருந்து தெற்கே வந்த புகையிரதங்கள் மட்டும்தான் வதந்திகளை பரப்பவில்லை; யாழ் அரசாங்க அதிபரால் அவசரமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட விசேஷ பஸ் அனுப்புதலும் மிக மோசமாக வதந்தியைப் பரப்பியது. பஸ்களில் பயணம் செய்த மாணவர் கூட்டம் செல்லும் பாதையிலுள்ள கடைகளில் இலவசமாக சோடா குடித்தது மட்டுமன்றி முறிகண்டியில் கச்சான் கடலை விற்றுக்கொண்டிருந்த வியாபாரிகளிடமிருந்து கச்சான்கடலை நிரம்பிய கடகங்களை அப்படியே தூக்கி பஸ்களில் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றதாம்.

அதேவேளை யாழ்ப்பாணத்தில் ஏராளமான இராணுவத்தினர் குவிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் கவசமோட்டார்களில் 'மிசின்கன்' களுடன் யாழ் வீதிகளில் பவனி வந்தனர். வீதியில் மக்கள் எவரும் கூடி நிற்பதை இவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. பொலிஸ் ஜீப்புகள், ட்ரக்குகள் என்பவற்றில் பொலிசாரும் கடற்படையினரும் யாழ்ப்பாண வீதிகளெல்லாம் ரோந்து வந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய அமைதியை மக்கள் எவரும் வன்செயலில் இறங்கிக் குழப்பிவிடவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் அடுத்த இரு நாட்களும் பஸ்சேவைகள் முற்றாக நடைபெறவில்லை. யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்ட பொலிஸ் அதிபர் திரு. லியனகே அனுராதபுரத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். வடபிராந்திய பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபர் திரு. அனாசெனிவிரத்ன யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருந்து நிலைமைகளை அவதானித்தார்.

18 ஆம் திகதி ஊரடங்குச் சட்டம் பாணந்துறை, மாத்தளை, பொலநறுவை ஆகிய பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. ஊரடங்குச் சட்டம் இல்லாத பகுதிகளுக்குச் சிங்களக் காதையர் கூட்டம் லொறிகளிலும் றக்ரர்களிலும் ஏறிச் சென்று அப்பாவித் தமிழ் மக்களின் உயிர்களையும், சொத்துக்களையும் சூறையாடியது. அதனால் 21 ஆம் திகதி நாடெங்கிலும் ஊரடங்குச் சட்டம் அமுல் செய்யப்பட்டது. ஊரடங்குச் சட்டத்தை மீறுவோரையும், கொள்ளை, தீவைத்தல் போன்ற வன்செயல்களில் ஈடுபடுவோரையும் சுடுமாறு அரசாங்கம் பணித்தது.

யாழ்ப்பாண அரசாங்க, வங்கி ஊழியர்கள் தொடர்ந்தும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். யாழ்ப்பாண சட்டத்தரணிகள் சங்கமும் நீதிமன்றக் கடமைகளைப் பகிஸ்கரித்தது பொதுமக்களுக்குக்கெதிராக ஆக்கிரமித்தல், காடைத்தனம், அவமானப்படுத்துதல் ஆகிய முறைகளில் பொலிசார் ஈடுபடுவதைக் கண்டித்து சட்டத்தரணிகள் சங்கம் நீதிமன்றக் கடமைகளைப் பகிஸ்கரித்தது. யாழ்ப்பாண வளாகம், கல்லூரிகள் யாவும் மூடப்பட்டன.

19 ஆம் திகதி மாவட்டங்களுக்குப் பொறுப்பாக இணைப்பதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். யாழ் மாவட்டத்தின் முப்படைகளின் இணைப்பதிகாரியாக பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபர் திரு. ருத்திராராஜசிங்கம் நியமிக்கப்பட்டார். பொறுப்பதிகாரியாக பொலிஸ் அதிபர் திரு. ஆர். சுந்தரலிங்கம் நியமிக்கப்பட்டார்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சிங்களவர்களை அனுராதபுரத்திற்கு ஏற்றிச் சென்ற பஸ் வண்டிகள் திரும்பி வரும்போது அனுராதபுரத்தில் அகதிகளாக கச்சேரியில் தங்கியிருந்த மக்களின் 800 பேரை யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஏற்றிவந்தன. வவுனியாவிலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தும் அனுப்பப்பட்ட வேறு பஸ்கள் தென்னிலங்கையிலிருந்து மேலும் 1200 பேரை வடபகுதிக்குக் கொண்டுவந்தன. அகதி முகாம்கள் வடபகுதியில் அவர்களுக்காகத் தொடங்கப்பட்டன. கொழும்பிலும் அகதி முகாம்கள் தொடங்கப்பட்டன. கொழும்பின் சுற்றாடலில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் இம்முகாம்களில் அடைக்கலம் புகுந்தனர். கண்டியில் 3500 தமிழர்கள் அகதிகளாக கட்டுகலைப் பிள்ளையார் கோயிலில் தங்கியிருந்தனர். 23 ஆம்

திகதிக்குள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஏறத்தாழ 3000 தமிழர்கள் அகதிகளாக வந்து இறங்கினர். கொழும்பிலிருந்து ஏறத்தாழ 1900 அகதிகள் மூன்று கப்பல்களில் 26 ஆம் திகதி காங்கேசன்துறையில் வந்து இறங்கினர் அத்துடன் இராணுவப் பாதுகாப்புடன் அனுப்பப்பட்ட றெயில் வண்டிகளிலும் விமானங்களிலும் யாழ்ப்பாணம் வந்த அகதிகள் பல ஆயிரக்கணக்கானோராவார். யாழ்ப்பாணத்தையே முன் ஒரு போதும் தெரியாத தமிழ் மக்கள் நூற்றுக்கணக்கானோர் வடபகுதிக்கு அகதிகளாக வந்து சேர்ந்தனர்.

ஈழத்துத் தமிழ்மக்களுக்கு நேர்ந்த இன்னல்களைக் கண்டு உலகநாடுகளில் முதன்முதல் குரல் எழுப்பியது இந்தியாவாகும். அதுவும் தமிழ் நாட்டின் முன்னை நாள் முதல்வர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள்தான் அக்குரலை எழுப்பினார். அவரின் தலைமையில் தமிழ் நாட்டில் மாபெரும் எதிப்பு ஊர்வலமும் ஹர்த்தாலும் நடத்தப்பட்டன. வரலாறு காணாத விதத்தில் ஊர்வலமும் பொதுக்கூட்டமும் நடத்தித் தமிழக மக்களின் ஆதரவுக் குரலைக் கலைஞர் கருணாநிதி வெளிக் காட்டினார். அதன் பிறகே இந்திய அரசு இலங்கையில் வாழும் மக்களின் நிலை குறித்து விசாரிப்பதில் அதிக அக்கறை காட்டியது.

3

ஓகஸ்ட் மாத இனக்கலவரத்தில் தமிழ்மக்கள் இலங்கை எங்கனும் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். தமிழ் மக்கள் தமது உயிர்களையும் சொத்துக்களையும் மானத்தையும் சிங்களமக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வருகின்ற பகுதிகளில் மட்டும்தான் பறிகொடுத்தார்கள் என்பதில்லை; தமிழ்மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வருகின்ற வடக்குக் கிழக்கு மகாணங்களிலும் பறிகொடுத்தார்கள். திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, வவுனியா ஆகிய மாவட்டங்களில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் தலைவிரித்தாடின.

திருகோணமலையில் தமிழர்களுக்கு எதிராக நிகழ்ந்த வன்செயல்களை, திருகோணமலை மருத்துவ மனையைச் சேர்ந்த திரு. பி. பாலசுப்பிரமணியம் என்பவரும், 'நடமாடி' என்பவரும் சுதந்திரன் இதழில் எழுதியவற்றிலிருந்து தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

"..... கந்தளாய் சீனித் தொழிற்சாலையில் வேலை பார்த்த தமிழ் அதிகாரிகளும் ஊழியர்களும் அவர்களது குடும்பத்தினரும், சிங்கள காதையர்களால் மிக மோசமாகத் தாக்கப்பட்டு திருகோணமலை மருத்துவமனையில் சிகிச்சைக்காக 19.08.77 திகதி இரவு கொண்டு வரப்பட்டனர். தமிழர்கள் உணர்ச்சியை தூண்டி விட்ட இச்சம்பவம் நிகழ்ந்திருக்காவிட்டால் திருகோணமலை அமைதியாக இருந்திருக்கும். 20 ஆம் திகதி திருகோணமலை நோக்கி வாகனங்களில் வந்த தமிழ் மக்களை சிங்களக் காதையர்கள் வழிமறித்து தாக்கினர்.

“21ஆம் திகதி இரவு தம்பலகாமத்தில் நான்கு சிங்களவர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. அந்த இரவு அவர்களில் இருவர் இறந்த நிலையிலும் ஒருவர் காயமடைந்த நிலையிலும் மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டனர். 22ஆம் திகதி மற்றவரின் பிரேதம் மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. திருகோணமலைச் சுற்றுவட்டாரத்தில் வசித்து வரும் சிங்கள காதையர்கள் பலரும் மருத்துவமனைக்கு வந்து இறந்தவர்களைப் பார்த்து சென்றனர். ஏதாவது அசம்பாவிதங்கள் நடக்கலாம் என்றதால் நான் (பாலசுப்பிரமணியம்) பிற்பகல் 2.00 மணிக்கே வீட்டிற்கு புறப்பட்டேன்....

“சிறிமாபுரத்தில் மயிரிழையில் நான் உயிர் தப்ப வேண்டியிருந்த தூரத்தில் தமிழர்கள் கத்தியால் குத்தப்படுவதை என் கண்ணாரக் கண்டேன். ஒரு வண்டிக்காரரான தமிழர் சிங்களவர்களினால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டு எப்படியோ அதற்குள்ளிருந்து தப்பிச் சென்று விட்டார். இதைக் கண்ட நான் 400 யார்களுக்கு அப்பால் தமிழ் கடைகளுக்கு அருகே சைக்கிளை நிறுத்தி விட்டு பட்டினத்துக்குப் போவதா அல்லது திரும்பிப் போவதா என்ற விடை காண முடியாமல் தவித்தேன். அப்போது இன்னோர் தமிழ்ப்பையன் தாக்கப்பட்டு விழுத்தப்பட்டதையும், அவன் வீழ்ந்தவுடன் கத்தியால் குத்தப்பட்டதையும் கண்டேன். (பின்னர் தான் இந்தப் பையன் துறைமுகத்தில் வேலை செய்யும் அர்ச்சனன் என்பதை அறிந்துக் கொண்டேன்) இந்த நேரத்தில் பின்னால் இருந்து பொலிசோ கடற்படையோ ஜீப்பில் வரும் சத்தம் கேட்டது. பாதுகாப்புக் கருதி ஜீப்புக்குப் பின்னால் சைக்கிளில் நான் தொடர்ந்து சென்றேன். இன்னும் பல தமிழர்கள் சைக்கிள்களில் ஜீப்பைத் தொடர்ந்து வந்தனர். சிங்களவர்களால் குத்திச் சாய்க்கப்பட்டு இரத்த ஆற்றின் மத்தியில் தலைகுப்புறக்கிடந்த அந்தத்தமிழ் இளைஞனின் உடல் அருகே ஜீப் நின்றது; ஜீப்பைக் கண்ட குண்டர்கள் ஸ்ரீமாபுரம் வீதிக்குச் சென்றார்கள். ஜீப்பிலிருந்து இறங்கிய அதிகாரிகள், அருகே கிடந்த தமிழ் இளைஞன் உடலைப்பற்றிக் கவனிக்காமல் குண்டர்களிடம் அமைதியாகக் கலைந்து செல்லும்படி கூறிவிட்டு அங்கிருந்து சென்றார்கள். பின்னர் அவனது சவம் மருத்துவமனைக்கு கொண்டுவரப்பட்டது....

“22.8.77, 23.8.77 ஆகிய நாட்களில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் கடுமையான காயங்களுடன் மருத்துவமனைக்கு கொண்டுவரப்பட்டனர். அவர்கள் எல்லோருமே தமிழர்கள். காயம் பட்டதாக ஒரு சிங்களவர் கூட மருத்துவமனைக்கு கொண்டு வரப்படவில்லை. இந்த இரண்டு நாட்களில் மட்டும் 19 தமிழர்களது இறந்த சடலங்கள் மருத்துவமனைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. 23.8.77 கிராமங்களில் வாழுகின்ற தமிழர்கள் வைத்திருந்த அனுமதி பெற்ற துப்பாக்கிளைக் கூட, பற்றுச்சீட்டுத் தானும் கொடுக்காது பொலீசார் பறிமுதல் செய்திருக்கின்றனர்”.

திருகோணமலையைச் சேர்ந்த ‘நடமாடி’ என்பவர் அங்கு நிகழ்ந்த வன்செயல்களை பின்வருமாறு விபரித்துள்ளார்.

“கூட 28ம் நாள் திருகோணமலை சரக்குக் கூட்டுத்தாபனச் சம்பள தினம் சம்பளத்தை எடுத்துக்கொண்டு பசுபதி இராசதுரை என்ற 29 வயதுடைய இளைஞன் வீட்டுக்குப் போனான். திருகோணமலை நகரை அண்டிச் சிங்களவர்கள் அத்துமீறிக் குடியேறியிருக்கும் மட்டிக்களி என்னும் இடத்தில் வைத்து குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டார்....

“அதே நாள் மார்க்கண்டு சித்திரவேலு என்னும் 31 வயது இளைஞன் சம்பளத்தோடு தன் வீட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தான். சொந்த இடம் சாம்பல் தீவு. இது நிலாவெளி குச்சுவெளிக்குப் போகும் பாதை. நகரை அண்டியுள்ள சிறிமாபுரம் என்ற சிங்களக் குடியேற்றத்தைத் தாண்டிப் போகின்ற வேளை அங்கே வைத்து அடித்துப் பணம் பறித்த பின்னர் குற்றயுடைய குறை உயிருமாகப் பாதை ஓரத்தில் விடப்பட்டுள்ளான்.

“அடுத்து ஜமாலியா வீதி உள்ளது. முஸ்லிம் மக்கள் வாழும் இடம். அவ்வழியே வந்த பொலிஸ் வண்டியை மறித்து விபரம் கூறி இருக்கிறார்கள். ‘அவன் சாகட்டும்’ என்ற பொன் மொழிகளுடன் பொலிசார் அவ்விடத்தை விட்டு வேறு எங்கோ அவசரமாக போய் விட்டார்களாம்!

“குறைச்சீவனோடு கிடந்த சித்திரவேலு தொடர்ந்துவந்த ஒரு கொலைக் கூட்டத்தினரால் குத்திக் கொல்லப்பட்டான்....

“பின்னால் அவ்வழியே வந்த கடற்படையினர் சித்திரவேலுவின் பிணத்தை வைத்திய சாலையில் சேர்த்திருக்கின்றார்கள். குறை உயிர் கிடந்த நேரம் வைத்திய சாலையில் சேர்த்திருந்தால் சில வேளைகளில் வைத்தியர்கள் அவனைச் சீவனோடு போராடி அவனை மீட்டிருக்கவும் கூடும். வெறும் பிணத்தை வைத்திய சாலையில் போட்டு யாருக்கு என்ன பயன் ...?”

“லிங்க நகர் வாசிபான கணபதிப்பிள்ளை சீவரத்தினம் இ.போ.ச. கொண்டக்டர் மத்தியான சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு அபேர வழியாக கடமைக்காக உப்பு வெளி பஸ் டிப்போவுக்கு சென்று கொண்டிருந்தபோது, குத்திக் கொலைசெய்யப்பட்ட நிலையில் வீதி ஓரத்தில் கிடந்தார். அந்த இளைஞனின் வயது 35.

மொனரவேவ நல்லகுட்டியா என்னும் இடத்தில் ஒரு தாயும் மகனும் கூடப்பட்டு குறை உயிரோடு விழுந்தவர்களை வீட்டோடு சுட்டுச் சாம்பலாக்கிய பரிதாபக் கதை இது. 24ம் திகதி பின்சாமம் 5 பேர்கள் துவக்கு மற்றும் பயங்கர ஆயுதங்கள் சகிதம் வீட்டுக்குள் நுழைந்தனர். இதைக் கண்ட பத்மஜோதி என்ற கன்னிப்பெண்ணும் அவள் தம்பியும் பின்பக்கமாக ஓடிப் பற்றைக்குள் மறைந்து நின்றனர்....

“துப்பாக்கி முனையில் வீட்டுக்குள் இருந்த வானொலி, பணம் மற்றும் பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் கொள்ளையர் எடுத்துக் கொண்டனர். பின்பு நாகலிங்கம் பத்மநாதன் என்னும் 28வயது இளைஞனை நோக்கிச் சுட்டனர். குண்டு மகனைத் தாக்கப் போகிறதே என்றதாய்ப்பாசம் அவனை முன்னால் பாயவைத்தது. நாகலிங்கம் கறுப்பாயி என்ற அந்தவீரத்தாய்க்கு வயது 50. ஒரே சூட்டில் இரு உடல்கள் சரிந்து விழுந்தன!

“இதிலும் நிறைவு காணா அந்த மகா உத்தமர்கள் வீட்டுக்குக்கொள்ளியும் வைத்தனர். வீட்டோடு சேர்த்து அவர்களும் எரிந்து விட்டார்கள்!

“பொன்னையா செல்வநாயகம் என்ற 47 வயதுடைய துறைமுகக்கூட்டுத்தாபன தொழிலாளி அபேபுரத்தில் உள்ள வெளிநாட்டுக் குடிவகை வியாபார நிலையத்துக்கு எதிரில் வைத்துக் குத்திக்கொலை செய்யப்பட்டார். இவரது சொந்த இடம் பாலையூற்று. வேலையிலிருந்து வீட்டுக்குத்திரும்பிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது.

“சின்னப்பு சிவஞானம் என்பவர் திருகோணமலை இலங்கைவங்கிக் கிளையில் ஒரு எழுதுவினைஞர். இவருடைய வீடு மகிந்தபுரம்— கன்னியா வீதியிலிருந்தது. சிங்களக்குடிகளுக்கு மத்தியில் சில தமிழ்க் குடும்பங்களோடு இவரும் வசித்தவர். 22ந் திகதி பகல் சில சிங்களவர்களால் அந்த இடத்தை விட்டுப் போய்விடும்படி பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அங்கிருந்த குழுப்ப நிலை காரணமாகத் தமிழ்க் குடும்பங்கள் ஒன்று சேர்ந்து பக்கத்திலுள்ள நடேசன் கோயிலுக்கு அன்றிரவு தஞ்சம்புகுந்தனர்.

“ஒரு சாமம் இருக்கும். சிவஞான ‘மாத்தயோ’ என்று கூப்பிடும் குரல் பலமுறை ஒலித்தது. நித்திரையில் இருந்து விழித்த சிவஞானம் கையில் ‘டோச்’கடன் வெளியில் வந்தார். தீர்ந்தது வெடி! துப்பாக்கிக் குண்டுக்குப் பலியானார்.

“திருகோணமலைப் பகுதியில் எமக்குத் தெரிந்தவரையில் 22 தமிழ் உயிர்கள் பலியாக்கப்பட்டுள்ளன. காயப்பட்டுச் சிகிச்சை பெறுவோர் பலர், எரிந்து சாம்பலான வீடுகள் லொறிகள், கார்கள் பல பல!”

“இத்தனைக்கும் சிங்களவர்களை எதிர்த்து எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தமிழர்கள் தாக்குதல் நடத்தவில்லை! தற்பாதுகாப்புக்கேனும் அப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. தமிழர்களிடம் இருந்த துவக்குகளையும் நெருக்கடி நேரத்தில் பொலிசார் எடுத்துக் கொண்டனர்.

“பொலீசார் காவலுக்கு நின்ற நேரத்தில் ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலில் இருந்தபோது ‘கோணேஸ்வராக் கபே’யும் ‘பிள்ளையார் ஸ்ரோர்’சும் தீ மூட்டப்பட்டுத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.”

மட்டக்களப்பில் பொதுமக்களை பொலிசார் தாக்கியுள்ளனர் என்பதனைச் செய்திப் பத்திரிகைகளிலிருந்து அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. 23 ஆம் திகதி காலை மருத்துவமனைக்கு முன் பொதுமக்கள் தடிகளினால் தாக்கப்பட்டனர். அங்கு நின்ற பொதுமக்களும் சிசிக்கைக்காக வந்த நோயாளிகளும் மருத்துவமனை ஊழியர்களும் தாக்கப்பட்டனர். கோட்டைமுனைப் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு முன் சைக்கிள்களில் வந்தவர்களைப் பொலிசார் அடித்து விரட்டினர். இத்தாக்குதலின் போது குமரன் ஸ்ரோர்ஸ், சிவசக்தி நூல்நிலையம், என்பன அடித்து உடைக்கப்பட்டன. 24 ஆம் திகதி மட்டக்களப்பில் பொதுமக்கள்

தாக்கப்பட்டனர். பொதுமக்களது சைக்கிள் வண்டிகள் பறிக்கப்பட்டு மட்டக்களப்பு வாவிக்குள் வீசப்பட்டன. அன்றிரவு ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலில் இருந்தபோது மீனவரின் வள்ளங்கள் அடித்து உடைக்கப்பட்டன. இவற்றைக் கண்டித்து அரசாங்க ஊழியர்கள் 25 ஆம் திகதி வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். இதனால் நடைபெற்ற சமரச மகாநாட்டில் பொலிசாரின் அட்டகாசத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதாக உயர் அதிகாரிகள், மட்டக்களப்புத் தொகுதி உறுப்பினர், திரு. இராசதுரையிடம் உறுதியளித்தனர். அத்துடன் வாவிக்குள் வீசப்பட்ட சயிக்கில்களை மீட்டு உரியவர்களிடம் வழங்குவதெனவும் சயிக்கில்களை இழந்தோருக்கு நட்டஈடு வழங்க நடவடிக்கை எடுப்பதெனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. மேலும் பன்சாலை வீதியிலுள்ள ஒரு தேனீர்க்கடை துவக்குப் பிடியினால் அடித்து நொறுக்கப்பட்டது.

4

வவுனியாவின் நகரத்தில் பல கடைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு தீயிடப்பட்டன. கிராமப்புறங்களில் ஏராளமான வீடுகள் எரிக்கப்பட்டன. வவுனியா ஆள்புல வேலைகள் பொறியியற் பிரிவில் உதவி மேற்பார்வையாளராகக் கடமையாற்றும் திரு. கை. மங்களேஸ்வரன் வவுனியாவில் நடந்தவற்றைச் சுதந்திரனில் விபரித்துள்ளார்.

“..... எனது வீடு வவுனியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் செல்லும் வீதியில் பேயாடி கூழாங்குளம் கிராமத்தில் வவுனியாவிலிருந்து 3 மைல் தொலைவில் உள்ளது. எனது கிராமத்திற்கு அயற் கிராமமாக கொக்குவெளி என்னுங் கிராமம் உண்டு. இங்கு சிங்களவர்கள் வாழுகின்றார்கள்.”

“ஆவணி மாதம் 21ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு 7.30 மணியளவில் என்னிடம் நீண்டகாலமாக வேலைசெய்த இரு சிங்களவர் வந்து இரகசிய செய்தியை எனக்குத் தந்தார்கள். அச்செய்தி பின்வருமாறு:

“இன்று மாலை 4.30 மணியளவில் வவுனியா பொலிசார் எமது கிராமத்திற்கு வந்து கொக்குவெளி பல இளம் வாலியர்களை அழைத்து, “நாம் இன்று இரவு வவுனியா பட்டினத்தில் உள்ள கடை வீடுகள் எல்லாம் எரித்து உடைத்து கொள்ளையடித்து தமிழர்களை விரட்டப் போகிறோம். நீங்களும் உங்கள் அயல்கிராமங்களை மண்கொள்ளையடித்து வீடுகளை எரித்து தமிழர்களை விரட்டுங்கோ!” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள்.

“ஆகவே நீங்கள் தயவுசெய்து இங்கு இருக்காமல் எடுக்கக்கூடிய பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு வேறு எங்கேயாவது போகும்படி கூறினார்கள். சிங்கள வாலிபர்கள் உங்கள் கிராமத்தைத்தான் முற்றுகையிட திட்டமிட்டு உள்ளார்கள்” என்று கூறிச் சென்றார்கள்.

“இதனால் நாட்டில் நடைபெற்று வந்த நிகழ்ச்சிகளையும் கேள்விப்பட்ட நாம், திகிலடைந்து, எமது குடும்பத்தையும் உறவினர் குடும்பங்களையும் காட்டுக்குள் பாதுகாப்பிற்காக அனுப்பி விட்டு நாம் எமது வீட்டிற்கு காவல் இருந்தோம். எம்முடன், எனது மாமனார் திரு. வல்லிபுரம் தம்பிப்பிள்ளையும் இருந்தார்.

“நாம் எம்முடன் துப்பாக்கிகளும் வைத்திருந்தோம். இரவு 10.30 மணியளவில் எமக்கு 100 யார் துரத்தில் இருக்கும் காணியிலுள்ள வீட்டடியில் துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் இரண்டு கேட்டன. தொடர்ந்து அவ்வீட்டாரின் பயங்கர அலறல் சத்தமும் கேட்டது. நாங்கள் எமது துப்பாக்கியால் 5 அல்லது 6 முறை சத்தவெடி போட்டோம். வந்தவர்கள் ஓடியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அதன்பின் ஒரு சத்தமும் கேட்கவில்லை. தொடர்ந்தும் நாம் காவலில் இருக்கும் பொழுது இவை நடைபெற்ற சில நிமிட நேரங்களில் ஒரு ஜீப் வண்டி வந்து எமது காணியின் படலையடியில் நின்றுவிட்டு கொக்குவெளிக் கிராமப் பக்கமாகச் சென்று விட்டது. அதனைப் பொலிஸ் ஜீப் என்று நான் கருதுகின்றேன். நள்ளிரவுக்குப் பின்னர் வவுனியா நகரப்பக்கமாக பெரிய வெடிச்சத்தங்களும் துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் போன்ற சத்தங்களும் அவற்றைத் தொடர்ந்து ஏதோ எரிவது போன்ற வெளிச்சங்களும் புகை மண்டலங்களும் எங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டன. அவ்வெளிச்சமும் புகைமண்டலமும் வவுனியா நகரத்தில் பல இடத்தில் எரிபவை போன்றவையாகவே இருந்தன. இந்நிகழ்ச்சிகள் எனக்கு மேலே குறிப்பிட்டவர்கள் கூறிய இரகசியச் செய்திகளின்படிதான் எல்லாம் நடைபெறுகிறது என்ற எண்ணத்தை வலுப்படுத்தின.

“இதனால் எனது குடும்பத்தை அடுத்த நாள் யாழ்ப்பாணம் அழைத்துக் கொண்டு அவசரமாகச் சென்றேன். அங்கு எனது நெருங்கிய உறவினரான திரு. க. குலசேகரம் உரும்பராய் தெற்கு. உரும்பராய் என்னும் முகவரிக்குச் சென்று குடும்பத்தைத் தங்க ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டு, 24ம் திகதி புதன்கிழமை மீண்டும் வவுனியாவிற்கு எனது வீட்டிற்கு வந்தேன். இதுவரை எனது மாமனார் அங்கு இருந்தார். அன்று இரவு 10.30 மணியளவில் நாம் ஒளிந்திருந்து எமது வீட்டைக் கண்காணித்திருந்தோம். அப்பொழுது ஜீப் வண்டி ஒன்று எமது காணியின் படலையடியில் நின்றது. சில நிமிடங்களில் எமது பின்புறமாகவுள்ள பேயாடி கூழாங்குளத்தையும் கொக்கு வெளியையும் பிரிக்கும் குளக்கட்டிலிருந்து ஒரு துவக்கு வெடிச் சத்தம் கேட்டது. அப்பொழுது எங்கள் சந்தியில் மூன்று வீடுகள் எரியும் வெளிச்சம் தெரிந்தது.

“அதே நேரத்தில் எங்கள் பக்கத்துக் காணி எரியத் தொடங்கியது. அதைத் தொடர்ந்து இருவர் எமது வீட்டை நோக்கி ஓடிவருவதைக் கண்டோம். அவர்கள் வீட்டுக்குள் சென்றதும் தளபாடங்கள் உடைக்கும் சத்தம் கேட்டது. தொடர்ந்து எனது வீடு தீப்பற்றி எரியத் தொடங்கியது. ஜீப் வண்டி எமது படலையில் நின்றதனால் எமது கைகளில் துப்பாக்கிகள் இருந்தும் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் வாளாவிருந்தோம். மனதில் ஜீப் வண்டிகள் நின்றதனால் உண்டான தாக்கம், இருட்டு என்பன ஆட்களை அடையாளம் காட்டமுடியாத நிலைக்கு எங்களைத் தள்ளிவிட்டது....”

வவுனியாவில் 17ஆம் திகதி தொட்டு 25 ஆம் திகதிவரை நிகழ்ந்த வன்செயல்களின் காரணமாக 5 பெரிய வர்த்தக நிலையங்களும், கிழமைச் சந்தைக் கடைகளும், மார்க்கட் கட்டிடத்திலிருந்த 5 கடைகளும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுத் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பேயாடி கூளாங்குளம், கறுத்தார் சின்னக்குளம், மடுவ, கறுவல் புளியங்குளம், வெளிக்குளம், சின்னப்புதுக்குளம், தோணிக்கல், வீமன்கல்லு ஆகிய கிராமங்களில் இருந்த நூற்றுக்குமதிகமான தமிழ் வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. இங்குள்ள மக்கள் வேறிடங்களில் தஞ்சம் புகுந்துள்ளனர். மடுவ உப தபால் கந்தோரும் அதன்தபால் அதிபர் வீடும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. பின்னர் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. தபால் அதிபரின் மகனும் மருமகனும் துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயங்களுடன் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

ஊரடங்குச் சட்டம் நாள் முழுவதும் அமுலில் இருந்த வேளையில்தான் வவுனியா நகரத்திலுள்ள வர்த்தக நிலையங்கள் சில கொள்ளையடிக்கப்பட்டுத் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பொலிஸ் நிலையத்துக்கருகில் இவ்வர்த்தக நிலையங்கள் பட்டப்பகலில் தீக்கிரையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதன் எதிரொலியாக வவுனியா அரசாங்க அதிபர் திரு. சிவஞானம் உடனடியாக இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார்.

5

1977, ஓகஸ்ட், 27.

அதிகாலை 2.30 மணி,

யாழ்ப்பாண நகரில் மீண்டுமொரு அழிவு நடந்தேறியது. யாழ்ப்பாணப் பஸ்நிலையத்திற்குக் கிழக்குப்பக்கம் அமைந்திருந்த 27 கடைகள் யாவும் எரிந்து சாம்பராகிப்போயின! ஒருவிதமாக வழமைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்த யாழ்நகரில் மீண்டும் பதற்றநிலை இத் தீ வைப்புடன் ஆரம்பமானது. அதிகாலை 2.30 மணிக்கு யாழ்நகர்ப்பக்கம் படபடவெனக் குண்டுகள் வெடிக்கின்ற சத்தத்தை எல்லாரும் கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது. பொலிசாரோ, இராணுவத்தினரோ கண்டபாட்டிற்கு வெடிவைக்கிறார்கள் என நகரின் சுற்றாடலில் உள்ளவர்கள் எண்ணிக் கொண்டார்கள். ஆனால் உண்மையில் இக்கடைகள் பற்றி எரிந்து அக்கடைகளிலுள்ள பட்டாசுகளும் சோடாப் போத்தல்களும் தீயில் வெடித்துச் சிதறியதால் எழுந்த சத்தங்கள்தான் அவை என்பது காலையில்தான் தெரியவந்தது.

அதிகாலை 2 மணிக்கு பஸ்நிலையப்பக்கம் பூபாலசிங்கம் புத்தகக் கடையுடன் சேர்ந்த கடையொன்று தீ பிடித்தெரிவதை டாக்டர் எஸ். சேனாதிராசா என்பவர் திரு. சுந்தரலிங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு விடயத்தைத் தெரிவித்தார். யாழ்.

மாநகரசபை விசேட ஆணையார் திரு. கே. சிவஞானத்திற்கும் அறிவித்தார். பொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் இடத்திற்கு விரைந்து வந்தனர். மாநகரசபை ஊழியர்களும் தண்ணீர் பெளசருடன் வந்தனர். எனினும் அக்கடைகள் எரிந்து தரைமட்டமாவதை எவராலும் தடுக்கமுடியவில்லை. ஆனால் ஏனைய இடங்களுக்குத் தீ பரவுவதைத்தான் தடுக்க முடிந்தது.

இக்கடைகள் தீக்கிரையாகித் தரைமட்டமாகியதைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாண வர்த்தகர்கள் பலர் தங்கள் கடைகளிலுள்ள பொருட்களை லொறிகளில் ஏற்றிப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்ல முயன்றனர். எனினும் மாவட்ட இணைப்பதிகாரி திரு. ருத்ரா ராஜசிங்கம் அவர்கள் அளித்த உறுதி மொழியைத் தொடர்ந்து அந்நிலை தடைப்பட்டது.

இக்கடைகள் தீக்கிரையானதைப் பார்வையிடுவதற்காகவும் நிலைமையை ஆராய்வதற்காகவும் உயர் குழுவொன்று கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு உடனடியாக வந்தது. அக்குழுவில் இராணுவத் தளபதி மேஜர் ஜெனரல் சேபாலா ஆட்டிக்கல, பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் திரு. ஜி. வி. பி. சமரசிங்க. பிரதமரின் அந்தரங்கச் செயலாளர் திரு. மெனிக் டிவல ஆகியோர் இருந்தனர். அவர்கள் இடத்தைப் பார்வையிட்டபின்னர் அரசாங்கச் செயலகத்தில் மகாநாடொன்று கூடியது. அதில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம், சாவகச்சேரி உறுப்பினர் திரு. வி. என். நவரத்தினம் உட்பட பல தேசியப் பேரவை உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

இம் மகா நாட்டில் மேற்படி கடைகள் எரிக்கப்பட்டதற்குப் பொலிசாரே காரணம் என திரு. அமிர்தலிங்கம் குற்றம் சாட்டினார். இதுபற்றி பூரண விசாரணை செய்யப்படும் என்றும், அதனை உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் திரு. மகேஸ்வரன் தலைமையிலான குழு செய்யும் எனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண நகரத்தில் முக்கிய இடங்களில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் சிலைகளும் தாக்கி உடைக்கப்பட்டன. திருவள்ளுவர் சிலை பிடரியில் தாக்கப்பட்டு தலை முன்கவிழ்ந்து கிடந்தது. ஔவையார் சிலையின் தலை முகத்தில் தாக்கப்பட்டு பின்பக்கம் சரிந்து வானத்தை நோக்கிக் கொண்டிருந்தது. சோமசுந்தரப் புலவரின் சிலை பக்க வாட்டாகத் தாக்கப்பட்டு தலை இடது பக்கத் தோளில் சாய்ந்து கிடந்தது. உரும்பராய்ச் சந்தியில் நின்றிருந்த சிவகுமாரனின் சிலை மோசமாகத் தாக்கப்பட்டு மேடையிலிருந்து புரட்டப்பட்டிருந்தது. கரையூரிலும் சில சிலைகள் தாக்கப்பட்டிருந்தன.

அத்தியாயம் ஏழு

1

யாழ் நகரில் 24 மணிநேரச் சோக நாடகத்திற்குப் பின்னர் இலங்கை எங்கும் பற்றி எரிந்த தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இனவெறியில் உயிர் இழந்தோர் தொகை எவ்வளவு எனச் சரிவர இன்னமும் தெரியாது. ஏறத்தாழ 300 பேர்வரை உயிரிழந்திருக்கலாம். காயமடைந்தோர் தொகை 10000 பேருக்கு மேலிருக்கலாம். சொத்துக்களை இழந்து பாதிக்கப்பட்டோர் ஏறத்தாழ 80000 தமிழ் மக்கள் என மதிப்பிட முடியும். தமிழ் மக்கள் இழந்த சொத்துக்களின் பெறுமதி ஏறத்தாழ 70 கோடி வரையில் இருக்கும். பொலிஸ் இலாக்காவினர் சேகரித்த அறிக்கையின்படி வன்செயல்களால் கொல்லப்பட்டோர் 138 ஆகும். இதில் 15 பேர் மட்டுமே சிங்கனவர்களாவர். வன்செயல்களில் ஈடுபட்டதாக இதுவரை 5700 பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர்.

ஏன் இத்தகைய ஒரு நிலை இலங்கையில் ஏற்பட்டது? இனக்கலவரமாக மாறி தமிழ் மக்கள் உயிர்களையும் சொத்துக்களையும் மானத்தையும் இழக்க நேர்ந்த அவலம் ஏன் ஏற்பட்டது? 1958இல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரம், பின்னர் 1977 இல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரம்போல இனியும் தொடர்ந்து ஏற்பட இடமிருக்க முடியுமாயின் தமிழரின் நிலை என்ன? ஒகஸ்ட் மாத இனக்கலவரத்திற்கு யார் பொறுப்பாளிகள்?

தமிழர்களுக்கெதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இனக் கலவரத்தின் ஆரம்பத்திற்கு பொலிசாரின் பொறுப்பற்ற நடத்தைகளும் கட்டுப்பாடற்ற நடவடிக்கைகளும் தாம் காரணங்கள் என்று கூறிவிட முடியும். எனினும் இந்த இனக் கலவரத்திற்கு நீண்டதோர் காரணகாரியப் பின்னணி இருப்பது மறுக்க முடியாதது. யாழ். நகரில் பொலிசார் நடந்து கொண்ட ஒழுங்கற்ற அட்டேழியங்கள் இனக்கலவர எரிமலையாக வெடிப்பதற்குப் படிப்படியான வளர்ச்சிப் பின்னணி இருந்திருக்கின்றது. அவற்றைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்துப் பார்ப்போம் :

1. ஐக்கியதேசியக் கட்சியின் மகத்தான விவற்றி

கடந்த பொதுத்தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அடைந்த வரலாறு காணாது மகத்தான மாபெரும் வெற்றி, சிங்கள மக்களில் ஒரு சாராரால் வரவேற்கப்படவில்லை. இலங்கையின் 159 தேர்தல் தொகுதிகளில் 166 பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்வதற்காக இவ்வாண்டு ஜூலை மாதத்தில் நடந்து முடிந்த தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 140 ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது 1970-இல் 17 தொகுதிகளில் மாத்திரம் வெற்றி பெற முடிந்த ஐக்கிய

தேசியக் கட்சி, இவ்வாண்டின் பொதுத் தேர்தலில் அடைந்தமாபெரும் வெற்றி இலங்கையின் ஏனைய கட்சியினருக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது, ஏமாற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு ஒரு வடிகால் தேவைப்பட்டது.

2. ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியினரும் இடதுசாரிக் கட்சியினரும் அடைந்த மகத்தான தோல்வி

கடந்த தேர்தலில் முற்றிலும் எதிர்பாராத விதத்தில், அரசாங்கக்கட்சியாயிருந்த ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சி படுதோல்வியைத் தழுவிக் கொண்டது. 1970-ல் 91 ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றி, லங்கா சமசமாசக் கட்சியுடனும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனும் கூட்டாகச் சேர்ந்து 116 ஸ்தானங்களுடன் அரசாங்கத்தை அமைத்து ஆறு நீண்ட ஆண்டுகள் அரசாட்சி செலுத்திய ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சியும் இடதுசாரிகளும் இம்முறைத் தேர்தலில் ஆக 8 ஸ்தானங்களையே கைப்பற்றிக் கொள்ள முடிந்தது. முற்றிலும் எதிர்பாராத விதத்தில் முன்னாள் அமைச்சர்கள் பலர் படு தோல்வியைத் தழுவிக் கொண்டனர். பீலிக்ஸ் ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க, ரி. பி. இலங்கரத்ன, ஹெக்டர் கெப்பக்கடுவ, ரி. பி. ஜி. கலுக்கல், எஸ். கே. கே. சூரியராட்சி, கே. பி. இரத்னாயக்க, செ. குமாரசூரியர், எஸ். டி. ஆர். ஜயரத்னா, டி. பி. தென்னக்கோன், இரத்தின சிறி விக்கிரமநாயக்க ஆகிய முன்னாள் அமைச்சர்களும், கருணாரத்ன, விக்கிரமசிங்க, காரியவாசம், அப்துல் மஜீத், நீல் டி. அல்விஸ், செனரத் சோமபால, தேசப்பிரிய சேனநாயக்க முதலான முன்னாள் பிரதி அமைச்சர்களும் பொதுத்தேர்தலில் படுதோல்வியை அடைந்தனர். மக்கள் அவர்களைத் தூக்கியெறிந்து விட்டார்கள். பீற்றர் கெனமன், கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா, என். எம். பெரேரா முதலான பெரும் இடதுசாரித் தலைவர்கள் மண்கவ்விக்க கொண்டார்கள். இத்தோல்வியின் மாறாதவடு அவர்களிடம் நிறைந்திருந்த வடிகால் தேடியது. இவர்களுக்கு வாக்களித்த மக்கள் இத்தோல்வியைத் தாங்கிக் கொள்ளும் நிலையில் இருக்கவில்லை. ஐக்கியதேசியக் கட்சியின் மகத்தான வெற்றியும் ஸ்ரீ லங்காசுதந்திரக் கட்சியினதும் இடதுசாரிக் கட்சிகளினதும் படுதோல்வியும் இலங்கை அரசியலில் அமைதியான நிலைமையைத் தோற்றுவிக்க உதவவில்லை.

அரசியல் தோல்வி இனக் கலவரத்திற்கு முக்கிய காரணம் என்பதற்குப் பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. கண்டியில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்தபிரமுகர்கள் பலர் வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இனவெறியைத் தூண்டியதாகவும் தீவைப்பு, வீடுடைப்பு, கொள்ளைகளுக்குத் தூய்மிட்டதாகவும் சந்தேகத்தில் சுதந்திரக்கட்சிப் பிரமுகரான சட்டத்தரணி மொறிஸ் ராஜபக்ச என்பவர் பொலிஸாரினால் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். கண்டிநகரில் நிகழ்ந்த வன்முறைச் சம்பவங்கள் தொடர்பாக ஏற்கனவே வீட்டுக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த முன்னாள் பிரதி அமைச்சரும் முன்னாள் மினிப்பே பேரவை உறுப்பினருமான எச். எம். நவரத்ன பின்னர் கைது செய்யப்பட்டு விளக்கமறியலில்

வைக்கப்பட்டார். இவர் முன்னாள் காணிவிவசாய பிரதி அமைச்சராவார். அத்துடன் வத்தேகம் முன்னாள் பேரவை உறுப்பினர் ஏ. ஜி. பெர்ணான்டோ உட்பட 25 பேர் வன்செயல்கள் காரணமாக விளக்க மறியலில் வைக்கப்பட்டனர். முன்னாள் கலாசார அமைச்சர் ரி. பி. தென்னக்கூனும் அவரது மகன் எம். எம். தென்னக்கூனும் வன்முறைச் சம்பவங்கள் தொடர்பாகச் சந்தேகத்தின் நிமிர்த்தம் கண்டிப் பொலிஸாரால் கைது செய்யப்பட்டனர். எனவே நாட்டில் நிலவிய வன்முறைச் சம்பவங்களுக்கு தோல்விகண்ட ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிப் பிரமுகர்களும் காரணமாக இருந்திருக்கின்றனர் என்பது தெளிவு. இதனால்தான் இன்றைய நிதி அமைச்சர் திரு. ஹொனி. டி. மெல் “இன்று நாட்டை எதிர்நோக்கும் நெருக்கடி நிலைக்கு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஒரு பிரிவினரே பொறுப்பானவர்கள்” என்று குற்றம் சாட்டினார். “தோல்வியைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாத அரசியல்வாதிகள் சிலர் நாட்டைப்பற்றிக் கவலை இன்றிக் கலவரத்துக்குத் தூபமிட்டனர்” என ஸ்ரீலங்கா அப்புரநிக்காயாவின் மகாநாயக்கரான ராகீஜயா பண்டித கொஸ்கொட தம்மவன்சதேரோ கூறியுள்ளார்.

தங்களுக்குப் பொதுத்தேர்தலில் கிடைத்த படுதோல்வியைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத அரசியல் வாதிகள் சிலர்(?) தேர்தலின் பின்னர் நடந்துகொண்ட முறைகள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன. மகத்தான வெற்றிக் களிப்பில் ஐக்கியதேசியக் கட்சியின் ஆதரவாளர்கள், எதிர்க்கட்சியினரின் வீடுகளைத் தாக்கி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தபோதும் ஊர்வலம் நடத்திய போதும் தேர்தலில் மண்கவ்விய ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி உறுப்பினர்கள், அவர்கள்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்திருக்கின்றார்கள். தெவிடுவரையில் ஐக்கியதேசியக் கட்சியினர் நடாத்திய ஊர்வலத்தின் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தியதால் சி. எம். டக்ளஸ் என்ற இளைஞன் கொல்லப்பட்டான். இக் கொலைக் குற்றம் சம்பந்தமாக ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிவேட்பாளராகத் தெவிடுவரையில் போட்டியிட்டுத் தோல்வி கண்ட டிக்சன் டி சில்வா கைது செய்யப்பட்டார். அவருடன் 17 சந்தேக நபர்களை மாத்தறைப் பொலிசார் கைது செய்தனர். மேலும் கடந்த ஜூலை மாதம் 23ம் திகதி, கம்பளை முன்னாள் பேரவை உறுப்பினர் ஜயரத்ன என்பவர், அவர் வீட்டின் முன்சென்றவர்கள் மீது நிகழ்த்திய துப்பாக்கிப் பிரயோகம் சம்பந்தமாக 15 சந்தேக நபர்களுடன் கைது செய்யப்பட்டார். எனவே இனக்கலவரம் தொடங்குவதற்கு முன்னரேயே இலங்கையில் சில அரசியல்வாதிகள் தம் படுதோல்வியைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருந்துள்ளனர். அவர்கள் தோல்வியின் வடிகால் அப்பாவித தமிழ் மக்களாக அமைந்தது. இதனைத்தான் கண்டிப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. ஈ. எல். சேனநாயக்கா “கடந்த பொதுத் தேர்தலில் ஐ. தே. கட்சியை ஆதரித்த தமிழர்களின் வீடுகளும் கடைகளுமே உடைக்கப்பட்டுள்ளன. தேர்தலில் தோல்வி கண்ட சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஆதரவாளர்களும் இங்கு குழப்பம் புரிந்ததற்கு என்னிடம் ஆதாரமுள்ளது. படமூலமான ஆதாரமுள்ளது. இதனால்

எனது தொகுதியில் 6000 தமிழர் பாதிக்கப்பட்டார்கள்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். “இனக்கலவரம் என்ற போர்வையில் நிகழ்ந்த அரசியல் சதி’ என அரசு விடுத்த அறிக்கை ஒன்றிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

3. இலங்கையின் அதிகார பூர்வமான எதிர்க்கட்சியாகத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி அமைந்தமை.

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் முதன்முறையாக இம்முறைதான் இலங்கைத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி எதிர்க்கட்சியாக அமர்ந்தது. 1970 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் 13 தொகுதிகளில் வெற்றிபெற்ற தமிழர் விடுதலை கூட்டணி (அவ்வேளை அதன் பெயர் - இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி) இம்முறைப் பொதுத் தேர்தலில் 18 ஸ்தானங்களைப் பெற்று எதிர்க்கட்சி என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிட, கடந்த ஆறு நீண்ட ஆண்டுகள் அரசாங்கத்தை நடத்திய ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் அதன் இதுசாரிக் கூட்டணியும் இத் தேர்தலில் ஒன்று சேர்ந்தும் எதிர்க்கட்சி என்ற பெயரைக் கூடப் பெற வாய்ப்பற்றுப் போனமை, வெந்தபுண்ணில் வேல் பாய்ச்சியது போன்றது. முன்வரிசையில் அமர வேண்டிய ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி 8 ஸ்தானங்களை மட்டுமே பெற்று தமிழர் கூட்டணியின் பின் ஆசனங்களில் அமர வேண்டிய வெட்கப்படத்தக்க குழ்நிலை உருவாகியது. இந்நிலையை மாபெரும் வெற்றியைப் பெற்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரோ. படுதோல்வியைத் தழுவிய ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினரோ எதிர்பார்க்கவுமில்லை; விரும்பவுமில்லை. தமிழர் கூட்டணி எதிர்க்கட்சியாக அரசுப் பேரவையில் அமர்ந்ததை இனவெறிச் சிங்களவர்கள் பூரணமாக விரும்பவில்லை. தமிழரின் ஏகக் கட்சியாகத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி அமர்ந்தது. அவர்களுக்கு இயல்பாகவே தமிழர்பால் அஞ்சையையும் வெறுப்பையும் மேலும் கிளறி விட்டது. எனவே தமிழர்களுக்கு எதிராகக் கிளப்பிய வெறிக்கோஷத்திற்கு இலங்கை எங்கும் வன்செயல் வடிவம் கொடுக்கப்பட்டது.

எனவே, சென்ற பொதுத்தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அடைந்த பெருவெற்றி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் இடதுசாரிக் கட்சிகளும் அடைந்த படுதோல்வி, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தமிழரின் ஏக கட்சியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு எதிர்க்கட்சியாக அமர்ந்தமை - இவையாவும் தமிழருக்கெதிரான இனக் கலவரத்திற்குப் பின்னணியாக அமைந்தன. இம்முன்று நிலைமைகளையும் விரும்பாத சிங்கள வெறியர்கள் இனக்கலவரத்திற்குத் தூபமிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் யாழ்ப்பாணப் பொலிஸ் வடிவில் சிறுபொறியாக யாழ் நகரில் நடந்தேறிய அசம்பாவிதச் சம்பவங்களை உருவாக்கி விட்டார்கள்.

4 பொலிசாரின் பொறுப்பற்ற நடத்தைகளும், கட்டுப்பாடற்ற நடவடிக்கைகளும் .

யாழ் நகரில் ஓகஸ்ட், 14,15,16 ஆம் திகதிகளில் தலைவிரித்தாடிய அட்டூழியங்களுக்குப் பொலிசாரில் சிலரே காரணமானவர் என எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் உட்பட பல தலைவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பாய்க்கடைக்கு நெருப்பிட்டதன் மூலம் நாடெங்கும் தமிழரின் உயிருக்கும் சொத்துக்களும் அவர்கள் எரியிட்டார்கள் எனப் பலர் கண்டித்துள்ளனர். இனக் கலவரத்துக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ முதற்காரணமாக அமைந்த யாழ்ப்பாணச் சம்பவங்களுக்குப் பொலிசார் முதற்காரணமானவர்கள் என்பதைப் பலர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் தமிழருக்கு எதிராக நிகழ்ந்த வன்செயல்களுக்கு ஒருவகையில் பொலிசாரும் காரணகர்த்தாக்கள் என்பதைப் பல அரசியல் வாதிகளும் மத ஸ்தாபனங்களும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. வெளிநாடுகளில் இலங்கையில் நிகழ்ந்த வன்செயல்களை ரெலிவிசனில் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் தமிழர்களின் வீடுகளும் கடைகளும் தீயிடப்பட்டுக் கொள்ளையடிக்கப்படும்போது பொலிசார் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை ரெலிவிசனில் காண முடிந்ததாம். ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலில் இருந்த வேளையிலேயே யாழ்நகரில் 30 கடைகள் தீக்கிரையாகியிருக்கின்றன. இதனையும் செய்தவர்கள் பொலிசாரே என எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அதனால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த இச்சம்பவங்களுக்குக் காரணமாக இருந்த பொலிசார் எல்லாரும் உடனடியாக மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் எனப் பலரும் அரசினைக் கேட்டிருந்தனர். அதன்படி மாற்றவும் பட்டார்கள்.

பொலிசாரின் பொறுப்பற்ற நடத்தைகளை அவதானித்த உள்ளூராட்சி வீடமைப்பு நிர்மாணத்துறை அமைச்சர் திரு ஆர். பிரேமதாசா “வன்செயல்களுக்கு இனியும் இடமளியாதீர்கள்” என்று பொலிசாருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். பொலிஸ்மா அதிபர் ஸ்ரான்லி சேனநாயக்கா “நாட்டில் எந்த ஒரு பகுதியிலும் இனிமேல் கலவரம் நடக்கக்கூடாது. வன்செயல் தலைகாட்டக்கூடாது. நடக்கவிடாது பொலிசார் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்காவது அவை நடந்தால் சம்பந்தப்பட்ட பகுதிப் பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பு அதிகாரியே அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும்” என்ற கடுமையான உத்தரவை நாட்டில் நடந்த வன்செயல்களைத் தொடர்ந்து பொலிசாருக்கு விட்டிருந்தார்.

பொலிசாரின் பொறுப்பற்ற தன்மையை அவர்கள் சட்டத்திற்கு எதிராக யாழ். நகரில் செய்த அட்டூழியங்களின் போது துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு ஆளாகி மரணமடைந்த மூவரில் இருவரின் மரணவிசாரணைத் தீர்ப்பில் யாழ் மாவட்ட நீதிபதி திரு. கே. வி. நவரத்தினம் வழங்கிய தீர்ப்பு. பொலிசாரே கலவரத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாக்கள் என்பதை வற்புறுத்தப் போதுமானது. யாழ் நகரத் துப்பாக்கிச் சூட்டு

மரணங்கள் இரண்டும் கொலை என நீதிபதி தீர்ப்பளித்தார். அவர் குறிப்பிட்டார்: “... சம்பவ தினம் பொலிசாரின் கண்ணீர்ப் புகைப்பிரிவினர் சம்பவம் நடந்து இடத்திற்குச் சென்றிருந்தபோதும் ஏன் கும்பலைக் கலைப்பதற்குக் கண்ணீர்ப் புகை பாவிக்கப்படவில்லையென்பதன் காரணம் தெரியவில்லை. பொலிஸ் தரப்பினரிலிருந்து தெரிவிக்கப்பட்ட சாட்சியங்களிலிருந்து எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் கண்ணீர்ப் புகையோ குண்டாந்தடியோ பாவித்ததாகச் சாட்சியமில்லை உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் தலைமையகப் பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற சிரேஷ்ட அதிகாரிகள் இருக்கத்தக்கதாக சப் இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற கனிஷ்ட அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட நிலைமையைச் சமாளிக்கப் பொறுப்பாக அனுப்பப்பட்டார்கள்.

“... நியாயத்தை ஆராய்கின்ற மனிதனின் குணம் எங்களைவிட்டு அகன்றுவிட்டது. உண்மைகள் இன்றைய நாட்களில் சந்தர்ப்பவாதங்களுக்காகப் பலியிடப்பட்டுள்ளன. குற்றம் இழைப்பது இன்றைய ஒழுக்கமாகி விட்டது. குற்றவாளிகளைத் தண்டித்து, சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்ட வேண்டிய நிர்வாக அமைப்பு, இன்று பரிகாசத்திற்குள்ளராகியிருக்கிறது. பொலிசாரும் ஆயுதப் படையினரும் சீசரின் மனைவியைப் போன்று சந்தேகங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் ...”

பொலிஸ் படையில் ஒழுங்கீனங்கள் இருக்கின்றன எனப் பிரதமர் திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா அரசுப் பேரவையில் எடுத்துரைத்தார். “பொலிஸ்படையில் அரசியல் ரீதியான நியமனங்களே அதிகம் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இதனால் அப்படையின் ஒழுக்கம் சீர்கேடைந்துள்ளது. ஆயுதப் படைகளின் மத்தியில் ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும் இருக்க வேண்டியது அவசியம். அந்த நிலையை நாம் தோற்றுவிப்போம்” என்று பிரதமர் குறிப்பிட்டார். பொலிசாரின் கட்டுப்பாண்மையையும் ஒழுங்கின்மையையும் இனவுணர்ச்சியையும் ஒரு உதாரணம் மூலம் பிரதமர் குறிப்பிட்டார். “..... நுவரெலியாவில் பொலிசாருக்கும் இ. போ. ச. ஊழியர்களுக்கும் இடையில் ஒரு மோதல் ஏற்பட்டது. அங்கு பொலிஸ் அத்தியட்சகராகத் தமிழ் அதிகாரியான திரு. எம். சண்முகம் இருக்கிறார். அவர் விசாரணையின் பின்னர் இரு பொலிஸ் உத்தியோகஸ்தர்களை தற்காலிகமாக கடமையிலிருந்து நீக்கி வைத்தார். இதன் காரணமாக பொலிசாரில் சிலர் ‘அவர் ஒரு தமிழர்; அவரது உத்தரவுக்குப் பணியக்கூடாது’ என்று கூறியுள்ளனர் என்ற தகவல் எனக்கு எட்டியது.

“நான் சுகவீனலீவு எடுக்கும் சகலரையும் கடமையில் இருந்து நீக்கி வைக்கும்படி உத்தரவிட்டேன். அப்படிச் செய்தால் அது வேறு இடங்களுக்கும் பரவுமென்றார்கள். நான் பயப்படவில்லை. பரவட்டும், பின்னர் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்றேன். அதன் பின்னர் அங்கு எவருமே சுகவீன லீவு எடுக்கவில்லை. இப்படிச் கண்டிப்பாக இருக்காவிட்டால் நாட்டை எப்படி நிர்வகிக்க முடியும்...”

முல்லைத்தீவுத் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. எக்ஸ். எம். செல்லத்தம்பு அவர்கள், 'பொலிஸ் நிலையத்திற்கு முறைப்பாடு செய்யச் சென்ற ஒருவரைப் பொலிசார் லொக்கப்பில் இட்டனர்' என்பது தொடர்பாக எழுப்பிய பிரச்சினைக்குப் பிரதமர் திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் ஆணித்தரமாகப் பதில் வழங்கினார். அவர் சொன்னார் :

"..... முல்லைத்தீவுத் தொகுதியின் கௌரவ உறுப்பினர் எழுப்பிய கேள்விக்கான முன்னறிவித்தல் சிறிது நேரத்திற்கு முன்னர்தான் எனது கைக்குக்கிட்டியது. அது ஒரு முக்கியமான கேள்வியாகும். பொலிஸ் நிலையத்துக்குப் புகார் செய்யச் சென்றவரையே பொலிசார் லொக்கப்பில் அடைத்துள்ளனர், இது மிகவும் பாரதூரமான செயல் என்றே கருதுகிறேன், இரு வாரங்களுக்கு முன்னர் மீரிகமையில் உள்ள ஒருவர் - எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்தவர்; அவர் புகார் செய்யச் சென்ற இடத்திலும் இப்படியான செயல் ஒன்று இடம் பெற்றுள்ளது. பொலிஸ் படையில் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கும் சீர்கேடைந்துள்ளன....

"பொலிசாரின் கட்டுமீறிய செயல்களுக்கு இனவாதம் காரணமல்ல. சிறிமாவோ அம்மையார், அவர்களுக்கு அளித்துள்ள பயிற்சியே அதற்கு அடிப்படையாகும். பொலிஸ்படையில் அவர்கள் சேர்ந்த காலத்தில் நாலாயிரம் முதல் ஐயாயிரம் வரையில் ஆட்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் பொலிஸ் படையில் இருந்து கொண்டே சுதந்திரக் கட்சியின் உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் சமீபத்திய அசம்பாவிதங்களின்போது வன்செயல்களுக்குத் துணையாக நின்றார்களே"

"யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்குப் பின்னணியில் இவர்கள் செயற்பட்டிருக்கிறார்களென நான் சந்தேகிக்கிறேன். ஆனால் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள முடியாதிருக்கிறது. அந்த வியாதிக்கு வைத்தியம் கண்டாக வேண்டும். அவர்கள் அனைவரையும் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கவே நான் விரும்புகிறேன். ஆனால், உடனடியாகச் செய்ய முடியாதிருக்கிறது. புதியவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டியுள்ளது.

"பொலிஸ் படையில் திறமையாகச் சட்டத்தை மதிக்கும் நல்ல பலர் இருக்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் திருப்பி அனுப்ப மாட்டோம். அவர்களை வைத்துக் கொள்வோம். பொலிசார் நீதிபதிகள் அல்லர். அவர்கள் விசாரணையாளர்களே. அவர்கள் சட்டத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள். சட்டத்தை ஆள நினைக்கக்கூடாது"

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அதிகார பூர்வமான கட்சிப் பத்திரிகையான 'நம் தேசம்' இப்பொலிசார் பற்றி இன்னும் பல தகவல்களைத் தருகின்றது. கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் பொலிஸ் படையில் சேர்க்கப்பட்ட பொலிசார் பலர் அடிப்படைத் தகுதி தரம் இன்றி சேவையில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்களாம். குற்றவாளிகளென நீதிமன்றத்தில் தண்டனை பெற்றவர்களும் பொலிஸ் சேவையில்

சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்களாம். இவர்களின் சேவைக்காலம், தராதரம் என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு, இத்தகைய பொலிசாரை விவசாயப் படைச் சேவையில் சேர்த்துக் கொள்ள அமைச்சு உத்தேசித்திருப்பதாக சம்பந்தப்பட்ட வட்டாரங்களில் இருந்து நம்புவதாக 'நம் தேசம்' பத்திரிகை குறிப்பிடுகின்றது.

எனவே இத்தகைய பொலிசாரின் ஒழுங்கீனங்கள் யாழ் நகரில் 24 மணிநேரத் துயர நாடகத்திற்கு வித்திட்டது. அவ்வித்துத் தமிழருக்கெதிரான இனவெறி மரமாக வளர்ந்தது.

5. யாழ். அரசாங்க அதிபரின் அசட்டை

யாழ். அரசாங்க அதிபர் திரு. விஜயபாலா சரியான நடவடிக்கையை சரியான நேரத்தில் எடுக்கத் தவறியதாலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் ஓகஸ்ட் 16 ஆம் திகதி அசம்பாவிதங்கள் விகவரூபம் எடுத்தன எனப் பலர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர், ஓகஸ்ட் மாதம் 15 ஆம் திகதி பஸ் கொண்டக்டர் ஜேகதாசன் உட்படப் பல பொதுமக்கள் தாக்கப்பட்டபோதும், சென்ற பற்றிக்ஸ் காணிவலில் அதற்கு முதல் நாள் நடந்த சம்பவங்களின்போதும் அரசாங்க அதிபருக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 16 ஆம் திகதி அதிகாலையில் யாழ் நகரில் நிலவிய பதற்றநிலை குறித்து யாழ்ப்பாணத் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. வெ. யோகேஸ்வரன் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு தெரிவித்திருந்தும் உடனடியாக ஸ்தலத்திற்கு வந்து பார்வையிட்டு பொலிசாரிடம் திடமான உத்தரவு இட்டிருந்தால் இன்று இலங்கையில் இத்தகைய இனக் கலவரம் வெடித்திருக்காது எனப் பலர் கருதுகின்றனர். யாழ்ப்பாணத் தொகுதி உறுப்பினர் அறிவித்தும் அதன் முக்கியத்துவத்தை உணராமல் முழங்காவிலிற்கு விஜயம் செய்வதை முக்கியமாகக் கருதிப் பிரச்சினையிலிருந்து விலகிக் கொண்டது. அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் பலரின் உயிர் சேதத்திற்கும் பொருட் சேதத்திற்கும் காரணமாக மாறியுள்ளது எனப் பலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். அவை காரணமாகத்தான் யாழ். அரசாங்க உத்தியோகத்தார்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் உடனடியாக இறங்கினர். அத்துடன் யாழ். மாவட்ட இணைப்பு அதிகாரி திரு. ருத்ரா ராஜசிங்கம் கூட்டிய மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் பலர் யாழ் மாவட்ட அரசாங்க அதிபரையும் யாழ். மாவட்டப் பொலிஸ் அதிபரையும் உடனடியாக இடமாற்றம் செய்ய வேண்டும் என யாழ் மாவாட்ட இணைப்பதிகாரியிடம் கோரினர். அதனைச் செய்வதற்குத் தமக்கு அதிகாரமில்லையென இணைப்பதிகாரி திரு ருத்திரா ராஜசிங்கம் தெரிவித்தார். அரசாங்கம் நியமிக்கவுள்ள விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கை லெளரியான பின்னர் அரசாங்கம் இதுபற்றி பின்னர் முடிவு செய்யுமெனவும் இணைப்பதிகாரி தெரிவித்ததாகத் தெரிகிறது.

6. வதந்திகள் :

தமிழருக்கு எதிரான இனக்கலவரத் தீக்கு நெய்யாக வதந்திகளே அமைந்தன வீண்பரப்பான வதந்திகளைப் பரப்பியதன் மூலம் இனவெறிக்காடையர்கள் தங்களது வன்செயல்களுக்கு நீதி தெரிந்த மனிதத் தன்மை வாய்ந்த சிங்கள மக்களைக் கூடவிலகி நிற்க வைத்துவிட்டனர். “வடக்கிலிருந்து தெற்கே வந்த புகையிரதங்கள் வதந்திகளைப் பரப்பின” எனப் பிரதமர் குறிப்பிட்டார். வடக்கிலிருந்து தெற்கே சென்ற புகையிரதங்கள் மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தெற்கே முதன் முதலாகச் சிங்கள மாணவர்களை ஏற்றிச் சென்ற பஸ்களும் வதந்திகளைப் பரப்பின. வடக்கிலிருந்து தெற்கே அனுப்பப்பட்ட தொலைபேசிகளும் பரப்பான வதந்திகளைப் பரப்பின.

“யாழ்ப்பாணத்திலும் நாகதீபத்திலும் உள்ள பௌத்த விகாரைகள் தரை மட்டமாக்கப்பட்டு விட்டன. பிக்குகளைத் தாக்கிவிட்டார்கள் தமிழர்கள்”

“யாழ்ப்பாண வளாகச் சிங்கள மாணவர்கள் பலர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாணவிகள் பலர் கற்பழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்...”

“யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த சிங்கள மக்களின் பிரேதங்கள் யாழ்ப்பாணப் புகையிரத நிலையத்தில் குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது...”

“சிங்களச் சிறுவர்களை மீன்பெட்டிகளில் வெட்டி அடைத்து லொறிகளில் அனுப்புகிறார்கள்.....”

“யாழ்ப்பாணத்தில் சிங்களப் பொலிஸ்காரர் ஒருவர் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டார். அவரின் பிரேதம் மகரகமவுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டது.....”

“யாப்பனே தெழுழு அப்பிட்டகாவா.....”

தீயசக்திகளினால் பரப்பப்பட்ட இத்தகைய வதந்திகள் நாடெங்கும் வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இனக்கலவரமாக சிதறி வெடித்தன.

7. அரசியல் வாதிகளின் பரபரப்பூட்டும் பேச்சுக்கள் ...

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரின் தமிழ் ஈழக் கோரிக்கைப் பேச்சுக்களும் இனக் கலவரத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தன என்று பொதுவாகப் பலராலும் சொல்லப்படுகின்றது. “எக்கட்டத்திலும் நாம் குழப்பநிலையைத் தோற்றுவிக்கவில்லை” என எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார். “தனி நாட்டுக் கோரிக்கையை நாம் இன்று நேற்று எழுப்பவில்லை. 1975 ஆம் ஆண்டு காங்கேசன்துறை இடைத்தேர்தலில் தனி ஈழக் கொள்கையை முன் வைத்தோம். மக்கள் எமக்கு அமோக வாக்களித்து அக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டனர். மக்கள் தீர்ப்பின்படியில் நாம் தமிழ் ஈழம் பிரேரணைக்கு முன்னறிவித்தல் கொடுத்தோம், அப்போதெல்லாம் ஏற்படாத கலவரம் இப்போது மட்டும் ஏற்படக் காரணமென்ன?”

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் தமிழ் ஈழப் பேச்சுக்கள் இனக்கலவரத்துக்குக் காரணமாயின எனச் சிலர் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் கொழும்பில் நடத்திய எழுச்சிவிழாவில் அவர் பேசிய பேச்சுக்கள் சிங்களவர் மத்தியில் பரபரப்பினைத் தோற்றுவித்தது எனப் பிரதமர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டார். கொழும்பு ராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் கொழும்புத் தமிழ் இளைஞர் பேரவையினரால் ஓகஸ்ட் மாதம் 6ஆம் திகதி நடாத்தப்பட்ட தமிழ் ஈழ எழுச்சி விழாவில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். அப்பேச்சு அவரது வழமையான பேச்சிலும் பார்க்க உணர்ச்சி நிறைந்ததாகவும் வெற்றிப் பெருமிதத்துடனும் அமைந்தது. அப்பேச்சினைச் சிங்களப் பத்திரிகைகள் முக்கியத்துவம் கொடுத்து பிரசுரித்திருந்தன. அவர் சொன்னார் :

“..... சிங்கப்பூர், மலேசியாவின்னிலும் பிரிந்தது போல் சிக்கலின்றி ஸ்ரீலங்காவைவிட்டு நாம் பிரிய சிங்கள மக்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் இந்தத் தீவு பெரும் இன்னலுக்காளாக வேண்டி நேரிடும். தமிழீழத்தை வென்றெடுக்க நாம் சமாதான முறைகளையே கையாளுவோம். ஆனால், அவ்வழி பலனளிக்காது போனால் இறுதியாகப் போராட்ட வழியை நாட நாம் தள்ளப்படுவோம்.

“... சிங்கள மக்கள் புதிய ஆட்சி ஒன்றினை ஏற்படுத்தி விட்டனர். இந்த ஆட்சி நமக்கு ஓரளவு விமோசனம் அளிக்குமென சிலர் எண்ண முற்படுகின்றனர். தமிழர் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க அரசு சட்டங்கள் உருவாக்கும்; வட்டமேசை மகாநாடு கூட்டும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மகாநாடு பற்றிய விபரங்கள் ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் சட்டங்கள் செய்வதால் நன்மை எதுவுமில்லை. மாறாகச் சட்டங்களை அமுல்நடத்தும் அதிகாரம் எங்கள் கைகளுக்குத் தேவை. இல்லாவிடில் பயன் ஒன்றுமில்லை. இது அனுபவத்தில் நாம் கற்றுக் கொண்ட பாடம்...

“..... பதவியால் நானோ, அன்றி எம். பி. பதவியால் ஏனையவர்களோ ‘மயங்கி, விடுவோம் என்று எவரும் எண்ணிவிடக்கூடாது. ஆறு ஆண்டுகளின் பின்னரும் நாங்கள் பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிட்டுத் தமிழ் ஈழம் அமைக்கும் கட்டளையாக உங்கள் வாக்கைத் தாருங்கள் என்று கேட்போம் என்று சிலர் சொல்லித் திரிகின்றனர். வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்பவரில் சகல இனமக்களையும் சேர்த்து 57 வீதமானோர் எமக்குவாக்களித்துள்ளனர். ஆனால், ஐ.தே. க. ஆட்சிக்கோ 51 வீதமானோர்தான் வாக்களித்திருக்கின்றனர். எனவே மீண்டும் சர்வசன வாக்கெடுப்பு என்று சொல்லி நாம் தேர்தலில் இனிமேலும் போட்டியிட முன்வரப் போவதில்லை

“தமிழ் ஈழத்தை வென்றெடுக்க நாம் சமாதான முறைகளையே கையாளுவோம். ஆனால் அவ்வழி பலனளிக்காது போனால் இறுதியாகப் போராட்ட வழியை நாட நாம் தள்ளப்படுவோம்” என்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் பேச்சு சிங்களத் தினசரிகளால் பெரிதுபடுத்தப்பட்டது.

நீங்கள் ஒரு யுத்தத்தைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால் ஒரு யுத்தம் நடைபெறட்டும். சமாதானம் என்றால் சமாதானம் நிலவட்டும். இது நான் கூறுவதல்ல. ஸ்ரீலங்கா மக்கள் கூறுகிறார்கள்” என்ற பிரதமரின் வன்செயல் ஆரம்பமான காலப் பேரவைப் பேச்சும் அதற்கு வானொலியில் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவமும் வன்செயல்களுக்கு மறைமுகக் காரணங்களாகின எனப் பலர் கருதுகின்றனர். கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா இதனைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தனக்குக் கிடைத்த முதல் வாய்ப்பிலேயே தனது தனித்துவத்தை, ‘தமிழ்த்துவத்தை’ எதிரொலித்தார். அதற்கு எதிரொலியாகப் பிரதமரும் தனது ‘சிங்களத்துவத்தை’ காட்டிக் கொண்டதுடன் ‘போரா அமைதியா’ என்ற கோஷத்தையும் எழுப்பினார். இந்தப் புகழ்பெற்ற ‘போரும் அமைதியும்’ என்ற பேச்சு நாட்டின் பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியிலும் எதிரொலித்தது. அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட துக்ககரமான துரதிருஷ்டமான சம்பவங்களைக் கடந்த சில நாட்களாக நாம் கண்டோம்.”

‘போரும் அமைதியும்’ என்ற பேச்சு, பொதுமக்கள் மத்தியில் தமிழ் - சிங்கள மோதலை தேற்றுவிக்கவே பயன்பட்டது. அப்பேச்சின் உள்நோக்கம் எதுவாக இருந்த போதிலும், சாதாரணப் பொதுமக்கள் பாராளுமன்றத்துள் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் நேருக்குநேர் மோதுகிறார்கள் என்று நினைக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கியது.

தேசிய அரசுப் பேரவையில் அகலவத்தைத் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. மெரில் காரியவாசம் பேசிய துட்டகெமுனு பற்றிய பேச்சும் கலவரத்தைத் தூண்டிவிட்டது எனக் கருதப்படுகின்றது. “துட்டகெமுனு இறந்துவிட்டதாகக் கருதக்கூடாது. துட்டகெமுனு ஒவ்வொரு சிங்களவரின் இதயத்திலும் வாழ்கிறான். உங்களது பேச்சினைக் கேட்டால் துட்டகெமுனுக்கள் செயல்பட ஆரம்பித்து விடுவார்கள், சிங்கள இளைஞர்களும் இன உணர்ச்சி பெற்று விட்டார்கள்” என்ற பேச்சு சிங்கள வெறியர்கள் மத்தியில் வன்செயல்களுக்குப் புதிய உத்வேகம் வழங்கியது.

மேலும் புத்தரின் தர்மத்தைப் போதிக்க வேண்டிய பௌத்த குருமார் சிலர் இனவெறிக் கருத்துக்களை வெளியிட்டனர்.

தமிழ் ஈழம் பற்றிய பேச்சுக்கள்தாம் இனக்கலவரத்துக்கு முற்றிலும் காரணமானவை என்பது சரியான காரணமாகாது என கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா வற்புறுத்தியுள்ளார். அவர் சொல்கிறார்.

“..... அண்மையில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரங்களுக்கு அடிப்படை என்ன? ‘தமிழ் ஈழம்’ பற்றிப் பேசியதால் மட்டும் இந்தத் திடீர் நிலை ஏற்பட்டு விட்டதா? அப்படிச் கூறுவது ஒருவித தந்திரோபாயமே தவிர உண்மை அதுவல்ல, தனி நாடு கோரிக்கை இன்று நேற்று ஏற்பட்டதொன்றல்ல, அது எப்போதோ இருந்துவரும் கோரிக்கை. அதனை இந்த நாட்டில் மாறிமாறி ஆட்சி பீடமேறிய ஐக்கிய தேசியக்

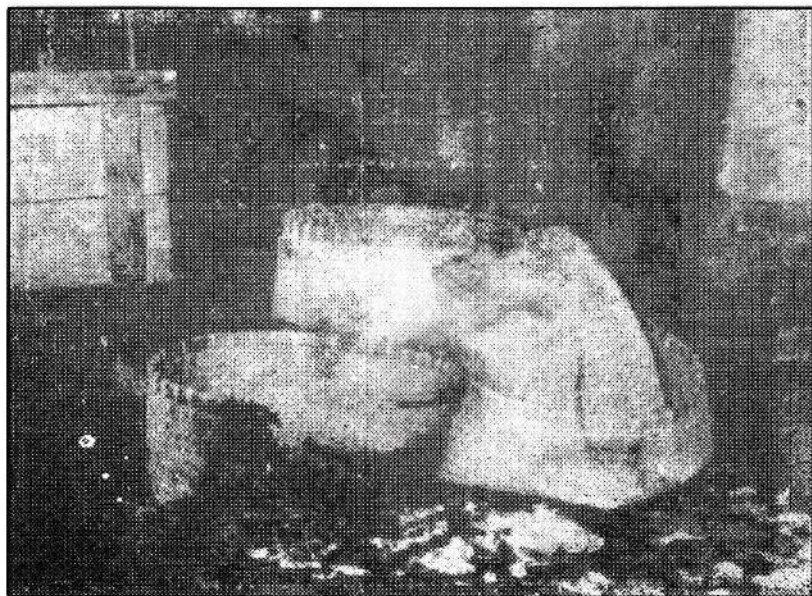
கட்சியும் சுதந்திரக் கட்டிசியும் நன்கறியும். தெரிந்து கொண்டுதான் இக்கட்சிகளிரண்டும் தமிழரசுக் கட்சியுடன் வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டன என்றாலும், தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கு நிர்ந்தரப் பரிகாரம் எதனையும் தேட இக்கட்சிகள் இரண்டுமே தவறிவிட்டன”.

8. சிங்கள மக்களிடையே நிலவும் வீண்பயமும் தனி நாடு குறித்த தப்பான அபிப்பிராயமும்,

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி கோரும் தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையைச் சிங்கள அரசியல் வாதிகள் பெரும் பூதமாக பெரிதுபடுத்திக் காட்டியுள்ளனர். ஏதோ சிங்கள மக்களுக்கு எதிரான ஒரு இயக்கம் என்பது போன்ற தப்பான அபிப்பிராயமும் அவர்களிடையே நிலவி வருகின்றது. தனிநாடு கோருவது இந்தியாவுடன் தமிழர்கள் சேர்வதற்கே என்றும் தமிழ் ஈழம் உருவாகில் இரண்டு மணி நேரத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் தமிழ் ஈழத்தில் குடியேறி விடுவார்கள் என்றும், அப்படி அவர்கள் குடியேறும் பட்சத்தில் சிங்கள மக்கள் தென்னிலங்கையை விட்டே வெளியேறி விட வேண்டிவந்து விடும் என்றும் தவறான கருத்துக்கள் நிலவும் அளவிற்கு அவர்களிடையே பேச்சுக்கள் பரப்பப்பட்டிருக்கின்றன. சிங்கள மக்களிடையே படித்தோர் மத்தியில் கூட இத்தகைய தப்பான அபிப்பிராயம் நிலவி வருகின்றது. “உங்களுக்குத் தனிநாடு கிடைத்தால் நாங்கள் எங்களுக்கென்று இருக்கின்ற ஒரேயொரு நாட்டையும் இழந்து போகவேண்டி வரும், வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாகி விட நாங்கள் சிறுபான்மையாகி விடுவோம்” என்று கூறுகின்றனர். இப்படியான தப்பான கருத்துக்கள் சிங்கள மக்களிடையே நிலவி வருகின்றன.

9. தமிழ் இளைஞரின் விரக்தி

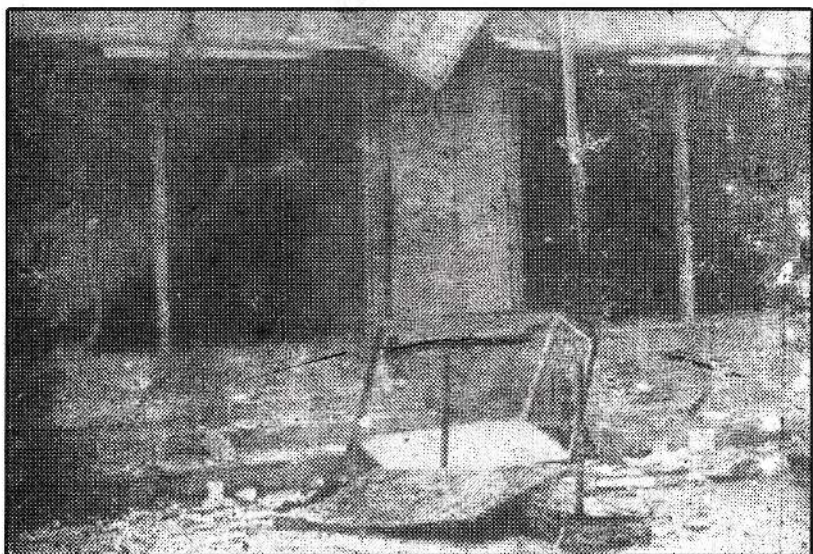
யாழ் நகரில் அதிகாலை வேளைகளில் நிகழ்ந்து முடிந்த அட்டேழியங்களுக்குப் பின்னர் ஒரு சில இளைஞர்கள் அங்கு வந்த இருபொலிசாரைத் தாக்க நேர்ந்தது. (தாக்கப்பட்ட இரு பொலிசாரும் தமிழர்கள்) அவர்களுக்கு பொலிசாரில் ஏற்பட்ட நம்பிக்கையின்மையும் விரக்தியும் காரணங்களாகும். காலத்திற்குக் காலம் பொலிசார் தமிழ் மக்கள் மீது நிகழ்த்துகின்ற தாக்குதல்களுக்கு அவர்களுக்கு எதிராக அரசு எவ்வித நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வரவில்லை. தவறு செய்த பொலிசார் பதவி உயர்வும் இடமாற்றமும் பெற்றனர். பாரபட்சமான நடவடிக்கைகளால் தங்களைத் தாக்கிய பொலிசாருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கப்பாது என்ற எண்ணத்தால் விரக்தியுற்ற இளைஞர்கள் சட்டத்தைத் தங்கள் கரங்களில் எடுத்துக் கொண்டனர். 1974 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் பொலிசார் மேற்கொண்ட தாக்குதல்கள் குறித்தோ ஒன்பது பேரின் மரணம் குறித்தோ 1976 ஆம் ஆண்டு நல்லூரில்



ஆரம்பம் : எரிந்த பனையோலைக் கடகம்



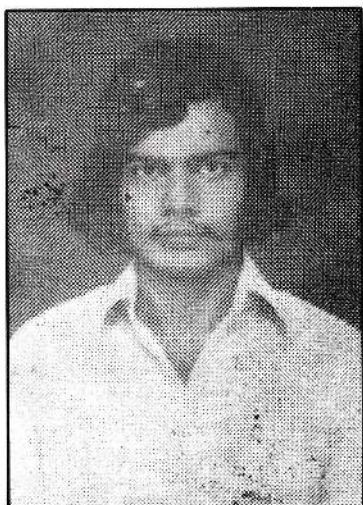
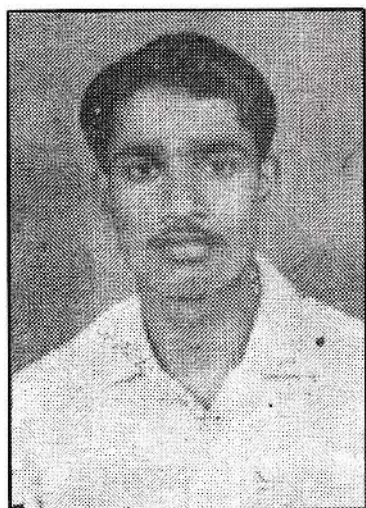
தியில் கருகிய ஜீப் வண்டி



கொள்ளையடிக்கப்பட்ட 'லக்சலா'



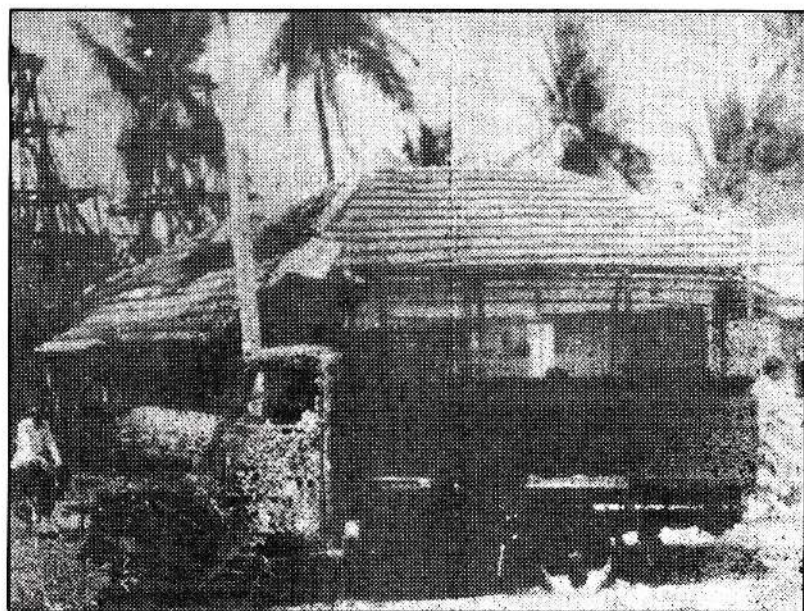
எரிந்து... உடைந்து ... சிதறி....



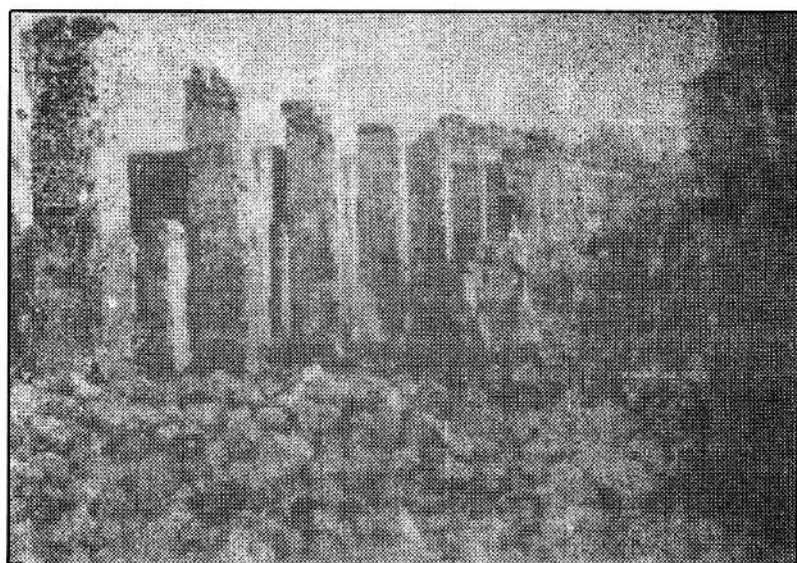
துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பலியான இளைஞர்கள்
பாக்கியராசா (ரவி) - ஆனந்தவேல்.



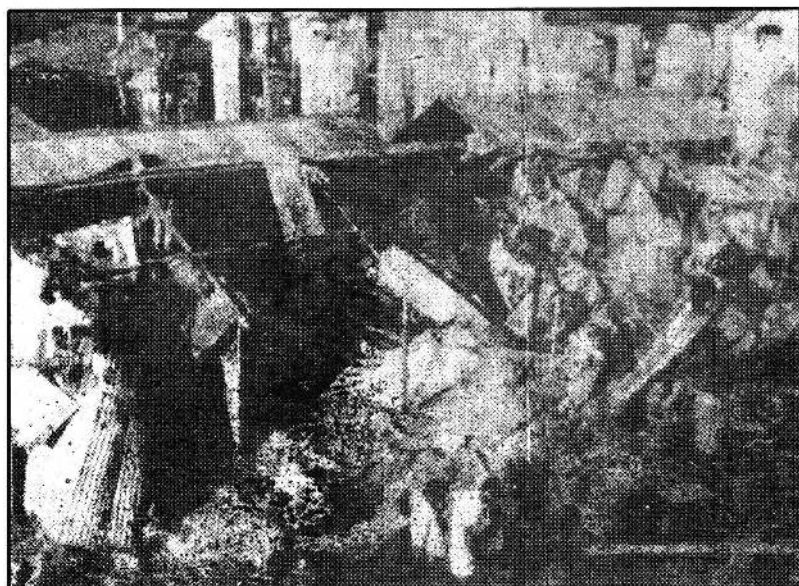
(மேல்) அடையாளம் காணப்படாத உயிர்ப்பலி.
(கீழ்) உதாரணத்துக்கு ஒரு சைக்கில்.



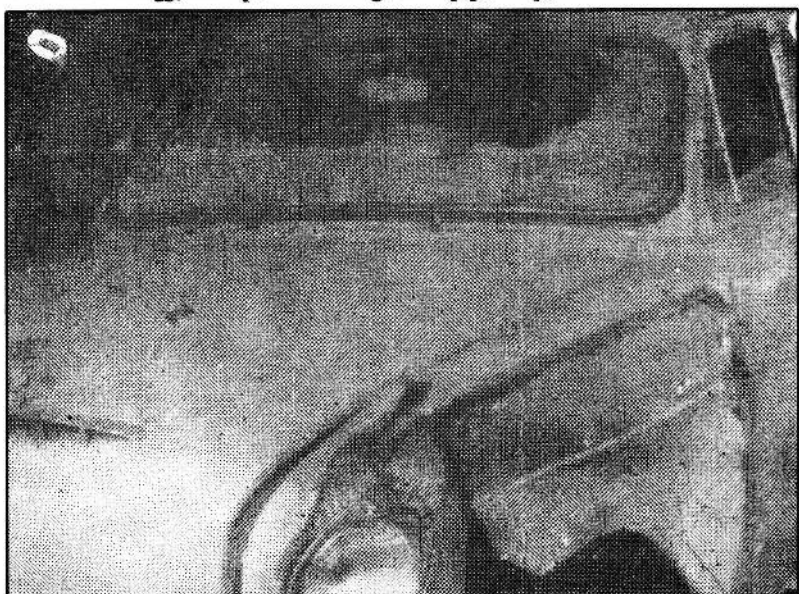
சிவன் சந்தியில் எரிந்த பொலிஸ் 'டீறக்'



எரிந்து முடிந்த பழைய மாக்கற்



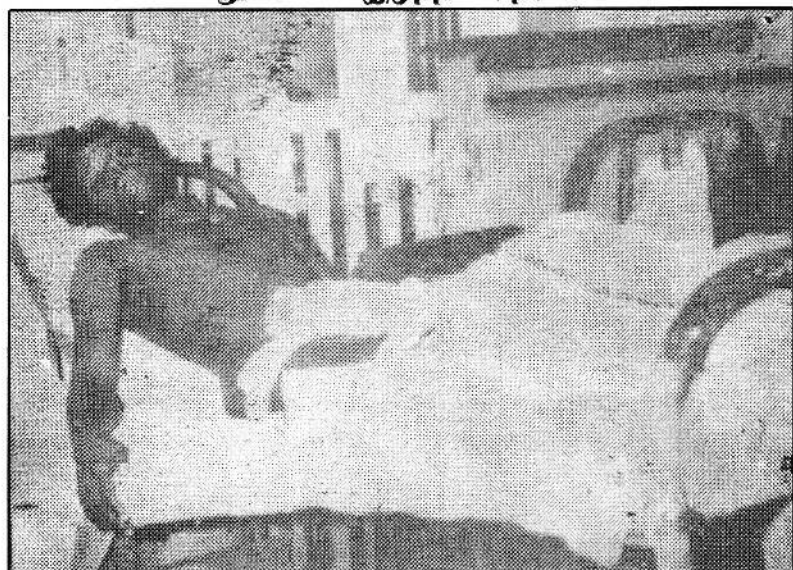
பாவிகள் இட்ட தீயில் பாழடைந்த தையல் கடைகள்



அடித்து நொருக்கப்பட்ட மோட்டார் வண்டி.



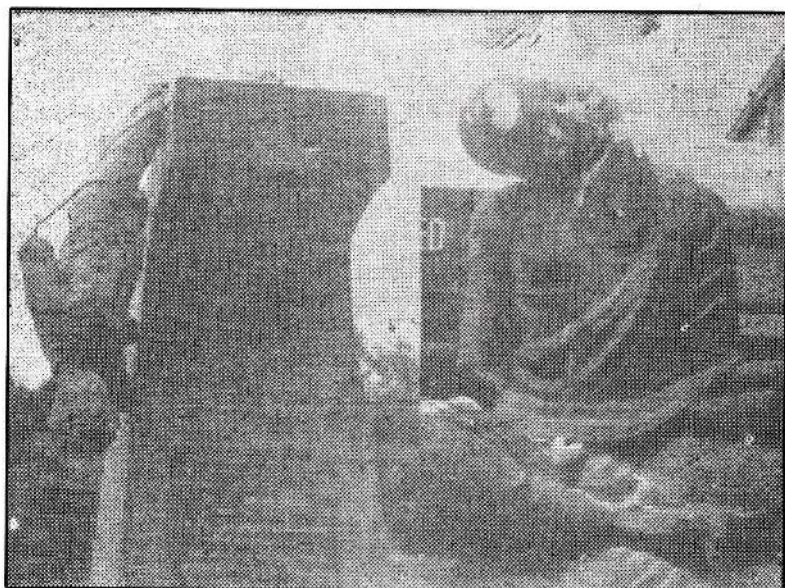
வலது காலை இழந்த வரதராசன்



தொடைகளைத் துளைத்த சன்னங்கள் - எதிர்வீரசிங்கம்



வான் நோக்கும் வள்ளுவர் - நிலம் நோக்கும் ஓளவை



சிதைந்து கவிழ்ந்த சிவகுமாரன் - சோமசுந்தரம் புலவர்



குழறும் யாழ் நகரில் தலைவர்கள் யோகேஸ் - அமிர்



வந்து சேர்ந்த அகதிகளில் ஒரு பகுதியினர்

இளைஞர் ஒருவர் பொலிசாரின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் மரணமானபோதோ புத்தளத்தில் முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராகப் பொலிசார் தாக்குதல் நடத்தியபோதோ எவ்விதமான விசாரணைக் குழுவும் நியமிக்கப்படவில்லை; குற்றம் செய்தோர் தண்டிக்கப்படவுமில்லை. இதனால்தான் யாழ்நகரில் பொலிசார் இருவர் இளைஞர்களால் தாக்கப்பட நேர்ந்தது. இதன் எதிரொலியாகத்தான் உதவிப் பொலிஸ் அதிபர் நூர்ஹின் ஜீப்பும் தாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பொலிசார் மத்தியில் ஒழுக்கக் குறைவும். இளைஞர் மத்தியில் விரக்தியும் இருக்கும்வரை இத்தகைய சம்பவங்கள் நடக்கத்தான் செய்யும்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் பொலிசாரால் தாக்கப்பட்டார். இதுவரை அகற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள்தாம் என்ன? தென்னிலங்கையில் ஒரு பேரவை உறுப்பினரின் ஆதரவாளர்களைக் குடிவெறியில் ஏசியதற்காக ஒரு பொலிஸ் அதிகாரி உடனடியாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ஒரு நாட்டின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தாக்கப்பட்டிருந்தும் அப்பொலிசார் இன்னமும் எதுவித தண்டனைக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் உட்படவில்லை. இடமாற்றம் மட்டும் பெற்றிருக்கின்றார்கள். உடனடியாக ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டாமா? உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தால் இளைஞர்கள் விரக்தியடையக் காரணமேயில்லை..

இவற்றைவிட வேறும் பல காரணங்கள் இனக் கலவரத்திற்குப் பின்னணியாக இருந்துள்ளன. சிங்கள மாணவர்களுக்கும் தமிழ் மாணவர்களுக்கும் இடையில் மொழிவழிப் பிரிவு இருப்பதால் நெருங்கிய உறவு ஏற்பட வாய்ப்பில்லாமல் போய் விட்டது. மாணவர் சமூகம் தேசிய ஒற்றுமையுடன் உருவாக வேண்டியதற்குப் பதிலாக பிரிவினை மனப்போக்குடன் உருவாக மொழி ஒரு காலாக இருக்கிறது.

மேலும் நமது நாட்டின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் இலங்கையின் அரசியல்வாதிகள் ஆர்வமாகவில்லை. தேசிய அரசுப் பேரவை ஆசனங்களை நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்வதற்கு பொதுமக்களின் உணர்ச்சிகளைக் கிளறிவிடக்கூடிய மொழி, மதம் என்பன பூதாகாரப் பிரச்சினைகளாகப் படம் பிடித்துக் காட்டப்பட வேண்டியது அவசியமாக அவர்களுக்கு இருக்கிறது. தாம் பதவியில் இருந்த காலத்தில் உணவு, உடை, வீடு, போகப் பொருட்கள் என்ற மக்களின் அத்தியவாசியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வக்கற்ற அரசியல்வாதிகள் மொழியையும் மதத்தையும் மக்கள் முன் உடனடிப் பிரச்சினையாக வைத்து, உணர்ச்சியை வெறியாக்கித் தங்கள், பாராளுமன்ற ஆசனங்களைக் காப்பாற்றி வருகின்றனர். மக்களைத் திசை திருப்புகின்ற இச்செயல்கள் இனக்கலவரங்களாக வெடிப்பதற்குத் துணை நிற்கின்றன.

இலங்கைத் தமிழரின் பொருளாதாரப் படாடோபம் சிங்கள மக்களிடையே பொறாமைமையும் அஞ்சையையும் கிளப்பி விட்டிருக்கின்றது. சிங்கள மக்கள் உழைப்பதை உணவிலும் சுற்றுலாவிலும் செலவிட, தமிழ் மக்கள் காணி, வீடு, சீதனம் என்ற வட்டத்துள் சேமித்து வருகின்றனர். யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தருகின்ற தென்னிலங்கைச் சிங்களவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் தார் வீதிகளையும் கல்வீடுகளையும் கண்டு வியப்பும் அதேவேளை அஞ்சையும் அடைகின்றனர். பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு இருப்பது போன்ற மயக்கம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. தமிழ் மக்களின் சேமிப்புப் பண்பு இது என்பது வெளிப்பார்வையில் அவர்களுக்குப் புரிவதில்லை.

எனவே கூட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது மேல் விவரித்த பல வேறு காரணங்களும் இனக்கலவரத்திற்கும் பின்னணியாக அமைந்தன.

பாதிக்கப்பட்டோர் தமிழ் மக்களே.

பாதிப்பினை ஏற்படுத்திய குற்றவாளிகள் அனைவரும் நிச்சயமாகத் தண்டிக்கப்படல் வேண்டும். அரசாங்கம் நியமிக்கவிருக்கும் விசாரணைக் குழுவின் பாரபட்சமற்ற முடிவுகள் நடவடிக்கைகளாக உருவாக வேண்டும். தண்டிப்பது மட்டும் இனப் பிரச்சனையின் நிரந்தரத் தீர்வாகாது. தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகள் தக்க முறையில் தீர்க்கப்பட்டு பெரும்பான்மை மக்கள் அனுபவிக்கின்ற மக்களின் சகல உரிமைகளையும் சிறுபான்மையினரும் அனுபவிக்க வழி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிடில் எல்வின் ஜெயசிங்க என்ற சிங்களப் பெண்மணி கூறுவதுபோல “உங்கள் தனிநாடு கோரிக்கையை நான் ஆதரிப்பவளல்ல. ஆனால் தமிழ் மக்களின் உயிருக்கும், உடமைக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்ட பயங்கரமான சேதங்களையும், தமிழ் யுவதிகள் ஏராளமானோர் கற்பழிக்கப்பட்டதையும் நேரடியாகக் கண்ட பின்னர், இந்த நாட்டில் தமிழ் மக்கள் பாதுகாப்பாகவும் கௌரவமாகவும் வாழக்கூடிய இடங்களை நாடிச் செல்ல வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்பதை உணருகிறேன்.

“பிரதமரும், பிரேமதாசாவும் எவ்வளவுதான் அந்தரங்ககத்தியாக உதவ முன்வந்தாலும் காலத்துக்குக் காலம் தென்னிலங்கையில் எழும் இனவெறிக்கொடுமையிலிருந்து தமிழ் மக்களை அவர்களால் காப்பாற்றிவிட முடியாது” என்ற தீர்ப்பின்படி தமிழர் தமக்கென அமைத்துக்கொள்ள விரும்பும் ‘தமிழ் ஈழம்’ தான் இதற்கு விடையா?



பதிர்பாளர் குறிப்பு :

வளர்ந்து வரும் ஈழத்து நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் நானும் பங்கு கொள்ளக் கருதி, சில நாவல்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில்தான் -

பயங்கரமான இனக்கலவரம் வெடித்தது !

இந்தக் கலவரத்தைப் பற்றி உண்மையான செய்திகளைவிட, வதந்திகளே அதிகமாக உலவின.

கூடுமானவரை சரியான ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பை மக்கள் முன்வைக்க வேண்டியது அவசியமும் ஒரு முக்கிய தேவையுமாக இருந்தது.

மிகச் சிறந்த எழுத்தாளரான நண்பர் 'நீலவண்ணன்' தக்க சமயத்தில் இந்த வரலாற்றை எழுதமுன் வந்தார். அவர் செய்திகளைத் தொகுத்து ஒரு தெளிவான, உண்மையான வரலாற்றைப் படைத்த வேகம் எனக்கே வியப்பளித்தது ;

ஒரு வரலாற்றாசிரியனுக்கு இருக்க வேண்டிய நேர்மையுடன் சிங்கள மக்களுக்கு எதிராகத் தமிழ் மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி விடுவதற்கு ஒரு கருவியாக இந்நூலை அவர் உபயோகியாமல், பாதிக்கப்பட்ட இனமான தமிழ் மக்களின் நியாயபூர்வமான உண்மை நிலையை மிகத் திறமையாக ஆராய்ந்துள்ளமை பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது.

190 பக்கங்களையும் 8 பக்கம் படங்களையும் கொண்ட இந்நூலை சுமார் ஒரு மாத காலத்துக்குள்ளாகவே தயாரித்து, அச்சிட்டு, வெளியிட்டிருக்கிறோம் என்பதை - இந்நூலில் ஏதும் குற்றம் குறை காணும் வாசகர்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உதவிகள் பல செய்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்து, மிகப் பெருமையுடன், தமிழ் மக்களின் முன் இந்நூலை வைக்கிறேன்.

- வரதர் -

பாழ்ப்பாணம்

12.10.77

பதிப்பாளர் குறிப்பு - இரண்டாம் பதிப்பு

ஈழத்து நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் 'நீலவண்ணன்' எழுதிய இந்த '24 மணிநேரம்' ஒரு மகத்தான சாதனை ஏற்படுத்தி விட்டது.

இந்நூலின் வெளியீட்டு விழாவை கடந்த 16.10.77ல், யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடாத்தினோம். தமிழ்த்தலைவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் தலைமை தாங்க, அரசியல் அறங்காத்த தோழர் திரு. வ. பொன்னம்பலம், யாழ். பா. உ. திரு. யோகேஸ்வரன் திருமதி மங்கையர்க்கரசி அமிர்தலிங்கம் ஆகியோர் நூல் குறித்து ஆய்வுரை நிகழ்த்தினர். யாழ் நகரின் மிகப் பெரிய மண்டபம் அடங்காத, பெரும் கூட்டம் !

பதினைந்தே நாட்கள் ! - 31.10.77 லேயே பிரதிகள் யாவும் விற்பனையாகி விட்டன!

மிக அவசரமவசரமாக, எம்மால் முடிந்தளவு விரைவாக இந்த மறுபதிப்பை மூன்றே மூன்று வாரங்களில் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

ஆதரவு தந்த அனைவருக்கும் எமது நன்றி !

- வரதர் -

யாழ்ப்பாணம்
21.11.77

- பதிப்புரை -

'24 மணி நேரம்' என்ற இந்த நூலின் பழைய பிரதிகளைத் தேடிப் பலர் அலைந்தார்கள். நேரிலும் தபால் மூலமும் பதிப்பாளரையும், படைப்பாளியையும் கோரினார்கள். அவர்களுக்காக இந்த ஆவண நூலை மீண்டும் பதிப்பித்துள்ளோம்.

நன்றி

கமலம் பதிப்பகம்

பிறவுண்வீதி,
யாழ்ப்பாணம்
10.03.2003

24 மணி நேரம்

- ◆ நூற்றாண்டுப் பழமை வாய்ந்த 'மார்க்கெட்' கட்டிடத்துக்கு வைத்த நெருப்பு
- ◆ மூன்று உயிர்களைப் பலிவாங்கி பலரைப் புகொயப்படுத்திய பொலிசாரின் துப்பாக்கிச் சூடுகள்
- ◆ ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலில் இருந்த நேரத்தில் பஸ் நிலையப் பக்கமிருந்த 30 கடைகள் தீயினால் முற்றாக அழிக்கப்பட்டமை
- ◆ திருவள்ளுவர், ஓளவையார், சோமசுந்தரப் புலவர், சிவகுமாரன் ஆகியோரின் சிலைகள் முறிக்கப்பட்டமை....
- ◆ இலங்கை எங்கும் தமிழ் மக்களின் நூற்றுக்கணக்கான உயிர்ச்சேதம், பொருட்சேதம், சித்திரவதை..... அவர்கள் அகதிகளாக வந்தமை
- ◆ எல்லா விஷயங்களையும் மயிர் கூச்செறியும் ஒரு கதை போல, விரிவாக, தகுந்த அத்தாட்சிகளுடன் விபரிக்கிறார் பிரபல எழுத்தாளர் 'நீலவண்ணன்'

